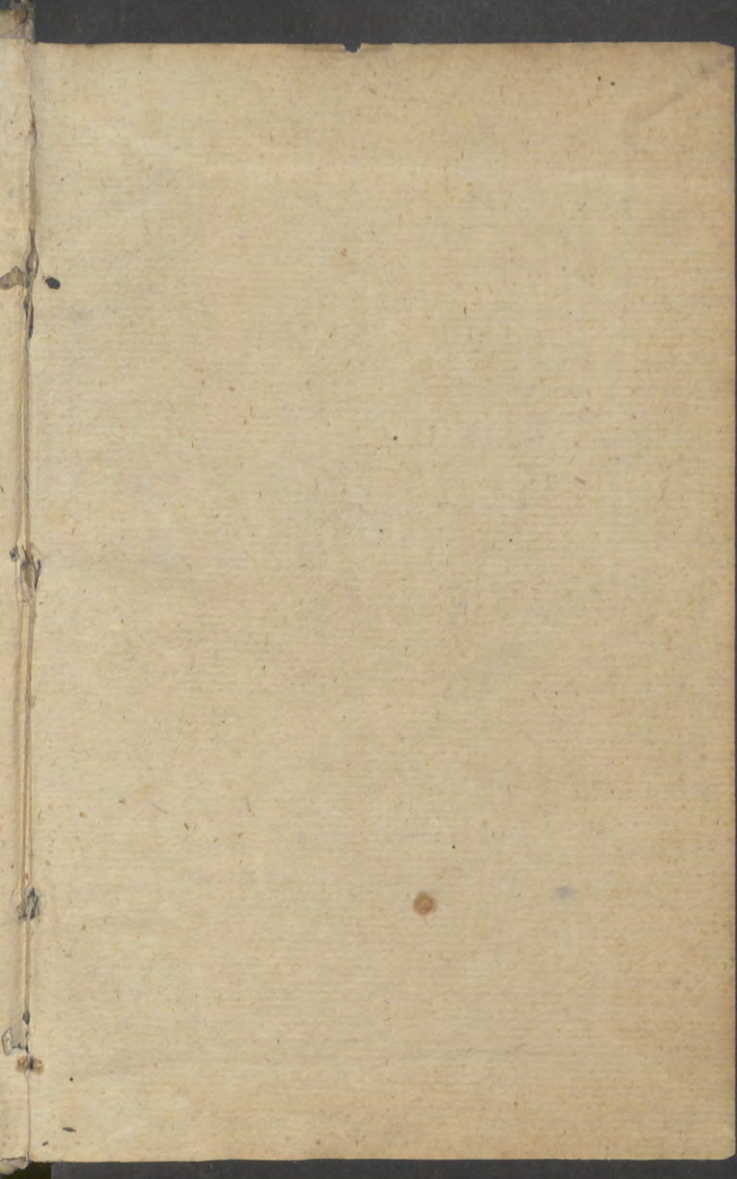
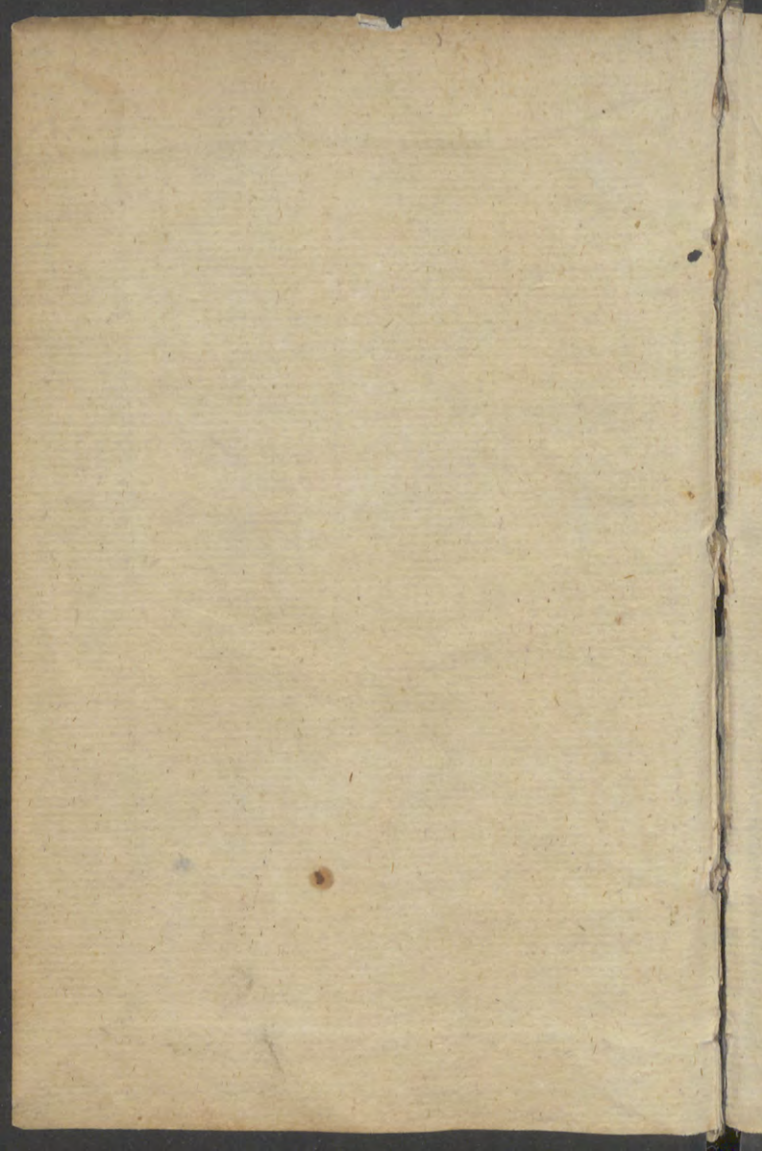

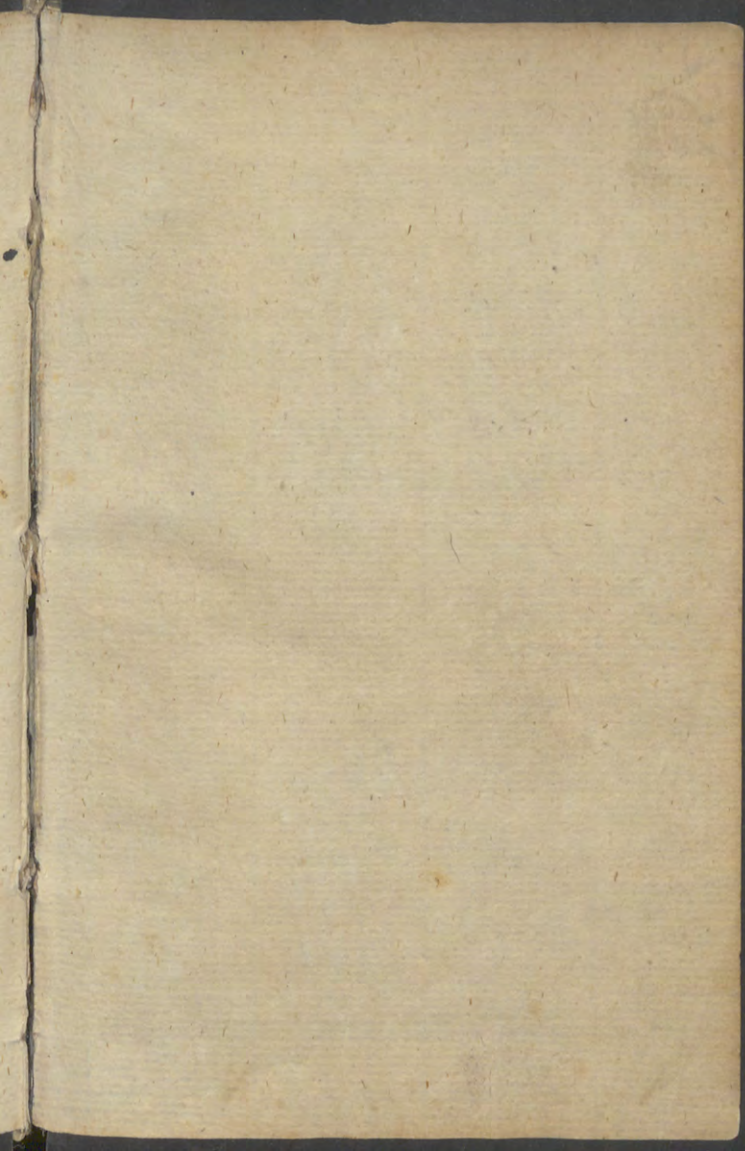
752695

*Capitulum Erem. et Venerabilis Congreg.
Sacerd.*

III, 2, 50

R

12 1/2 1/2 1/2

Collegii

Tatensis

REGULA .

S. BENEDICTI,

Schol ET *Piarum*,

CONSTITUTIONES

CONGREGATIONIS ERE-
MITARUM CAMALDULENSIVM

MONTIS CORONÆ.

yy *yy*
Visa, & approbata à summo Pontifice

CLEMENTE NONO.

S. BENEDICTVS.

S. ROMVALDVVS.

VIENNÆ AUSTRIÆ,

Typis LEOPOLDI VOIGT, Univ. Typ. 1695.

M. S. A. S. N. 51

Collegii Tatonensis.

INDEX CAPITULORUM
PRIMÆ PARTIS.

Proemium.

D E generibus, vel vitâ Monachorum. Cap. 1.	pag. 14.
Qualis debeat esse Abbas. Cap. 2.	p. 27.
De adhibendis ad Consilium fratibus. C. 3.	p. 33
Quænam sint instrumenta bonorum operum. Cap. 4.	p. 38.
De obedientia. Cap. 5.	p. 45.
De Taciturnitate. Cap. 6.	p. 49.
De humilitate. Cap. 7.	p. 55.
De officiis divinis in noctibus. Cap. 8.	p. 64.
Quot psalmi dicendi sunt in nocturnis horis. Cap. 9.	p. 67.
Qualiter ætatis tempore nocturna laus agatur. Cap. 10.	p. 71.
Qualiter Dominicis diebus vigilia agantur. Cap. 11.	p. 72.
Quomodo Matutinorum Solemnitas agatur. Cap. 12.	p. 80.
Qualiter privatis diebus Matutini agantur. Cap. 13.	p. 82.
Qualiter in Natalitiis Sanctorum vigilia agantur. Cap. 14.	p. 84.

INDEX.

- Quibus temporibus dicatur Alleluja. Cap. 15.*
p. 85.
- Qualiter divina opera per diem agantur.*
Cap. 16. p. 86.
- Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.*
Cap. 17. p. 88.
- Quo ordine Psalmi dicendi sunt. Cap. 18. p. 99.*
- De Disciplina Psallendi. Cap. 19. p. 103.*
- De Reverentia Ordinationis. Cap. 20. p. 113.*
- De Decanis Monasterii. Cap. 21. p. 115.*
- Quomodo dormiant Monachi. Cap. 22. p. 117.*
- De Excommunicatione Culparum. C. 23. p. 120.*
- Qualis debeat esse modus Excommunicationis.*
Cap. 24. p. 122.
- De Gravioribus Culpis. Cap. 25. p. 125.*
- De his qui sine jussione Abbatis junguntur
Excommunicatis. Cap. 26. p. 129.*
- Qualiter debeat Abbas sollicitus esse circa Ex-
communicatos. Cap. 27. p. 130.*
- De his, qui saepius correcti non emendaverint.*
Cap. 28. p. 132.
- Si debeant recipi Fratres egressi de Monaste-
rio. Cap. 29. p. 136.*
- De Pueris minori atate qualiter corripian-
tur. Cap. 30. p. 139.*
Qua-

INDEX.

- Qualis debeat esse Cellerarius Monasterii.*
 Cap. 31. p. 140.
- De Ferramentariis Monasterii. C. 32. p. 147.*
- Si quid debeant Monachi proprium habere.*
 Cap. 33. p. 152.
- Si omnes equaliter debant necessaria accipere.* Cap. 34. p. 157.
- De Septimanariis Coquinae* Cap. 35. p. 159.
- De Infirmis Fratibus.* Cap. 36. p. 163.
- De Senibus, vel Infantibus.* Cap. 37. p. 174.
- De Hebdomadario Lectore.* Cap. 38. p. 175.
- De Mensura Ciborum.* Cap. 39. p. 180.
- De Mensura Potus.* Cap. 40. p. 191.
- Quibus horis oporteat reficere Fratres. C. 41.*
 p. 193.
- Ut post Completorium nemo loquatur.* Cap. 42.
 p. 196.
- De his qui ad opus Dei vel ad mensam tardè
 occurrunt.* Cap. 43. p. 198.
- De his, qui excommunicantur, quomodo satisfaciant* Cap. 44. p. 202.
- De his qui falluntur in Oratorio.* C. 45. p. 206.
- De his, qui in aliquibus rebus levibus delin-
 quunt.* Cap. 46. p. 208.
- De significanda hora operis Dei.* C. 47. p. 210.

INDEX.

- De opere manuum quotidiano. Cap. 48. p. 211.
 De Quadragesimæ observatione. C. 49. p. 218.
 De Fratribus qui longe ab Oratorio laborant
 aut in via sunt. Cap. 50. p. 221.
 De fratribus, qui non longe proficiuntur.
 Cap. 51. p. 222.
 De Oratorio Monasterii. Cap. 52. p. 223.
 De Hospitibus suscipiendis. Cap. 53. p. 225.
 Si debeat Monachus Literas, vel eulogia
 suscipere. Cap. 54. p. 230.
 De Vestimentis, vel calceamentis Fratrum.
 Cap. 55. p. 233.
 De Mensa Abbatis. Cap. 56. p. 240.
 De Artificibus Monasterii. Cap. 57. p. 241.
 De Disciplina suscipiendorum Fratrum.
 Cap. 58. p. 243.
 De Filiis Nobilium vel pauperum, qui offe-
 runtur. Cap. 59. p. 261.
 De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio
 habitare. Cap. 60. p. 262.
 De Monachis peregrinis qualiter suscipian-
 tur. Cap. 61. p. 265.
 De Sacerdotibus Monasterii. Cap. 62. p. 267.
 De Ordine Congregationis. Cap. 63. p. 270.
 De Ordinando Abbate. Cap. 64. p. 276.
 De

INDEX.

- De Præposito Monasterii. Cap. 65. p. 287.
 De Ostiariis Monasterii. Cap. 66. p. 293.
 De Fratribus in via directis. Cap. 67 p. 299.
 Si Fratri impossibilia junguntur. C. 68. p. 303.
 Quòd in Monasterio non præsumat alter alterum defendere. Cap. 69. p. 305.
 Ut non præsumat quisquam passim cadere vel Excommunicare. Cap. 70. p. 308.
 Ut Obedientes sint sibi Fratres invicem. Cap. 71. p. 310.
 De Zelo bono, quem debent Monachi habere. Cap. 72. p. 311.
 De eo quod omnis observatio iustitiæ in hac Regula sit constituta. Cap. 73. p. 313.

INDEX CAPITULORUM
 SECUNDÆ PARTIS.

- D**E Loco, & tempore celebrandi Capituli Generalis. Cap. 1. fol. 317.
 Qui ad Capitulum venire, & quid secum afferre debeant. Cap. 2. f. 319.
 Modus inchoandi Capitulum. Cap. 3. f. 323.
 De Electionibus in Communi, quæ fieri debent in Capitulo Generali. Cap. 4. f. 326.
 De

INDEX.

De Renunc. Pralature, & Absolutione Patrum Vocalium. Cap. 5.	f. 329.
De Electione PP. Definitorum, ac P. Praesidentis. Cap. 6.	f. 332.
De Electione Scribe, Vicarii, Capituli, & Officialium. Cap. 7.	f. 335.
De Ordine servando in negotiis per PP. Definidores tractandis. Cap. 8.	f. 339.
De Electione P. Majoris, & aliorum Pralatorum. Cap. 9.	f. 347.
De aliquibus requisitis, Pralatis necessariis. Cap. 10.	f. 352.
De locorum reformatione, ac familiarum Constitutione. Cap. 11.	f. 355.
De conclusione, & publicatione Capituli. Cap. 12.	f. 357.
De auctoritate Patrum Majoris, & Visitatorum. Cap. 13.	f. 361.
De receptione novorum locorum. C. 14.	f. 369.
Conclusio, & Confirmatio Constitutionum. Cap. 15.	f. 370.
Forma induendi Novitios. Cap. 16.	f. 371.
Forma Profutendi Nostrorum Eremitarum. Cap. 17.	f. 376.
Forma Professionis.	f. 377.
	REGU-

REGULA
 ET
 CONSTITUTIONES
 EREMITARUM CAMAL-
 DULENSIVM MONTIS
 CORONÆ.
 PROOEMIUM.

Ausculta ô fili præcepta Ma-
 gistri, & inclina aurem
 cordis tui, & admonitio-
 nem pii Patris libenter
 excipe, & efficaciter com-
 ple, ut ad eum per obedientia laborem redeas,
 à quo per inobedientia desidia recesseras.
 Ad te ergò nunc meus sermo dirigitur, quis-
 quis abrenuncians propriis voluntatibus,

A

Do.

Domino Christo vero Regi militaturus. In primis, ut quicquid agendum inchoas boni, ab eo perfici instantissimâ oratione deposcas, ut qui nos jam in Filiorum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de malis actibus nostris contristari. Ita enim ei omni tempore de bonis suis in nobis parendum est; ut non solum ut iratus Pater suos non aliquando filios exhæredet, sed nec ut metuendus Dominus irritatus malis nostris: ut nequissimos servos perpetuam tradat ad penam, qui eum noluerint sequi ad gloriam.

Exurgamus tandem aliquando, excitante nos scripturâ ac dicente: Hora est jam nos de somno surgere, & apertis oculis ad Deificum lumen attentis auribus audiamus, divina quotidie clamans: quid nos admoneat vox? dicens: Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra. Et iterum qui habet aures audiendi audiat, quid spiritus dicat Ecclesiis, & quid dicitur; Venite filii audite me, timorem Domini docebo vos. Currite dum lumen vitæ habetis, nè tenebræ mortis vos compræhendant. Et quarens Dominus in multitudine Populi sui,

cui hæc clamat, operarium suum, iterum dicit. Quis est homo, qui vult vitam, & cupit dies videre bonos? Quod si tu audiens respondeas: Ego; dicit tibi Deus. Si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum: Diverte à malo, & fac bonum, inquire pacem, & sequere eam, & cum hæc feceritis, oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras, antequam me invocetis, dicam. Ecce adsum. Quid dulcius nobis hac voce Domini invitantis nos Fratres charissimi. Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitæ.

Succinctis ergo fide, vel observantiâ bonorum actuum lumbis nostris, & calceatis in preparatione Evangelii pacis pedibus, pergamus itinera ejus, ut mereamur eum, qui nos vocavit, in Regno suo videre. In cujus Regni tabernaculo si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus currendo, minimè pervenitur. Sed interrogemus cum Propheta Dominum, dicentes: Domine quis habitabit in Tabernaculo tuo; aut quis requiescet in monte Sancto tuo? Post hanc interro-

gationem Fratres audiamus Dominum respondentem. Qui ingreditur sinè macula, & operatur justitiam. Qui loquitur veritatem in corde suo; qui non egit dolum in lingua sua. Qui non fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit adversus proximum suum. Qui malignum Diabolum aliqua suadentem sibi, cum ipsa suasionem suam à conspectibus cordis sui respuens deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus ejus tenuit, & allidit ad Christum.

Qui timent Dominum, de bona observantia sua non se reddunt elatos, sed ipsa in se bona non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam, sicut nec Paulus Apostolus de predicatione sua sibi aliquid imputavit, dicens: Gratiâ Dei sum, id quod sum, & iterum ipse dicit. Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Unde, & Dominus in Evangelio ait. Qui audit verba mea hæc, & facit ea, similabo eum viro sapienti, qui ædificavit Domum suam supra petram.

Venerunt flumina, flaverunt venti, & impigerunt in Domum illam, & non cecidit, quia fundata erat supra petram. Hac complens Dominus, expectat quotidie, his suis Sanctis monitis, factis nos respondere debere. Ided nobis propter emendationem malorum hujus vitæ dies ad inducias relaxantur, dicente Apostolo: An nescis, quia patientia Dei, ad pænitentiam te adducit? Nam prius Dominus dicit, Nolo mortem peccatoris, sed ut magis convertatur, & vivat. Cum ergò interrogassemus Dominum, Fratres, de habitatore Tabernaculi ejus, audivimus habitandi preceptum. Sed si compleamus habitatoris officium, erimus hæredes Regni Calorum. Ergò preparanda sunt corda, & corpora Sanctæ preceptorum obedientia militatura, & quod minus habet in nobis natura possibile, rogemus Dominum, ut gratia suæ tribuat nobis adjutorium ministrari. Et si fugientes gehennæ penas, ad vitam volumus pervenire perpetuam dum adhuc vacat, & in hoc corpore sumus: Et hæc omnia per hanc lucis vitam vacat implere, currendum, & agendum est modo, quod in perpetuum nobis

bis expediat. Constituenda est ergò à nobis Dominici schola servitii, in qua institutione, nihil asperum, nihilque grave nos constituturos speramus, sed & si quid paululum restrictius dictante æquitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis processerit, non illico pavore perterritus refugias viam salutis, quæ non est nisi angusto initio incipienda. Processus verò conversationis, & fidei dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei, ut ab ipsius nunquam magisterio discedentes, in ejus doctrina usq; ad mortem in Monasterio perseverantes, passionibus Christi per patientiam participemus, ut Regni ejus mereamur esse consortes.

PRO-

PROOEMIUM
CONSTITUTIONUM.

OSTquam Beatissimus Pa-
ter noster ROMUALDUS
totius Camaldulensis Or-
dinis Fundator, Monasti-
cam vitam, in Monasterio
Classensi, tribus annis Sanctissimè tradu-
xisset: Beatissimi BENEDICTI Regulam
professus, Eremitum subindè ingressus est;
in qua nonaginta septem annis, incredi-
bili vitæ austeritate usus, solis Sanctita-
tis suæ exemplis, crebrisque admonitio-
nibus verum Eremiticum institutum se
sequentibus dereliquit. Nec aliud quic-
quam eis scriptum, præter eandem Bene-
dicti Regulam observandam moriens
commendavit; Licet postmodum, nè la-
bentibus annis, pia Patris exempla per obli-
vionem in desuetudinem venirent, sapien-

ter ab ipsis discipulis , maximè à Beato RODULPHO quarto , à Beato ROMUALDO Eremi Priore in Constitutiones redacta fuère. Hoc autem Eremiticum Camaldulense institutum , ab ipso SS. ROMUALDO divinitus inventum , medium inter Cænobiticum , & Anachoreticum est ; Ità quidem ut utriusque particeps utroque præstantius , longeque securiùs existat. Nam & si claustralis conversatio ubique summis laudibus extollenda videatur , nihilominus tamen suis incommodis , molestisque occupationibus , quæ sæpè animum à vera pietate longiùs arcent , minimè caret : è contra verò solitaria illa Eremitica vita , & conversatio abdita , propter multa incommoda , nec non pericula , quæ humanæ naturæ corruptelâ , seu instabilitate , pati videbatur , minus tuta ; securaque reputata est. Illa enim vivendi libertas , quæ olim solitariis viris competere videbatur , quæ nec Ecclesiam invisere , nec Sacramenta frequentare aliquo Canonico præcepto cogebatur , hodiè nobis per Ecclesiæ Sanctæ

Con-

Constitutiones penitus prohibita est. Non potest igitur non esse laudanda nostra Camaldulensis Eremitica institutio, quæ non periculosa, nec ardua, difficilisq; sicut antiquitus anachoretica comperitur; sed potius omni periculo, extremaque difficultate exclusis, securissima facilis, ac fideli cuique viro suavissima, ac proinde (omni reverentia, ac pace aliorum omnium institutorum) laudabilior, ac securior, cunctis meritò dici possit. Ad quam sive ex sæculo, sive ex canobiis accedentes, procul omninò à Civitatibus, omnique hominum frequentia, sæcularium etiam consortio semoti, in montium recessibus, ac remotissimis locis commorantur. Qui tamen singuli, singulas separatas invicem Cellas incolentes, paupertatis, obedientiæ, & castitatis votis solemniter emissis, sub regula; ut diximus S. BENEDICTI, subque Prælati disciplina, sub tandem proprii Ordinis Constitutionibus, in jugi observantia vivere tenentur: sic nihilominus hanc conversationis formam temperantes, ut Cæ-

nobilitatæ, socialisque vitæ commodis, & securitate, sine variis occupationibus Monasterii, multiplicibusque distractionibus potiantur, & solitudinis læta, felicique admodum tranquillitate, absque ullis solitariae vitæ curis: periculis, & anxietatibus perfruantur. Hæc itaque admirabilis, divinitusque inspirata Eremitica institutio, ab ipso foundationis initio, usque ad præsentem diem per annos circiter 670. Fideliter discreto, ac Sancto vigore observata fuit in Sacra Eremita Camaldulensi, quæ in summitate Alpium Tusciæ, ab ipso Sanctissimo Patre nostro ROMUALDO circa Annum 1012. fundata extitit, & tandem ab Annis 144. à nostra Congregatione Eremitarum Camaldulensium S. ROMUALDI Montis Coronæ per Venerabilem Patrem Paulum Justinianum Eremitam suprascriptæ Sacre Eremitæ Majoris, noviter instituta, & aucta; fuit cum eadem observantia inviolabili perseverat, prout ex constitutionibus patebit, quas efformare intendimus, pro confirmatione & augmen-

men-

mento hujus dictæ Congregationis. Restat denique ut nos juxtà S. Patris nostri BENEDICTI doctrinam in Prologo Regulæ nobis traditæ, in Eremo, quæ nobis pro Monasterio est, unanimes, quasi Apostolici viri, soli DEO enixè famulemur. Ita ut omnibus nobis unum sit cor, & anima una, in vinculo pacis, & charitatis viventibus, sicque demum in regulari, atque Eremitica districtione, in finem usque perseverantes, Socii possimus esse passionum Christi, ut & cohæredes facti congregemur cum eo.

CONFIRMATIO
 CONSTITUTIONUM ERE-
 MITARUM CAMALDULENSIUM
 MONTIS CORONÆ IN FORMA
 SPECIFICA.

CLEMENS PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ
 folio, meritis licet imparibus
 per inefabilem Divinæ boni-
 tatis abundantiam constituti,
 Congregationes Religiosorum virorum
 piè, sanctèque institutas, ac uberiores
 bonorum operum fructus aspirante su-
 perni favoris auxilio, assiduè perferre sa-
 tagentes, in visceribus paternæ gerimus
 charitatis, & illa quæ pro earum felici re-
 gimine & gubernio, prosperisque in via
 Domini progressibus providè, atque sa-
 pien-

pienter constituta esse noscuntur, ut firma
semper, atque, stabilia persistant, Apo-
stolici muniminis patrociniò, cùm id à
nobis petitur, libenter roboramus. Ex-
poni siquidem nobis nuper fecerunt dile-
cti Filii Major, ac Procurator Generalis,
& alii superiores Congregationis Eremi-
tarum Camaldulensium Montis Coronæ,
quod pro felici, prosperoque ejusdem
Congregationis regimine, & gubernio,
illiusque salubri tam in Spiritualibus,
quàm in temporalibus directione factæ
fuerunt, & in unum volumen collectæ
nonnullæ Constitutiones, quæ per Con-
gregationem venerabilium Fratrum no-
strorum S. R. E. Cardinalium negotiis, &
Consultationibus Episcoporum, & Regu-
larium præpositam, examinatæ, recogni-
tæ, & correctæ sunt tenoris, qui sequitur
videlicet.

DE GENERIBUS,
 ET
 VITA MONACHORUM.
 CAPUT I.

Monachorum quatuor genera esse, Manifestum est. Pm. Cœnobitarum, militans sub Regula, vel Abbate.

Constitutio.

I.

Remitæ Camaldulenses Congregationis Montis Coronæ Claustris non includuntur, nec in Dormitoriis Monasterii requiescunt; in hoc enim differt Cœnobitica conversatio ab Eremitarum Camaldulensium instituto, quod illa in urbibus

ter-

terris, interque. Populi frequentiam libenter commoratur: hæc verò in Montibus, interque nemora latitare congaudet. Quapropter majorum nostrorum vestigia sequentes statuitur, nostra Eremitoria ab urbibus, Terrisque uno & minus milliario distare debere. Nostrique Eremitæ nunquam in Claustris permaneant, excepta Abbatia S. Salvatoris de Monte, Corona pro senum, infirmorum ac forensium solatio; Imo si aliquando talis habitatio offeratur, nisi in formam Eremitæ reducta sit, dimittatur, tantum abest, ut de novo Monasterium construi queat, aut suscipi.

2. Sint ergo Eremitoria nostra inter Sylvas, easque densas, talesque plantando, inferendo, scindendo, aliisque opportunis modis conserventur, & augeantur. Quamobrem intrâ ambitum Eremitæ non licebit ligna cædere, nè ejus pulchritudo deturpetur. Qui verò absq; superioris permissu aliquam arborem viridem incididerit, pro una quaque arbore semel in pane, & aqua jejunet. Quod si loci Prior absq; con-

sen-

sensu Capituli ipsius Eremiti intra ipsum ambitum arborum incisionem fieri iusserit, à visitatoribus, vel Capitulo Generali, disciplinâ circulari plectatur, & tunc incisio Arborum intelligatur, quando numerum quatuor, aut quinque arborum excedit, & hoc toto sui Prioratus curriculo, quod sine rationabili necessitate fieri nequit, dummodo tamen non sint arbores, quæ loci venustatem, ac pulchritudinem vitient.

3. Sint insuper ædificia cum ambitu loci universo sepe, ac vallo circumdata, ita ut per solum ostium pateat ingressus, unde egredi sine licentia Superioris nemo possit. Et positâ in Eremitis clausura sine licentia Capituli Generalis, augendo, vel minuendo nefas erit alterari.

4. Cellæ insuper non simul junctæ, sed triginta plus, minusvè pedibus invicem, si locus patiatur separatæ consistent, tantundem ab Ecclesia, & officinis semotæ.

5. Atque ut vera sit solitudo, omnis non necessaria hominum sæcularium familiaritas ab Eremitis nostris (charitate

sal-

ſalvâ) arceatur. Adeò ut neque vicini habitatores quocunque prætextu in commune Commercium admittendi ſint: ac præcipuè cavendum, ne eis unquam ad nos accedendi cauſa tribuatur. Ideò ſæcularium negotiis, etiam conſanguineorum nè ſe noſtri immiſceant, quod ſtrictè prohibetur, niſi aliter faciendum juſtis de cauſis, ſuperior judicaverit.

6. Minus etiam liceat Eremitis ſæcularium Eccleſias frequentare, nec funeralibus, aliisque officiis celebrandis intereſſe, ſicque animarum curam exercere illis penitus eſt interdictum. Præterea ubiquè locorum foris, & intra Eremum, atque etiam in propria Cella, non ſolum corporales, ſed etiam mentales divagationes effugiant, quæ & ſolitudinis proſiſtitum, & omne Spirituale ædificium deſtruere ſolent. Quapropter Superiores valdè cavere debent, nè faciles ſint in dimittendis ſubditis ſuis, ſed neceſſitate ceſſante, intra Clauſuram in jugi obſervantia eos retineant. Quin & ipſi nunquam foras, niſi coactè egrediantur.

7. Et ad majorem solitudinis observantiam, nemini permiffum cenfetur in alterius Cellam, officinamvè, nifi annuente Prælato intrare, fed ne caput quidem intus immittere, quæ prohibitio etiam ad hofpites tum religiofos, tum sæculares extenditur, exceptis cafibus incendii, infirmitatis, confessionis vel urgentis cujusque neceffitatis, quæ verifimiliter fuperioris animum ad talem concessionem movere potuiffet.

8. Ille verò, qui obtento confenfu, vel alias fratrem allocuturus, ad alterius Cellam accedit, pulfans, non aperiens, Deo gratias, altiusculè proferat, refponfionem fratris illic immorantis patienter expectans, qui tamen finè mora audita voce illicò accurrere, & pari tenore refpondere debet, & in ipfa anteriori parte Cellæ cum eo colloqui. In cubiculum autem, in quo dormitur, nemini permittitur intrare, nifi in cafibus fupradictis. Qui autem præter hos cafus introjerit, vel qui alium intrare permiferit, dicat culpam fuam in Capitulo, & jejundet femel

mel in pane, & aqua, pro unaquaque transgreſſione. Qui verò in officinam ingreſſus fuerit, pitantiâ privetur.

9. Et quia ſolitudo maximè favet caſtitati, ideò præcipitur nè noſtris Eremitis mulieres unquam propinquare, nedum intrare ipſas poſſint; undè ne ignorantia ſit cauſa erroris, figantur Cruces lignæ magnæ longè à Ianua, quas mulieres ſinè excoꝹmunicatione latæ ſententiæ pertransire nequeunt, prout habetur ex privilegio Pauli III. & Innocentii XI.

10. At Capitulum Generale ad populorum iſtantiam, juxtà d. Privilegium concedere poteſt ut ſemel, bis, aut ad ſummum ter in anno, juxta d. Capituli nominationem, devotionis cauſa poſſint mulieres ſolùm Eccleſiam ingredi, Eremum autem nullo modo, neque Sacrarium, ejuſque veſtibus, ubi per portas Eremitarum Cellulæ conſpiciuntur, poterunt tamen ea hoſpitiâ ingredi, quibus introduci conſuevère. Alias autem talis prohibitio inviolabiliter perfeveret. At ſi pertinacia populi aliter per-

vicaciter prætendat , cui resisti honestè non possit , locum potius deserere , ac longius abire consulant Patres.

II. Strictè insuper prohibetur , ne nostri Eremitæ mulierculas regendas , confitendas , custodiendasvè suscipiant. Imò nè illas quidem alloqui sine socio astante possint ; quare si aliquis nostrum mulieres intrà Cruces venire permiserit , aut in hospitiiis , & domibus nostrarum Grangiarum introduxerit , aut intrare permiserit , ubi solent Eremitæ habitare , aut earum confessiones exceperint , casu necessitatis excepto , circulari disciplina mulctetur. Monialium Ecclesias ne frequentent , nec in earum Ecclesiis sinè debita licentia audeant celebrare.

Sequitur Regula.

DEindè secundum genus est Anachoretarum, idest Eremitarum, horum qui non conversionis fervore, initiò, sed Monasterii probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum, multorum solatio jam do-
Et,

eti, pugnare; & benè inſtructi fraterna ex
acie ad ſingularem pugnam Eremiti, ſecuri
jam ſinè conſolatione alterius, ſola manu,
vel brachio contra vitia carnis, vel cogita-
tionum Deo auxiliante, pugnare ſufficiunt.

Tertium verò Monachorum teterrimum
genus eſt Sarabaitarum, qui nulla Regulâ
approbati, experientiâ magiſtrâ, ſicut au-
rum fornacis, ſed plumbi natura molli-
tatis, adhuc operibus ſervantes ſeculo fidem, men-
tiri Deo per tonſuram noſcuntur, qui bini,
aut terni, aut certè ſinguli ſinè Paſtore, non
Dominicis, ſed ſuis incluſi ſunt ovilibus, &
pro lege eis eſt deſideriorum voluptas, cum
quicquid putaverint, vel elegerint, hoc di-
cunt Sanctum, & quod noluerint hoc putant
non licere.

Quartum verò genus eſt Monachorum,
quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita
ſua per diverſas Provincias ternis, aut
quaternis diebus per diverſorum Cellas ho-
ſpitantur, ſemper vagi, & nunquam ſta-
biles, & propriis voluptatibus, & gula
illecebris ſervientes, & per omnia deterrio-
res Sarabaitis. De quorum omnium mi-

ferrima conversatione, melius est silere, quàm loqui. His ergo omissis, ad Canobitarum fortissimum genus disponendum, adjuvante Deo veniamus.

Constitutio.

I.

Alium vivendi modum Anachoretis consimilem divinitus S. Pr. ROMUALDUS excogitavit, eorum scilicet, qui divinâ inspiratione, majorique silentii, ac perfectionis desiderio, ad culmen veræ solitudinis pervenire anhelant. Hos autem, qui hanc vitæ austeritatem arripiunt, jam ab initio inclusos Patres nostri vocaverunt, eò quia voluntariè intra unius Cellulæ, hortulique parietes, omni hominum consortio privati, contineantur: Juxta quod institutum hucusque observatum, præcipitur, ut Eremitis professis, qui instanter talem petunt reclusionem, post quinquennium à professione emissa, concedi ad tempus, vel perpetuo possit, dummodo concedendi,

& morum probitas, moresque religioſi innotescant, ſcilicet regularis obſervantia, ſilentium, orationis fervor, aliæque conſimiles virtutes petentis.

2. Auctoritas concedendi, ſi perpetua fuerit, vel ad plures annos Capitulo Generali reſervatur. Nec ad longum tempus concedenda eſt, niſi iis, qui pluries, aut ſaltem per annum eam experti fuerint: poterit tamen loci Prior alicui ex ſua Familia per annum ad ſummum concedere. At Prælatiſ, Novitiorum Magiſtro, Sacriſtæ, ac Cellario, in eorum Prælatura, & officiis perſiſtentibus, penitus interdicitur.

3. Illæ Cellæ reputabuntur Recluſiſ, quæ remotiores ſunt ab aliis, quæ habent oratorium cum ſuis ornamentis, ac paramentis ad celebrandum neceſſariis, quarum hortuli parietibus ſint præcincti: cum hac tamen lege, quod Eremitæ recluſi, non ſecus ac alii ſuorum ſuperiorum obedientiæ ſubjaceant; A quo voluntario carcere, nunquam exire debeant, ſed ſuperioribus, qui recluſionem

concefferunt. Licitum semper erit illos ab ea penitus eximere sive perpetua, sive fuerit temporalis.

4. Sciant autem reclusi perpetuum sibi, inviolabileque silentium esse indictum, unde illos quempiam alloqui, nec alloquentem audire valeant, sine expressa licentia scripta, & obsignata sui superioris, exceptis diebus D. Martini, ac Dominicæ Quinquagesimæ, in quibus recreationis, ac charitatis causa Cœremitarum semel tantum colloquia excipere, indulgetur.

5. Litteras ad Eremitas, aliosvè mittere, vel accipere, nisi sciente Priore, illicitum prorsus erit. Si quis autem secus fecerit, tam mittens, quàm recipens, semel in pane, & aqua jejunet.

6. Canonicas horas intrà oratorium suum persolvent, non ad beneplacitum, sed signum Campanæ communis, tam in diurnis, quàm in nocturnis laudibus observabunt, cum omnibus solitis ceremoniis & observantiis, quæ in istis constitutionibus, Breviarii que Rubricis conti-

tinentur. In oratorio semper pallium gestent, & in ingressu semper se aquâ benedicta aspergant, ab ipsismet, singulis Dominicis diebus benedicenda, vel ab Ecclesia deferenda. Nequè præmittant Indulgentias nostræ Congregationis, & si quæ aliæ in suis oratoriis sint, lucrari. Feriâ quinta hebdomadæ Sanctæ, exeuntes, ad communem Ecclesiam accedant simul cum aliis communicaturi, refectio, ac mandato præsentis futuri. Feriâ autem sexta, & Sabbato ad Nonam venientes, rem sacram cum cæteris audiant: reliquum omne tempus in reclusorio agentes, si inclusi Sacerdotes non fuerint, Sacerdotum inclusorum Missas audire, eisque sacrificantibus deservire, atque ibi (permittente Prælato) communionem sumere poterunt.

8. Et quia Sanctum illud otium sanctas desiderat occupationes, ideò singulis diebus, ultra ordinarium officium, quinquaginta Psalmos Davidicos recenseant, & lectionem quotidianam ante completorium nunquam omittant; ultra quam,

& alias lectiones, Eremitis apertis communes unius horæ alicujus spiritualis libri lectionem persolvent. Eodem modo solitam unius horæ in mane, & serò divisam, reclusi cum fervore Spiritus utroque tempore duplicabunt.

9. Demum, & victus rationem in hoc saltem ab aliis coërceant, ut præter solitas abstinentias, toto tempore Regularis jejunii, sine alia licentia, singulis hebdomadis duplicare valeant. Quod si strictiùs, Deo favente, vivere cupiunt, superioris assensum humiliter petant.

10. Ad placitum eorum calopodio, sive focculo aperto uti poterunt, ac pedibus nudis incedere, nec non Cilicium ad carnem mortificandam deferre. Qui ad tempus includuntur, activam vocem in Capitulo non habent; perpetui verò neque activam, neque passivam.

QUA-

**QUALIS DEBEAT ESSE
ABBAS.****CAPUT II.**

*Abbas, qui præesse dignus est in
monasteriis, semper memi-
nisse debet, quod dicitur, &
nomen Majoris implere: Chri-
sti enim agere vices in Monasterio creditur,
quando ipsius vocatur pronomine, dicente
Apostolo, Accepistis Spiritum adoptionis
filiorum, in quo clamamus Abba Pater; Ideoq;
Abbas, nihil extra præceptum Domini (quod
absit) debet docere, aut Constituere, aut
jubere, sed jussio ejus, vel doctrina ferven-
ter divinæ Justitiæ in Discipulorum menti-
bus conspergatur. Memor sit semper Ab-
bas, quia doctrinæ suæ, vel discipulorum
obedientiæ utriusque rei in tremendo Judicio
facienda erit discussio; sciatquè Abbas, cul-
pæ Pastoris incumbere, quicquid in ovibus
Pater familias utilitatis minus poterit inve-
nire. Tantum iterum liber erit, ut si in-
quieto, vel inobedienti Gregi Pastoris fue-
rit omnis diligentia attributa; & morbi-
dis*

dis earum actibus, universa fuerit cura exhibita, Pastor earum in Iudicio Domini absolutus, dicat cum Propheta Domino. Justitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi. Ipsi autem contemnentes spreverunt me. Et tunc demum inobedientibus curæ suæ ovibus pœna sit, eis prævalens ipsa mors. Cum ergo aliquis suscipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina suis præesse discipulis, idest omnia bona, & Sancta, factis amplius quàm verbis ostendere, ut capacibus discipulis mandata Domini verbis proponat, duris verò corde, & simplicioribus, factis divina præcepta demonstret. Omnia verò, quæ discipulis docuerit esse contraria, in suis factis judicet non agenda, ne aliis prædicans, ipse reprobus inveniatur, ne quando illi dicat Deus peccanti. Quare tu enarras Justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam, & projecisti sermones meos post te, & qui in fratris tui oculo festucam videbas; in tuo trabem non vidisti. Non ab eo persona in Monasterio

sterio discernatur. Non unus plus ametur, quam alius, nisi quem in bonis actibus, aut obedientia invenerit meliorem. Non præponatur ingenuus ex servitio convertenti, nisi aliqua rationabilis causa existat. Quod si ita (justitiâ dictante) Abbati visum fuerit, de cujuslibet ordine id faciat, sin aliter propria teneant loca. Quia sive servus, sive liber, omnes in Christo unum sumus, & sub uno Domino æqualem servitutis militiam bajulamus. Quia non est apud Deum personarum acceptio. Solummodo in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores aliis operibus bonis, & humiles inveniamur. Ergò equalis sit omnibus ab eo charitas, una præbeatur omnibus secundum merita disciplina. In doctrina namquè sua Abbas Apostolicam debet illam semper formam servare, quâ dicit. Argue, obsecra, increpa, id est miscens temporibus tempora, terroribus blandimenta, durum magistri, pium Patris ostendat affectum. Id est indisciplinatos & inquietos debet durius arguere; obedientes autem, & mites, & patientes, ut in melius proficiant obsecrare.

Negli-

Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat, admonemus; neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox, ut ceperint oriri, radicitus ea (ut praevallet) amputet, memor periculi Helii Sacerdotis de Silo: & honestiores quidem, atque intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione verbis corripiat. Improbos autem, & duros, ac superbos, vel inobedientes, verborum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coërceat, sciens scriptum. Stultus verbis non corrigitur, & iterum. Percute filium virgâ, & liberabis animam ejus à morte. Meminisse debet semper Abbas, quod est, meminisse quod dicitur: & scire quia, cui plus committitur, plus ab eo exigitur; sciatque quàm difficilem, & arduam rem suscepit regere animas, & multorum servire moribus, & alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium suasionibus, & secundum uniuscujusque qualitatem, & intelligentiam ità se omnibus conformet, & aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiantur, verum & in augmentatione boni gregis

gis gaudeat. Antè omnia nè dissimulans, aut parvipendens salutem animarum sibi commissarum, plus gerat sollicitudinem de rebus transitoriis, & caducis, sed semper cogitet, quia animas suscepit regendas, de quibus & rationem redditurus est: Et nè causetur de minori fortè substantia meminerit scriptum, Primum quærite Regnum Dei, & Justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis; Et iterum, nihil dceest timentibus Deum; Sciatquè quia qui suscipit animas regendas, præparet se ad rationem reddendam. Et quantum sub cura sua fratrum se habere sciverit numerum, agnoscat pro certo, quia in die Judicii ipsarum omnium animarum est redditurus Domino rationem, sinè dubio, addita, & suæ animæ, & itâ timens semper futuram discussionem Pastoris de creditis sibi ovibus, cum de alienis ratiociniis cavet, redditur de suis sollicitus, & cum de admonitionibus suis emendationem aliis subministrat, ipse efficitur à vitiis emendatus.

Constitutio.

IN Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ nec nomen, nec dignitas Abbatis usui unquam fuit; Ideò loci nostræ Congregationis, non Abbatia nec Monasteria, sed Eremi, & superiores non Abbates, sed Priores appellantur, atque adeo supremus totius Congregationis Prælatus, Majoris sibi nomen usurpavit, nec aliter usui fuisse apud Eremitas, Camaldulenses dignoscitur, quamvis parum, aut nihil relevet quo Prælatus nomine nuncupetur, dummodo talis, qualis à S. Patris verbis circumscribitur, existat.

2. Sciant igitur Prælati ipsis traditam esse præsentem Sancti Patris doctrinam, quam, & si observare neglexerint, in tremendo Dei Judicio stricta fiet discussio. Quicumque ergo aliis præfigitur, duplici doctrinâ, verbi scilicet, & exempli, suos discipulos pro viribus instruere conetur, memor Apostolici dicti. *In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum.*

**DE ADHIBENDIS AD CON-
CILIUM FRATRIBUS.****CAPUT III.**

Uoties aliqua præcipuo agenda sunt in Monasterio, convocet Abbas omnem Congregationem, & dicat ipse undè agitur, & audiens consilium Fratrum, tractet apud se prudenter, & quod utilius judicaverit, faciat. Ideò autem omnes ad consilium vocari diximus, quia sæpe Juniori Dominus revelat, quod melius est. Sic autem dent fratres consilium cum omni humilitatis subjectione; ut non præsumant procaciter defendere, quod eis visum fuerit, sed magis in Abbatis pendeat arbitrio, & quod salubrius esse judicaverit, ei cuncti obediant, sed sicut discipulis convenit obedire Magistro, ita & ipsum providè, & justè concedet cuncta disponere. In omnibus igitur omnes Magistrum sequantur regulam, nequè ab ea temerè declinetur à quoquam. Nullus in Monasterio proprii sequatur cor-

di

dis voluntatem nequè præsumat quisquam cum Abbate suo protervè intra, aut extra Monasterium contendere. Quod si præsumpserit, regulari disciplina subiaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & observatione Regule omnia faciat, sciens se procul dubio de omnibus Judiciis suis æquissimo Judici Deo rationem redditurum. Si qua verò minora agenda sunt in Monasterii utilitatibus, seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est. Omnia fac cum consilio, & post factum non pænitebit.

Constitutio.

I.

HÆc convocatio Congregationis, si-
vè Consilium vetustissima Religio-
nis consuetudo obtinuit, ut Capitulum
vocetur, & Congregationis hoc loco,
unius Monasterii, aut Religiosæ Domus
Conventus intelligitur. Capitulum au-
tem, aut generale est, aut Conventuale,
aut certè (ut vocant) culparum, quo-
rum unumquodque suum tractatum de-
siderat, cum singulorum diversa sit con-
gre-

gregandi causa, celebrandi que modus. Hic solum de Capitulo conventuali sermo est.

2. Quoties ergo aliqua præcipua tractanda sunt in Eremo, Prior ad sonum Campanulæ, ut moris est, quod signum ad spatium unius Miserere protrahitur cum decem ictibus in fine, omnes vocales, qui Sacerdotes, & Clerici professi unius anni ejusdem loci, ac familiæ tantum intelliguntur, necnon & Visitatores, ubi præsentés reperiantur, convocet. Quibus convocatis, omnes genuflexu secretò dicant. *Pater noster*, & Prior dicat, *Et ne nos, & Emitte Spiritum tuum, &c. & Domine exaudi &c. Dominus vobiscum &c.* cum suis responsorijs, & orationem *Actiones nostras*. Prior postea rem, de qua deliberandum est (nisi major præsens fuerit, ad quem suo Jure spectat) distinctè proponat. Deindè matura cum consideratione, auditis singulorum votis per secreta suffragia, negotium terminetur. Omnes, seclusâ omni prorsus passione, modestè, ac mansuetè

loquantur, prohibita omni practica sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ ad sex menses: Et quod à majori parte approbatum fuerit, definitum, ac ratum habeatur, ac totum in libro actuum Capitularium registretur.

3. Nomine autem rerum præcipuarum, intelliguntur receptiones Novitiorum, tam ad probationem Quadragenariam, quàm ad habitus susceptionem ac professionem, incisionem lignorum intra Eremi ambitum faciendam, Conservatoris, ac Medici electionem, Procuratorisque sæcularis, & Advocati, acceptare hæreditates, donationes, ac legata, quæ tamen renunciari minimè possunt, sine consensu Capituli Generalis: Quod si dictum Capitulum expectari non possit infra annum cum assensu Patrum Majoris, ac Visitatoris, aut Dietæ, renunciari licitè poterunt. Locationes etiam possessionum ultra annum, & quascunque species alienationum, circa quas alienationes hæc omnia infra scripta omnino observentur; scilicet, propon-

nan-

nantur primo in Capitulo Conventuali,
& à majori parte decretum, ad Capitu-
lum Generale postea deferatur, aut ad
Dietam, aut infra annum ad P. Majorem
& Visitatores, à quibus approbatum, &
confirmatum, ad S. Sedem Romanam
pro licentia recurratur, nec alienatio-
nis Instrumentum conficiatur antè assen-
sum Apostolicum, vel si cum reserva-
tione d. Beneplaciti Apostolici fiat, non
tradatur possessio antè dictum consen-
sum.

Quod si quis quidpiam ex gestis in
Capitulo, undè odium, aut scandalum
oriri possit, revelaverit, disciplinâ cir-
culari plectatur; si autem leve fuerit
revelatum, arbitrio Prioris
puniatur.

QUÆNAM SINT INSTRUMENTA BONORUM
OPERUM.

CAPUT IV.

IN primis Dominum Deum diligere ex toto corde, totâ animâ, totâ virtute, deinde proximum, tanquam se ipsum. Deinde non occidere, non adulterari, non facere furtum, non concupiscere, non falsum Testimonium dicere, honorare omnes homines, & quod sibi fieri quis non vult, aliis ne faciat, abnegare semetipsum sibi, ut sequatur Christum, Corpus castigare, divitias non amplecti, jejunium amare, pauperes recreare, nudum vestire, Infirmum visitare, mortuum sepelire, in tribulatione subvenire, dolentem consolari, à sæculi actibus alienum se facere, nihil amoris Christi præponere, iram non perficere, iracundiæ tempus non reservare, dolum in corde non tenere, pacem falsam non dare, charitatem non derelinquere, non jurare omnino, ne fortè per jures, veritatem ex corde, & ore proferre,

ma-

malum pro malo non reddere, Injuriam non facere, sed factam patienter sufferre, Inimicos diligere, maledicentes nolle maledicere, sed magis benedicere, persecutionem propter Justitiam sustinere, non esse superbum, non vinolentum, non multum edacem, non somnolentum, non pigrum, non murmurosum, non detractorem, spem suam Deo committere, bonum aliquod in se cum viderit Deo applicet, non sibi, malum verò semper à se factum sciat, & sibi reputet, Judicium timere, Gehennam expavescere, vitam æternam omni concupiscentia spirituali desiderare, mortem quotidie ante oculos aspectam habere, actus vitæ suæ omni hora custodire in omni loco Deum se respicere pro certo scire, cogitationes malas cordi suo advenientes, mox ad Christum allidere, & saniori Spirituali, os suum à malo, & pravo eloquio custodire, multum loqui non amare, verba vana, aut risui apta non loqui, risum multum, aut excessum non amare, lectiones Sanctas libenter audire, orationi frequenter incumbere, mala præterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in

oratione Deo confiteri, de ipsis malis de cætero emendare, desideria Carnis non persicere, voluntatem propriam odisse, præceptis Abbatis in omnibus obedire, & si ipse (quod absit) aliter agat, memor illius Dominici præcepti, quæ dicunt, facite, quæ autem faciunt, facere nolite. Non velle dici Sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo verius dicatur, præcepta Dei factis quotidie adimplere, castitatem amare, nullum odisse, Zelum, & invidiam non habere, contentionem non amare, elationem fugere, seniores venerari, Juniores diligere in Christi amore, pro Inimicis orare, cum discordantibus antè solis occasum in pacem redire, & de Dei misericordia nunquam desperare.

Constitutio.

I.

Quanquam hæc bonorum operum instrumentorum doctrina satis plena, ac sufficiens videatur, duo tamen hic addenda visum est, quorum alterum est, Sacramentum Pænitentiae, aliud Sacrosanctam Eucharistiam frequentare.

2. Omnes ergo nostri Eremitæ singulo quoque octavo die, aut nono ad summum confiteantur: Et Sacerdotes, qui legitimo cessante impedimento, quotidie celebrare solent, secundum nostræ Congregationis morem, ad frequentius confitendum adhortamur: Et si aliquis, seclusâ causâ rationabili, aut licentiâ superioris, infrâ dictum temporis spatium confessus minimè fuerit, privetur omninò pitantia, quousque confiteatur.

3. Prior eligat duos, aut tres, vel etiam plures Confessarios, secundum numerum suæ familiæ subditorum, quibus Eremitæ ad beneplacitum confiteri poterunt, absque alia licentia dicti Prioris, cum libertate adeundi alterum ex expositis, relicto prius electo, quibus pariter nostri Eremitæ extranei confiteri valent. Et si aliquis ex extraneis supraddictis fuerit Prælati, vel à suo superiori expositus, suorum sociorum confessiones poterit audire, sinè superioris localis licentia. Sic pariter PP. Visitatores quocunque loco, & tempore, ac voca-

les ad Capitulum Generale accessi, etiam post suorum officiorum renunciationem, munus confessorii obire poterunt.

4. Nullus primò Sacerdos ad Confessiones audiendas exponatur, nisi accedente examine Prioris, ac visitatoris in actu visitationis: & ubi deerint approbati Confessarii ad familiam sufficientes, poterit Prior ad tempus usque visitationis, quem voluerit, approbare.

5. Novitii suo Patri Magistro confiteantur; quando verò oportunum Prior judicaverit, alium quempiam ex nostris Zelo, ac prudentiâ præditum, ad Novitiorum confessiones bis in anno excipendas deputabit.

6. Itinerantes, vel ad nostra hospitia divertentes, & ad alia nostræ Congregationis loca accedentes, confiteri poterunt cuicunque ex nostris exposito, ac approbato è superiore, & in defectu Sacerdotis approbati, nostris etiam non approbatis valeant confiteri, vel alteritùm Sæculari, tum regulari Sacerdoti, dummodo necessario, non autem in fraudem
fiat

fiat Confessio, tunc enim nulla esset confessio ipsa.

7. Si secularis aliquis nostris confiteri desideret, quod nequè frequenter, neque cum retributione fiat; decernatur à superiori Sacerdos, qui ab Ordinario fuerit approbatus, quique casus reservatos calleat (quibus si pœnitens illaqueatus fuerit) ad suam Judicem Ordinarium remittet.

8. In visceribus JESU Christi quilibet Prælati, ac superior deprecatur, nè piger, & supinus, sed diligens, ac Zelans sit circa curam Animarum sibi subditarum.

9. Eandem auctoritatem absolventi à suo Priore expositi habeant, quam ipse Prior, nisi hic aliquam censuram, vel casum sibi expressè reservaverit, circa quod servetur omninò decretum Clementis VIII. circa casus reservatos: at publica censura ob Clerici percussorem Priori semper reservata censetur.

10. Quod dictum est de frequentia confessionis pariter, & de sacra communio.

nione intelligantur, ut scilicet omnes non Sacerdotes Eremitæ singulis Dominicis diebus communicent, nisi ex aliqua propinqua festivitate, aut alia rationabili causâ superior præveniendam, aut differendam Sacram Communionem judicaverit. Salvis semper Dominicis, Adventus, & Quadragesimæ, in quibus nullo modo ab ipsa vacandum.

11. Feria 5. in Cæna Domini omnes tùm Sacerdotes, tùm non Sacerdotes à suo superiore, qui die illa celebrabit, communicent, & quoties simul plures ad Sacram communionem properant, bini incedentes, servato professionis ordine procedant, pallio omnes tecti, & Sacerdotes addant stolam, omnes itaque omnipossibili modestiâ, devotione, ac reverentia incedant.

12. Qui frequentius, aut rarius communicare voluerint, à suo superiore veniam petant; & qui contra fecerit, à suo superiore corrigatur, & puniatur.

13. Quocunque in loco Congregationis, ubi viget usus chori, Sacrosanctum

ctum Eucharistiæ Sacramentum in Tabernaculo tectum, & obseratum clave, asservetur, ac semel in hebdomada commutetur.

Sciant igitur nostri Eremitæ, quod omnis doctrina hæc à Sancta Regula, & Constitutionibus tradita, ad reformandum interiorem hominem inservire, ejusque mortificationem maximè juvare; Parum enim corporalia exercitia profunt, nisi veræ pietati associantur. Et qui aliter solitariè vixerit, comparabitur sepulchro dealbato, quòd, Salvatore testante, foris quidem pulchrum apparet, intus verò plenum est ossibus, & omni spurcicia.

DE OBEDIENTIA.

CAPUT V.

Rimus obedientiæ gradus est obedientia sinè mora, hæc convenit his, qui nihil sibi Christo charius existimant propter servitium Sanctum, quod professi sunt, seu propter malum Gehenna, vel gloriam vitæ æternæ.

næ. Mox, ut aliquid imperatum à Majore fuerit, ac si divinitus imperetur, moram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit. In auditu auris obedivit mihi. Et idem dicit Doctoribus, Qui vos audit, me audit Ergò hi tales relinquentes statim, quæ sua sunt, & voluntatem propriam deserentes, mox exoccupati manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientiæ pede jubentis vocem factis sequuntur. Et velut uno momento prædicta Magistri jussio, & perfecta discipuli opera, in velocitate timoris Dei, ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Ideò angustam vitam arripuit, undè Dominus dicit. Angusta via est, quæ ducit ad vitam; ut non suo arbitrio viventes, vel desideriis suis, & voluptatibus obedientes sed ambulantes alieno Judicio, & Imperio in Canobiis degentes, Abbatem sibi præesse desiderent: sinè dubio hi tales illam Domini imitantur sententiam, quæ dicit. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus, qui misit me. Sed hac ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo,

Deo, & dulcis hominibus, si quo iubetur non
trepidè non tardè, non tepidè, aut cum mur-
mure, vel cum responso nolentis efficiatur;
Quia obedientia, quæ Majoribus præbetur,
Deo exhibetur. Ipse enim dixit. Qui vos
audit me audit, & cum bono animo à Di-
scipulis præberi oportet, quia hitarem da-
torem diligit Deus. Nam cum malo animo
si obedit discipulus, & non solùm ore, ve-
rùm, & in corde si murmuraverit, & si
impleat iussionem, tamen acceptum iam non
erit Deo, qui cor respicit murmurantis; &
pro tali factò, nullam consequitur gratiam,
Imò penam murmurantium incurrit, si non
cum satisfactione emendaverit.

Constitutio.

I.

Quia ab observantia eorum, quæ in
præsenti Sanctæ Regulæ capite con-
tinentur disciplina, bonique conservatio
pendet; Ideo nostri Eremitæ omnimo-
dam adhibeant diligentiam in exequendis
mandatis, quæ Sanctissimus Pater in per-
fectæ

fectæ obedientiæ conditionibus describendis nobis præbet.

2. Subjiciantur ergo in omnibus suo superiori, nec quisquam quidquam contra eorum voluntatem, aut mandatum agere præsumat; cum rationabile valdè sit ibi majorem esse debere obedientiam, ubi austerior, ac perfectior vivendi viget disciplina. Sciant igitur nostri Eremitæ, nihil eis ultra communem vivendi usum licere: nullam exerceant artem, nihil ex una in alteram Cellam, aut à loco in locum transferant, neque vestes, vel aliud quodpiam vestimentum scindant, aut alterent: Imò nec exercitium aliquod quantumvis Spirituale, absque sui superioris licentia aggrediantur Abstineant etiam ab illis, quæ dicto, vel scripto illis interduntur, & ea, quæ minima sunt, quæque eis sine licentia agere licet, cum obedientiæ merito facere delectentur. Quidquid in Sacra Regula, atque his Constitutionibus continetur, totis viribus studeant adimplere.

3. Ad majorem præterea propriæ voluntatis abrenunciationem noverint omnes Eremitæ nostri propter obedientiæ votum omnibus Privilegiis, gratiis, indulgentiis seu concessionibus à Sede Apostolica jam antea in proprium cujusque favorem obtentis, penitus abrenunciassent, sive eam singularitatem vitæ, seu Sacrorum ordinum promotionem, sive subjectionis exemptionem, sive tandem quocunque modo propriæ voluntatis effectum respicere dignoscantur.

DE TACITURNITATE.

CAPUT VI.

Aciamus, quod ait Propheta,
Dixi, custodiam vias meas,
ut non delinquam in lingua
mea. Posui ori meo custo-
diam, obmutui, & humiliatus sum, & si-
lui à bonis. *Hic ostendit Propheta, si à bo-
nis eloquiis interdum propter taciturnita-
tem debet taceri, quanto magis à malis ver-
bis propter panam peccati debet cessari? Er-*

go quamvis de bonis, & Sanctis ædificatio-
num eloquiis perfectis discipulis propter taci-
turnitatis gravitatem, rara loquendi conce-
datur licentia, quia scriptum est in multi-
loquio non effugies peccatum; & alibi
Mors, & vita in manibus linguæ, nam lo-
qui, & docere Magistrum, condecet tacere,
& audire, discipulo convenit, & ideò si quæ
requirenda sunt à Priore, cum omni humili-
tate, & subiectione, & reverentia requiran-
tur, ne videatur plus loqui, quàm expedit;
scurilitates verò, vel verba otiosa, & risum
moventia, aeterna clausura in omnibus locis
damnamus, & ad tale eloquium discipulum
aperire os non permittimus.

Constitutio.

I.

TAciturnitas Sacro sancta est, dum-
modo Justitiæ metas non excedat,
quæ tacendi, loquendivè tempus docet.
Ideò discreta consideratione hæc Sancti
BENEDICTI doctrina secundum tem-
pus, ac locum, secundum denique ne-
cessitatis, & charitatis indigentiam ob-
ser-

servanda est; idcirco quandoque in hoc superior dispensare, aliquando verò nequiquam. Declaramus itaque indispensabiles esse omnes per annum Dominicos dies, omnes & solemnitates, ac festa Sanctorum, quæ ex præcepto Ecclesiæ, vel Constitutionum veniunt observanda, ambas Quadragesimas, ac Sextas ferias cujuscunque hebdomadæ, omnes denique dies, in quos abstinentia transfertur. Ac insuper à Completorio cujusque diei, usque ad Primam, sequentes horas quoque, quæ æstivo tempore, orationi, vel dormitioni sunt deputatæ.

2. Eodem modo dispensatio in quibusdam locis, locum non habet, uti sunt Ecclesia, & ejus vestibulum, Sacrarium, Capitulum culparum, & Refectorium. Imo in diebus dispensatis non intelligitur in viis, quæ sunt inter Cellas, ac in plateis ante Ecclesias, & ante Eremi portam, in quibus silentium frangere nefas est.

3. At è contra sic humana conditione, fraternaque charitate, sic exigentibus, etiam aliquando in diebus, horisve supra

prohibitis, honesta loquendi licentia concedatur. Ideò in Dominica quinquagesimæ, ac in festo S. MARTINI (quia Quadragesimas ingressuri Eremitæ, simul charitativè reficiuntur) silentium à prima diei usq; ad quartam noctis horam relaxabitur. Ecclesia, Sacratio, Capitulo, ac vestibulo semper exceptis, dummodo divinæ laudes in Choro consuetis horis, persolvantur.

4. Obtinuit insuper laudabilis consuetudo, ut bis in hebdomada hyemali tempore, & ter in æstate, per superiorem post Primam in vestibulo Ecclesiæ silentium dispensetur, quæ quidem dispensatio ultra signum Completorii ejusdem diei non extenditur. Hyemem autem dicimus à festo exaltationis Sanctæ Crucis, usque ad Pascha Resurrectionis. Quod verò reliquum est temporis usque ad idem festum, æstatem vocamus. Fiat itaque dispensatio in hyeme feriâ tertiâ, & quinta, sed in æstate addatur Sabbatum. In quibus diebus, vel eorum aliquo si præceptivum festum inciderit, in alium non

im.

impeditū dispensatio transferatur. Quod si tota hebdomada festiva fuerit, in minori fiat festo; Ita ut nunquam in hyeme bis, & ter in æstate silentii dispensatio prætermittatur: Caveant tamen omnes in hujuscemodi colloctionibus aliquid sæculare vanum, aut frivolum tractare.

5 Et quia silentium non solū verbis, imo magis quovis importuno tumultu, ac strepitu destruitur, ideo necesse est, dum divina officia, aut missæ celebrantur circa Ecclesiam, dum verò oratio fit, vel somni quies capitur in Cellis, viis, aut locis publicis, ab omni strepitu, vel strepitoso manuali exercitio penitus abstineri. Si quis autem silentii temporibus, absque superioris licentia, alterius Cellam adierit, vel pulsaverit, aut strepitum notabilem fecerit, cum officia celebrantur divina, & Oratio, sive dormitio fit, maximeq; nocturno tempore, accuset se in Capitulo, & secundum culpæ qualitatem, superioris arbitrio puniatur. Qui verò silentium simpliciter transgressus fuerit, plus temporis loquendo, quàm ut Psalmus 50.

Miserere dici queat, fructuum portione, quæ vel illa die, vel sequenti illi debita, privabitur; sic garrulæ Aues, vel delitiosæ, & omne animal latrabile, ludicrum, atque inquietum ab Eremitis nostris penitus arceatur. Permittuntur solum canes ad Custodiam, quando, & ubi necessarii videbuntur.

6 Novitiis cum Professis, nulla sit unquam loquendi licentia, nisi illi à suo Patre Magistro, & isti à suo Priore facultatem acceperint. Cum hospitibus, sive sæcularibus, sive Religiosis affinibus, vel amicis, vel operariis, nulla sit conversatio, nisi aliqua ex justa causa jusserit Prælati.

7. Meminerint tandem omnes quotidie, dum signum Primæ datur, ad Deum mente conversi, hos versiculos orando dicere. *Pone Domine Custodiam ori meo, & ostium circumstantia labiis meis. Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.*

DE HUMILITATE.

CAPUT VII.

Lamat nobis scriptura divina
(Fratres) dicens, Omnis qui
se exaltat humiliabitur, &
qui se humiliat exaltabitur.

Cum hac ergo dicit, ostendit nobis omnem
exaltationem, genus esse superbiae, quod se
cavere Propheta indicat, dicens, Domine
non est exaltatum cor meum, neque
elati sunt oculi mei, neque ambulavi in
magnis, neque in mirabilibus super me,
sed quid? si non humiliter sentiebam, sed
exaltavi animam meam, sicut ablactatus
super matrem suam, ita retribues in ani-
mam meam, Unde (Fratres) si summa
humilitatis culmen volumus attingere, & ad
exaltationem illam caelestem, ad quam per
praesentis vitae humilitatem ascenditur, vo-
lumus velociter pervenire, actibus nostris
ascendentibus, scala illa erigenda est, qua in
somno Jacob apparuit, per quam ei descen-
dentes Angeli, & ascendentes monstrabantur.

Non aliud sine dubio descensus ille à nobis
 intelligitur, nisi exaltatione descendere, &
 humilitate ascendere. Scala verò ipsa ere-
 cta, nostra est vita in seculo, qua humiliato
 corde à Domino erigitur ad Calum; latera
 enim eiusdem Scala dicimus nostrum esse
 corpus, & animam, in quibus diversos gra-
 dus humilitatis, vel disciplinae vocatio divi-
 na ascendendos inservit. Primus itaq; gra-
 dus humilitatis est, ut si timorem Dei sibi an-
 te oculos semper ponens, oblivionem omnino
 fugiat, & semper sit memor omnium, qua
 precipit Deus: & qualiter contemnentem
 Deum, in Gehennam pro peccatis incidunt, &
 vitam aeternam, qua timentibus Deum pra-
 parata est, animo suo semper revolvat, & cu-
 stodiens se omni hora à peccatis, & vitiis,
 id est cogitationum, linguae, oculorum, ma-
 nuum, pedum, vel voluntatis propriae, sed
 & desideria carnis amputare festinet. Exi-
 stimet se homo de Calis à Deo semper respici
 omni hora, & facta sua in omni loco ab
 aspectu divinitatis videri, & ab Angelis
 omni hora Deo nunciari. Demonstrat no-
 bis hoc Propheta, cum cogitationibus nostris
 ita

*ita Deum semper presentem ostendit dicens. Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus novit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt, Et item dicit. Intellexisti cogitationes meas à longè, & quia cogitatio hominis confitebitur tibi; Nam ut sollicitus sit circa cogitationes suas perver-
sas, dicat semper humilis Frater in corde suo. Tunc ero immaculatus coram eo, si observa-
vero me ab iniquitate mea, voluntatem verò propriam ità facere prohibemur, cum dicit scriptura nobis, Et à voluntatibus tuis avertere; Et item rogamus Deum in ora-
tione, ut fiat illius voluntas in nobis. Docemur ergo meritò nostram non facere volun-
tatem, cum canimus illud, quod dicit scri-
ptura: Sunt viæ quæ videntur hominibus rectæ, quarum finis usque ad profundum inferni demergit. Et cum canimus illud, quod de negligentibus dictum est. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in volun-
tatibus suis. In desideriis verò carnis, ita nobis Deum credamus semper esse presentem, cum dicit Propheta Domino. Ante te omne desiderium meum. Cavendum ergo est*

ideò malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est. Undè scriptura præcipit dicens, Post concupiscentias tuas non eas. Ergo si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Cælo semper respicit filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum, & ab Angelis deputatis nobis quotidie, die, noctuq; Domino factori nostro, opera nostra nunciantur, cavendum est omni hora, Fratres, sicut dicit in Psalmo Prophetæ, ne nos declinantes in malum & inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, & percendo nobis in hoc tempore, quia pius est, & expectat nos converti in melius, nè dicat nobis in futuro. Hæc fecisti, & tacui.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed vocem illam Domini imitetur dicentis. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus qui misit me. Item dicit scriptura: Voluntas habet pænam, & necessitas parit coronam.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia subdat se majori

jori, imitans Dominum, de quo dicit Apoſtolus. Factus obediens uſque ad mortem.

Quartus humilitatis gradus eſt, ſi in ipſa obediendia duris, & contrariis rebus, vel etiam quibuſlibet irrogatis injuriis, tacitâ conſcientia, patientiam amplectatur, & ſuſtinens non laſſeſcat, vel diſcedat, dicente ſcriptura. Qui perſeveraverit uſque in finem, hic ſalvus erit. Item, Confortetur cor tuum, & ſuſtine Dominum, & oſtendes fidelem pro Domino, univerſa etiam contraria ſuſtinere debere. Dicit ex perſona ſufferentium. Propter te morte afficimur tota die, æſtimati ſumus ſicut oves occiſionis; Et ſecuri de ſpe retributionis divinae, ſubſequentur gaudentes & dicentes; Sed in his omnibus ſuperamus propter eum, qui dilexit nos; Et item alio loco ſcriptura; probaſti nos (inquit) Deus, igne nos examinaſti, ſicut examinatur argentum. Induxiſti nos in laqueum, poſuiſti tribulationes in dorſo noſtro. Et ut oſtendat ſub Priore debere nos eſſe, ſubſequitur dicens. Impoſuiſti homines ſuper capita noſtra, ſed & præceptum

ceptum Domini in adversis, & in injuriis per patientiam adimplentes, percussi in maxilla, prabeant & aliam, auferenti tunicam, dimittant & pallium, angariati, mille passus vadant & duo milliaria, & cum Paulo Apostolo. Falsos fratres, & persecutiones sustinent, & maledicentes se benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo advenientes, vel mala à se absconditè commissa, per humilem confessionem Abbati non calaverit suo. Horatur nos de hac re scriptura, dicens, Revela Domino viam tuam, & spera in eo, Et item dicit; Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus, Et ita Propheta. Delictum meum cognitum tibi feci, & injustitias meas non operui. Dixi pronuntiabo adversum me injustitias meas Domino, & tu remisisti impietatem cordis mei.

Sextus humilitatis gradus est, si omnivilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quæ sibi injunguntur, velut operarium se malum judicet, & indignum, dicens cum Propheta. Ad nihilum

redactus sum, & nescivi, ut Jumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

Septimus humilitatis gradus est; si omnibus se inferiorem, & viliozem non solum suâ lingua pronunciet, sed etiam intimo cordis credat affectu, humilians se, & dicens cum Propheta, Ego autem sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis. Exaltatus sum, & humiliatus, & confusus. Et item, Bonum mihi, quia humiliasti me, ut discam mandata tua.

Octavus humilitatis gradus est, si nihil agat Monachus, nisi quod communis Monasterii regula, vel Majorum cohortantur exempla.

Nonus humilitatis gradus est, si linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatem habens, usq; ad interrogationem non loquatur, Monstrante scriptura, quia in multiloquio non effugietur peccatum, & quod vir linguosus non dirigetur super terram.

Decimus humilitatis gradus est. Si non sit facilis, & promptus in risu. Quia scri-
ptum

ptum est. Stultus in risu exaltat vocem suam.

Undecimus humilitatis gradus est: si cum loquitur Monachus leniter, & sine risu, humiliter cum gravitate, vel pauca verba & rationalia loquatur, & non sit clamorosus in voce, sicut scriptum est. Sapiens verbis innotescit paucis.

Duodecimus humilitatis gradus est, si non solum corde Monachus, sed etiam corpore humilitatem videntibus se semper indicet. Id est in opere, in Monasterio, in Oratorio, in horto, in via, in agro, vel ubicunq; sedens, ambulans, vel stans, inclinato sit semper capite, defixis in terram aspectibus, reum se omni hora de peccatis suis existimans, jam se tremendo Iudicio Dei presentari existimet, dicens sibi semper illud, quod Publicanus ille Evangelicus fixis in terram oculis, dixit. Domine non sum dignus ego peccator levare oculos meos ad cælum, Et iterum cum Propheta. Incurvatus sum, & humiliatus sum usquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis, Monachus ad Charitatem Dei perveniet illam, qua perfecta,

fecta, foras mittit timorem, per quam universa qua prius non sine formidine observabat, absq; ullo labore, velut naturaliter ex consuetudine incipiet custodire; non jam timore Gehenna, sed amore Christi, & consuetudine ipsâ bonâ & delectatione virtutum, qua Dominus jam in operarium suum mundum à vitiis, & peccatis, Spiritu S dignabitur demonstrare.

Constitutio.

TAm Sancta est, tamque plena hujus capitis tractatio, ut superfluum videatur aliud quicquam hoc in loco statuere, tantæque utilitatis hujus lectionis series apparet, ut ex se non invitet modò, sed etiam ad sui admirationem, & continuum studium propriâ virtute compellat.

DE OFFICIIS DIVINIS IN NOCTIBUS.

CAPUT VIII.

Hyemis tempore, id est à Kalendis
Novembris usq̃ ad Pascha, jux-
tà considerationem rationis, octa-
vâ hora noctis surgendum est,
ut modico amplius de media nocte pausetur,
& etiam digesti surgant. Quod verò re-
stat post vigiliis, à Fratribus, qui Psalterii,
vel Lectionum aliquid indigeat, meditationi
inserviatur. A Pascha autem usq̃ ad su-
pradiçtas Kalendas Novembris sic tempere-
tur hora vigiliarum agenda, ut paucissimo
intervallo, quo Fratres ad necessaria natura
exeant, custodito, mox matutini, qui inci-
piente luce, agendi sunt, subsequantur.

Constitutio.

I.

Quod hyemis tempore octavâ hora
surgendum sit, sed juxta noctis
brevitatem, vel longitudinem hora vel
protrahenda, vel retrahenda est.

2. Un-

2. Unde ab Idibus ſeptembris, primum Matutini ſignum horâ ſeptima pulſetur, cum à die ſeptima Octobris quaſi per ſuos gradus aſcendendo, horâ ſeptima, & dimidia; ſic à Kalendis Novembris, horâ octava dictum ſignum fiat. Rurſus à decima Februarii ſenſim retrocedendo, horâ ſeptimâ, & dimidia. A Septima verò Martii, hora ſeptima. A ſecunda die Aprilis hora ſexta, & dimidia. A vigefima quinta ejuſdem hora ſexta, ſimiliter à nona Maji hora quinta, & dimidia, & à die ſecunda Junii hora quinta.

3. Præterea iterum creſcente nocte, iterum etiam ſignum protenditur, undè à decima Julii pulſatur horâ quintâ, & dimidia, & à Kalendis Auguſti, horâ ſexta, & à vigefima ejuſdem uſque ad prædictas Idus Septembris hora ſexta, & dimidia. Excipitur nox Dominicæ Nativitatis, in qua ſexta hora pulſatur.

4. Duplex erit Matutini ſignum, ſicut & aliarum Canonicarum horarum. primum Matutini ſignum erit quinque *Miſerere* in hyeme, ſed in æſtate quatuor *Miſerere*

serere tantum, cum intervallo inter primum, & secundum duorum *Miserere*. Ultimum verò signum unius *Pater noster*, cum Angelica salutatione erit.

5. Audito ergo nocturnæ laudis signo, velociter surgentes ad tantum opus, omnes se præparent: Et statim mentem ad Deum levantes, aliquam ferventem orationem, seu Psalmum pronuncient, aut certè aliquod Passionis, vel Divinitatis Mysterium meditentur, ad Ecclesiam (sic modestâ gravitate servatâ) properent, quo, cum pervenerint, aperto in primis capite, in ipso introitu aqua benedicta se aspergat, dicens, *Asperges me Domine, &c.* quod quidem omnes observare debent, non solùm intrantes, verùm & exeuntes, ab Ecclesia postea dicat. *Introibo in Domum tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine.* Et ante Altare genuflexus postquam aliquantulum oraverit, completo primo matutini signo, surgat, & chorum ingrediens in suo loco genuflectat, expectans superioris signum officii
in.

incipiendi. Reliquis autem horis, & temporibus, quoties intranda est Ecclesia, aperto capite ingrediatur etiam si frigus maximè vigeat; & altero genu tantum ante Altare ad terram flexo se similiter inclinet, & intret chorum.

QUOT PSALMI DICENDI
SINT IN NOCTURNIS
HORIS.

CAPUT IX.

H*emis tempore præmisso in primis versu, Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina. In secundo ter dicendum est: Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam. Cui subjungendus est tertius Psalmus, & Gloria. Post hunc Psalmus nonagesimus quartus cum Antiphona, aut certè decantandus, indè sequatur Ambrosianus. Deindè sex Psalmi cum Antiphonis. Quibus dictis & dicto versu, benedicat Abbas, & sedentibus omnibus in scamnis, legantur vicissim à Fratribus*

in Codice super Analogium tres lectiones, inter quas tria Responsoria cantantur, duo Responsoria sine Gloria dicantur. Post tertiam verò lectionem, qui cantat, dicat gloriam, quam cum incepit Cantor dicere, mox omnes de sedilibus surgant, ob honorem, & reverentiam Sanctæ Trinitatis; Codices autem legantur in vigiliis, auctoritates tam veteris Testamenti, quàm novi, sed & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & orthodoxis, Catholicisq; Patribus factæ sint. Post has verò tres lectiones cum responsoriis suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluja canendi. Post hoc lectio Apostoli sequatur ex corde recitanda & versus, & supplicatio, Litanie, idest Kyrie eleyson, & sic finiantur vigilia nocturna.

Constitutio.

I.

CUm ad amussim Breviarii Monastici ordo, ac forma servanda sit, satis hic modus ac Cæremonias in nocturnis Officiis celebrandis erit recensere. Cessante secundo itaque Campanæ signo, omnibus
in

in choro genuflexis, ut dictum eſt, dato ab ipſo ſuperiore Officii inchoandi ſigno, aſurgant omnes, & profundè inclinati dicant ſecretò. *Pater noſter, Ave Maria, & Credo*, quibus finitis, iterum ſuperiore ſignante, erigantur cuncti, & Sacerdos hebdomadarius incipiat, *Deus in adiutorium meum intende*, quod cum dicitur, omnes ad Altare converſi, ſe ſigno Crucis muniant. Cum verò dicitur, *Domine labia mea aperies*, Os tantum pollice ſignent. Ad *Gloria Patri*, iterum utrinq; ad Chorum converſi, profundè ſe inclinent. Poſtea ſtantes ſequentia proſequantur.

2. Dum dicitur *Psalmus Venite exultemus*, ad Altare convertent facies ſuas, quod & quando Evangelium ſuper Altare legitur, ſemper obſervandum eſt. Item Sacerdos, quando Capitula, Antiphonas ad *Magnificat, & Benedictus* orationesque recitat, faciat, Et Clericus quando Reſponſoria, Brevia, Verſiculos, & Lectiones Officii parvi B. V. & mortuorum.

3. Tres lectiones, quas hic Pater Sanctus vicissim in Choro legi jubet, legat ille, qui ultimus est, sive inferior Chori oppositi Hebdomadario, petita prius benedictione, nisi de homilia Evangelii desumptæ sint. Tunc quidem Sacerdotis hebdomadarii munus erit. Responsorioria verò, Clericus hebdomadarius recitabit. Quando superior officium dicit, ut in solemnioribus Festivitatibus, Homiliæ, Lectiones, non ipse, sed Sacerdos hebdomadarius leget.

4. In Eremis, in quibus sunt in Choro, præter Priorem, sex Sacerdotes, Prior ad hebdomadam faciendam non tenetur, sed solùm officium in solemnioribus Festivitatibus: quod intelligitur, quando illi sex Sacerdotes, hebdomadas Sacerdotaliter faciunt. Quando verò Prior hebdomadarii munus subest, Sacerdos illi proximior homiliæ lectiones legat, atque ita erit omninò observandus; non enim decet Prælatum à subdito benedici, quòd tamen in superiore nequaquam militat.

QUALITER ÆSTATIS TEM-
PORE NOCTURNA LAUS
AGATUR.

CAPUT X.

*Pascha autem, usq; ad Kalendas
Novembris omnis (ut supradic-
tum est) Psalmodie quantitas
teneatur, excepto, quod lectio-
nes in Codice propter brevitates noctium mi-
nimè legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus,
una de veteri Testamento memoriter dica-
tur, quam breve Responsorium subsequatur,
& reliqua omnia (ut supradictum est) im-
pleantur, idest nunquam minus à duodecim
Psalmorum quantitate ad vigiliis nocturnas
dicatur, exceptis tertio, & nonagesimo
quarto Psalmo.*

QUALITER DOMINICIS
DIEBUS VIGILIE AGAN-
TUR.

CAPUT XI.

Dominico die temporius surgatur
ad vigiliis, in quibus vigiliis te-
neatur hac mensura. Idest. mo-
dulatis (ut supra disposuimus)
sex Psalmis , & dicto versu , residentibus
cunctis dispositè , & per ordinem in subsel-
liis legantur in Codice (ut supra diximus)
quatuor lectiones cum responsoriis suis , ubi
tantum in responsorio quarto dicatur à Can-
tore Gloria. Quam cum incipit, mox omnes
cum reverentia surgant. Post quas lectio-
nes, sequantur ex ordine alii sex Psalmi cum
Antiphonis , sicut anteriores, & Versus, post
quas iterum legantur alie quatuor Lectiones,
cum Responsoriis suis ordine, quo supra, post
quas iterum dicantur tria Cantica de Pro-
phetis, que instituerit Abbas, que Cantica
cum Alleluja psallantur. Dicto etiam Ver-
su, & benedicente Abbate, legantur alie qua-
tuor Lectiones de novo Testamento ordine quo
supra.

Con-

Constitutio.

I.

REferentes nos ad novi Breviarii ordinem hic de lectionibus, modoque legendi solummodo agendum est. Quilibet ergo prævideat, ac perlegat, quod sibi legendum est, suis aptando signacula locis, ne se, aliosque perturbet.

2. Primi nocturni quatuor lectiones, ille legere tenetur, qui infimum locum in Choro tenet ex opposito Hebdomadarii, sive Novitius, sive professus existat. Lector in ipso lectionis initio capite inclinato, benedictionem petat, qua à superiore data, sedentibus cæteris, ipse stans legat, sed quoties benedictio petitur, omnes assurgere debent, iterumque sedere: nemo tamen ante superiorem sedere præsumat.

3. Secundi nocturni lectiones ab eo leguntur, qui in proximo supra prædictum lectorem in eadem parte Chori, loco residet. Tertii verò nocturni lectiones, quæ fere de homilia Evangelii recitantur, semper ad Sacerdotem hebdomadarium

pertineat. Omnes lectiones à supradictis lectoribus in propriis locis recitabuntur.

4. Hebdomadarius autem Sacerdos is dicitur, qui omnibus horis divinis, pariter, & nocturnis divinum opus inchoat. Cujus munus erit ad omnes horas Capitula, & Antiphonas Ad *Magnificat*, & *Benedictus*, in officio Regulari. Item Antiphonas, & Versiculos Commemorationum, nec non versuum post Antiphonam B. MARIÆ in fine officii cum suis orationibus recitare. Ac etiam *Pretiosa* post primam cum suis pertinentibus. Psalmorum gradualium, pænientialiumque versiculi cum litanis, quotiescunque dicenda sunt, per ipsum Hebdomadariam persolvantur. Missam Conventualem quotidie celebrare, & sequenti Dominica, ac tota hebdomada primam Missam dicere tenetur.

5. Clericus hebdomadarius, qui ejusdem Chori erit cum Sacerdote prædicto, pronuntiabit Invitatorium cum Psalmo *Venite exultemus*, Antiphonas, Versiculos,

los, & Responsoria lectionum officii regularis. Lectiones, & Versiculos in officio B. MARIE, & Defunctorum, lectionem Martyrologii, & lectionem brevem post Pretiosam; lectionem in Capitulo ante Completorium, & tandem omnes Antiphonas Psalterii in ferialibus, simplicibus, & Dominicis intonabit: nam cum integræ dicuntur, ad Chorum spectant. In omnibus Dominicis per annum, ac festis duplicibus in officio Regulari, ac in Anniversariis Defunctorum Clericus hebdomadarius præfens cum præterito, ambo inquam simul, Invitatoria, & Responsoria brevia, tam in Laudibus, quàm in Vespers in medio Chori decantabunt. Attamen in semiduplicibus, simplicibus, atque feriis, solus hebdomadarius in suo proprio loco, hoc munus adimplebit.

6. In festivitatibus solemnioribus idem hebdomadarius Majori, seu Priori celebranti deserviet, & omnibus diebus festivis pacem, more solito, acceptam prius, aliis præbebit. Et ubi solus unus erit Clericus, ultimus professionis Sacerdos,

dos, munera clericalia obibit, tam in Choro, quam in Lectione in Capitulo ante Completorium, & quæcunq̄e solent Clerici peragere, deficientibus ipsis Clericis. Si verò unus solus sit Clericus, hic in solemnitatibus inserviet Missæ, pacemq̄; dabit, reliquum hebdomadarius ipse perficiet.

7. Conversus autem hebdomadarius, diligens imprimis esse debet, ut quoties opus sit, præsens in Ecclesia reperiat. Is lucernas Chori ad Matutinum accendet, & Candelas Altaris ad Laudes, ad Missam, ad Completorium, ac etiam festivis diebus ad Vesperas, quas divino peracto Officio diligenter extinguet. Crucem tantum ad Processiones, quæ in Ecclesia fiunt, quàm ad eas, quæ ad Infirmos communicandos, unguendo suè, mortuosque sepeliendos diriguntur, omnes antecedens portabit. Ad Missam insuper Conventualem Sacerdoti deserviet (nisi superiorem in solemnioribus celebrare contingat, cui Clericus hebdomadarius assistere debet) præveniat ergo tempus, seque ad Sanctum opus præparet, ut incepta,

cepta, hora, quæ Missam immediatè præcedit, solitum Campanæ signum pulset, & in Sacratio Sacerdotes expectet. Ac in sequenti hebdomada Missæ, quæ post Primam dicitur inserviet, & die Dominico aquæ benedicendæ, responsa benedicienti Presbytero daturus, assistere tenetur. Si verò quoties opus erit Ministerio suo præsto non fuerit, vel ipse legitimè impeditus, alium sui loco non suffecerit, suam dicat culpam in Capitulo, & à vino abstineat.

8. Quoties aliquis ex his Sacerdos, vel Clericus justè impeditus personaliter his officiis adesse nequit, qui ei in eodem Choro proximè officio successurus est, is Socii munus adimplebit. Laico verò hebdomadario, qui professione ei inferior est, succedet. Atque adeò Sacerdotes noviter professi, completo professionis anno atque à Novitiatu egressi Sacerdotis hebdomadarii munus incipient.

9. Hebdomadarii à Vesperis Sabbati incipient, usque ad Nonam sequentis Sabbati inclusivè, qui Nona expleta, se in medio Chori prosternent, pro erroribus, & de-

defectibus in officio per totam hebdomadam commisis.

Sequitur Sancta Regula.

Post quartum verò Responsorium, incipiat Abbas Hymnum Te Deum laudamus, quo dicto legat Abbas lectionem de Evangelio cum honore, & tremore, stantibus omnibus. Quâ perlectâ, respondeant omnes, Amen, & subsequatur mox Abbas Hymnum Te decet laus, & data benedictione incipiant Matutinos, Qui ordo vigiliarum omni tempore tam æstatis, quàm hyemis, æqualiter in die Dominico teneatur, nisi fortè (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de lectionibus breviandum est, aut Responsoriiis, quod tamen omninò caveatur, ne proveniat. Quod si contigerit, digne inde satisfaciat in oratorio, per cuius evenerit neglectum.

Constitutio.

I.

Ille qui Choro præsidet, & absoluteones, quæ lectionibus præmittuntur, faciatis

ciat, atque Lectoribus benedictionem pe-
tentibus more solito impendat, ac deinde
Te Deum incipiat, & Evangelium cum sto-
lo ad humeros super pallium, in medio
majoris Altaris, stantibus omnibus illucque
respicientibus, luminibusque in eodem
Altari accensis, alta & intelligibili voce
decantet. Quo finito *Te decet* cum ora-
tione currentis officii dicat, & antequam
ab Altari discedat, immediatè laudes in-
cipiat, dicens *Deus in adiutorium meum.*

2. Quocunque in nostræ Congrega-
tionis loco præsens in Choro fuerit Pater
Major, prædicta omnia ipse perficiet. Qui
etiam in omnibus solemnitatibus primæ
Classis, ac in festo Sanctissimæ Trinitatis,
ac Circumcisionis Domini, nec non Puri-
ficationis, Annunciationis, & Nativitatis
B MARIE divinum Officium in primis, &
secundis Vesperis, in Matutino, & Lau-
dibus, ac Tertia, Officium, ac tandem
Missam Conventualem dicet. Eandem
Missam celebrabit, quoties benedictio
aliqua Candelarum, vel Cinerum, & Oli-
varum, & quocunque Novitius in-
duen-

duendus est, profiterivè debet. Item Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes, juxtà Missale Romanum.

QUOMODO MATUTINORUM SOLEMNITAS AGATUR.

CAPUT XII.

IN Matutinis die Dominico in primis dicatur sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in directum; postquem dicatur quinquagesimus Psalmus cum Alleluja; postquem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus; deinde Benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalysi una ex corde, & Responsorium, & Ambrosianum, & versus, & canticum in Evangelio, Litanie, & completum est.

Constitutio.

I.

HÆc divini officii pars, præ aliis omnibus solemniter, id est majoris vocis sono, morositateque peragenda est. Illumi-

luminatoque ſemper Altari. Sed quia feſtorum dies, non pari modo, nec æqualiter recoluntur, ideò in illuminando Altari, varius quoque erit modus.

2. In omnibus primæ Classis ſolemnitatibus, & aliquibus ſecundæ, in quibus ſuperior celebrare, ac officium dicere ſolet (ut ſupra dictum eſt) ſex candelæ unciarum quatuor ponderis pro qualibet, accendantur. In feſtis ſecundæ Classis, quatuor ejuſdem ponderis, at in duplicibus tertię Classis, & Dominicis etiam quatuor, ſed trium unciarum. In officio verò ſemiduplici, aut de die infra octavam, ac de B. MARIA in Sabbato, duæ tantum trium unciarum. Quæ candelæ, dum *Te Deum* cantatur à Converſo hebdomadario ſunt accedendæ, & uſque ad finem officii lucebunt. Ardebunt etiam ad Miſſam Conventualem ac Veſperas, verùm in ſerialibus diebus, atque in ſimplicibus feſtis, ad Laudes, & Veſperas, una ſola candela duarum unciarum antè Altare lucere conſuevit; idemque ad Completorium ſervatur.

QUALITER PRIVATIS DIE-
BUS MATUTINI AGAN-
TUR.

CAPUT XIII.

Diebus autem privatis, Matutino-
rum solemnitas ita agatur; id est
sexagesimus Psalmus dicatur sine
antiphona in directum subtra-
hendo modicè sicut Dominica, ut omnes oc-
currant ad quinquagesimum, qui cum Anti-
phona dicatur. Post quem alii duo Psalmi
dicantur (secundum consuetudinem, id est
secundâ feria, Psalmus quintus, & trigesi-
mus quintus. Tertiâ feria quadragesimus
secundus, & quinquagesimus sextus. Quar-
tâ feriâ, sexagesimus tertius, & sexagesimus
quartus. Quintâ feriâ, octuagesimus septi-
mus, & octuagesimus nonus. Sabbato au-
tem centesimus quadragesimus secundus, &
Canticum Deuteronomii, quod dividatur in
duas glorias. Nam cæteris diebus Canticum
unumquodq; die suo ex Prophetis (sicut psallit
Ecclesia Romana) dicatur. Post hæc sequan-
tur Laudes, deinde lectio una Apostoli, memo-
riæ

riter recitanda, Responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Evangelio, Litaniam, & completum est. Planè agenda matutina, vel Vespertina non transeant aliquando, nisi in ultimo per ordinem Oratio Dominica omnibus audientibus dicatur à Priore, propter scandalorum spinas, quæ oriri solent; ut conventi per ipsius orationis sponsonem, qua dicunt. Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris, purgent se ab hujusmodi vitio. Ceteris verò agendis, ultima pars ejus orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur. Sed libera nos à malo.

Constitutio.

I.

Consuetus Congregationis modus in Psalmis intonandus est, ut scilicet alternati per vices suas utriusque Chori superiores, Psalmos, & Cantica intonent. Hymnos verò incipiat, qui primus est à parte Hebdomadarii: sed Cantica Evangelica, id est *Magnificat, & Benedictus*, in Regulari officio Chori superior intonabit,

bit, nisi ipse superior officium faciat, seu deducat, quia tunc Antiphonam dicturus, non potest utrumque cum decore peragere. Ideò qui post eum Choro præest, dicta Cantica intonabit.

2. Eiusdem superioris onus erit in Laudibus, & Vesperis, Dominicam orationem post *Kyrie eleison* alta, & intelligibili voce pronunciare. *Kyrie eleison* autem semper à parte Prioris incipiet etiam si ipse à Choro absit, præterquam in Psalmis gradualibus, quando *Gloria Patri* à parte dicti Prioris completur.

3. Incipiet quoque superior Antiphonas Beatissimæ Virginis in fine Horarum, id est *Salve Regina* & *Alma Redemptoris, &c.*

IN NATALITIIS SANCTORUM QUALITER VIGILIÆ AGANTUR.

CAPUT XIV.

IN Sanctorum verò festiuitatibus, vel omnibus solemnitatibus (sicut diximus die Dominico agendum) ita a-

gatur, excepto, quod Psalmi, aut Antiphona, vel Lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur, modus autem supradictus teneatur.

QUIBUS TEMPORIBUS
DICATUR ALLELUJA.

CAPUT XV.

Sancto Pascha, usq; ad Pentecosten, sine intermissione dicatur Alleluja, tam in Psalmis, quam in Responsoriiis. A Pentecoste autem, usq; ad caput quadragesimae omnibus noctibus, cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad Nocturnos dicatur. Omni vero Dominica extra quadragesimam Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonaq; cum Alleluja dicantur, Vesperae autem cum Antiphonis, Responsorii nunquam dicantur cum Alleluja, nisi à Pascha, usq; ad Pentecosten.

QUALITER DIVINA OPERA
PER DIEM AGANTUR.

CAPUT XVI.

Septies in die, ait Propheta, laudem dixi tibi, qui septenarius numerus à nobis sic implebitur, Matutini Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, Vesperæ, Completoriiq; tempore, nostra servitutis officia persolvamus, quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi; Nam de Nocturnis vigiliis, idem ipse Propheta ait, Media nocte surgebam ad confitendum tibi; ergo his temporibus referamus laudes creatori nostro, super Judicia Justitiæ suæ, id est Matutinis, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, Vesperæ Completorio, sed nocte surgamus ad confitendum ei.

Constitutio.

I.

Quamvis Conversi ad divinum officium recitandum minimè teneantur, tamen cum & ipsi Religiosi sint, nullatenus

tenus à Deo septies in die laudando excusabiles sunt, ac media surgentes nocte, ipsi confiteri. Ideò ex antiqua consuetudine vice dicti officii, ad infrascriptas quotidianas preces recitandas tenentur.

2. Quotidie igitur recitabunt octoginta duas orationes dominicas, ac totidem Angelicas salutationes, ipsas in hunc modum partientes, ut scilicet Matutinis quadraginta, Laudibus decem, Vesperis septem, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, ac Completorio ipsarum cuilibet horarum quinas tribuant, idque maxima devotione, attentione, & reverentia persolvant.

3. Debent insuper singulis noctibus pulsante campana ad Ecclesiam accedere, nocturnisque laudibus personaliter assistere, nec inde, donec officium persolutum fuerit, recedere. In die verò propter eorum crebras occupationes, si feria sit, aut dies non festivus, ad Primam, & Completorium tantum, in solemnitatibus, & festivitatibus præceptivis etiam Vesperis intersint.

QUOT PSALMI PER EAS-
DEM HORAS DICENDI
SUNT.

CAPUT XVII.

 Am de Nocturnis, vel Matutinis digessimus ordinem Psalmodia. Nunc de sequentibus horis videamus. Primâ hora, dicantur Psalmi tres sigillatim, & non sub una Gloria. Hymnus ejusdem horæ post versum. Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina, atequam Psalmi incipiantur. Post expletionem verò trium Psalmorum, recitetur lectio una, versus, Kyrie eleison. Et Missæ sint.

Constitutio.

Quia magni interest, sic hæc Prima diei hora suo tempore absolvatur, ut cætera, quæ domi agenda sunt justo ordine succedant. Ideò primus hujus horæ signum, à tertiâ decima Septembris,

usque ad Calendas Novembris, & à decima Februarii, usque ad secundam Aprilis, paulo antè solis ortum pulsandum est. Item ab iisdem Calendis Novembris, usque ad decimam Februarii, ejus signum in Aurora dabitur. A secunda autem Aprilis, usque ad tertiam decimam Septembris orto jam sole. Primum signum ad spatium duorum *Miserere* protrahatur, ac intervallum totidem, ultimum verò trium.

2. Prima completa, Conversus, qui primæ Missæ inservire debet, dictam Missam Campanæ signo significabit, quam Sacerdos hebdomadarius hebdomadæ præteritæ dicere tenetur. Quæ quidem Missa nunquam prætermittenda est, ut omnes EREMITÆ ei possint assistere. Unde ex nostris nemo omnino sit, qui quotidie non celebret, aut Sacrum non audiat, quod si quispiam diebus privatis Missam audire non poterit, Prioris venia, committat.

3. Frequentare autem celebrationes nitantur Sacerdotes, cum nullum sit Deo

charius holocaustum, quàm ipsum dignissimum Eucharistiæ Sacrificium, in quo tamen nec minus prolixi, nec multum celeres sint, sed potius inter utrumque extremum, medium tenentes, devotè in tanto ministerio se gerant.

4. Post Primam igitur, usque ad Tertiam curent omnes Sacerdotes celebrare in communi Ecclesia, sed si nec locus, nec tempus datur. Tunc cum Prioris licentia in privatis Cellarum Oratoriis faciant. Et qui antè Tertiam non poterit, postea celebret, dummodo non sit tempus orationis, vel Missæ Conventualis sinè expressa licentia.

5. Curet hebdomadarius, ut Tertia finitâ vel Nona, antè Altare præparatus inveniatur. Missam conventualem celebraturus. Qui etiam die Dominico aquâ benedicta, omnes quot sunt in Choro, & Ecclesia, asperget, ut in Missali habetur, ad quam aspersionem omnes in Choro stare debent, nulloque modo genuflectere. In fine autem Missæ, fratres more solito, communicabit, & Sanctissimi Sacramenti

formas in Tabernaculo reservatas mutabit, seu renovabit.

6. Nunquam apud nos Missam cantare fas fuit, sed in simplicitate EREMITICA, devotè, voce suavi, & cum debitis cæremoniis, excepto Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes.

7. Decretum est, illis tantum indumentis, Sacerdotibus, seu ornamentis utendum esse, quæ ad celebrandum sunt omninò necessaria, id est sine pluviali, Tunicella, aliis Pontificalibus ornamentis. Atque in Missis quantumvis solemnibus, ultrà unum Ministrum adhiberi nefas erit, qui Minister in majoribus solemnitatibus, in quibus Major, aut Prior celebrat, Clericus erit. In aliis omnibus sufficit Conversus, qui Clericum, ut suprâ juvabit in thure ministrando, ac in Sacratio Sacerdoti, dum se induit, ac exuit, interserviet.

8. In solemnitatibus primæ Classis, in quibus superior celebrat, & in Communi Refectorio omnes reficiuntur, ac in tribus Missis Nativitatis Domini, nec non in triduo hebdomadæ Sanctæ, in Missa Con-

ventuali incensatur Altare, in qua thurificatione modus, & Ordo Missalis Romani servandus est: Evangelium pariter sine aliqua particulari cæremonia in prædictis fæstis dicitur, præter incensum.

9. Quando sit dicendus hymnus *Gloria in excelsis Deo* Rubricæ Missalis Monastici monent.

10. Pax omnibus Dominicis totius anni omnibusque diebus festivis de præcepto; Clericus enim hebdomadarius pacem osculandam celebranti porriget, mox adsistentibus cunctis, incipiendo à Prælato, vel seniori usque ad ultimum, dicens unicuique *Pax tecum* & altero respondente, *Et cum Spiritu tuo.*

11. Omnibus Dominicis ab illo Sacerdote, qui primam Missam celebrabit, benedicenda est aqua, depositâ prius planeta, & manipulo, sed cum stola, idque in Sacratio: In aliis autem occasionibus, in quibus stola adhibenda est, sicut in Reliquiarum ostensione, & similibus, assumet Sacerdos suum pallium, seu superpelli-cium, stola superposita. In ministrandis

autem Infirmis Sacramentis Eucharistiæ, vel unctionis extremæ. Rituale Romanum observabitur.

12. Quando privatæ Missæ in majori Altari Ecclesiæ celebrandæ erunt festivis diebus, antequam Sacerdos, ad Altare accedat, signum detur unius saltem *Ave Maria* cum quinque ictibus in fine; sed ad primam Missam, & Conventualem signum alterum dabitur unius *Pater noster*, & *Ave Maria* cum quinque pariter ictibus in fine, antequam Sacerdos sacris induatur vestibus.

13. Cum in Missa dicitur Sanctus, & ad elevationem Corporis Christi, si Missa privata fuerit, cum tintinabulo ad hoc parato; si Conventualis, cum magna Campana signum, fiet spatio unius *Ave Maria*, pro qualibet vice. Quo audito omnes ubicunq; fuerint genuflectant, & capite aperto Deum in tanto Sacramento humiliter adorent. At quando in præcipuis festivitibus Majorem, aut Priorem celebrare contingit, tunc prædicta signa fiant cum magna, & parva simul campana,

na, quod pariter ad *Gloria in Excelsis*, observandum est.

14. Sacerdotes qui non præsto sunt, quando debent in Sacratio quinque ictibus magnæ Campanæ vocentur, Ministri verò tribus. Qui omnes solliciti ad hæc esse debent, ac se invicem prævenire præcipue servientes.

15. Sed quia Missarum celebrationi lumina adesse debent ad Conventuales in duplicibus, & semiduplicibus festivitatibus, Dominicis, ac infra octavas iidem Cerei, qui Laudibus inservierunt, inservient. In simplicibus, ac ferialibus diebus duæ Candelæ duarum unciarum ponderis ardeant, sicut in omnibus privatis Missis, excepta Dominica palmarum, & vigilia Pentecostes, in quibus quatuor Cerei, quatuor unciarum ardebunt.

16. Rursus semper ante Altare majus duo Cerei in magnis Candelabris esse consueverunt, qui in Missis Conventualibus ad elevationem Sanctissimi Sacramenti accendantur, nec donec Sacerdos communicaverit, extinguendi sunt. Quod pa-

pariter in minoribus Altaribus fiet, unico tamen cerco.

Sequitur Regula.

Tertia verò, Sexta, Nona, eodem ordine celebretur, id est versus, Hymni eandem horarum terni Psalmi, Lectio, & versus Kyrie eleison, & Missæ sint. Si major Congregatio fuerit cum Antiphonis, si verò minor in directum psallantur. Vespertina autem Synaxis quatuor Psalmis cum Antiphonis terminetur, post quos Psalmos Lectio recitanda est; inde responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Evangelio Litanie, & oratio Dominica, & fiant Missæ. Completorium autem trium Psalmorum ditione terminetur, qui Psalmi directanei sine Antiphona dicendi sunt, post quos hymnos ejusdem horæ Lectio una Versus, Kyrie eleison, & Benedictio, & Missæ fiant.

Constitutio.

I.

Signum Tertiæ, ab Idibus Septembris usque ad Pascha, mediâ hora post pri-

primam Missam dandum est ; & si fortè post primam non celebretur , ad unius horæ spatium signum tendatur. A Pascha autem, usque ad tertiam decimam Septembris, quando non jejunatur, post horam ac dimidiam, post primam missam, pulsabitur ; si verò jejunatur, semihora tardius.

2. Primum signum tertiæ erit unius *Miserere*, intervallum duorum, secundum signum item duorum. In die verò Nativitatis Domini, & Sancti ROMUALDI tria dantur signa ejusdem mensuræ.

3. Signum Sextæ, quod unicum est, erit spatii unius *Pater noster*, & unius *Ave Maria*, quæ in quadragesima consecutivè post Tertiam dicitur ac in vigilia Pentecostes, & quoties deficit Missa ordinaria Tertiarum. In duplicibus, Dominicis, semiduplicibus, simplicibus, & Feriis, post dictam ordinariam Tertiam, Sexta semper dicitur.

4. Nona per totum annum ea hora nunciabitur (ut ipsa, quando sola dicitur) finita, & cum Missa, ac Vesperæ subsequen-

quantur, ipsis absolutis adsit meridies, sed in Jejunio Regulari per mediam horam anticipari poterit. Excipiuntur hinc etiam omnes Dominicæ à Kalendis Novembris usque ad Pascha, necnon dies, in quibus tempore æstivo fit dormitiò antè Nonam. In quibus Nona, in ipso meridie signatur. Primum ergo signum, quando dormitur ante Nonam, erit duorum *Miserere*, quando verò non dormitur, unius tantum, sed intervallum, & secundum signum, erit duorum *Miserere*.

5. Vesperæ ab Idibus Septembris usq; ad Pascha horâ vigesima prima signandæ sunt, exceptis Dominicis quadragesimæ Magnæ, in quibus, & toto tempore à Pascha usque ad festum S. CRUCIS Septembris, horâ vigesima significandæ sunt. Primum, & secundum erunt duorum *Miserere*, tantumdem intervallum erit, at in diebus Jejunii quadragesimæ unicum signum unius *Miserere* sufficit. In festis autem duplicibus ipsa signa longiora esse debent, & in festivitatibus Nativitatis Do-

mini ac S. ROMUALDI tria fiant signa ejusdem mensuræ.

6. Completorii tandem signum datur circà vigesimam tertiam horam, sed adstat Sacrista, dum id agit, maximè in æstate, ut post Completorium usque *Ave Maria* signum, solitæ orationis tempus supersit. In Hyeme autem Completorio finito, statim *Ave Maria* pulsetur, id est à Kalendis Novembris usque ad decimam Februarii. Eadem consideratione uti oportet, cum officium Defunctorum dicendum est, ut eo finito, dicatur *Ave Maria*. Signum Completorii ad tres, aut quatuor ad summum miserere protrahatur. Quando autem Eremitæ omnes in Ecclesia esse noscuntur, breviari potest divini officii signum, verum vel uno absente ad justam mensuram protrahatur.

5. Signum Campanulæ post lectionem Completorii non omittatur, quod unius *Pater noster*, & *Ave Maria* erit. Venerabile tandem signum Salutationis Angelicæ dicto Completorio post Solis occatum pulsabitur. In nocte verò

in fine Laudum Regularis officii. At in meridie poſt Nonam, aut Veſperas pro temporis qualitate.

8. Signa tribus vicibus dabuntur, uniuſcujuſque ſigni ſpatium erit unius *Ave Maria* cum ſuis debitis intervallis. Quo audito genuſclectant omnes, & aperto capite dicant *Ave Maria*. Sed toto tempore Paſchali, & diebus Dominicis à primis Veſperis non genuſclectitur.

QUO ORDINE PSALMI DICENDI SINT.

CAPUT XVIII.

 N primis ſemper diurnis horis dicatur verſus. Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me ſeſtina. Et Gloria. Indè hymnus uniuſcujuſque hora; deindè Primâ hora Dominica dicenda quatuor Capitula, *Psalmi*, centeſimi octavi; Reliquis verò horis, id eſt *Tertia*, *Sexta*, & *Nonâ*, terna Capitula ſupradicti *Psalmi* centeſimi decimi octavi dicantur. Ad Primam autem ſecundæ feriæ, dicantur tres *Psalmi*, id

est primus, secundus & sextus & ita per singulos dies ad Primam usque ad Dominicam, dicantur per ordinem terni Psalmi usque ad decimum nonum Psalmum, ita sane, ut nonus Psalmus, & decimus septimus partiantur in binas glorias, & sic fiat, ut ad vigiliis Dominice, semper a vigesimo incipiatur. Ad Tertiam vero, Sextam, & Nonam secunda feria novem Capitula, qua residua sunt de centesimo decimo octavo, ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expensio ergo Psalmo centesimo decimo octavo, duobus diebus, id est Dominico, & Secunda feria, Tertia feria tam ad Tertiam Sextam, & Nonam, psallantur terni Psalmi, a centesimo decimo nono, usque ad centesimum vigesimum septimum, id est Psalmi novem. Qui Psalmi semper usque ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur. Hymnorum nihilominus, Lectionum, vel Versuum dispositione uniformi cunctis diebus servata. Et ita scilicet, ut semper a Dominica centesimo decimo octavo incipiatur. Vespera autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canantur. Qui psalmi incipiantur a centesimo nono, usque ad centesimum quatuordecimum.

dragesimum septimum, exceptis his, qui diversis horis ex eis sequestrantur, id est à centesimo decimo, usq; ad centesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in Vespera dicendi sunt, qui in numero supradicto fortiores inveniuntur, id est centesimus trigesimus octavus & centesimus quadragesimus sextus, quia parvus est, cum centesimo decimo quinto jungatur. Digesto ergo ordine Psalmorum Vespertinorum, reliqua id est lectiones, responsoria, Hymni, Versus, vel Cantica (sicut supra taxavimus) impleantur. Ad Completorium verò quotidie iidem Psalmi repetantur, id est quartus, nonagesimus, & centesimus trigessimus tertius. Disposito ordine Psalmodia divina, reliqui omnes Psalmi, qui super sunt, equaliter dividantur in septem noctium vigiliis, partiendo scilicet, qui inter eos prolixiores sunt psalmi, & duodecim per unamquamq; constituentur noctem. Hoc præcipue commonentes ut si cui fortè, hac distributio Psalmorum displicuerit, ordinet, si melius aliter judicaverit, dummodo omnibus

modis id attendatur, ut omni hebdomada Psalterium ex integro numero centum quinquaginta Psalmorum psallatur, & Dominico die semper à capite repetatur ad vigiliis. Quia nimis iners devotionis suæ servitium ostendunt Monachi, qui minus Psalterio cum Canticis consuetudinariis per septimanæ circulum psallunt: cum legamus Sanctos Patres nostros uno die, hoc strenuè implevisse, quod nos tepidè utinam septimanâ integrâ persolvamus.

Constitutio.

I.

AD integram perfectamque regulæ satisfactionem, cum non semper fiat officium de feria; quilibet tùm Sacerdos, tùm Clericus qualibet hebdomada totum David Psalterium sive ore, sive memoriter privatim recitabit.

DE DISCIPLINA PSAL-
LENDI.

CAPUT XIX.

Vidēz credimus divinam esse præ-
sentiam, & oculos Domini in
omni loco speculari bonos & ma-
los. Maximè tamen hoc sine
aliqua dubitatione credimus, cum ad opus
divinum assistimus; Ideò semper memores
simus, quod ait Propheta, *Servite Domino*
in timore, & iterum, Psallite sapienter,
& in conspectu Angelorum psallam tibi.
Ergo consideremus qualiter oporteat nos in
conspectu Divinitatis, & Angelorum esse,
& sic stemus ad psallendum, ut mens nostra
concordet voci nostra.

Constitutio.

I.

IN omnibus nostræ Congregationis lo-
cis, omnes Sacerdotes, ac Clerici tam
Professi, quàm Novitii, auditò officii si-
gno, quotidie ad singulas horas, tam diur-
nas, quàm nocturnas, ad Ecclesiam pro-

perent, ibique ante SS. SACRAMENTUM devotè, & reverenter officium perfolvant. Quod ita strictè observandum est, ut si fortè pauci, Imò si duo, vel unus tantum in EREMO præsens fuerit, illi duo, vel unus id per se in Ecclesia implere teneantur, sinè cantu tamen, secundum antiquum Stylum, morem, ac consuetudinem Religionis, distinctis verbis, voce clara concordi, ac sonora, simul incipientes ac pariter desinentes cum debitis pausis, seu punctis, monastico more; Ideò omnes ad quos spectat Psalmos incipere, Responsoria, Versus, & alia intonare, diligenter advertant, ut cum voce mediocri, alta, ac sonora id faciant. Qui autem lectiones legunt, semper in eodem tono Chori incipiant, ac finiant, ut alij commodiùs eundem tonum sequantur, & præcipuè cum duo simul Invitatorium, aut Responsorium concinunt.

2. Et ne decor divini cultus perturbetur, omnes perseverantes usque in finem officii, maneant in Choro, nisi necessitas naturæ indè exire cogat. Neque
Præ

Prælati pro aliquo quamvis magno negotio, dum divinis laudibus cum aliis vacat, interpellatur, neque ipse interpellatus foras egrediatur.

3. Officium parvum Beatissimæ Virginis *MARIÆ* quotidie recitabitur, at quando in Choro non dicitur, Magister Novitiorum cum suis Novitiis in Capitulo, vel Sacrario honestâ mora persolvat. Cæteri verò privatim, ubi voluerint recitabunt.

4. In Choro semper recitabitur; exceptis duplicibus, Dominicis, triduo ante hebdomadæ Sanctæ infra octavas B. Virginis, Vigiliæ Nativitatis, & Epiphaniæ Pentecostes, & Assumptionis, & in semiduplicibus, solum excipies Matutinum, quod item observandum in loco Capituli Generalis, quando suo debito, & ordinario tempore, celebratur, durante ipso Capitulo propter noctium brevitatem.

5. Defunctorum Officium in Choro semel in hebdomada recitandum, exceptâ hebdomada Sancta, Paschatis, Pentecostes, & infra octavam Epiphaniæ, ap-
pli-

plicata tamen semper Missa, etiam si omit-
tatur Officium, quo officio Rubricæ Bre-
viarii præcipientis talem officii recitatio-
nem prima quoque die mensis non impe-
dita, fit satis. Declarantes propter An-
niversaria, quæ fiunt, per annum, tolli
obligationem talis Defunctorum officii
prima mensis non impedita, & cujuslibet
hebdomadæ in quadragesimis.

6. Et quia modestia, & reverentia in-
terior, non parum interiorem devotio-
nem juvat, ideò quilibet pro virili cære-
monias, maximè quæ in Choro fiunt, can-
tari solent, servare studeat. Illicitum
quippe imo turpe reputatur, si stantes in
Choro ad aliquam sedilium partem dor-
sum, latusuè reclinent, aut cubitis inni-
tantur, nisi Senectus, vel infirmitas defe-
ctum excuset, quod tamen omni mode-
stiâ, gravitateque fiat, nè scandalo, aut
admirationi Novitiis, ac Junioribus sint,
Tandem quando omnes genuflexi ma-
nent, Chorus, Chorum alterum respiciat.

7. Verùm superior, cum post Can-
tica *Magnificat*, & *Benedictus* altâ voce to-
tum

tum recitat *Pater noster*, stabit versâ facie ad Altare. Stabit item, quando dat benedictiones, stat etiam Hebdomadarius, quando recitat orationes.

8. Capitis profundæ inclinationes, semper fiunt, ad *Gloria Patri*, in Hymnorum ultimis Versibus ad Sanctus, Sanctus, &c. *Fiat misericordia tua Domine, &c. Te Deum laudamus.* Ad *Te decet laus, &c.* post lectum Evangelium in Matutino: ad Primam in secundo Hymni Versu. *Deum precemur supplices, &c.* Ad Tertiam cum dicitur. *Nunc Sancte nobis, &c. & Veniat super nos misericordia, &c.* Ad Vesperas, quando dicitur. *Sit nomen Domini benedictum.* Quando dicitur, *ò Gloriosa Domina, & Maria Mater gratia, &c.* ac tandem quoties nominatur *JESUS, & MARIA* inclinetur caput.

9. Cum in hymno *Pange lingua, &c.* dicitur *Tantum ergo Sacramentum.* Et quando ad, *Te Deum laudamus, &c.* dicitur, *Te ergo quaesumus, &c.* Et in festiuitatibus Beatae Virginis primæ aut secundæ Classis, quando intonatur *Ave*
Ma-

Maris stella, &c., ac in Pentecoste ad *Veni Creator Spiritus, &c.* genuflectendum ad primos quatuor Versus utriusque hymni, sicut in hymno Crucis in Versibus, *O Crux ave spes unica, &c.* ad primos duos Versus tantum, quod pariter toto passionis tempore observandum erit, & semper in Psalmo *Venite exultemus*, ad verba, *Venite adoremus, & procidamus ante Deum, &c.*

10. Ad omnes Lectiones, & Responsoria, exceptis officii parvi B. MARIE, & in initio Evangelii, quod antè Lectiones homiliae recitatur, sedebunt.

11. Dum Psalmi canuntur, ac Cantica veteris Testamenti, & Lectiones in officio regulari leguntur, ac mortuorum, operto capite manebunt, exceptis Lectoribus, qui nudum, aut seminudum pro temporis qualitate habebunt, & sic in hyeme in Choro inter utrumque signum omnes operto, in æstate aperto capite erunt.

12. In omnibus aliis, quæ ad cultum divinum pertinent, aut suis Cæremoniis, & observantiis, tam in Ecclesia, & Choro, quam

quàm extra ab Idibus Septembris usq; ad Pascha Resurrectionis, dimidiũ capitis de- tegitur, & à Paschate usq; ad Idus prædi- ctas, totum opertum tenetur. Excipe tamẽ toto anni tempore principium divini offi- cii, quousq; Psalmi cantari incipiant, quando legitur Evangelium, aut elevatur SS. SACRAMENTUM, quousq; Sacerdos (aut alii si qui sint) communicaverit, quando datur signum salutationis Ange- licæ, quando dicitur *Salve Regina*, aut alia similis Antiphona, in quibus totum caput aperiendum.

13. Ad hanc autem observantiam non adstringuntur infirmi, nisi in quan- tum ipsis videbitur, & placuerit, dum- modo omnia faciant sciente, & con- sentiente superiore, qui poterit, & post Pascha & ante Idus Septembris, si fortẽ nimirum frigescet, dispensare, ut quisq; saltem dimidium caput operire valeat, si- cut in hyeme.

14. In Cæremoniis cum decore faci- endis, multum juvat una omnium confor- mitas, ut scilicet omnes simul, & semel æqua-

æqualiter caput aperiant, & operiant. Sic item in erigendo se, & inclinando, incipiendo aliquid, & finiendo, genuflectendo, & assurgendo, & tandem in omnibus, idem tempus, eundem modum, formam denique ac mensuram eandem observent.

15. Finito verò officio nemò exurgat, nisi superior erectus incipiat abire, aut signum dederit discedendi, ipso in Choro remanente. Studeant insuper, non solum in Cæremoniis conformes per omnia esse, sed etiam in vestitu, incessu, & cæteris omnibus.

16. Intrent in Ecclesiam cum modestia, habitu composito, solitisque vestibus, & signanter cum pallio, sinè quo nullus (etiam si hospes fuerit) chorum aut Refectorium intrare præsumat: Et si quis hospes sæcularis, aut Regularis illuc ingressus fuerit, per Sacristam blandè prius admonitus extrahatur, nisi à Priore, vel de ejus licentia introductus fuerit.

17. Processiones, quæ licet apud nos non sint in usu sicut in sæcularium Ecclesiis,

ſiſ, fieri tamen debent, quando præci-
piuntur à ſummo Pontifice ad conſequen-
das Indulgentias, quæque à Miſſali præ-
ſcribuntur, in quibus Ritualis Romani
ordo omninò ſervandus eſt.

18. In Proceſſionibus Feriarum *Quin-
tæ*, & *Sextæ* majoris Hebdomadæ, ſinguli
EREMITÆ, ſingulas candelas duarum un-
ciarum accenſas geſtabunt, quod ad ho-
norem *SS. SACRAMENTI* inconcuſſe obſer-
vabitur, quod item faciendum. cum ad
tumulum deferuntur *Defuncti*. Duarum
pariter unciarum erunt *Candelæ*, quæ in
triangulo dicta *Sacra* hebdomada ad Ma-
tutinum accenduntur; illæ verò quæ in
Altari ad *Crucis* adorationem accendun-
tur, trium unciarum erunt: ejuſdem item
ponderis debent eſſe tres illæ, quæ novo
igne primæ in arundine accenduntur *Sab-
bato ſancto*, & tales erunt illæ, quæ in die
Purificationis *EREMITIS* distribuuntur; pri-
vatis in cellulis conſervandis.

19. *Cereus* autem *Paschalis* ſex libra-
rum circiter erit, qui à die *Sabbati Sancti*,
uſque ad *Ascenſionem Domini*, completo
Evan-

Evangelio dicti Festi in Missis conventualibus, Vesperis, ac Laudibus perpetuò addebit.

20. Cera, quæ in nostris Ecclesiis consumitur, debet esse alba, exceptis illis cereis, quæ in triduo Majoris hebdomadæ in officiis, & Missa feriæ sextæ insuntur, & in Anniversario omnium Defunctorum, quæ erunt ceræ communis.

21. Ad Crucem feriâ sextâ in Parasceve adorandam, Celebrans depositis solum crepidis alii verò EREMITÆ pedibus nudis, singulatim peragant, secundum eorum gradum, quod pariter ad mandatum in die Cænæ Domini observabunt. Prophetiæ Sabbati Sancti, ac Vigiliæ Pentecostes, inter Clericos, & Sacerdotes distribuuntur, secundum superioris ordinem, semper verò à Junioribus, ac ultimis sumatur initium.

DE REVERENTIA ORATIONIS.

CAPUT XX.

*I*cum hominibus potentibus volumus aliqua suggerere, non presumimus, nisi cum humilitate, & reverentia, quanto magis Domino Deo universorum cum omni humilitate, & puritatis devotione supplicandum est, & non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lachrymarum nos exaudiri sciamus? & ideo brevis debet esse, & pura oratio, nisi fortè ex affectu inspirationis divine gratia protendatur. In Conventu tamen omninò breviter, & facto signo à Priore, omnes pariter surgant.

Constitutio.

I.

QUAMVIS EREMITICA vita continua debeat esse oratio, illa tamen communis quam hic Sancta præcipit Regula brevis erit, unius scilicet horæ spatii bipar-

H

titi

titi bifariam, mediæ scilicet horæ de mane, & mediæ pariter de sero post Completorium. Oratio tempore æstivo, à Pascha videlicet Resurrectionis, usque ad tertiam decimam Septembris, propter noctium brevitatem, post Nonam erit, nisi jejunetur, si verò Jejunatur, post Sextæ. Hyemis verò tempore post Matutinas Laudes fiet.

2. Signum verò tam primum, quam secundum Orationis, erit Campanulæ, ad spatium unius *Ave Maria*, cum quinque ictibus in fine, quod semper omnique tempore observabitur, etiam si oratione completa pulsetur signum *Ave Maria*, quæ oratio in communi fiat, id est statim completo Matutino in hyeme, ac statim finito Nonâ, aut Sextâ in æstate, ac illico finito Completorio toto anni cursu, cum non debeant EREMITÆ à Choro, Ecclesia, aut Cappellis discedere, nisi oratione completa, exceptâ urgente aliqua necessitate, ac veniâ à superiore acceptâ, & Conversi qui non adsunt, accedant ad Ecclesiam anticipatè, ita ut ad signum orationis sint ibi præsentès : Officium Beatissimæ Virginis

ginis immediatè post, à Novitiis recitabitur.

3. Solliciti sint nostri EREMITÆ lucrari Indulgentiam vulgo dictam. *Exaudi*, specialiter nostræ Congregationi ab URBANO VIII, concessam. Illas PAULI V. & alias si quæ sint, Meminerint etiam omnes præter hanc præscriptam orandi, tempora, formamque, per breves aspirationes ardenti desiderio frequenter jaculatas, orationi incumbere, sic enim adimplebitur, quod scriptum est; oportet semper orare & non deficere, & illud *Orate sinè intermissione*. Hic siquidem vitæ EREMITICÆ finis est.

DE DECANIS MONASTERII.

CAPUT XXI.

I major fuerit Congregatio, eligantur de ipsis fratres boni Testimonii, & Sanctæ Conversationis, & Constituantur Decani, qui sollicitudinem gerant super Decanias suas in omnibus secundum mandata Dei, & præcepta

*Abbatis sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas partiatur onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vitam meritum, & sapientiae doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua fortè inflatus superbia re-
pertus fuerit reprehensibilis, correctus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, deiciatur, & alter in loco ejus, qui dignus sit, subrogetur, & de Praeposito eadem constituimus.*

Constitutio.

I.

Quamvis apud nos Decani non eligantur, magna tamen sollicitudo, curaque particularis, erga noviter Professos adhibenda est; Ideoque statuitur, ut Novitii post emissam professionem, etiam per annum sub cura, & disciplina Patris Magistri maneant, quo anno post Professionem durante, etiam si Sacerdotes sint, vocem in Capitulo minimè habeant, culpamque cum aliis Novitiis dicent, post dictum tempus, loci Prior curabit, ut bis in hebdomada in suam cellam evocati, suo-

suorum Spiritualium exercitiorum exactam rationem reddant, etsi Clerici fuerint, in materia etiam SACRAMENTORUM eos erudiat, quod si Prior fuerit impeditus, alium ad hoc idoneum Sacerdotem subrogabit, alias pænæ Patrum visitatorum arbitrio subiaceat.

QUOMODO DORMIANT
MONACHI.

CAPUT XXII.

*S*inguli per singulos lectos dormiant. Lectisternia pro modo conversationis, secundum dispensationem Abbatis sui accipiant, si fieri potest omnes in uno loco dormiant: si autem multitudo non sinit, deni, aut viceni cum senioribus suis, qui super eos solliciti sint, pausent. Candela jugiter in eadem Cella ardeat usq; mane. Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, nè fortè per somnium vulnerentur dormientes. Et parati sint Monachi semper, ut facto signo, absq; mora surgentes festinent invicem se prævenire ad

opus Dei, cum omni tamen gravitate, & modestia. Adolescentiores fratres juxtà se non habeant lectos, sed permixti sint cum Senioribus: surgentes verò ad opus Dei, invicem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusationes.

Constitutio.

I.

Dormiant nostri EREMITÆ soli semper in suis Cellulis, nisi extra EREMUM, vel in itinere cum Socio dormire necessitas cogat. Induti, ac vestiti, præcinctique eisdem vestibus (pallio, ac tibialibus ad eorum arbitrium exceptis) quibus per diem amicti incedunt, quas neque itineris, neque æstus causâ exuere licet, neque unquam fas sit sola tunica, neque solo tunicello uti; si quis secus fecerit, ter in pane, & aqua jejunct. Omni modestâ compositione, at non supini quiescant. Sint autem solliciti antè primam noctis horam cubitum ire, ultra quam sinè superioris licentia immorari non

non licet, & transgressor, culpam in Capitulo dicat.

2. Lectuli ex ligneis tabulis simplici schemate compositi sint, & uniformes, quibus pro culcitra, stramenta palarum apparentur, & si alicui magis placuerit storea concedatur, plumea verò culcitra, aut laneo anacliterio, ac linteaminibus penitus, & in perpetuum denegatis.

3. Opertoria omnibus uniformia dentur, nempè stragula Dalmatina, vulgò clavinæ, villosa, & aspera, numquam meliora, ac lanea permittantur, cui verò unum opertorium non sufficit, addatur secundum, & non ultra.

4. Pro cervicali, sacculus paleis similiter plenus singulis lectis adaptetur, plumum namque aut laneum EREMITAM habere strictè prohibetur.

5. Verùm quæ de austeritate lecti-sternii dicta sunt ad infirmos, & debiles, senioque confectos non extenduntur, cum quibus superior arbitrio suo charitativè poterit dispensare.

6. In hospitio forensium, ac Peregrinorum ejusdem formæ, & ornatus, lectuli parentur.

DE EXCOMMUNICATIO- NE CULPARUM.

CAPUT XXIII.

SI quis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans vel in aliquo contrarius existens Sanctæ Regule, & præceptis Seniorum suorum contemptor repertus fuerit. Hic secundum Domini nostri præceptum admonetur semel, & secundò à senioribus suis; si non emandaverit, objurgetur publicè coram omnibus, si verò neq; sic correxerit, si intelligit qualis pœna sit, excommunicationi subja- ceat: si autem improbus est, vindictæ Corporali subdatur.

Constitutio.

HOc, & aliis sequentibus Capitulis, de excommunicatione agit Sanctus Pater, pœnaque culpis infligenda; At quia
in-

inter nos non viget excommunicatio regularis, & Ecclesiastica, majorem requirit tractationem; ideo hic solùm de pænis culpis dandis tractabitur.

2. Multâ prudentiâ, sagaciq̃ue Judicio Superiores, justâ quasi trutina librent, non solùm culparum qualitates, earumq̃; circumstantias, verùm etiam, & conditiones, ingenium, naturamq̃ue errantium considerent, aut salubri convenientiq̃ue remedio utantur; sæpè enim pharmacus, quod uni prodest infirmo, alteri nocet, ideoq̃ue aliter Juvenis, senex alitèr, uno modo, qui ex malitia, alio, qui ex fragilitate deliquit, corrigendus erit. His ac aliis similibus considerationibus ad culparum correctionem deveniat superior, ut humilibus parcat, superbosq̃ue deprimat.

QUALIS DEBEAT ESSE
EXCOMMUNICATIONIS
MODUS.

CAPUT XXIV.

Secundum modum culpæ excommu-
nicationis vel disciplinae debet exten-
di mensura. Qui culparum modus
in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen
Frater in Levioribus culpis invenitur, tan-
tum à Mensæ participatione privetur. Pri-
vatus autem à Mensæ Consortio, ista erit ra-
tio, ut in Oratorio Psalmum, aut Antipho-
nam non imponat, neq; lectionem recitet,
usq; ad satisfactionem, Refectionem autem
cibi post fratrum refectionem solus accipiat,
mensura, vel hora, qua præviderit Abbas
ei competere, ut si verbi gratia fratres re-
ficiant sexta horâ, ille frater nona, si fra-
tres nona, ille vespertina, usq; dum
satisfactione congruâ veniam
consequatur.

Constitutio.

I.

Sciebat utique Sanctus Pater scriptum esse, pro mensura peccati erit, & plagarum modus: Ideò ne à recto Justitiæ tramite declinemus, culparum qualitates oportet noscere, aliæ enim leves, aliæ graves, graviores, aliæ gravissimæ.

2. Declaratur itaque leves culpas esse intelligendas, errores, seu transgressiones illas Regulæ, & Constitutionum, quæ parvi momenti esse noscuntur, veluti sunt defectus, qui circa cæremonias admittuntur, puta non genuflectere, non operire, vel operire caput debito tempore, vel hora, tardè ad Chorum, seu Ecclesiam venire, silentium paucis verbis violare, vas aliquod, vel aliud incautè frangere, & hujusmodi innumera. Animadvertendum tamen est, has culpas de sui natura leves, malitiâ, seu depravatâ intentione, & ex consuetudine, graves fieri posse. Æquum igitur erit leviores culpas mitioribus pænis deleri, quæ licet arbitrariæ sint,

sint, poterit tamen delinquens verborum secretâ admonitione primò, deindè si opus est, publicâ repræhensione corripi: mox aliquâ levi pænitentia, puta Psalmum dicere quinquagesimum, aut Coronam Domini, abstinere à fructibus, vino, vel pitantia, ac prostrationem coram omnibus facere, terram osculari, & simile.

3. Graves autem culpæ sunt, si frater cum fratre intrâ, vel extra EREMUM lites, contentionesvè habuerit, si quis alicui fratri opprobrium dixerit, si quis mendacium de Industria dixisse depræhensus fuerit, si quis silentium violare in consuetudinem duxerit, si quis silentium in Ecclesia, Sacratio, aut Capitulo sine necessitate pro-caciter fregerit. Si quis jejunia regularia sine causa, & licentia non servaverit, & similibus; Pæna autem gravi culpæ debita, erit, ut delinquens culpam suam dicat in Capitulo, & jejuset in pane, & aqua semel, vel pluries ad arbitrium Prioris, fratrum pedes deosculetur, dicat semel, vel pluries septem Psalmos pænitentia-

tiales, & cætera hujusmodi. Declarantes, quod ubi in Constitutionibus dicitur, quempiam graviter esse puniendum, aut corrigendum sinè addito, intelligendum de similibus panis hic supradictis.

DE GRAVIORIBUS CULPIS.

CAPUT XXV.

SI autem frater, qui gravioris culpa noxa tenetur, suspendatur à mensa simul, & ab oratorio: nullus eî fratrum in ullo jungatur consortio, neq; in colloquio; solus sit ad opus sibi injunctum persistens in penitentiæ luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam, dicentis. Traditum hujusmodi hominem Sathanæ in interitum carnis, ut Spiritus salvus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solus percipiat, mensura, vel hora, quæ præviderit eî Abbas competere, nec à quoquam benedicatur transeunte, nec cibus, qui ei datur.

Constitutio.

I.

Hic de culpis gravioribus agitur, quæ sunt, quando EREMITA deliberato animo id agere non dubitat, quod à superiore, vel publicè, vel sibi privatim vetitum, vel è contra noluerit agere, quod impositum est.

2. Graviore etiam culpæ sunt, contumacia videlicet, rebellio, injuriæ illatio, percussio, blasphemia, contemptio Regulæ & Constitutionum, sed multò magis mandatorum DEI, & Ecclesiæ, quæ quidem absque peccato mortali operari non possunt, & hæc pauca pro exemplo posita sufficiant.

3. Attamen nè hic superiores temerè, nimis citò murmuratoribus credentes, extrà ordinem aliquando procedant, quoties ista corrigenda sunt, superior, ad quem pertinet, præmissa diligenti inquisitione, nisi reus crimen confiteatur, & duorum saltem testium assertione ad castigationem justis considerationibus personæ,

&

& delicti, adhibitis, cum timore, & charitate procedat, quæ quidem in scriptis redigenda sunt, ut Capitulo Generali, aut Dietæ constet, superiores contrâ delinquentes Juridice processisse.

4. Poenæ quidem pro his gravioribus delictis infligendæ, & si ad arbitrium superiorum relinquuntur, aliquæ hic ad exemplum enarrentur, ut pane, & aqua in Communi Refectorio in terra refici, toties quoties Prælato videbitur expedire, disciplinam circularem publicè in Capitulo culparum suscipere, vel à se ipso semel, vel pluries facere, aut ante ostium Ecclesiæ, seu Chori jacere, super quem omnes transire, ac etiam discretè calcare debeant, consortio fratrum eum penitus privare, in propria Cella sequestrare, delinquentem degradare, id est infra omnes sui Ordinis ponere, eum voce activa, & passiva privare, & si fuerit Prælatus, eum deponere: carceri mancipare, ibique jejuniis, abstinentiis, flagris, manicis, ac compedibus ferreis affligere, ac gravare, & similibus pænis mulctare. Declarando

do Corporis pœnam infamiam non afferre, nec privationem, aut ab officio inhabilitatem, nisi delictum, propter quod datur carcer, de sui natura, inhabilitatem, aut infamiam afferat.

5. Et si quispiam contra Castitatem, quod Deus avertat, deliquerit, carcere- tur, ibique abstinentiis, disciplinis mul- ctetur; Etsi peccatum etiam sæcularibus innotuerit iisdem, aliisque ad Patrum Majoris, & Visitorum arbitrium, pœ- nis puniatur. Quod si delinquens fuerit Prælatus, deponatur, & aliis pœnis ad Patrum superiorum, ut supra, arbitrium mulctetur.

6. Sed nè Justitiæ prætextu scandala oriantur: præcipitur, ut semper levibus culpis, secretæ dentur pœni- tentiæ.

DE HIS QUI SINE JUSSIO-
NE ABBATIS JUNGUNTUR EX-
COMMUNICATIS.

CAPUT XXVI.

Siquis præsumpserit sine jussione Ab-
batis, fratri excommunicato, quo-
libet modo se jungere, aut loqui cum
eo, vel mandatum ei dirigere, similem sortia-
tur excommunicationis vindictam.

Constitutio.

Juxta Sacræ Regulæ præscriptum nemo
cum Carceratis loquatur, nevé eis au-
xilium, favorem, aut aliquod adjutorium
præbeat, declarantes eos, qui captos ad
fugam hortati fuerint, vel consilium, sive
auxilium quocunq̄ modo dederint, quin
etiam si eos velle fugere sciverint, & non
superioribus revelaverint, eadem Carce-
ris pæna plectantur. Reliqui verò (ex-
cepto Carceris Ministro) qui allocuti eos
fuerint, graviter puniantur. Quod & de
sequestratis in Cella, & silentio constri-
ctis, intelligatur.

QUALITER DEBEAT ESSE
ABBAS SOLLICITUS CIRCA EX-
COMMUNICATOS.

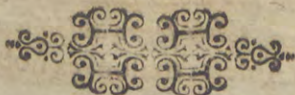
CAPUT XXVII.

 *M*ni sollicitudine curam gerat
Abbas circa delinquentes Fratres,
quia non est opus sanis Medico,
sed malè habentibus, & ideo uti
debet omni modo, ut Sapiens Medicus immit-
tere quasi occultos Consolutores senipetas, id
est Seniores sapientes Fratres, qui quasi se-
cretè consolentur Fratrem fluctuantem, &
provocent eum ad humilitatis satisfactio-
nem & consolentur eum, ne abundantiori
tristitiâ absorbeatur, sed (sicut ait Apostolus)
confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo
ab omnibus. Magnoperè enim debet sollici-
tudinem gerere Abbas, & omni sagacitate,
& Industriâ curare, ne aliquam de ovi-
bus sibi creditis perdat. Noverit se in-
firmarum curam animarum, non super
sanas tyrannidem exercere; & metuat
Prophetae comminationem, per quem dicit
Deus. Quod Crassum videbatis, assume-
ba-

batis, & quod debile erat projiciebatis, &
Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui
relictis nonaginta novem ovibus in Montibus,
abiit unam ovem, qua perierat querere.
Cujus infirmitati in tantum compassus est, ut
eam sacris humeris suis dignaretur imponere,
& sic reportare ad gregem.

Constitutio.

SEquantur Sanctæ Regulæ doctrinam
omnes, qui aliis præsumt. Discant in-
quam errantem ovem querere, inven-
tam humeris suis imponere, ac tandem
ad gregem reducere. O quam peruersè
agunt Pastores illi, qui etiam contagio-
sos hircos blanditiis demulgent, mansue-
tas autem oves, atque fatosas ubique per-
cutiunt, & irritant: sed vae illis, ac anima-
bus illorum, qui strictam rationem de
animabus illorum reddent, qui culpâ,
& negligentia eorum pe-
rierunt.

DE HIS QUI SÆPIUS COR-
RECTI NON EMENDA-
VERINT.

CAPUT XXVIII.

SI quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, & etiam excommunicatus non emendaverit, acrior ei accedat correptio, id est verberum vindicta in eum procedat, quod si nec ita correxerit, aut fortè (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua, tunc Abbas faciat, quod sapiens Medicus, si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina scripturarum divinarum, si ad ultimum ultionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & si viderit nihil suam prevalere industriam, adhibeat etiam (quod majus est) suæ, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc jam utatur Abbas ferro abscissionis (ut ait Apostolus) Auferte malum ex nobis, & iterum.

rum. Infidelis si discedit, discedat, ne una ovis morbida totam gregem contaminet.

Constitutio.

I.

Hic jam de atrocissimis criminibus agitur, quorum prima incorrigibilitas est, circa quam **URBANI VIII.** decreta *de Apostatis, & ejectis* omnino observentur. Gravissimæ item culpæ sunt, aliquem ad mortem vulnerare, suum Prælatum percutere, pluries à Religione discedere, & eo magis si cum scandalo, ac Religionis infamiâ fecerit, ex quibus alia similia delicta faciliè dignoscentur.

2. Si quis igitur de supradiçtis, aut similibus criminibus, vel culpis, vel earum aliquâ convictus fuerit, pænis, & afflictationibus carceris, flagrorum, seu Ergastulli. Et si delicti gravitas (quod **DEUS** avertat) postulat, perpetuo poterit carceri mancipari, & hæc ultima Judicia expoliandi, ejiciendi, aut ad ergastula, aut perpetuo carceri condemnandi, solum Ca-

pitulo Generali, aut Dietæ reservantur, aut infrà annum Patri majori, & omnibus visitoribus; in quibus Judiciis Peritorum consilio utantur, in ferenda sententia, in expoliatione, & electione, observetur decretum URBANI VIII. *de Apostatis & ejectis.*

3 Debent nostri Superiores locales, contra hujusmodi delinquentes procedere, culpabilesque repertos carcerare, eorum tamen causas judicare nullatenus possunt, sed quam primum supradictos certiorare.

4. In similibus gravissimarum culparum causis quoad fieri potest, Juris ordo servandus circa Judiciii substantialia, omis-
 sis solemnitatibus, & Apicibus Juris; at si Prælatus fuerit in causa, non ad ipsum inquisitio pertinebit, ac Judicium, sed ad duos Seniores Patres de mandato ejusdem Prioris; postea verò completo processu, Reoque datis defensionibus, clauso-
 que, sigilloque benè munito, ad competentes Judices transmittatur, nempe ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut
 in-

infrà annum ad Patres, Majorem, & Visitatores: quem ordinem si quis Prior observare noluerit, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Visitoribus in actu visitationis graviter pro culpæ qualitate puniatur: sed contrà illos, qui propria delicta fatentur, pænitentiamque acceptant, defensionibusque renunciantes, præsentibus duobus testibus, qui propria manu sicut Reus, se subscribant, processus neutiquam fiat.

5. At nè sub prætextu Justitiæ Diabolo ansa præbeatur malignandi, statuitur, ut si accusator ille fratris sui delatum crimen non probaverit, aut ex malitia illum accusare convictus fuerit, graviter secundum delicti gravitatem puniatur, talionisque pænæ subjaceat, si ità expedire judicabitur, undè in visitationibus, Fratres omnes suas depositiones subscribant, ac denunciations, quod pariter Priores observabunt. Qui autem scribere ne-

sciunt, signo Crucis
signent.

SI DEBEANT RECIPI FRA-
TRES EGRESSI DE MONA-
STERIO.

CAPIT XXIX.

Rater, qui proprio vitio egredi-
tur, aut projicitur de Monasterio,
si reverti voluerit, spondeat prius
omnem emendationem vitii, pro
quo egressus est, & sic in ultimo gradu re-
cipiatur, ut ex hoc ejus humilitas compro-
betur: Quod si denuo exierit, usq; tertio, ita
recipiatur. Jam verò postea sciat omnem
sibi reversionis aditum, denegari.

Constitutio.

I.

SI quis Apostataverit, aut fugæ se dede-
rit, non segnes, negligentesve sint su-
periores in perquirendo, procurandove
ejus regressu, & reversus infra hebdoma-
dam, circulari disciplina mulctetur, & ad
mensem carceris custodiâ puniatur, re-
vertens infra mensem, ultrà pænas prædi-
ctas

Etas professionis loco, voceque activâ & passiva per biennium privetur; sed si post dictum tempus ad aliquam ex nostris EREMITIS revertatur, recipiendus est à superiore, & si habitum deposuerit, ab excommunicatione incurfa absolvatur juxtâ formam Ritualis, nunciando Patri Majori, ac Visitatoribus, qui vel in loco à quo, vel in quo est, culpam coram omnibus in Capitulo dicere ordinabunt, ac disciplina circulari mulctetur: tum solito longo scapulari spoliatur, & alio mutilato usque ad cingulū curto induatur, quod distinctum portabit, & in hac pœnitentia erit Novitiûs sub omnibus aliis uno anno, si semel aufugerit, si autem bis, biennio, si autem ter, triennio, dictumque pœnitentiæ tempus incipiat à die traditionis Scapularis supradicti brevis, ac mutilati, quo tempore durante, carebit voce activâ, & passivâ, diesque fugæ ejus solito in libro adnotetur.

2. Hujus novitiatus tempore completo, novo Scapulari vestiatur, & ut prius cingatur, & ab eo die suæ professionis

nis tempus incipiet, absque ulla spe ascendendi amplius ad gradum pristinum, negligendi in Prælatum, nisi post annos octo, à duobus Capitulis Generalibus, dispensetur.

3. Quod si ante discessum, flagitium aliquod patruerit, vel postquam recessit, habitum EREMITICUM deposuerit, aut irreligiosè vixerit, ultrà supradictas pœnas, conjiciatur etiam in Carcerem, ac pane, & aqua, disciplinisque ad superioris arbitrium plectatur.

4. Si quis Romam iverit, sine superiorum debitâ licentia, immediatè carceri mancipetur, statimque Superiores certiores reddantur, qui quid agendum erit, ordinabunt, ultrâ pœnam à CLEMENTE VIII. statutam, privationis activæ, & passivæ pro Clericis, Mensisque unius Carceris pro Laicis, quæ pœna à solo Summo Pontifice relaxari poterit. Qui absque licentia ab aliquo ex nostris locis discesserit, & ad alterum iverit, ad mensem pœna Carceris, aliisque pœnitentiis Superiorum arbitrio puniatur.

5. Sed si quispiam ad Patrem majorem sine ejus licentia, recursu iverit, pari pænâ puniatur, nisi causam sui recursus probaverit, à D. P. Majore judicanda.

DE PUERIS MINORI ÆTATE QUALITER CORRIPIANTUR.

CAPUT XXX.

 Omnis ætas, vel intellectus, proprias debet habere mensuras; Ideoq; quoties Pueri, vel Adolescentes ætate, aut qui minus intelligere possunt, quanta pœna sit excommunicationis. Hi tales cum deliquerint, jeuniis nimis affligantur, aut acerbis verberibus coërceantur, ut sanentur.

Constitutio.

CUM in nostra Congregatione adultâ Novitii recipiantur ætate, nihil de pueris, aut Junioribus, de quibus in hoc Regulæ Capite fit mentio, ad nos pertinebit. Non enim illis robur naturæ inest ad EREMI labores perferendos, neque
men-

mentis discretiò ad tentationum fluctus
superandos.

QUALIS DEBEAT ESSE
CELLERARIUS MONA-
STERII.

CAPUT XXXI.

*Cellerarius Monasterii eligatur de
Congregatione Sapiens, maturus
moribus, non multum edax,
non elatus, non turbulentus, non
injurius, non tardus, non prodigus, sed ti-
mens Deum. Qui omni Congregationi sit si-
cut Pater. Curam gerat de omnibus, sine
iussione Abbatis nihil faciat, quæ jubentur cu-
stodiat, Fratrem non contristet. Si quis au-
tem Frater ab eo aliqua fortè irrationabiliter
postulat, non spernendo eum contristet, sed ra-
tionabiliter cum humilitate malè petenti, de-
neget. Animam suam custodiat, memor
semper illius Apostolici præcepti. Quia qui
benè ministraverit, gradum bonum sibi ac-
quirit. Infirmorum infantium, hospitem,
pauperumq; cum omni sollicitudine curam ge-
rat, sciens sine dubio, quia pro his omnibus*

*in die Iudicii rationem redditurus eſt. Omnia
vaſa Monafterii, Cunctamq; ſubſtantiam, ac
ſi Altaris vaſa ſacrata conſpiciat, nihil du-
cat negligendum, neq; avaritia ſtudeat neq;
prodigus ſit, aut extirpator ſubſtantia Mo-
naſterii, ſed omnia meſuratè faciat, & ſe-
cundum jūſſionem Abbatis ſui. Humilita-
tem antè omnia habeat, & cui ſubſtantia non
eſt, quæ tribuatur, ſermo reſponſionis porri-
gatur bonus, quia ſcriptum eſt. Sermo
bonus ſuper datum optimum. Omnia,
quæ ei junxerit Abbas, ipſe habeat ſub cura
ſua, à quibus cum prohibuerit, non præſu-
mat. Fratribus conſtitutam Annonam ſine
aliquo typo, vel mora offerat, ut non ſcan-
dalizentur, memor divini eloquii, quid me-
reatur, qui ſcandalizaverit unum de puſillis.
Si Congregatio major fuerit, ſolatia ei den-
tur, à quibus adiutus & ipſe æquo animo
impleat officium ſibi commiſſum. Horis com-
petentibus dentur, quæ danda ſunt, & petan-
tur, quæ petenda ſunt, ut nemo perturbe-
tur, neq; contriſtetur in Domo
Dei.*

Constitutio.

I.

Qualitates, onera Cellerarii tam exactè depinxit hic Sanctus Pater, ut omnes nostrorum locorum Cellerarii, hoc Regulæ Sanctæ Caput, non solum legant attentè, ac sæpè, sed etiam omnia in eo contenta strenuè adimplere nintantur.

2. Eligatur itaque Cellerarius à Capitulo Conventuali, qui saltem Professionis suæ quinque annos habeat, exceptis Cellerario, ac Censuario Abbatiae Montis Coronæ, qui à Capitulo Generali eliguntur, quem Cellerarium loci Prior proponet, qui si non probetur à Capitulo, alterum proponet, & si etiam hic improbetur, denunciatur superioribus, qui opportunè providebunt, & si infra annum necesse sit, de Cellerario providere possit Prior, de consensu superiorum.

3. Sit talis Cellerarius, qui si non omnes, saltem præcipuas condiciones in Sancta regula requisitas habeat, & quem-
ad-

admodum illi omnium rerum (cum ſuperioris tamen autoritate) cura, & adminiſtratio committitur, ità ipſe codicem rationum conficere teneatur, in quo data, & accepta, ab eo fideliter notata, diſtinctè appareant intus in ſcriptura, foris verò per Abacum. Item alium habeat Codicem, in quo debita, & credita, ſtatusque domus pariter appareat, quibus adde, & Libellum diurnum, diurnalem nuncupatum, in quo breviter quidem, ſed exactè cujuſlibet diei expenſas, & exactiones deſcribet.

4 Ad ejus ergo curam pertinebunt omnia Eremi bona, mobilia, & immobilia, redditus & proventus, ſive in pecuniis, ſive in fruſtibus conſiſtant. Ejus item erit credita exigere, debitaque juſto tempore, ac ſine mora Creditoribus ſolvere, caveat ne cum pauperibus, qui non ſunt ſolvendo, durè, rigidevè procedat. Lites ac controverſias fugiat, temporalium rerum, ſed quando neceſſe ſit de aliquo intereſſe tractare, modis debitis, omnia media, ac remedia concordie prius ten-

ten-

tentur. Ad ipsum pariter spectabit necessaria emere, superflua, quæ superabundant, Domi vendere. Annonam insuper, & quæcunq̃ue ad Eremitarum victum pertinent, diligenterq̃ue, ac prudenter colligere, ac providere, & in locis aptis collocata sapienter conservare.

5. Ea verò, quæ ad fratrum indigentias spectant, sive vestimentorum, sive suppellectilium Cellarum, sive alimoniorum, diligenter parare debet, non singulatim, minutimue eas Indies emendo, sed in notabili summa, vel quantitate, temporibus, locisque opportunis, semel, vel bis in anno, dando prius superiori schedulas rerum emendarum, & secundum suum placitum omnia operetur.

6. Curet autem, ut vasa omnia, tam quæ mensæ deserviunt, quàm quæ in cella communia, vel privata, & præcipuè sephi, seu crateres in quibus bibitur, omnia Lutea, vel fictilia sint, aut certè lignea, nec unquam vitrea, seu alterius cujuseunq̃ue rei in usum deduci queant. Idque etiam in hospitem hospitium ser-

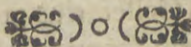
vandum erit, sicut providus Paterfamilias ea curet emere, nec propter rerum inopiam, iusta petentibus, negare cogatur.

7. Super omnia sataget Cellerarius debito tempore Luna crescente ligna incidere, & intrâ menses Septembris ad summum, unicuique justam quantitatem tribuere. Animadvertat tamen, nè in cedendis lignis, sylvæ extirpentur, sed potius conserventur; & circa vias publicas ad ornatum, & umbram illarum, aliquæ arbores relinquuntur. E converso caveant Eremitæ, ne hujusmodi lignorum abundantia malè superflueque abutantur, ne, & ipsi propter hoc & Purgatorii ignes diutius experiantur.

8. Et sicut Cellerarius omnia cum consensu superioris sui facerè tenetur, ita, & singulis mensibus eidem, aut cui ipse voluerit, administrationis suæ rationem reddet. At si Cellerarius propria voluntate, non autem superiori obediendo, segerat, tunc superior cum duobus senioribus Domûs, illum amovere possit, quamvis à Capitulo Generali electus fuerit.

9. At quia Cellerarius solus rei domesticæ administrandæ pondus portare nequit, frater Conversus pro Dispensatore ei adjungatur, qui, & ipse idoneus sit ad hujusmodi munus exercendum. Ei ergò omnia, quæ ad usum Domûs, & Eremitarum tam in victu, quàm in vestitu sunt necessaria, committuntur, undè magnam debet adhibere diligentiam, ut cuncta munda, beneque disposita suis singula in locis collocentur, & cautè custodiantur, cautiusque distribuantur.

10. Eidem etiam addatur Cellæ viniaræ custos, qui eam benè custodiat, vinum per singulas Cellas, oportuno tempore deferat, Poma idem, & agrumina distribuatur juxta superioris ordinationem, curans nè communis eorum acervus marcescat.

DE FERRAMENTARIIS
MONASTERII.

CAPUT XXXII.

Subſtantia Monasterii in ferramentis, vel vestibus, seu quibuslibet rebus, provideat Abbas fratres, de quorum vita vel moribus securus sit, & eis singula (ut utile iudicaverit) consignet custodienda, atque recolligenda, ex quibus Abbas brevem teneat, ut, cum sibi in ipsa assignata fratres vicissim succedunt sciat quid dat, aut quid recipit. Si quis autem sordide, aut negligenter res Monasterii tractaverit, corripiatur, si non emendaverit, disciplina subjaceat.

Constitutio.

I.

Sub nomine substantiæ hoc loco Patet Sanctus ferè omnia mobilia, cujuscunque speciei existant, planè comprehendere videtur. Quapropter non ab uno, sed à pluribus Ministris custodienda sunt. Qui omnes quotannis à Conven-

tuali Capitulo in singulis Locis, statim post ingressum novi Prioris eligendi sunt. Quorum primus erit Sacrista, cui vasa sacra, vestes, & omnia ornamenta Altaris, & Sacrarii custodienda, tractanda, atque dispensanda committuntur. Ideoque cum Inventarii confectione eadem recipere, & omni tempore finito, omnium rationem reddere tenetur, quod si non fecerit, à superiore corripatur. Quæ ornamenta, & sacrarii suppellectilia secularibus, eorumque Ecclesiis sinè assensu Capituli Conventualis, commodari non licebit.

2. Sacristæ etiam officium erit horologium temperare, singulasque horas canonicas tam diurni, quàm nocturni officii pulsu campanæ, congruis temporibus, debitisque interpositis spatiis, & alia quæcunque simili egent sono, significare, qua in re quoties horam pulsandi præterire, sive prævenire contigerit, à Priore corrigatur, item Ecclesiam, Sacrarium, atque Capitulum, vasa sacrasque vestes, Altariumque ornamenta, universalem denique Ecclesiæ sacrarii que suppellectilem,

lem, munda, beneque composita, suisque
in Locis constituta summa cum diligentia
custodire, Lampades, tam antè Taberna-
culum SS. Sacramenti, quam alibi ardere,
solitas tenere, & accensas continuo serva-
re, simili modo Lucernas in Choro (ni-
si adsint Novitii) & ipsas mundas, suis
aptando locis singulis noctibus; paramen-
ta Altarium, secundum officii qualitatem
mutabit, ac tandem quidquid ad bonum,
fidelemque Ecclesiæ ad Sacrii Custodes
pertinet, exactè peraget, idque auxilianti-
bus Novitiis, & si opus sit, socius addatur.

3. Specialiter, & super omnia sacras
Reliquias expositas, atque autenticas cu-
stodiat, de quibus nemini quidquam au-
ferre, aut asportare licebit, sub pæna di-
sciplinæ circularis, neque reus absolutio-
nis beneficio, nisi prius facta restitutione
gaudebit.

4. Secundus inter rerum domestica-
rum Custodes, erit Bibliothecarius, qui
communis Bibliothecæ curam gerat, per-
politam tenens, ac ab humiditate, aliisque
necessariis diligentis, custodiat, libros
K 3 omnes,

omnes, competenti ordine, & secundum eorum materias distinctos, in eo locabit, quo facilius ille, qui quæritur, inveniatur. Caveat ne in illa Codex aliquis contra bonos mores, aut lascivus, aut tractans, ut dicitur, de Cavallaria, & similes, multoq; plus Libri prohibiti, aut suspensi, nisi legendi & retinendi adsit licentia.

5. Super omnia autem caveat, nè aliquis Codex sua incuria pereat, quod ut melius adimplere possit, Catalogum, seu Indicem conficiat, in quo omnes libros tam eos qui in communi Bibliotheca, quàm eos, qui ad Eremitarum usum in privatis cellulis continentur, de quibus Indicem particularem conscribet, cumq; aliquis ab Eremo discedit, omnes libros, quos in Cella invenerit, ad Bibliothecam asportabit.

6. Adsit quoque ferramentarius, qui ferramenta, seu instrumenta manualis operis, in aliqua ad hoc deputata officina custodiat, clave obserrata; undè quoties opus erit, proferat, tradatque operariis volentibus, opere tamen consumato, eadem

dem in ipsam officinam restituere curabit, ut benè tractentur, curabit etiam, ut necessaria fiant, si defint, & contracta reficiant.

7. Multum interest nostrarum Ere-
morum sylvas imunes conservari, ideoq;
illarum custos Juvenis, robustusque esse
debet, qui singulis quibusque diebus se-
mel, vel etiam bis, si oportuerit, nemora
circuire, vicinorumque animalia ab ipsis
arcere, damnaque omnia declinare.
Quare sylvarum Custos, ex oblatis sem-
per erit (vel quod honestius est) mere
Laicus mercede conductus, qui habitum
regularem omninò non deferat.

8. Nec solùm supradicti officiales,
verùm etiam omnes, quicunque ad suam
cujuscunque generis obedientiam, aliqua
habuerint Instrumenta, eadem benè tra-
ctare, reficere, & custodire non negli-
gant, quia res omnes Monasterii sacras re-
putandas, ac de earum administratione
negligenti, Deo rationem esse reddendam
certum est; si quis autem infra mensem,
post acceptam obedientiam, ac officium,
Inventarium non conficiet omnium, quæ

sub custodia habet, ac in fine anni rationem non reddet, à Superiore puniatur.

SI QUID DEBEANT MONACHICI PROPRIUM HABERE.

CAPUT XXIII.

Recipuè hoc vitium radicitus amputetur de Monasterio, ne quis præsumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neq; aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neq; codicem, neq; tabulas, neq; graphium, sed nihil omnino, quippe nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia verò necessaria à Patre Monasterii sperare, neq; quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit, omniaq; omnibus sint communia, ut (sicut scriptum est) nec quisquam suum esse aliquid dicat, vel præsumat. Quod si quisquam huic nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admoneatur semel, & iterum, si non emendaverit, correctioni subiaceat.

Constitutio.

I.

Generalis prohibitio hujus Capituli omnem prorsus proprietatem à vero Religioso arcere dignoscitur. Quamobrem præceptum istud strictè ab omnibus, & singulis Eremitis observandum est: Ita certè, ut nullus omnino Eremita (præter cellerarium, seu in ejus defectu ipsum loci Priorem pecuniam, vel in minima quantitate, neque in Cella sua, neque extra eam, neque per se, neque per alium, non nomine depositi, vel dati, aut quovis alio titulo, seu colore retinere possit. Qui autem secùs fecerit, carceri mancipetur, & ibi pane, & aquà, & disciplinis secundum qualitatem culpæ, superioris plectatur arbitrio.

2. Si quisquam, (quod Deus avertat) aliquo modo proprietarius depræhendatur, ultra pænitentiam in hac sacra Regula, & constitutione, pænæ etiam Ecclesiasticæ privationis vocis activæ, ac passivæ,

per biennium positæ in sacro Concilio Tridentino sess. 25. cap. 2. subjaceat.

3. Quod si Cellerarius in sua administratione aliquam fraudem in damnum loci, seu proximi commiserit, officio privetur, & simili pænæ subjaceat. Prælati verò tali vitio infectus, à Visitationibus puniatur, & Visitor, ac Major à Capitulo Generali.

4. Quin, & res ipsæ, quæ singulis ad proprium, ac necessarium usum ab ipsis Prælati, tam ad victum, & vestitum quàm ad alias necessitates concessæ sunt, singulæ ad nutum Prælati illis permissæ censentur: Caveant autem Priores ne superflua, curiosa, ac pretiosa aliquo modo fratribus usum permittant, ut ornamenta Reliquiarum, aut Agnus Dei aurati, argentati, margaritis, aut gemis pertexti, Horologia item, quæ tum ictibus, tum signis horas prænunciant. Item picturæ oleo factæ, exceptis Oratoriis, prohibentur.

5. Et ne hoc vitium invalescere queat, frequenter aut saltem bis in anno Prior cum Cellerario, aut ex senioribus ali-

aliquo Eremitarum cellas visitet, ac diligenter scrutetur, atque indè quidquid superfluum invenerit, illico extrahat, quod si pretiosum aliquid, quod malitiosè absconditum, ac reservatum fuerit, invenerit, pro prima vice semel in pane, & aqua delinquens jejunet, secundâ vice circulari disciplina plectatur, tertio carceribus ut suprâ puniatur.

6. Quamobrem quò semper cellarum omnium Priori ingressus pateat, unius formæ sera erit, ita ut una clavis cunctas cellas aperire, & claudere valeat, exceptis officinis, sacrario, Superioris, Visitatoris, & Cellarii Cellis.

7. Sciant autem Eremitæ illis non licere in die, sive intus, sive foris existant, ostium cellæ, obserrare, nisi eremo egressi, illa die non sint reversuri, quo casu clavis tum cellæ, tum officinæ per ipsos forsan administrata, Priori tradenda est.

8. Non tamen putent nostri Eremitæ rerum concessarum primam benedictionem, perpetuam esse; sed necessarium est, singulis annis in ingressu novi Prioris
(etiam

(etiam si idem sit) novam de omnibus, quæ ad usum habent, humiliter petere; licebit autem Priori omnia confirmare, vel minuere, prout melius judicaverit.

9. Studeant nihilominus ipsi Prælati semper, & in omnibus pauperiores suis subditis esse, ut discipuli videntes Magistri opera, glorificent Deum, possunt autem sibi assumere, quæ aliis justè permittuntur.

10. Dum Eremicolæ de loco ad locum in familiam proficiuntur, illa solum, quibus induti sunt vestimenta deferant, & aliquem Codicem devotum Prioris arbitrio; qui verò indumenta aliudvè sine Prioris licentia deferet, secundum culpæ qualitatem corripatur, ac totus ad locum, unde discessit, remittatur. Discedens autem teneat Indicem rerum omnium, quas secum fert, Priori exhibere, & per eundem, visis tamen prius omnibus, subscriptionem recipere, quod si Priores negligant, à visitoribus puniantur: quod & de transitu de cella in cellam strictè observabunt.

11. Itinerantes verò, pecunias pro viatico acceptas non nisi ad necessaria itineris expendant, si quis aliquid aliud emerit, eo privetur, & superioris arbitrio puniatur.

12. Qui ad alium Religionis locum destinantur, statim ac ad locum pervenerint, quique ad extera loca negotiorum causâ mittuntur, ut ad proprium Locum reversi fuerint, pecunias, quæ ex viatico supersunt, Cellerario, aut eo absente, Priori, nihil penitus sibi retinentes consignent.

SI OMNES ÆQUALITER
DEBEANT NECESSARIA
ACCIPERE.

CAPUT XXXIV.

icut scriptum est, dividebatur singulis, prout cuiq; opus erat, ubi non dicimus, ut personarum (quod absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio, ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur qui verò plus in-

indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia, & ita omnia membra erunt in pace, ante omnia ne murmurationes malum pro qualicunq; causa, in aliquo qualicunq; verbo, vel significatione appareat. Quod si depræhensus fuerit quis, districtiori disciplina subdatur.

Constitutio.

I.

Super hæc æqualitatis verba, non solum Prælati, sed etiam Ministris omnibus præcipitur, quatenus omnibus petentibus, atque indigentibus, faciles, benignosque se præbeant, numquam, quod præstare possunt, negantes, atque omnibus æqualiter secundum cujusque necessitatem tribuentes. Quibus autem satisfieri nequit, blandè saltim, ac consolatoriè loquantur.

2. Quicumque ergo partialis ergà aliquem depræhensus fuerit, Superior, aut Cellerarius sit, aut Dispensator, aut quicumque ex Ministris aliquis, qui non indigenti tribuat, & deneget indigenti, quod

quod licitè dare potest, aut duris respondeat verbis, à Visitatoribus in actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut à Dieta puniantur.

DE SEPTIMANARIIS COQUINÆ

CAPUT XXV.

*F*ratres sic sibi invicem serviant, ut nullus excusetur à coquinæ officio, nisi aut aegritudine, aut in causa gravis utilitatis quis occupatus fuerit, quia exinde major merces acquiritur. Imbecilibus autem procurentur solatia, ut non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes solatia secundum modum congregationis, aut positionem loci. Si major congregatio fuerit, Cellerarius excusetur à Coquina, vel si qui (ut diximus) in majoribus utilitatibus occupantur. Ceteri verò sibi sub charitate invicem serviant. Egressurus de septimana, Sabbato munditias faciat, linteamina, cum quibus ipsi fratres manus, ac pedes tergunt, lavet, pedes verò, tum ipse qui egreditur, tum ille, qui intra.

traturus est omnibus lavet, vasa ministerii sui munda, & sana, Cellerario consignet, ut sciat quid dat, aut quid recipit. Septimanarii autem ante unam horam refectionis accipiant super statutam Annonam, singulos biberes, & panem, ut horam refectionis sine murmuratione, & gravi labore serviant fratribus suis. In diebus tamen solennibus, usque ad missas sustineant. Intranses autem, & exeuntes hebdomadarii in Oratorio matutinis finitis, Dominica omnium genibus provoluantur, postulantes pro se orari. Egrediens autem de septimana, dicat hunc versum. Benedictus es Domine Deus, qui adjuvisti me, & consolatus es me. Quo dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, subsequatur ingrediens, & dicat Deus in Adjutorium meum inde, Domine adjuvandum me festina, & hoc idem tertio repetatur ab omnibus, & accepta benedictione ingredia-

tur.

Constitutio.

I.

Quia Eremitica institutio, quæ commune Refectorium non novit, minimè patitur per hebdomadarios, seu varios coquinæ Ministros, tale ministerium adimpleri. Idcirco semel electus Coquus per annum in sua obedientia perseveret.

2. Cujus partes erunt Cibos pro Eremitis, ac hospitibus parare, ac coquere, præveniendo tempus, ut horis competentibus, sine mora ad singulas Eremitarum Cellas (ut moris est) cuique ciborum portiunculam, quæ illi contingit, deferat; Ad quem etiam spectat singulis Cellis oleum, sal, & acetum, quoties opus est ministrare.

3. Erit insuper continuus temporum, dierumve observator, ut secundum eorum diversitatem, ciborum qualitatem mutare possit, secundum nostrum Eremiticum morem. Præcipua tamen ejus cura erit, ut omnes æqualia recipiant: Infirmis, senibus, ac debilibus exceptis,

quibus (Priore sciente, & annuente) charitate comite indulgere, ac servire non ommittant. Insuper vasa, quæ ab Eremitis sibi nitida restituenda sunt, uno quoque mane è cellulis in coquinam asportabit.

4. Statis quoque temporibus sollicitè à cellerario sibi non solùm comestibilia, verùm etiam vasa, Linteamina, aliâq; ad suum officium necessaria petere, atque recipere debet.

5. Ubi major est fratrum numerus, illi socius (sicut regula jubet) adjungatur, omneque aliud opportunum auxilium præstetur. Semper autem in corde suo retineat Coquus, se non hominibus, sed Christo ministrare, qui dixit, qui mihi ministraverit, honorabit illum Pater meus.

DE INFIRMIS FRAT-
TRIBUS.

CAPUT XXXVI.

Infirmorum cura super omnia ad-
hibenda est, ut sicut revera Chri-
sto, ita eis serviatur, quia ipse di-
xit, infirmus fui & visitastis me,
& quod fecistis uni de his minimis meis,
mihi fecistis, sed ipsi infirmi considerent, in
honorem Dei sibi servire, & non superfluitate
sua contristent fratres suos servientes sibi Quibus
tamen patienter portandi sunt, quia de tali-
bus copiosior merces acquiritur. Ergo cura
maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam
patiantur. Quibus fratribus infirmis, sit
cella per se deputata, & servitor timens
Deum, & diligens, ac sollicitus. Balneorum
usus infirmis quoties expedit offeratur: sanis
autem, & maximè Juvenibus tardius conce-
datur. Sed & carniū esus infirmis,
omninoq; debilibus, pro reparatione con-
cedatur, ut ubi meliorati fuerint, à car-
nibus more solito omnes abstineant. Curam

autem maximam habeat Abbas, ne à Cellariis, aut servitoribus negligantur Infirmi : quia ad ipsum respicit, quicquid à discipulis delinquitur.

Constitutio.

I.

CELLA, quam piissimus noster Pater infirmis præcipit, deputari pro communi valetudinario intelligitur, in quo non una tantum, sed plures Cellulæ existant, quæ pluribus existentibus infirmis, singulis singulæ consignentur Camerae, ne alter alteri impedimento esse queat.

2. Hoc valetudinarium, quam primum in unaquaque nostra Eremita fiat, in loco salubri, & à concursu domesticorum semoto. Adsit ibi Sacellum ad celebrandum, sit & officinula, in qua diversa Pharmaca, puta unguenta, olei conditi varia genera, herbarum distillationes, succi, & fasciculi, nec non saccarum, & confectiones, aliaque hujusmodi pro Infirmorum usu asserventur. Adsit quoque Coquina, pro cibis infirmorum decoquendis.

dis. Omnis quippè Camercula ſuum habeat Caminum cum lectulo ſine lintheaminibustamen, Eremitico more, quamvis graveſcente morbo cervical etiam plumum, & anaclyterium laneum concedi poſſit.

3. Qui verò ad Infirmorum curam præſicitur, non ſolùm perpetua diligentia, magnâque charitate illis ſervire debet, Verùm etiam in præparandis rebus neceſſariis viriliter inſudabit. Super omnia autem morbo laborantibus, peritorum Medicorum viſitatio non deſit, aut ſaltem inſirmitate accedente, ad eos plena informatio cum qualitatibus tum inſirmi, quàm morbi, mittatur; & omnia ſecundum eorum conſilium (nulla expenſarum ratione habita) fiant.

4. At ſicut Superiores, & inſirmorum Præſecti ſolliciti eſſe debent in medicis conſulendis, & accerſendis, ita nemini licebit Medicum adire, eumque de ſua inſirmitate informare, ſine Superiorum licentia, imo in unaquaque Eremitico Medico à Capitulo Conventuali eligatur, qui

toti loci familiæ medeatur, nec aliquo alio medico uti valeat, nisi in gravium infirmitatum consultationibus.

5. Hoc etiam strictè prohibetur, ne quis Eremitarum in sæcularium domibus, etiam Consanguineorum, nec in publicis Xenodochiis, imò nec nostris in Hospitiis curetur. Qui verò secùs fecerit, & superior permittens graviter à Visitatoribus puniatur.

6. Sit Prior frequens infirmorum visitator, & Ministrorum sollicitator, & cum opus fuerit Infirmario Socium, qui die, noctuque infirmorum lectulis assistat, secundum indigentiam, dare non negligat.

7. Pro solamine insuper infirmorum, charitatisque causâ, cuilibet quoties in die libuerit (prohibitis temporibus exceptis) eos invisere, ibique, servatâ tamen omnimoda modestia, silentium frangere licebit, ad sublevandum quo ad melius potuerit animum Infirmi. Caveant autem Eremitæ, ne tali benignâ charitativa indulgentia abutantur, finem
im-

immutando, quod utique fieret, si quis-
piam. (quod absit) valetudinarium, non
ex principali charitatis objecto, frequen-
taret, sed ad violandum procaciter silen-
tium, vana, curiosa, & quod pejus esset
murmuratoria colloquia, immiscendo,
ad quod præcavendum, ultra Infirmarium,
non poterunt nisi duo simul eodem tem-
pore infirmi cellula commorari, quique
tertius aderit, panis aquævè pænitentia
plectatur, suamque in Capitulo culpam
dicat. Si quis autem diutius, ultra discre-
tionis terminos immoretur, frequen-
tiusque ibidem reperiatur, ita ut reliqui ex-
cludantur. Invigilet in hoc summopere
superior, eique valetudinarii ingressum,
quousque sibi placuerit, prohibeat, ne al-
terius indiscretio tale charitatis opus non
impediat: Nemo tamen infirmos rec lu-
sos sine facultate superioris, nec eos, qui
in propriis Cellis, ubi valetudinarius adest,
in visere, aut visitare permittitur.

8. Balneorum usus rarò, vel nun-
quam, (si fieri potest) concedatur, quod
siurgens necessitas cogat, trium medico-
rum,

rum, aut certè duorum consilio fiat, de consensu tamen Capituli generalis, aut Diætæ, aut infrà annum, Majoris, ac Visitatorum (nisi Domi balneatio fiat) quiq; aliter fecerit, & superior, qui hoc permisit, ambo à Visitatoribus puniantur. Balneandis nihilominus, sufficiens pecuniarum provisio, cum prudente, maturoque socio, detur.

9. Carnium esus medicorum suavis morbo laborantibus intrâ valetudinarium, ubi aderit, & commode fieri poterit, concedatur, & ubi non adest valetudinarium, aut plenum fuerit: propria in Cellula, aut alibi prout expedire superiori videbitur, concedatur.

10. Qui tamen carnibus vescuntur, ab omnibus Cibis ægrotis vetari solitis penitus abstineant, ideoque carnibus indigentes, ad instructionem, & medicorum consilium regantur, circa qualitatem, & quantitatem, nec temerè, quo carnibus vescuntur, aliud illis concedatur, nisi quod medicus præscripserit, & in hoc Prior invigilet, qui non concedet, ut quis eodem
tem-

tempore pisces & carnes edat, aut quidpiam infirmo in salubre, & noxium, & super hoc inquirent visitatores ad plectendos delinquentes. Insinuatur tamen Prioribus charitas, & ut secundum infirmitatis qualitatem, gravitati morbi compatiantur. Postremò summopere caveant superiores, nedum convalescentibus, senibus, ac debilibus rationaliter indulgent, sanis offendiculum pateat.

11. Ante omnia sagaciter attendat Prior, ne anima ipsius infirmi, suis solatiis privetur, suaviter illi suadens atque adeò (si ita res postulat) jubens quatenus peccata sua confiteatur, sacramque sumat communionem. Ubi verò mortis periculum imminet, sacro eum inungat oleo. Et tandem, sicut in Ecclesiæ Rituali continetur, quantum fieri poterit, ad felicem exitum adhortetur.

12. Profectò si infirmis, dum vivunt, cura (quam diximus) adhibenda est, multò magis eisdem defunctis exequiarum charitas, ac suffragiorum impendenda. Defuncto igitur Infirmo, signum Angeli-

cæ salutationis (ut omnibus notum sit, quod pro eo orare incipiant) statim pulsandum erit. Fiunt etiam tria signa per ictus, cum eadem Campana, singula per quatuor *Miserere* protracta. Primum statim post *Ave Maria*. Secundum cum defertur ad Ecclesiam : Tertium donec sepultus sit perdurabit.

13. Deinde (si ità expedit) sequenti mane, sin minus eadem die processionaliter ad Ecclesiam cum feretro corpus præ defuncti deferatur, omnibus Eremitis præsentibus, ac binis, concomitantibus, ibique piè, ac devotè funeralia persolvantur, secundùm Rubricas in fine Breviarii positas; quod si manè fiat, missa præsentis cadavere celebretur, quâ expleta, deposita casula, ac manipulo, reliquum exequiarum explebit.

14. Præterea, & pro defunctis quatuor Anniversaria singulis annis celebrentur. Quorum primum illud est, quod jubet Ecclesia Kalendis Novembris; secundum feriâ servanda post festum SS. MARTINI pro Eremitis, ac Congregatio-

nis

nis Benefactoribus. Tertium feriâ secunda post primam Dominicam Quadragesimæ pro Genitoribus Eremitarum. Quartum in uno quoque loco post octavam Epiphaniæ, pro animabus Eremitarum eo anno defunctorum, quod si præscripti dies à festis duplicibus impediuntur, in alios oportunos dies transferantur. In quibus Anniversariis, quotiescunq̄e fiunt, quilibet Sacerdos quamprimum poterit unum Sacrum faciet pro salute earum animarum, pro quibus Anniversarium celebratur, & satis erit pro eis applicare sacrificia. Clerici fratres pro unoquoq̄e Anniversario, unum Psalterium recitabunt de illis, quæ privatim recitare tenentur, addito versu *Requiem aeternam* in fine cujuslibet Psalmi. Fratres verò conversi quinquaginta *Pater*, & quinquaginta *Ave*.

15. Et quia dicta Anniversaria more festi duplicis aguntur, quatuor candelæ trium unciarum in Altari ardebunt, dum Laudes, ac Missa peraguntur. Quod simili modo in sepultura, sive exequiis defunctorum nostrorum servatur, adduntur
duæ

duæ Candelæ, una ad caput, altera ad pedes defuncti, quæ donec sepultus fuerit, non extinguuntur, sic item in Anniversariis ad lecticam in medio Ecclesiæ positam, duæ Candelæ ardere solent.

16. Quando aliquis ex nostræ Congregationis fratribus, licet oblatus fuerit, omnes tam Sacerdotes, quàm Clerici, ejus loci, in quo ipse humanæ naturæ debitum persolvit, pro eo totum defunctorum officium, idest vesperas cum tribus nocturnis, invitatorio, ac Laudibus, & hoc circum circa feretrum antiquæ sepulturæ demandetur, cum oratione in fine *Absolve quæsumus Domine, &c.* recitabunt, eo quo à Breviario ordine disponitur, ac pro ejusdem anima unum trentesimum.

17. Insuper omnes tenentur intra duorum Mensium spatium, à die habitæ notitiæ alicujus mortis computandum, Sacerdotes pro anima defuncti privati, tres Missas celebrare; Clerici tria Psalteria, concludendo singulos Psalmos cum Versu *Requiem æternam*, Conversi, & Oblati ducentos *Pater noster*, & ducentos *Ave*

Ave Maria. Si erat Prælatus, quando mortuus fuit, aut per tria Sexennia Prælatura fuerat insignitus: Sacerdotes 5. Missas. Clerici 5. Psalteria, & Conuersi 300. *Pater noster*, & 300. *Ave Maria*; si erat Major, Sacerdotes Missas decem, persolvent, Clerici decem Psalteria, & Conuersi 100. *Paternoster*, & 100. *Ave Maria.* Et qui intra dictum terminum suum non persoluet pensum, abstineat à vino, donec adimpleat.

18. Insuper in loco, in quo quis obibit, præter consuetas eleæmosinas pro ejus anima pauperibus Julii quindecim (aut æquivalens) tradatur, quod licebit uni, vel pluribus vicibus, dummodo infra mensem fiat, super quo superior, ac loci celerarius invigilabit.

DE SENIBUS, VEL INFANTIBUS.

CAPUT XXXVII.

Ticet ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in his aetatibus senum videlicet, & Infantum: tamen, & regula auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in iis imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regulae teneatur in alimentis, sed in eis pia consideratio, & praeveniant horas Canonicas.

Constitutio.

Quoniam ipsa senectus morbus perpetuus est, ratio ipsa postulat senio confectos, quasi Infirmos, ac debiles esse tractandos: unde senes, qui sexagesimum annum expleverunt non tenentur ad jejunium panis, & aquae. Propterea in visceribus JESU Christi omnes admonentur, ut cuncti ad quos eorum cura spectat. Praelati, & Ministri, semper misericordes, & compatientes erga senes esse velint, ut
&

& ipsi misericordiam consequantur, neq;
inhumani, ac sine pietate, & male se cum
senibus habentes sine correctione eva-
dant, imò graviter muniantur.

DE HEBDOMADARIO
LECTORE.

CAPUT XXXVIII.

 *Ensis fratrum edentium, Lectio
deesse non debet nec fortuito casu,
qui arripuerit codicem, legere
audeat ibi, sed lecturus tota heb-
domada, Dominica ingrediatur. Qui ingre-
diens post missas, & communionem, petat ab
omnibus pro se orari, ut avertat ab eo Spiri-
tum elationis, & dicatur hic versus in Ora-
torio tertio ab omnibus: ipso tamen incipien-
te, Domine labia mea aperies. Et os
meum annunciabit laudem tuam. Et
sic accepta benedictione ingrediatur ad legen-
dum, summumque fiat silentium ad Mensam,
ut nullius mussitatio vel vox, nisi solius legen-
tis ibi audiatur. Quae verò necessaria sunt
comedentibus, & bibentibus, sic sibi invicem
ministrent fratres, ut nullus indigeat petere*
ali-

aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitus cujuscunq; signi potius petatur, quam voce, nec præsumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut aliud eo quidquam require, ne detur occasio maligno, nisi fortè Prior pro ædificatione voluerit aliquid breviter dicere; frater autem Hebdomadarius accipiat mixtum prius, quàm incipiat legere propter Communionem Sanctam, & nè fortè grave sit ei Jejunium sustinere. Postea autem cum Coquina Hebdomadariis, & servitoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant; aut cantent, sed qui ædificent audientes.

Constitutio.

I.

JAM à nostri Ordinis exordio, ab ipso Sanctissimo Patre nostro Fundatore ROMUALDO, fuit ordinatum, & in hunc usque diem tenaciter per nostros Eremitas extat observatum, ut unusquisque in sua, quam incolit, cella (dum in Eremitio manet) solus reficiat, sic namque majori silentio intendere, strictiori que parsimonie sine alterius admiratione, propriique ani-

animi elatione, solus uti poterit fervens
Eremita,

2. Excipiuntur quædam præcipuæ festi-
vitates, in quibus omnes ad commune
Refectorium conveniunt, scilicet dies Do-
minicæ, Resurrectionis, Pentecostes, as-
sumptionis Beatissimæ MARIÆ, omnium
Sanctorum, Nativitatis Domini, Epipha-
niæ, Feriâ Quinta in Cæna Domini. S. RO-
MUALDI in utraq; solemnitate, S. BENE-
DICTI, Festorum Dedicationis, ac Tituli
Ecclesiæ, nec non durante Capitulo Gene-
rali in loco, ubi celebratur. In quibus
diebus Clericus, qui in Choro est hebdo-
madarius, communis mensæ lectioni in-
cumbit, qui absolutè à superiore benedi-
ctione petitâ, & accepta, legere incipiet.
In secunda verò mensa, erit Lector heb-
domadæ præteritæ Clericus.

3. Signa autem duo danda sunt tam
prandii, quàm cænæ, quando communi-
ter fratres reficiuntur, quæ singula viginti
ictus Campanulæ rari, quorum interval-
la duorum *Miserere* erunt. Secundæ ve-
rò Mensæ unicum erit ejusdem Mensuræ,

& si dies erit Jejunii pro collatione serotina, ad Cellas vinum cum aliquibus fructibus deferatur, quod semper observabitur, excepto loco, ubi celebratur Generale Capitulum.

4. Reliquis verò totius anni diebus horâ prandii, vel cænæ, acceptâ ciborum portione sibi à ministris tradita, Eremita more solito Mensam benedicat, quâ finita benedictione, aliquantulum ex Bibliâ, aut alio Spirituali libro legat, & deinde cibum ad DEI gloriam sumat, non tamen omitat, cum corpus reficit, mentem ad Deum levare, & quasi Christum continuò ante se habens, Spiritum, meditando, recreare. Postea paulisper legat deindè gratias agat.

5. Cæterum quoties dies abstinentiæ panis, & aquæ occurrerit, non super mensam, sed in terra sedens, tabulâ suppositâ, pedibus nudis aut seminudis) sine ullo apparatu panem tanquam cinerem cum gemitu, & humilitate manducet, & aquam velut potum lachrymarum, verâ contritione bibat.

6. Ab hac observatione, ac reficiendi modo eximuntur duæ solemnitates, scilicet SS. MARTINI, & Dominicæ quinquagesimæ, in quibus propter ingressum Quadragesimarum, quâdam piâ ac charitatis plenâ libertate alacrius, lautiusque bis in die reficiuntur Fratres, & quamvis simul, atque in eâdem Mensâ, non tamen in Refectorio, sed in alio quodam ad hoc præparato seorsum loco. Quæ nihilominus recreatio, cum religiosa modestiâ, omni prorsus profano, sæcularivè luxu expulso, imò expressè prohibito fieri debet; ideò non licebit à sæcularibus instrumenta ad sonum sumere.

7. At quia per consuetudinem solet Priori præcedenti hebdomadâ fratres suos, bipartitos tamen, non unâ die, omnes foras ad aliquod loci membrum, servatâ ibidem eâdem, quâ in Eremo modestiâ, ad comedendum mittere, eâdem quidem die sub vesperam reversuros, ibique in prædicto recreationis loco simul Cænaturos.

8. Caveant autem in sæcularium, aut Regularium domibus comedere,

quod si quis secus fecerit, graviter puniatur, sicut illi, qui post Prioris recessum, in loco recreationis permanebunt, & qui in talibus recreationibus quidquam fecerit, aut fieri permiserit, nostro statui repugnans.

9. Ubi non erit membrum Eremiti, ad fratres pro dicta recreatione mittendos, debent Priores domi concedere. Consuevit item singulis annis tempore vindemiæ, unâ die Eremitas recreationis causâ mittere.

DE MENSURA CIBORUM.

CAPUT XXXIX.

Sufficere credimus ad refectiorem quotidianam, tam sexta, quàm Nona omnibus mensis cocta duo pulmentaria, propter diversorum infirmitates, ut fortè, qui ex uno non potuerit edere, ex alio reficiatur, ergò duo pulmentaria cocta fratribus sufficiant, & si fuerint inde poma, aut nascentia leguminum addatur, & tertium.

Con-

Constitutio.

I.

Quia Eremitica austeritas majorem victus austeritatem requirit; idè in cibis ministrandis infra scriptus servandus erit. A Pascha Resurrectionis, usq; ad exaltationem S. CRUCIS (exceptis feriâ quarta, & sexta, in quibus jejuniatur singulis diebus in mane unicum pulmentum ministrabitur, sed si festum duplex primæ, vel secundæ Classis celebratur, pitantia addatur. Ad Cœnam etiam pitantia dabitur, & insuper quando superiori videbitur dari poterit pulmentum ex herbis decoctis, quod intelligitur in Dominicis tempore hyemali.

2. Acetarim ex herbulis condire nemini prohibetur in cœna, quod etiam de mane in diebus Jejuniarum, extrâ quadragesimas, & abstinentias, & quando in Jejuniis unum tantum ferculum deferatur, permittitur. At nemini licebit acetarium à Ministro delatum, & quod quis sibi fortè paraverat manducare, quia tunc unum relinquere omnino debet.

3. Si quis extra dies jejuniorum semel tantum, quasi jejunaturus, vellet refectio- nem accipere, mane hora refectio- nis solita tribuatur, quicquid aliis tam mane, quam serò aliis dandum erit.

4. Jejunium quartæ feriæ in æstate, si officium feriale occurrit, cum uno pul- mento quadragesimali, ac acetario fiat; at si de festo etiam simplici agi contingat, aut de die infra octavam, aut ubi Capitu- lum Generale celebratur, tunc duo pul- menta crassa ministranda erunt, intellige minestram, & pitantiam: idem in Roga- tionum militabit, etiam si de simplici sola fieret commemoratio, quibus diebus je- junium, ut in quarta feria dictum est supra, servandum erit.

5. Feriâ verò sextâ æstivo tempore in pane, & aqua jejunetur additis fructibus, seu agruminibus, vel herbulis cum sale sine aliquo condimento. Sed si in feriâ sexta aliquod duplex festum inciderit, ab- stinentia transfertur, & duo pulmenta quadragesimalia deferantur, id est mine- stra, ac pitantia, quod in omnibus sextis feriis

feriis per annum obſervetur : abſtinentia verò in alium diem jejunii, qui duplici careat, transferatur. Quod ſi omnes dies ſint duplices, feriâ ſexta etiam duplici fiat abſtinentia, & hoc ſtriçtiſſimè obſervandum, ut nulla decurrat per annum hebdomada ſine aliqua panis, aquæquè abſtinentia.

6. Qui tamen in ſexta feria abſtinere voluerit (niſi in communi reficiatur) abſtineat in Domino. Declarando quando abſtinentia ex pœnitentia ſit, extrâ quadrageſimas fieri cum fructibus.

7. Ab Idibus ſeptembris uſq; ad Paſcha (ut Pater Sanctiſſimus præcepit) perpetuū indicitur Jejunium, exceptis Dominicis diebus, in quibus Jejunium ad cujuſcunq; arbitrium relinquitur. Quamobrem in mane pulmentum cum ferculo ſimul datur, ut qui unâ refectione uti voluerit, libere poſſit, ſed ei, qui de ſero cœnare voluerit tunc pitantia de ſero detur, & de mane pulmentum, ſi ita placuerit.

8. Ab eadem die feſto S. CRUCIS, uſque ad feſtum S. MARTINI, & à Nativita-

tate Domini, usque ad quinquagesimam, ter in hebdomadâ nempe Dominicâ, feriâ tertiâ, & quintâ, cum pulmento pitantia ex ovis ministratur, quod in omnibus festis duplicibus intra eadem tempora observatur: Et quando Anniversaria cum tribus nocturnis celebrantur; Atqui feriâ secundâ, & Sabbatho pulmentum crassum cum insalatitio defertur. Feriâ verò sextâ abstinetur, ut supra.

9. Postremò in utraqûe quadregesimâ singulis Dominicis, & feriâ quintâ cum festis duplicibus, duo fercula macra quisqûe habere debet; feriâ tertiâ, & Sabbatho, unum simili condimento pulmentum cum acetario, feriâ verò secundâ, quartâ, & sextâ in pane, aquâ ac sale, additâ etiam herbulâ coctâ unius tantum speciei, & volenti, panis coctus in aqua, & sale concedatur. In quibus feriis, vel earum aliqua, si festum duplex inciderit, abstinentia relaxatur, dummodo in hebdomada semel fiat, ut supradictum est, & in abstinentiâ diebus conversis propter continuû laborem,

vinum cum fructibus, quos in Cellulis habent, conceduntur.

10. At Vigilia Nativitatis Domini (nisi venerit in die abstinentiæ) & Sabbatho Sancto Jejunium cum vino, fructibus, soloque pulmento servabitur.

11. Præter Quadragesimas, & alia jejunia ab Ecclesia indicta, ex speciali Religionis nostræ devotione jejunetur, in Vigilia Epiphaniæ, Purificationis, Nativitatis B. MARIE, ac S. Patris nostri ROMUALDI septimâ februarii, quæ habet octavam, sed non in festo altero de mense Junii, in quibus vigiliis jejunatur, cibus quadragesimalibus, cum ferculis, quæ alias illa die danda forent.

12. Quoties autem in sexta feria Nativitatis Domini aut S. ROMUALDI festivitas occurret, ovorum & casei pulmentaria comedantur, Jejunium verò minimè solvitur. Intra septa Eremiti nunquam licet feriæ sextæ Jejunium violare, neque quoad ciborum qualitatem, exceptis supradictis, sed neque hospitibus, neque operariis, aut servientibus in feriis sextis ova, seu lactinia

cinia ministrare licet, nisi infirmitate, aut debilitate laborent, aut personæ valdè nobiles, multumque delicatæ fuerint, aut alia ex causa superiori benè visa nostri omninò tam intrà, quàm extrà Eremos ova, aut quodcunq̃ue crassum strictissimè prohibentur edere.

13. Si denique ea die festum S. MARTINI contigerit celebrari solita, illius diei recreatio, præcedenti die fieri consuevit.

14. Ovorum pitantia, duo ova, piscium recentium, sex uncias Salsamentorum benè expurgatorum, quatuor ponderis uncias non excedat in pulmentis condendis, singulis Eremitis ovum unum, & casei quantum necesse est tribuatur.

15. Et quia hic pulmenta crassi, & macri appellatione disponuntur, declaratur illud Macrum dici, quod sine ovis, aut lacticiniis fit, crassum illud quod ovorum casei, butyri, lactisvè mixtione conditur, macrum quippe pro crasso, & non crassum pro macro fas est ministrare.

16. Strictè quoque prohibetur, ne quis in privata Cella aliquid, quod pulmen-

menti ſpeciem ſapiat, coquat, præter fructus, ut ſunt poma, acrumina, & qui contra fecerit ſemel in aqua; & pane mulctetur.

17. Præter comeſtabilia, quæ è coquina Eremitis deportantur, per ſingulas Cellas ſaltem ſemel in hebdomada, vel bis, ſi commodè poterit, vel pluries in æſtate, juſta fructuum portio deferatur. Dari quoque aliquando ſolent, ſecundum temporum qualitatem, acrumina, radices, vel aliud hujusmodi. Nulla tandem hebdomada tranſeat ſine aliqua prædictorum portiuncula.

18. Caſei quoque pitantia ſex unciarum ponderis erit, quæ die Dominico tantum ſingulis datur, cujuſque diſcretionem in totam hebdomadam compartienda.

19. Omnia ergo quæcunque Eremitis miniſtrantur ex decoctis Epulis, ſi cuiquam ſuperſit, quod ſcilicet non manducaverit, in craſtinum ſibi reſervare omnino nequit, ſed eadem die foras deponat, ſic

&

& vasa, quibus usus est, munda in Armarium à Coquo asportanda.

20. Vetatur etiam cunctis ex Cellarum, seu communibus hortulis acrumina, fructus, sellaros finiculos, seu quid simile, sine licentia superioris, colligere, & carpere, omnes tamen poterunt ex propriis, aut communibus hortulis, herbulas sibi ad proprium usum sumere; solus autem Coqus undecunq̄ue pro Coquinæ usu colligere poterit.

21. Collatio serotina fit cum fructibus, vel pane, benedictione præmissâ, & gratiarum actione subsequente: sed in quadragesimis, in diebus abstinentiæ pro collatione, panis tantum adhibeatur.

Sequitur Regula.

Ranis libra una pro mensa sufficiat in dies, sive una sit refectio, sive prandii, & cæna. Quod si canaturi sunt, de eâdem librâ tertia pars à Cellerario reservetur, reddenda canaturis. Quod si labor fortè factus fuerit major, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, (s̄
ex

expediat) aliquid augere, remotâ præ omnibus crapula, ut numquam subrepat Monacho indigeries, quia nihil sic contrarium est omni Christiano quomodo Crapula, sicut ait Dominus noster. Videte ne graventur corda vestra crapula, & ebrietate. Pueris verò minori atate non eadem seruetur quantitas, sed minor, quàm majoribus, servata in omnibus parcitate.

Constitutio.

Quia complexiones hominum variæ existunt, nulla certa panis mensura nobis à majoribus nostris, constituta invenitur. Quin potiùs secundum antiquorum ritum, tanta panis quantitas, quoties recens coquitur, cuique à ministro in Cellâ defertur, quanta rationabiliter ei sufficere possit, quousque recens iterum deportetur: verùm pane deficiente mittat foras in armariolo buccellum pro signo, & statim supplementum ab eodem ministro recipiat. Panis tandem cibariorum, seu communis, bonus, beneque conditi-

ditionatus, & non nimis delicatus, aut exquisitus erit.

Sequitur Regula.

Carentum vero quadrupedum omninò ab omnibus abstineatur comestio præter omninò debiles, & agrotos.

Constitutio.

Quadrupedum appellatione hoc loco, & bipedum carnes comprehendendi minimè ambigitur, ac proinde esus omnium carniùm Quadrupedum, & bipedum, ac volatiliùm, Eremitis prohibitus censetur, imo verò, & etiam omnium rerum, quæ per commixtionem carnis sapore, vel gustum contraxerunt, nec non earum quæ jusculo, seu adipe conditæ sunt. Quæ prohibitio semper, & ubique tam in Eremito, quàm extrà in itinere, ac omni tandem loco indispensabilis omninò maneat, nisi morbi necessitas aliter requirat: Et tunc superiores, medici ei consilio si haberi potest, feciliter concedant, modo supra expresso.

2. Atque per hanc prohibitionem, nec sæcularibus quidem cujuscunq̃e statûs, conditionis fuerint, intra Cruces Eremiti, carnes concedi nequeunt, quod & in oblatiis, atque famulis observabitur.

3. Transgressores verò, qui manducaverint vel manducare permiserint, disciplinâ circulari plectantur, ac tribus in diebus in pane, & aqua jejunent; Et si delinquens fuerit Prælati, à visitatoribus, si autem visitator, aut major, à Capitulo Generali, aut dieta eâdem pænitiâ puniatur, & qui manducari à sæcularibus permiserint, ter in pane, & aqua jejunent.

DE MENSURA POTUS.

CAPUT XL.

UNusquisque proprium habet donum ex Deo, alius sic, alius verò sic, & ideo cum aliqua scrupolositate à nobis mensura victus aliorum constituitur. Tamen infirmorum contuentes imbecillitatem credimus, heminam vini per singulos sufficere per diem. Quibus autem donat Deus to-
lera-

lerationem abstinentiæ, propriam se habituros mercedem sciant. Quod si aut loci necessitas, vel labor, aut ardor æstatis amplius poposcerit, in arbitrio Prioris consistat, considerando in omnibus ne subrepat sacietas, aut ebrietas, licet legamus vinum omnino monachorum non esse, sed quia nostris temporibus id Monachis persuaderi non potest, saltem vel hoc consentiamus, ut non usq̄ ad sacietatem bibamus, sed parcius, quia vinum apostatizare facit etiam sapientes: ubi autem necessitas loci exposcit, ut nec superscripta mensura inveniri possit, sed multo minus aut ex toto nihil, benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem ante omnia admonemus, ut absq̄ murmurationibus sint.

Constitutio.

I.

Quia inter Eremitas nostros magna est citrà vini potum diversitas, ideo vasculum, quod quisque de consensu Prioris in Cella habet, singulis diebus non prohibitis Minister impleat.

2. Sed

2. Sed diligenter advertant Prælati, ne vascula modestiam, sobrietatemque Eremiticam excedant; magis autem advertant subditi, ut semper Religiosam parsimoniam constanter retineant, nec unquam vinum, nisi aquâ dilutum, bibant, & dum bibunt (secundum Eremitarum antiquam consuetudinem) sedent, ambabus manibus craterem tenentes.

QUIBUS HORIS OPORTEAT REFICERE FRATRES.

CAPUT XLI.

 Sancto Pascha, usq; ad Pentecostem ad Sextam reficiant fratres, & ad seram cenent. A Pentecoste autem totâ estate, si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æstatis non perturbat, quartâ, & sextâ feriâ jejunent usq; ad nonam reliquis verò diebus ad sextam tardent. Quæ sexta prandii, si opera in agris habuerint, aut æstatis feruor nimis fuerit, continuanda erit & in Abbatis sit providentia, & sic omnia temperet, atq; disponat, qualiter animæ salventur, & quod

faciunt fratres, absq; ulla murmuratione faciant. Ab Idibus autem Septembris, usq; ad caput quadragesimæ, ad nonam semper reficiant fratres. In quadragesima autem usq; ad Pascha, ad Vesperam reficiant. Ipsa tamen Vespera sic agatur, ut lumine lucerne non indigeant reficientes, & luce adhuc diei omnia consumentur, sed & omni tempore, sive Cæna, sive refectiois hora, sic temperentur, ut cum luce diei fiant omnia.

Constitutio.

I.

Æ Stivo tempore cum non jejunatur, hora prandii erit post Sextam, hora verò cænæ, post Vesperas ante tamen Completorium.

2. In hyeme qui diebus Dominicis cænare de sero voluerit, propter dierum brevitatem ad sanitatem tuendam, post Completorium licebit, post orationem (ita etiam de collatione serotina in aliis diebus intellige) sed inter prandium, & cænâ quidquam potus, aut tibi sumere non licet.

3. In

3. In Jejuniorum diebus post Nonam reficiant fratres, sed in Quadragesima post Vesperas.

4. Hæc est nostræ Congregationis vitæ forma, quam omnes Professi, ac Novitii observare tenentur, nec sine Superioris licentia, nec in totum, nec in partem quidquam addere, vel relaxare possunt.

5. Si autem aliquis Spiritu Sancto inflammatus, majori austeritate uti desiderat, cum Prioris benedictione agat, dummodo sua singularitate aliis admirationem, Ministrisque molestiam non inferat.

6. Superiores verò relaxandi, perinde ac restringendi, sibi ipsis, sicut cæteris, discretionis magistræ auctoritatem habent, & specialiter cum oblati, qui non, sicut professi, ad tantam observantiam tenentur.

UT POST COMPLETO-
RIUM NEMO LOQUA-
TUR.

CAPUT XLII.

 Mni tempore silentio studere de-
bent Monachi, maximè ta-
men nocturnis horis, & ideo
omni tempore sive Jejunii, sive
prandii, si tempus fuerit prandii, mox, ut
surrexerint à Cæna, sedeant omnes in unum,
& legat unus collationes, vel vitas Patrum,
aut certè aliquid, quod edificet audientes,
non autem Eptaticum, aut Regum; quia infir-
mis intellectibus non erit utile illa hora hanc
scripturam audire: aliis verò horis legantur;
si autem jejunii dies fuerit, dicta Vespera pau-
co intervallo, mox accedant ad lectionem
collationum, ut diximus, & lectis quatuor, aut
quinque foliis, vel quantum hora permittit,
omnibus in unum concurrentibus per hanc
horam lectionis. Si quis fortè in assignato
sibi commisso, fuerit occupatus, occurrat,
omnes ergo in unum positi compleant, & ex-
eun-

*euntes à Completorio nulla sit licentia de novo
cuiquam loqui aliquid. Quod si inventus
fuerit quisquam prævaricari hanc taciturni-
tatis regulam, graviori vindictæ subja-
ceat, excepto si necessitas hospitem supervene-
rit, aut fortè Abbas alicui aliquid iusserit.
Quod tamen, & ipsum cum summa gravita-
te, & moderatione honestissimè fiat.*

Constitutio.

I.

Vespertinæ lectionis, quam hic fieri præcipit Pater Sanctus, in nostra Societate, hic fuit, & erit semper præscriptus modus. Pulsante completorii signo, omnes Fratres ad Ecclesiam decore servato, concurrent, ubi ante Sacramentum flexis genibus manebunt, signo postea completo, cunctis aulam Capituli ingressis, & attentè audientibus, ibi Clericus hebdomadarius, ad quartam horæ partem, vel donec per Superiorem, signum datum, more solito fecerit, librum collationum, sive alium vulgarem similem,

ut & Laici intelligant, alta, & intelligibili voce perleget.

2. Undè surgentes ad Ecclesiam reversi completorium persolvent, & usque ad horam primam finitam sequentis diei, in perpetuo, inviolabilique silentio permanebunt.

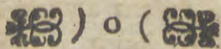
3. Si verò aliquis ad hanc lectionem non venerit, dicat suam culpam, & corripiatur à Superiore.

DE HIS, QUI AD OPUS DEI, VEL AD MENSAM TARDE OCCURRUNT.

CAPUT XLIII.

AD horam Divini officii mox, ut auditum fuerit signam, relictis omnibus quaecunq; fuerint in manibus, summâ cum festinatione curratur, cum gravitate tamen, ut scurilitas non inveniat fomitem. Ergo nihil operi Dei preponatur. Quod si quis ad nocturnas vigiliâs post gloriam psalmi nonagesimi quarti (quem propter hoc omnino protrahendum,

dum, & morosè volumus dici) occurrerit, non
stet in ordine suo in Choro, sed ultimus
omnium, aut in loco, quem talibus negligenti-
bus, seorsum constituerit Abbas, ut videatur
ab ipso, vel ab omnibus usq; dum com-
pleto opere Dei, publicâ satisfactione pœniteat,
Ideò autem eos in ultimo, aut seorsum judi-
cavimus debere stare, ut visi ab omnibus, vel
pro ipsa verecundia sua emendentur. Nam
si extra oratorium remaneant, erit fortè
talis, qui se, aut collocet, aut dormiat, aut
certè sedeat foris, vel fabulis vacet, & detur
ocasio maligno, sed ingrediatur intro, ut nec
totum perdat, & de reliquo emendetur. Diur-
nis autem horis, qui ad opus Dei post versum,
& gloriam primi psalmi, qui post versum di-
citur, occurrerit, lege, quam suprâ diximus,
in ultimo stet, nec presumat sociari choro
psallentium, usq; ad satisfactionem, nisi
fortè Abbas licentiam dederit permissione
suâ, ita tamen, ut satisfaciat reus
ex hoc.

Constitutio.

I.

Modus à regula præscriptus, sic à nobis hodie usui est, aut quodcumque aliquis Sacerdos, vel Clericus in Choro, seu etiam Laicus extra eum, excepto Matutini, vel primæ officio, abesse deprehenditur, statim hebdomadarius frater eundem vocabit, in aliis verò horis diei, Sacrista, cui officii signandi cura est, pigros quoque accersendi curam habebit. Vigilabit nihilominus Prior, aliquo à Choro deficiente (ut moris est) signum statim dare festinet, & vocetur.

2. Ipse verò tarditatis amator, post scilicet completo Venite exultemus in Matutino, & in aliis horis incepto primo Psalmo accedens, extra Chorum, in ea parte, in qua ipse residet ad terram profunde humiliatus tamdiu maneat, donec illi Superior signum præbuerit, ut assurgat, quo facto in suam sedem ascendet. Quod & Conversi observabunt in horis, in quibus in Ecclesia sistere debent, atque ideò quan-

quando tardè venerint, vel inde recesserint, durante officio, in Chori porta veniam petere, ibique Superioris signum expectare.

3. Si quis propter negligentiam ad Matutinum non venerit, jejunet semel in pane, & aqua.

Sequitur Regula.

AD horam verò refectionis, qui ante versum non occurrerit, ut simul omnes dicant versum, & orent & sub uno omnes accedant ad mensam. Qui per negligentiam suam, aut vitium non occurrerit, usque ad secundam vicem pro hoc corripiatur, si denuò non emendaverit, non permittatur ad mensæ communis participationem, sed sequestratus à consortiò omnium, reficiat solus, sublatâ ei portione sua vini, usq; ad satisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui, & ad illum versum non fuerit præsens, qui post cibum dicitur. Nec quisquam præsumat ante statutam horam, vel postea quidquam cibi, vel potus percipere; sed etsi cui offertur aliquid à Priore, & acci-

N 5

pere

pere renuerit, horâ, quâ desiderauerit hoc, quod prius recusauit, aut aliud omninò non percipiat, usq; ad emendationem congruam.

Constitutio.

Quod Pater Sanctus de tardè ad mentam venientibus disponit, idem in nostris Refectoriis (licet rarius accidat) strictius observetur.

DE HIS QUI EXCOMMUNICANTUR QUOMODO SATISFACIANT.

CAPUT XLIV.

Qui pro grauioribus culpis ab oratorio, & à mensa excommunicatur, horâ quâ opus Dei in oratorio percelebratur, ante fores oratorii prostratus pronus omnium de oratorio exeuntium pedibus se projiciat, & hoc tam diù faciat, usque dum Abbas iudicauerit satisfactum esse. Qui cum iussus ab Abbate venerit, provoluat se ipsius Abbatis pedibus, deindè omnium vestigiis fratrum, ut orent pro

pro eo, & tunc si iusserit Abbas, recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreverit, ita sanè, ut psalmum, aut lectionem, vel aliud quid, non præsumat in oratorio imponere, nisi iterum Abbas iusserit, & omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciat, usq; dum ei jubeat iterum Abbas, ut quiescat jam ab hac satisfactione. Qui verò pro levibus culpis excommunicantur, tantum à mensa, & oratorio, satisfaciant usq; ad jussionem Abbatis, & hoc semper faciant, usq; dum benedicat & dicat sufficit.

Constitutio.

I.

ERemita, qui quomodolibet in foro exteriori excommunicatus declaratus fuerit juxtà nostrorum privilegiorum facultatem, debitâ præmissâ satisfactione absolvatur, servatâ omninò formâ super hoc Ritualis Romani, quæ nunquam omittatur.

2. Insuper casibus, omnibus, qui accidere possunt, consulendo, statuitur, ut quin-

quinquies in anno, quilibet Prior in sua Eremito, suos subditos generaliter absolvat, at ubi Pater Major fuerit, suum id munus erit, quæ absolutio tradenda est in Capitulo culparum de sero ante Completorium, in Vigiliis Nativitatis Domini, Paschæ, Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B. V. & Capitulo Generali absoluto, lectâ tabula. Sic autem fiat, omnes Eremitæ congregati, ac genuflexi; Sacerdos primus recitabit *Confiteor Deo, &c.* & postea adhibita super pallio stola Superior stans dicat *Misereatur, &c. & Indulgentiam, &c.* postea absolutionem secundum sequentem formam, recitabit.

3. Si tenemini aliquibus vinculis, sive sententiis excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti, sive pænis quibuscunque tam à Jure, quam ab homine latis, vel alias quotiescunque, & quomodolibet incurfis, auctoritate Apostolicâ mihi commissâ, & vobis concessâ, in quantum se extendunt gratiæ, & privilegia nostra. Ego absolvo vos omnes
Ju-

Jurisdictioni meæ subjectos tam præsen-
tes, quàm absentes ab omnibus vinculis,
censuris, & pænis prædictis, & restituo vos
Sacrosanctæ Ecclesiæ gremio, ac unitati
fidelium, & dispenso vobiscum super omni
irregularitate, sive irregularitatibus si-
quam, vel si quas contraxistis, & absolvo
vos ab omnibus defectibus, & negligentis
commisissis in administratione ordinum,
& Sacramentorum & officiorum vestro-
rum, & à transgressionibus Regulæ,
& Constitutionum, admonitionumque
majorum vestrorum, & earum pænitiis
incursis, non tamen sub hujusmodi abso-
lutionis prætextu, vel expectatione com-
missis, vel dimissis: Aboleoque à vobis
omnem infamiæ & inhabilitatis macu-
lam, undecunque contractam, & restituo,
ac habilito vos ad status, famam, & exe-
cutionem ordinum, & officiorum vestro-
rum, nec non ad omnes gradus dignita-
tum, & honorum, ad participationem
quoque privilegiorum omnium; & bene-
ficiorum Ecclesiasticorum, in quantum
possum, & indigetis. In nomine Patris,
&

& Filii, & Spiritus Sancti, Amen. Injun-
gat postea omnibus unum *Pater*, & unum
Ave Maria.

DE HIS, QUI FALLUNTUR
IN ORATORIO.

CAPUT XLV.

SI quis dum pronunciat Psalmum,
Responsorium, aut Antiphonam, vel
lectionem, fallitur, nisi cum per sa-
tisfactionem, ibi coram omnibus humiliatus
fuerit, majori vindicta subjaceat, quippe qui
noluit humilitate corrigere, quod negligenti-
a deliquit. Infantes verò pro tali culpa
vapulent.

Constitutio.

Circa emendationem errorum, qui in
Choro occurrere solent, consuetu-
do antiqua nostræ Congregationis tenuit,
ut qui Versiculum, Responsorium, Anti-
phonam, Capitulum, Orationem, Lectio-
nemvè dicendo perverterit, & qui alium
errare facit, Chorumvè perturbat; finito
Officio in medium Chori exiens, ibi pro-
stra-

stratus super terram signum superioris, vel penitentiam immobilis expectet. At qui in verbis tantum, seu ceremoniis naturali defectu labitur, secundum qualitatem erroris, vel genuflectit statim, vel certè in proprio loco caput profundè inclinat; Quòd si enim tremore, negligentivè sopitus, facere recusat, jussu Prioris, finito officio, foras exire, & condignam penitentiam suscipere cogitur.

2. Et si aliquis in illis rebus, quæ fieri, aut dici debent in Choro, vel alibi, si ille qui juxta errantem manet, tacitè signo, aliove modo defectui mederi potest, cum submissa voce moneat, attamen cum alta, sive manifesta correctio desideratur, tunc quoad professos corrigendos, solius Prioris officium est. Novitios verò ipsorum Magister instruat, atque corrigat. Non tamen Priori prohibitum est, & Novitios in Choro, & ubique corrigere, & reprehendere, tandem nulli privato licet superioribus presentibus aliquem errantem reprehendere, seu emendare, nisi Prælati
ne.

negligentibus, siue non advertentibus, talis error scandalum, absurdumvè esset alaturus, eo enim casu, non erit indecens, sed opportuna talis correctio.

2. Animadvertant tamen omnes, ut correctiones huiusmodi in divinis officiis, nutu potius, signovè faciant, quàm ore aperto, nè perturbatio sequatur. Unde consultius erit in his, quæ pauci momenti sunt, dissimulare, quàm pro nihilo officium interrumpere, vel alios in admirationem ducere.

DE HIS, QUI IN ALIQUIBUS REBUS LEVIBUS DELIN- QUUNT.

CAPUT XLVI.

SI quis dum in labore quovis in Coquina, in Cellario, in Monasterio, in pistrino, in horto, in arte aliqua dum laborat, vel in quocunq; loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdiderit aut aliud quid ex-
ces.

*cesserit; ubi, & non veniens continuò ante
Abbatem, vel Congregationem, ipse ultrò
satisfecerit, & prodiderit delictum suum,
cum per alium cognitum fuerit, majori sub-
jaceat emendationi: Si anima peccati causa
latens fuerit, tantum Abbati, aut Spirituali-
bus senioribus patefaciat, qui sciant curare
sua, & aliena vulnera, non detegere, ac pub-
licare.*

Constitutio.

I.

Discretissime Sanctus Pater (sicut sa-
gacissimus animarum Medicus) san-
civit debere unumquemque ægrotum
suam detegere infirmitatem, latens enim
morbus curari non potest, idcirco Eremi-
tæ nostri omnes Constitutionum trans-
gressiones, defectusque manifestos in Ca-
pitulo culparum, coram omnibus dicant,
quatenus Superior unicuique vulnere con-
gruentia adhibeat medicamenta.

2. Oblati quoque in Capitulo culpam
dicere tenentur, uti faciunt professi, sed

ante omnes etiam novitios, qua dicta omnes simul discedant.

DE SIGNIFICANDA HORA OPERIS DEI.

CAPUT XLVII.

Nuncianda hora operis Dei, die, noctuq, sit cura Abbatis, ut aut ipse nunciare, aut tali sollicito fratri injungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleantur, Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iussum fuerit imponat. Cantare autem, & legere non presumat, nisi qui potest ipsum officium implere, ut edificentur audientes, quod cum humilitate, & gravitate, & timore fiat, & cui jusserit Abbas.

Constitutio.

I.

Licet ut supra Capitulo trigesimo secundo dictum est, divinum officium Campanæ signo nunciare, munus esse sacristæ; Invigilabit tamen Superior, ut id op-

opportunitis, congruisque horis peragatur; & ut hoc, ut decet, exequatur; statuitur, ut in omnibus nostris Eremitis unica sit campana magna ad canonicas pulsandas horas, duæ verò minores, ad alias domus obedientias significandas.

2. Horologium quoque necessarium est, atque idè ubi non fuerit, quamprimum, fiat, ut domus servitia ordinatim currant, Sacristæ autem si necesse sit, à Capitulo Conventuali, aut à Priore socius detur.

3. Circà psalmorum, & antiphonarum intonationem dictum est in Capitulo tertio decimo.

DE OPERE MANUUM QUOTIDIANO.

CAPUT XLVIII.

 *Q*uasi inimica est anima, & idè certis temporibus occupari debent fratres in labore manuum, certis iterum horis, in lectione divina. Ideoq; hac dispositione credimus utraq; tempora ordinari, idest ut à Pascha,

usq; ad Kalendas Octobris, manè exeuntes à prima, usq; ad horam penè quartam laborent, quod necessarium fuerit. Ab hora autem quarta usq; ad horam quasi sextam lectioni vacent.

Constitutio,

I.

CONSIDERANTES Patres, non posse adimplere, quod sanctà regula præcipit, propter continuas officiorum, & missarum occupationes, cavetur nè ullo unquam die non impedito festo de præcepto, aut temporis injurià, aut à ferventi calore in æstate, in sole scilicet in Leone, ab horario corporali exercitio vacent.

2. A die Resurrectionis Dominicæ, usque ad festum Exaltationis S. Crucis post secundam missam, campanulæ signo, omnes Eremitæ ad locum per superiorem designatū operaturi concurrent, ubi præmissa genibus flexis salutatione Angelica, in proposito opere per horam integram exercentur; Reliquo verò anni tempore idipsum, & eodem ordine finitâ Sextâ fieri

fieri consuevit. Absoluto tandem opere incipiente superiore, dicitur psalmus De profundis pro Defunctis cum Versiculis, & Oratione Deus veniæ largitor.

3. Novitii cum suo Magistro seorsum hujusmodi exercitium persolvere tenentur, nisi Superiori aliud visum fuerit.

4. Pigri verò, ac negligentes, seu recusantes venire, graviter corripantur: qui sua sponte horam exercitii excedere voluerint, non illis prohibetur. Verùm quando adest Capitulum culparum, aut sit Panis, vel communis tonsura, illa die non tenentur ad manuale opus. In panis confectione si numerus Fratrum sufficiat, semper lectio adesse debet.

5. Signa autem exercitii, Panificii erunt viginti campanulæ ictus.

6. Possunt præterea, imò debent, unusquisque in propriis cellis, aut alibi privatim, aliquod opus exercere, uti scribere, libros legere, signacula, vel globulos coronæ perficere, coclearia, sportulas junceas, mattas, & similia. Prohibentur

tamen Coclearia, coronasue ex ebore,
aut aliis pretiosis materiis conficere.

Sequitur Regula.

Nost Sextam autem surgentes à men-
sa, pausent in Lectulis suis cum
omni silentio, aut forte qui voluerit
sibi legere, sic legat, ut alium non inquiet, &
agatur Nona temporibus, mediante octava
hora, & iterum quod faciendum est, operen-
tur usq; ad Vesperam: si autem necessitas loci
aut paupertas exegerit, ut ad fruges colligen-
das per se occupentur, non contristentur.
Quia tunc verè monachi sunt, si de labore
manuum suarum vivant, sic, ut & Patres
nostri, & Apostoli. Omnia tamen mensu-
ratè fiant propter pusillanimes A Kalendis
autem Octobris usq; ad Caput quadragesime
usq; ad horam secundam plenam lectioni va-
cent. Hora secunda agatur Tertia, & usq;
ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod
eis injungitur. Facto autem primo signo
hora nona, disjungant se ab opere suo singuli,
& sint parati cum secundum pulsaverit.

Constitutio.

I.

Quia homini à natura insitum est post laborem anhelare quietem, ideò æstivo tempore à Pascha scilicet Resurrectionis usque ad Exaltationem S. Crucis statuitur, ut Eremitæ sumpta refectione paululum quiescant, ita ut noctis, & meridiei somnus septem horarum saltem spatium æquet.

2. Sacrista igitur post prandium, hora scilicet, ac dimidia post dictam Sextam, vel Nonam, solita campanula dormitionis signum dabit, ad spatium unius Pater noster cum ictibus quinque.

3. Audito itaque signo, unusquisque in cellam suam se recipiat, & in lectulo suo, vel si maluerit sedendo per horam, & dimidiam, vel duas quiescat, sed qui dormire nolit, quietus in silentiò maneat, ne ipse aliis aliquo modo impedimento sit, quod superiores animadvertere debent.

4. Dormitionis finis, erit signum Nonæ, sed quando jejunatur, pulsanda erit campanula per duo Pater noster cum ictibus quinque.

5. Qui post matutinum quiescere exoptat, ab ipso superiore licentiam obtineat.

Sequitur Regula.

Post refectiorem autem, vacent Lectiõibus suis, aut Psalmis. In quadragesimâ verò diebus, à manè usque ad tertiam plenam lectiõni vacent, & usq; ad decimam plenam operentur, quod eis injungitur. In quibus diebus quadragesimâ accipiant omnes singulos Codices de Bibliotheca; quos per ordinem ex integro legant, qui Codices in capite quadragesimâ, dandi sunt. Ante omnia sanè deputetur unus aut duo seniores, qui circum-eant Monasterium, horis, quibus vacant fratres Lectiõni, & videant ne fortè inveniatur frater accidiosus, qui vacet otio, aut fabulis & non sit intentus lectiõni, & non solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat.

Hic

Hic talis si (quod absit.) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundò, si non emendaverit, correctioni regulari subjaceat, taliter ut ceteri motum habeant. Neque frater ad fratrem iungatur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent omnes, exceptis his, qui variis officiis deputati sunt. Si quis verò ità negligens, & desidiosus fuerit, ut non velit, aut non possit meditari, aut legere, injungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, aut delicatis talis opera, aut ars injungatur, ut nec otiosi sint, nec violentiâ laboris opprimantur, aut effugentur, quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

Constitutio.

I.

AD sacræ regulæ complementum in unaquaque Eremito, deputetur Pater, qui bis in hebdomada, scilicet die Lunæ, ac Jovis per horam ante, vel post Vesperas Lectionem moralis Theologiæ habeat, post quam inter se mutuò fratres conferant, quod etiam in Adventu,

tu, & Quadragesima observabitur, & si quis ex prædictis diebus impeditus fuerit, in altero suppleatur, in illis verò locis, ubi commodè lector haberi non poterit, curabit Pater Prior iisdem temporibus, ac horis, ut de iisdem materiis per fratres differatur, ubi ipse cum omnibus Choristis interveniet, juxta constitutionem Clementis VIII.

2. Insuper quilibet Sacerdos, Clericusvè unicum sacræ Bibliæ caput, vel alterius libri spiritualis indices legat, quia lectio præmissa multum juvat orationem.

DE QUADRAGESIMÆ OBSERVATIONE.

CAPUT XLIX.

Incet omni tempore vita Monachū quadragesimæ debent observationem habere, tamen quia paucorum est ista virtus: ideo suademus istis diebus quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnes pariter negligentias aliorum temporum, his diebus

San-

Sanctis diluere. Quod tunc digne fit, si ab omnibus vitiis nos temperemus, Orationi cum fletibus, lectioni, & compunctioni cordis atq; abstinentia operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensum servitutis nostræ, orationes peculiare, Ciborum, & potus abstinentiam, & unusquisque super mensuram sibi indictam aliquid propriâ voluntate cum gaudio Spiritus Sancti offerat Deo. Id est subtrahat corpori suo de cibo, de potu, de somno, de loquacitate de scurrilitate, & cum Spiritualis desiderii gaudio, Sanctum Pascha expectet. Hoc ipsum tamen, quod unusquisque offert, Abbati suggerat, & cum eius fiat oratione, & voluntate. Quia quod sine permissione Patris Spiritualis fit, præsumptioni deputabitur, & vana gloria, non mercedi. Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

Constitutio.

I.

SI veris Cænobitis tantoperè expedit in Quadragesima Regularibus institutis aliquid addere, Certè nobis Eremiti Cul-

toribus necessarium videtur, totum integrū annū, nedum quadragesimas quibusdam piorum operū additamentis exornare. Ideo Eremita singulis feriis sextis totius anni, hora, quæ cuique commodior visa fuerit, quisque in sua Cella se ipsum flagris tamdiū cedat, quamdiū bis psalmum quinquagesimum pronunciando immorabitur, quam flagellationem, seu disciplinam in hebdomada majori in memoriam passionis Dominicæ triplicabunt, scilicet eam feriâ quartâ, quintâ, & sextâ faciendo. Hortantur insuper Patres omnes coëremitas, ut in honorem quadragesimæ, singulis diebus abstinentiæ eam frequentent, & professi, qui toto anni curriculo voluerint, valeant sine alia licentia, at novitii habeant consensum sui Magistri.

2. Si qui ad certum tempus, vel perpetuò voluerit cilicio uti, sicuti multi Sanctorum Patrum fecerunt, quod maxime in quadragesima fieri solet, de licentia Patris Spiritualis, & Novitii sui Magistri, valeant.

DE FRATRIBUS QUI LONGE AB ORATORIO LABORANT, AUT IN VIA SUNT.

CAPUT L.

Ratres qui omnino longè sunt in labore, & non possunt occurrere horæ competenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ita est, agant ibidem opus Dei, ubi operantur, cum tremore Divino flectentes genua, similiter qui in itinere directi sunt, non eos pretereant horæ constitutæ, sed ut possunt, agant sibi, & servitutis pensum non negligant reddere.

Constitutio.

Notent omnes Religiosi, ex hac S. Patris exhortatione neminem ab officio, horisvè Canonicis, vel alio debito orationis ex constitutione Ecclesiæ, vel ex professione, votoque contracta, propter opera manualia immunem fieri, neq; itineris labore, semper igitur domo nostri Eremitæ Choro addicti debitum Divini

vini officii, ac laici orationum suarum integrum devotè persolvant.

DE FRATRIBUS, QUI NON
SATIS LONGE PROFICISCUN-
TUR.

CAPUT LI.

Fratres, qui pro quovis responso proficiscuntur & eadem die sperant reverti ad Monasterium, non præsumant foris manducare, etiam si à quovis rogentur, nisi fortè eis ab Abbate suo præcipiatur. Quod si aliter fecerint, excommunicentur.

Constitutio.

I.

Quod hic de excommunicatione dicitur, de Regulari intelligendum est, ideo qui foras exeunt, nec congruo refectiois tempore reverti poterunt in nostris (si adsunt) hospitiiis, alibi reficiantur de sui licentia Prælati, tacitâ, vel expressa : & si extra Eremum pernoctare

cogantur, ubi nostra aderunt hospitia, neque superiores extra illa dormire nequeant, neque extrâ illa comedere sine licentia: & qui secus fecerint, semel in pane, & aqua jejurent.

2. Non potest Prior sibi, neque suis veniam dare itinerandi ultra quinquaginta miliaria, sed solius Patris Majoris, aut Vice-Majoris, munus erit, quod si dictus Pater Major, aut Vice-Major longè abesset, & periculum esset in mora, tunc Prior cum suo Capitulo Conventuali, talem impartiri licentiam poterit, & qui tali ordinationi non paruerit, carcerali pœna per mensem puniatur.

DE ORATORIO MONASTERII.

CAPUT LII.

 Ratorium sit hoc, quod dicitur, nec ibi quicquam aliud geratur, aut condatur expleto opere Dei, omnes cum summo silentio exeant, & agatur reverentia Deo, ut frater, qui

qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate, sed si alter vult sibi forte secretus orare, simpliciter intret, & oret non in clamosa voce, sed in lachrymis, & intentione cordis. Ergò qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in oratorio, sicut dictum est, ne alius impedimentum patiatur.

Constitutio.

I.

Domus Dei Ecclesia est, quæ Domus orationis vocatur; Ideò Sanctus Benedictus ab exercitio, oratorium appellat. Cum ergo oratio silentium, & quietem desideret, necesse est ab Ecclesia omnem strepitum, omnemque tumultum propulsare: In tota itaque Ecclesia, sed præcipuè in Choro, Summum, perpetuumque silentium servetur, ut non solum ibi omnis superflua locutio, seu vociferatio prohibita intelligatur, sed etiam omnis strepitus, qui ad aures pervenire, seu mentem distrahere valeat, qualis est sedilium demissio, seu elevatio, librorum in-

indiscreta revolutio, inurbana tussis, modesta consputatio, atque oscitatio, & alia similia, & maximè quando aliquid secretè dicitur, vel recitantur Lectiones, Antiphonæ, & similia, ac in Missa cum legitur Evangelium, & dum Canon, ac alia secreta peraguntur.

2. Cura sit insuper sacristæ ne aliquis per Ecclesiam deambulet; nemini item in Ecclesia alium alloqui licet, sed alta voce orare. Quicumque ergo colloquentes, quacumque diei hora, vel noctis inventi fuerint, illo vel sequenti die, in pane, & aqua abstineant. In reliquis prædictis defectibus Prioris discretioni, correctio, vel penitentia relinquitur.

DE HOSPITIBUS SUSCIPIENDIS.

CAPUT LIII.

mnes pervenientes hospites, itaquam Christus suscipiantur, quia ipse dicturus est. Hospes fui, & suscepistis me, & honor congruus omnibus ex-

hibeatur, maximè tamen domesticis Fidei, & Peregrinis, ut ergo nunciatus fuerit hospes occurratur ei à Priore, vel à fratribus cum omni officio charitatis, & primitus orent pariter, & sic sibi socientur in pace, quòd pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione premissa, propter illusiones Diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibeatur humilitas omnibus venientibus, sive discedentibus hospitibus inclinato capite, vel prostrato omni corpore in terra. Christus in eis adoretur, qui & suscipitur. Suscepti autem hospites ducantur ad oratorium, & postea sedeat cum eis Prior, aut is, cui iusserit ipse, legatur coram hospite Lex divina, ut adificetur, & post hac omnis ei exhibeatur humanitas, Jejunium à Priore frangatur propter hospitem, nisi fortè precipuus sit dies Jejunii, quod non possit violari, fratres autem Jejuniorum consuetudines prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det, pedes hospitibus omnibus, tam Abbas quam cuncta Congregatio lavet: Quibus lotis, hunc versum dicant: Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio Templi tui. Pauperum autem, &

Peregrinorum maximè susceptio omni cura exhibeatur, quia in ipsis Christus magis suscipitur, nam divitum terror, ipse sibi exigit honorem. Coquina Abbatis, & hospitem per se sit, ut incertis horis supervenientes hospites, qui numquam desunt Monasterio, non inquietent fratres, in quam Coquinam ingrediuntur duo fratres ad annum, qui officium bene impleant. Quibus (ut indigent) sodalia administrentur, ut absq; murmuratione serviant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera, & non solum in ipsis, sed & in omnibus officiis Monasterii ista sit consideratio, ut quando indigent, sodalia accomodentur eis, & iterum quando vacant, obediant imperanti.

Constitutio.

I.

Hospitia loco commodo tam hospitibus, quam suscipientibus, & ab officinis, & Ecclesia aliquantulum, & multo plus à solitariis cellulis sint separata, quo hospites maximè, qui de longinquo

venerunt, benignè deducantur, adsint ibi lectisternia per omnia Eremitis similia; sed cum personæ dignitas, seu hospitis infirmitas mollioribus egerit, ipse Prior pia adhibita consideratione, eadem concedere valebit.

2. Frater ille ad hoc charitatis munus deputatus, præscriptas in Regula qualitates habeat, ad quem pertinebit mensam parare, mensæque providere necessaria, & ea hospitibus ministrare. Nec tantum Dominorum necessitatibus, sed etiam famulorum, jumentorumque (secundum loci facultatem) benignè satisfaciat. Huic si opus habuerit, socius, & ipse diligens, ac pius dabitur.

3. Nec non illis Sacerdos, qui associet hospites in Ecclesiam, perque Eremitum, ut fieri solet deducat, atque reducat, nec ultra agat, nisi à Superiore habeat in mandatis.

4. Super omnia tamen unusquisque eorum in suo Ministerio sagaciter attendat, ne in aliquo Peregrinos offendat, sed potius, tam verbis, quam factis eos ædifi-

care nitatur, pietatis virtutisque exemplis coram ipsis semper insistendo.

5. Eisdem & Ministris (quia hodie ob varias occupationes officiorum, rerumq; domesticarum Prior non potest) tam manuum, quàm pedum lotioni incumbat, hoc addito, quòd ad pedum lotionem præter Versiculum: *Suscepimus Deus, &c.* Psalmum *Miserere* vel aliòs, sive hymnos addant, si quis autem hanc pedum lotionem prætermiserit semel in pane, & aqua jejuret.

6. Discedentibus hospitibus itineris directio, si alias ignorant, negari minimè debet.

7. Caveant autem Priores, ne in suis locis Banditos, ære alieno gravatos, vel alia quacunq; ex causa sæculari Curiaè obnoxios (nisi coacti fuerint) hospitio recipiant, qui secus fecerit secundum culpæ gravitatem puniatur.

SI DEBEAT MONACHUS
LITTERAS, VEL EULOGIA
SUSCIPERE.

CAPUT LIV.

Nullatenus liceat Monacho nec à parentibus suis, nec à quoquam hominum, nec sibi invicem litteras aut eulogia, vel qualibet munuscula accipere, aut dare sine precepto Abbatis sui. Quod si etiam à parentibus suis ei quidquam directum fuerit, presummat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati quod si jusserit suscipi, in Abbatis sit potestate, cui illud jubeat dari, & non contristetur frater, cui fortè directum fuerat, ut non detur Occasio Diabolo: Qui autem aliter præsumpserit, disciplina regulari subjaceat.

Constitutio.

I.

Cum violatio hujus Capituli, sine vitio proprietatis atque inobedientiæ esse

esse non possit, ideo strictè omnino in eo contenta inviolabiter observentur in literis dandis seu recipiendis, quam minusculis hinc inde mittendis, vel in aliis quibuscunq̄ue rebus, præter fructus, qui mutuò inter Eremitas dari possunt.

2. Et ad majorem paupertatis observantiam prohibetur, ne Priores cuiquam Eremitæ petendi pecunias à parentibus, vel amicis, sub quovis prætextu, ac colore etiam eleæmosynæ pro missis ad singularia sibi comparanda, facultatem faciant. Quod ita strictè prohibetur, ut is pro proprietario habeatur, qui hujusmodi eleæmosynis, particularia sibi emit, cum non possit Superior talem licentiam impartiri, sed hujusmodi eleæmosynæ Cellerario consignentur, qui ad introitum, sicut rem emptam, ad exitum describat: Prior qui aliter permiserit, à Visitatoribus puniatur, & subditus proprietarii pœna mulctetur.

3. Quod ut facilius suum sortiatur effectum, teneantur Priores subditorum

litteras antequam ad eorum manus perveniant aperire, ac legere, nisi fortè à Majori, aut Visitatoribus sint directæ, quas sub pæna circularis disciplinæ aperire non possunt, si constet ab eis missas, quod facile innotescet, si in fronte apparet M. aut V. sic interim Pater Major, ac Visitatores observabunt, ut unus alterius litteras non aperiat.

4. Sic pariter locorum superiores teneantur, ut supra legere, quas subditi scribunt Epistolas, & ad suum arbitrium mittent, vel retinebunt: subditi verò, qui furtive mittent, sine superiorum scientia, manifestata fraude, pro qualibet vice per decem dies, subtus omnes degradati maneat, dummodo gravis sit transgressio, quod arbitrio Prioris relinquitur, quod etiam in recipiendis Epistolis intelligatur.

5. Sic graviter plectatur quilibet subditus, qui alterius privati litteras referare præsumpserit, & multo gravius puniatur quicumque sui Prioris Epistolas aperuerit: nec superior, absente Priore, illius litteras aperire poterit, nisi prius licentiam dederit.

6. Omnes

6. Omnes Epistolæ in loco, ubi adest Pater Major ipsi tradantur, qui suis sibi retentis, reliquas integras Priori transmittet, nisi ob rationabilem aliquam causam dicto Patri Majori visum fuerit alicujus illius familiæ Epistolas aperire.

7. Nemo uti potest Congregationis, aut particularis loci sigillo, præterquam superiores respectivè.

DE VESTIMENTIS, VEL
CALCEAMENTIS FRA-
TRUM.

CAPUT LV.

Estimenta Fratribus secundum locorum qualitatem ubi habitant, vel rerum temperiem dantur, quia in frigidis regionibus amplius indiget, in calidis verò minus. Hæc ergo consideratio penes Abbatem sit. Nos tamen mediocribus locis, sufficere credimus Monachis singulis Cucullam, & Tunicam, Cucullam in hyeme villosam, in æstate puram, aut vetustam, & Scapulare propter

opera, indumenta pedum, pedules, & caligas. De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur Monachi, sed quales inveniri possunt in Provincia in qua habitant, aut quo vilius comparari potest. Abbas autem de mensura provideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis, sed mensurata; Accipientes nova, vetera semper reddant in presenti deponenda in vestiario propter pauperes, sufficit enim Monacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter noctes, & propter lavare ipsas res. Jam quod superfuerit, superfluum est, & amputari debet: & pedules, & quodcumque est vetustum reddant, cum accipiunt novum. Femoralia hi, qui in via diriguntur de vestiario accipiant, qui revertentes lota ibi restituant: etiam Cuculle, & Tunica sint aliquanto, his, quas habere soliti sunt, meliores, quas exeuntes in viam accipiant de vestiario, & restituant. Stramenta autem lectorum, sufficiant matta, sagum, lena, & capitale, qui tamen lecti frequenter ab Abbate scrutandi sunt, propter opus peculiare, & si cui inventum fuerit, quod ab Abbate non acceperit,

gra-

gravissima disciplina subjaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicitus anputetur, dentur ab Abbate omnia quæ sunt necessaria, id est Cuculla, Tunica, pedules, caligæ, brachiale, cultellus, graphium, acus, mapula, tabula, ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen Abbate semper consideretur illa sententia actuum Apostolorum, quod dabatur singulis, prout cuiq; opus erat. Ita ergo, & Abbas consideret infirmitates indigentium, non malam voluntatem Invidentium. In omnibus tamen Judiciis suis Dei retributionem cogitet.

Constitutio.

I.

PRior, ac Cellerarius specialiter curabunt, ut pannorum provisio, & eorum omnium, quæ ad hoc necessaria sunt, congruo fiant tempore, ita ut ante Sanctorum omnium solemnitatem, aut ad summum Sancti MARTINI Eremitarum quilibet, vestes, quibus indiget, recipiat.

2. Et ad hoc de mense Augusti per Priorem tam Cellæ, quam fratres visitentur,

tur, inquirendo, & investigando, quod unicuique loco, personæ de sit, inde memoriale diligenter conficiendo. Nemo tamen Prælati, aut Ministris molestus sit, ante tempus, sed patienter expectet, donec eorum negligentia manifesta fiat, & tunc necessitate constrictus, humiliter, quæ sibi desunt, poscat.

3. Cuncti itaque nostræ Congregationis Eremitæ albi coloris amictum sine aliqua admixtione deferant, quo per vestium candorem, animi innocentiam præferant quam habere debent.

4. Indumentorum materia vilis, rudis, parvique pretii semper quærenda est, puta levidensa, quæ rasciam mulionum vulgo, seu sclavonica dicitur, ex qua Tunicellæ, & Scapularia fiant, quæ cuilibet annis singulis dari consuevit.

5. Tunicella ad dimidium Tibiarum descendat, Scapularium verò quatuor digitorum altius tunica dependeat, cui circa collum cucullus consutus sit.

6. Tunica item ex panno rudi, ac stricto singulis danda est, licet non quotan-

tannis, sed quando Prælatus opus esse judicabit quæ pro choristis usque ad talos protrahatur, pro conversis quatuor digitorum brevior sit.

7. Pallium quoque ex rudi, ac villosa griso, indigentibus, non omnibus dandum, palmo tunica brevius, ligneo globulo ante pectus clausum.

8. Habeat insuper aliud pallium vestitum ad commodum lotionis, cui ratione itineris, vel pluvie adnecti poterit, Caputium, dummodo dictum Caputium in choro, Ecclesia, aut Refectorio non appareat, quodque nunquam à pallio se junctum gestare possunt Eremitæ.

9. Eiusdem rationis, ac formæ Conversorum pallium cum Caputio erit, sed eorum tunica palmo brevior.

10. Conceditur etiam volentibus alia vestis, vulgò guardacuore, ex Tunicarum panno, qua subtus utimur, ad genua usque descendens: cuius vice si quispiam maluerit Tunicellam, poterit Prior concedere.

11. Dentur etiam tibialia, vulgò Cal-

zette, quæ paulo supra genua protrahantur, quia femorialis non permittuntur Eremitis, quamquam campestris vulgò mutandæ ex tela linea tantum subtus aperta concedantur.

12. Habeant insuper singuli udones, sive pedules (vulgò scarpini) ex griso, seu lazza, rudissimo panno, ac punctas secundum consuetudinem: & cingulum ex ora panni, quo super Scapulare Professi, Novitii subtus cingantur, & conversi ex corio, cum annulo ex osse ad majoris digiti latitudinem, & Scapularis longitudinem.

13. Calapodia lignea tecta, quæ pro calceis, crepidisvè succedunt, quoties opus erit. Sit etiam unicuique pars calceorum, qui non sint nimis alti, more Eremitico. Possunt etiam Eremitæ habere albos galeros, sed non ex fina lana, seu pretiosa, sed ordinario, & communi, caveantque ne solo unquam bireto utantur.

14. Strictè prohibetur ne chirothecas, ocreas, vel aliquod aliud vestium genus

nus induere, siue gestare audeant, volentes insuper (juxta regulam) ut novis vestibus receptis, illico vetera Dispensatori restituantur, benignè propter munditiam indulgentes, ut duas subuculas, duas tunicas, novam scilicet, & veterem, duo similiter Scapularia cum duobus biretis, ac geminatum par punctarum, nec aliud duplicatum habeant, nec unquam tela pro pedulis, nec subtus tibialibus utantur, nisi pro marsupio juxtà nostrum antiquum usum, nec ante, vel in fœmoralibus ad sæcularium morem.

15. Ex eodem panno ac rascia induantur oblatis, sed horum Tunica habeat os extra collum erectum, & Scapulare sine Caputio supra dictum Tunicam, ea quatuor digitorum brevius, & corio sicuti conversi cingantur, eorum pallium erit sicuti conversorum, sed brevius.

16. Qui oblatorum habitus quovis quæsito colore, ac prætextu, nec causa devotionis concedi possit.

17. Peritum ergo in arte sartoria eum esse oportet, cui hoc munus delegatur
(ad

(ad quod munus nullus sæcularium admittatur, nisi in Tibialibus scindendis, suendis-ve) in scindendis vestibus iusta seruetur mensura, in dandis æqualitas, neminem contristando: Quod si non fecerit per Priorem, aut eo negligente, per Visitatores, corripatur, atq; puniatur. Quæq; in vestibus emendentur, & in debitam formam reducantur. Neque vestibus novis induantur Eremitæ, nisi à Priore, vel Superiore prius benedictionem acceperint.

DE MENSA ABBATIS.

CAPUT LVI.

Mensa Abbatis cum hospitibus, & Peregrinis sit semper, quoties tamen minus sunt hospites, quos vult de fratribus vocare, in ipsius sit potestate, seniorum unum tamen, aut duos semper cum fratribus dimittendos procuret propter disciplinam.

Constitutio.

Quoniam apud nos neque Priores, neque etiam Pater Major, propriam Men-

Mensam habent, sed una, & eadem est illis cum ministris, ac servientibus ciborum portio, solique sicut cæteri omnes, in privata cella manducant. Ideò quæ hic iubet Sanctus Pater, nec observare possunt, cum penitus usui Eremitico contraria existant. Minus etiam cum Peregrinis, hospitiibusvè, esse convenit mensam Prælatorum nostrorum, cum hodie frequentia adventantium vix dinumerari queat, nisi hospes Prælatus Religiosus, aut vir insignis fuerit; tunc enim cum illis in hospitio poterunt manducare, charitatis, ac reverentiæ causa.

DE ARTIFICIBUS MONASTERII.

CAPUT LVII.

Artifices si sunt in Monasterio, cum omni humilitate, & reverentia faciant ipsas artes si tamen iusserit Abbas. Quod si aliquis ex eis extollitur, pro scientia suæ artis eo quod videatur aliquid conferre Monasterio, hic talis evellatur ab ipso

arte, & denno per eam non transeat, nisi forte humiliato, ei iterum Abbas jubeat. Si quid verò ex operibus artificum venundandum est, videant ipsi, per quorum manus transigenda sunt, ne aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur Anania & Saphira, ne fortè mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes qui aliquam fraudem de rebus Monasterii fecerint in Anima patiantur. In ipsis autem pretiis non ubrepat avaritia malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quam ab aliis secularibus datur, ut in omnibus glorificetur Deus.

Constitutio.

AD hujus Sanctæ Regulæ observantiam, statuitur, ut nemo in scio Priore artem aliquam exerceat, & quidquid Eremitæ fecerint, sive Coronas, sive coclearia, aut aliud, Superiori deferant, aut de ejus mandato Cellerario in communem dispensam deferendum, nec cuiquam promittere, multo minus donare, aut vendere sine expressa Prioris licentia. Et qui

qui aliter fecerint graviter puniantur juxta culpæ qualitatem, & in hoc invigilet Prior, ita ut infallibiliter observetur.

DE DISCIPLINA SUSCIPIENDORUM FRATRUM.

CAPUT LVIII.

Noviter veniat si quis ad conversionem, non ei facilis tribuatur ingressus; sed sicut ait Apostolus, probentur Spiritus, si ex Deo sunt. Ergo si veniens perseveraverit pulsans, & illatas sibi injurias, & difficultatem ingressus, post quatuor, aut quinque dies, visus fuerit patienter portare, & persistere, petitioni suæ, annuatur ei ingressus, & sit in Cella Hospitum paucis diebus; postea autem sit in Cella Novitiorum, ubi meditetur, & manducet, & dormiat.

Constitutio.

I.

AD hanc considerationem probationemvè, quam in recipiendis Novitiis hic Pater Sanctus requirit, multa sunt

hodie attendenda quorum primum sit ætas, nam minores viginti annorum inceptorum, aspectuque puerili, aut majores quadraginta quinque, ad Eremiticam vitam tanquam insufficientes, ac debiles recipi non possunt, licet in majoribus per Capitulum Generale, usque ad quinquagesimum dispensari possit, quæ ætatis ratio, & in Oblatis habenda est.

2. Diligenter inquirantur; an sint rei, aut delictorum commissorum suspecti, pro quibus jam condemnandos fore timeatur, si supra vires ære alieno gravati, aut ratiociniis reddendis alicujus administrationis obnoxii, ita ut per hoc lis mota, vel movenda dubitetur, & ut non sæculi, humani respectu, sed ex devotionis, spiritusvè fervore, sponte Religiosam vitam eligant, juxta Bullam Sixti V. ejusque moderationem, Matrimonio quoquo modo obligati, manifesta infamia notati, ac hæreseos suspecti, omninò excludendi sunt; Perquiratur & diligentissimè de eorum legitimis natalibus, moribus, vitæque anteaactæ.

3. Postremè professi alterius Religio-
nis non recipiantur, nisi habita prius infor-
matione vitæ, ac morum eorum, ac licen-
tiæ petitiæ, licet non obtentiæ suorum Su-
periorum: & quod non discedant ab eorū
Religione ob malas satisfactiones; se ma-
joris perfectionis desiderio, cautè tamen,
ac prudenter procedendum, ita ut solum-
modo Capitulum Generale tales Profes-
sos, Novitiosvè recipere queat.

4. Si quis recipiatur, qui non manife-
staverit se fuisse Novitium alterius Reli-
gionis, aut aliquam gravem, incurabilem,
aut contagiosam infirmitatem tacuerit, &
si talis profiteatur, ejiciatur, tanquam pro-
fessus contra voluntatem vocalium, qui
receperunt, servata tamen forma sacri
Concilii Tridentini *Cap. 19. Sess. 25.* de
Regularibus, & declarationi Sacræ Con-
gregationis supradicti Concilii 23. Janua-
rii 1666. quod tunc procedit, quando in
Capitulo pro habitu suscipiendo, Professio-
nevè emittenda, interrogatus, ac in-
timatus fuerit, suam professionem-
fore nullam, si quid ex supradictis ne-
ga-

gaverit, quæ protestationes, ac intimatio-
nes, semper in libro actuum Capitularium
Eremitæ ascribi registrentur.

5. Cessantibus igitur impedimentis,
congregentur simul Patres, Major, Prior,
Visitatores, ac Novitorum Magister, aut
eorum major pars, absentibus aliis, ita ut
minoris partis absentia non præjudicet.
In aliis verò locis, ubi non fuerit Pater
Major, eodem modo Prior, Novitorum
Magister, ac duo Sacerdotes ad hoc à Ca-
pitulo conventuali specialiter electi insi-
mul conveniant, & coram eis Novitius
constitutus, diligenter circa scientiam in-
terrogetur (si ad Clericatum assumendus
erit) ad quem gradum nemo, nisi suffici-
enter latinam calleat linguam, non ad-
mittatur, & de aliis ut supra.

6. Qui verò in Conversorum Classem
ascisci debent, & ipsi de ingenii vigore,
& industria, & aptitudine, imò prompti-
tudine ad obedientiam, de corporis viri-
bus, sed super omnia tam Clerici, quam
Conversi, de spiritu, an ex Deo sit, ac
mundum ex devotione, perfectionisque
zelo

zelo mundo renuncient, an verò levitas, vel necessitas aliqua de mundo depellat, interrogetur: si voverunt Religionem, si ad toleranda adversa, & ad obediendum prompti sunt.

7. Item prudenter, ac sagaciter, qui ingredi cupit Religionem, interrogetur, an aliquam habeat secretam infirmitatem, si Parentes, filii, aut sorores sua præsencia, ac industria egent. Manifestentur ei difficultates, laboresq; quos in Religione passurus est, at si ità examinatus idoneus, liber, & constans à supradictis Patribus inventus fuerit, & approbatus, tunc convocato Capitulo conventuali, ipse Pater Major, vel eo absente, idem Prior proponat, ac calculis de more jactis, si majorem partem obtinuerit, electus intelligatur, atque inter Novitios in Novitiatu admittatur, quod si secus, honeste dimittatur.

8. Semel verò receptus à Generali, vel Conventuali tantum Capitulo, non autem à quovis Prælato ejici potest.

9. Ista prima receptio, non statim ad habitum suscipiendū factam intelligatur, sed solum ad probationem quadraginta dierum, quibus elapsis, tunc nova Capituli approbatione habitus ei concedatur, habita prius Patribus Majore, ac visitoribus venia, quibus primo qualitatis Novitii informatio transmittatur.

10. Interim prædicta quadragenaria probatione durante, antequam propriis vestibus exvatur ut S. Pater monet, Regulam hanc cum constitutione diligenter perlegat, aut si litteras nescit, ab alio legatur, aut summarie substantialia innuentur. Qui accurate attendere curet, quid sibi faciendum, ac adimplendum est, in eo gradu, ad quem admissus est; & pluries ei dura, & aspera, quæ sustinere debet, replicentur, ne amplius ignorantiam valeat allegare.

11. Nec ignorare fas est, si in eo statu, seu gradu ad quem semel assumitur, perpetuo esse mansurum, aut saltem ad altiorem nunquam sibi ascensum esse futurum, quamquam ad inferiorem descendat.

scendi (quale est è Clerico conversum fieri) plena reservetur Capitulo Generali dispensandi auctoritas.

12. Præterea ante habitus susceptionem, Novitius Generalem Confessionem cum suo Magistro faciat, aut cum alio ex expositis Patribus ad majorem libertatem confessionis. Quibus omnibus, & singulis, feliciter cum Dei adjutorio expeditis, nova Capituli approbatione præmissa, habitus ei more solito tradatur, ut supra dictum est.

13. Ex decreto Sanctæ Memoræ Alexandri VII. quolibet quarto mense Novitius in Capitulo Conventuali calculis exponatur, ubi si major suffragiorum pars contraria fuerit, dimittatur; si verò major pars propitia, ac favens, aut etiam æqualis existat, prosequatur suum Novitiatum, quod de duobus intermediis scrutinis intelligatur; In approbationibus autem ad habitum, & professionem, major pars favorabilis omninò esse debet; dicta autem duo intermedia scrutinia fieri solent pro omnibus Novitiis simul, licet

Q 5

non

non omnes in quarto existant mense, secundum discretam prudentiam Patris Majoris, aut Prioris respectivè, dummodo dicta tria scrutinia præcedant.

14. Oblati à Capitulo Conventuali recipiuntur, præmissâ licentia Patris Majoris, ac visitorum quolibet tempore, & loco, ubi sub disciplina alicujus Patris maneant, quousque religiosos mores, & quæcunque ad verum Christianum necessaria sunt, ad salutem animæ didicerint. Habeatur tractatus prius, ac diligens fiat inquisitio de eorum vita, ac moribus, atque etiam de valetudine, corporisque viribus, ac si aliquo impedimento detineantur.

15. Qui postquam annum expleverint in habitu Religionis, non nisi à Capitulo Generali, Diætæ, aut Patris Majoris, ac Visitorum, & ex gravi admodum causa expelli possint, licet ad eorum beneplacitum redire possint ad sæculum.

16. Cum bene se in Religione gesserint, post septennium in Conversorum numerum à Capitulo Generali coaptari possunt, ex sola tamen gratia, ac beneplacito dicti

dicti Capituli Generalis. Et ſciendum quod quando pro Converſis proponuntur ſi major pars votorum favorabilium deficeret, non ideo à Religione excluduntur, ſed ut prius, oblato, remanent.

17. In eorum inſuper ingreſſum publico mediante Inſtrumento Deo ſe offerent, Religionique gratis ſervire promittent, renuncianteſ eorum medio jramento cuicunq; mercedi, aut remunerationi pro laboribus exhibitis; qui verò tale noluerint conficere inſtrumentum, rejiciantur; At ſi aliqua in ingreſſu Religionis dederint ſive mobilia, ſive immobilia, ſive pecunias numeratas, in diſceſſu ſingula ſine fructibus reſtituantur. Si quis oblatus ſponte exierit, vel à Religione licentiatus fuerit, numquam recipiatur.

18. Non poſſunt Oblati pecunias, aut rem aliquam propriam penes ſe retinere, ſed omnia apud Cellerarium ad conſervationem deponantur, ut ſupra, & ſi bona ſtabilia poſſideat, non faciat fructus ſuos, donec in Religione vixerint, ſed intra primum annum de bonis, ac fructibus
ad

ad eorum libitum disponere teneantur, quia in Religione nihil proprium habere possunt.

Sequitur Regula.

*E*t Senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, qui super eum omnino curiose intendat, & sollicitus, si verè Deum querit, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria.

Constitutio.

I.

AD Sancti Patris Doctrinam adimplendam statuitur, ut Novitiorum Magister solum à Capitulo Generali eligatur, qui non juvenis, sed senex nondum ætate, sed morum, scientiâ, in incessu gravis, ac in omnibus suis actibus exemplaris, Sanctique silentii amator, atque in Religione saltem per quadriennium versatus, nisi aliter justis de causis Capitulum Generale decreverit, & sit alios docere peritus.

2. Attendat is ſemper diſcipulos ſuos ad perfectionem ſpiritualem promovere, eorum naturales affectus, corruptasque conſuetudines cum charitate, verbis, monitionibus retundere, mortificare, radicatusque affiduis correptionibus evellere, nec non vitiorum loco, virtutes, ac maxime humilitatem, obedientiam plantare. Inſtruat deinde eos in his, quæ ad divinum cultum pertinent, tum in horis Canonicis ſecundum Regulas Breviarii perſolvendas, tum in ſolitis cæremoniis, cum humili geſtu, & modeſtia, ſollicitudine, devotioneque obſervandis, tum etiam in ſolitudine Cellæ, in oris cuſtodia, viſus modeſtia, ſtrenue retinendis. Et in reliquis omnibus, in quibus internus, externusque veri Religioſi ornatus conſiſtit, ac præcipue inſtruat in oratione mentali.

3. Præterea ad minus ſemel in die eos, & Cellas eorum viſitabit, & eis opportunis temporibus neceſſaria præbebit, & curam animarum eorum ſollicite geret, atque sæpe aliquo exercitio ſpirituali eos depaſcet. Poſt completorium tandem illis convo-

catis, scorsum eorum culpis (prout ipsi de omnibus defectibus illa die commissis, eas dicere tenentur) auditis, pœnitentiisq; iunctis, necessaria monitiuncula præmissa, eos benedicat : Benedictio Dei Patris omnipotentis, &c.

4 Meminerit autem perpetuo Novitiorum Magister, tales omnino suos discipulos futuros usque ad mortem, quales ipsi suis instructionibus, & exemplis tempore probationis effecerit, sciens uberem à Deo mercedem suorum laborum recepturum.

5. At è contra si non rectè se habeat, possit loci Prior, cum duorum ex Senioribus Patribus, interventu, illum ab officio suspendere, & alium in ejus locum subrogare, donec superiores aliter providerint.

Sequitur Regula.

Radicentur ei dura, & aspera, per que itur ad Deum, & si promiserit de stabilitate sua perseverantiam, post duorum mensuum circulum, legatur ei hac regula per ordinem.

Et dicatur ei. Ecce lex, sub qua militare vis, si potes observare, ingredi, si verò non potes, liber discede, si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Novitiorum, Et iterum probetur in omni patientia. Et post sex mensium circulum, relegatur ei Regula, ut sciat ad quid ingreditur, Et si adhuc stat, post quatuor menses iterum relegatur ei eadem Regula, etsi habita secum deliberatione promiserit se omnia custodire, Et cuncta imperata servare: tunc suscipiatur in Congregatione, sciens se sub lege Regulae constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monasterio, nec collam excutere de sub iugo regulae, quam sub tam morosa deliberatione, licuit recusare, aut suscipere. Suscipiendus autem in oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, Et conversione morum suorum, Et obedientia coram Deo, Et Sanctis eius, ut si aliquando aliter fecerit, à Deo se damnandum sciat, quem irridet. De qua promissione sua, faciat petitionem ad nomen Sanctorum, quorum Reliquia ibi sunt, Et Abbatis presentis, quam petitionem manu sua scribat, aut certe si non scit litteras, al-
ter

ter ab eo rogatus scribat, & ille Novitius signum faciat, & manu sua, eam super Altare ponat. Quam cum posuerit, incipiat ipse Novitius mox hunc Versum, *Sucipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea.* Quem versum omnis congregatio tertio respondet, adjungentes, *Gloria Patri, &c.* Tunc ipse frater Novitius prosternatur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & jam ex illa hora in Congregatione reputetur.

Constitutio.

Postquam per annum variis exercitiis, ac correctionibus probatus est Novitius, ac in suo gradu probè exercitatus, tunc iterum legat, aut legatur ei Regula, & Constitutiones, ut supradictum est, ut plenius deliberare valeat, velit ne discedere, vel perseverare. Quod si interrogatus constans inventus fuerit, si Capitulum, audito ab ipso Magistro, & aliis de ejus moribus & in Religione progressu, discussione facta, cum tanquam idoneum, ac benemeritum, ad Professionem

nem admiserit, præmissa iterum confessione Generali saltem illius anni, profiteatur, secundum formam in fine constitutionum apposita. Quam professionem ipsemet Novitius manu propria subscribat, præsentibus duobus testibus sæcularibus, sive fratribus, qui pariter se subscribant. Quæ professio intelligatur semper facta ad præscriptum Sanctæ Regulæ ac nostrarum Constitutionum sub eadem vita communi, ita ut nunquam sic professus ex quavis antiqua consuetudine prætereunda possit se liberum, ac immunem ab ulla, vel minima observantia his in constitutionibus expressa, qui usus, ac consuetudines forsitan introductæ, abusus, ac corruptelæ nominentur.

Sequitur Regula.

Res, si quas habet, aut erogat prius pauperibus, aut factâ solemniter donatione conferat Monasterio, nihil sibi reservans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec propriæ corporis potestatem se habiturum sciat. Mox

ergo in oratorio exuatur rebus propriis, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterii. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in vestiario conservanda, ut si aliquando suadente Diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio, (quod absit) tunc exutus rebus Monasterii projiciatur : illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in Monasterio servetur.

Constitutio.

I.

UT hæc Regulæ dispositio sincerius sortiatur effectum, vestes, ac pecunia, & quæcunq̃ secum attulit Novitius, illico suscepto Religionis habitu, penes Cellerarium in custodiam, & conservationem deponantur. Quæ res nullo modo ante ejus professionem, neque à Superioribus, neque à Cellerario, nec ab ipso etiam Novitio, vel ejus jussu, ab ipsa dispensa extrahi, nec distrahi debent quocunque nomine, vel prætextu venditi, vel

com-

commodati, nec eleemosynæ quidem, sed ipse Novitius ante professionem de rebus suis plene, ac libere disponat.

2. Nec ab eo quisquam pro se, vel pro aliis petere audeat quidquam sub pænâ circularis disciplinæ, quam etiam incurret, qui petere suggesserit, vel ante professionem aliquid de ejus rebus disposuerit.

3. Attamen si ipse de rebus suis, disponere recusaverit, aut certe voluerit, eo casu quæcunq̄ue ex ejus spoliis remanent, in usum Ecclesiæ convertantur, in ornamentis scilicet Altarium, ac sacrarii; idem de eleæmosynis in Ecclesia relictis observandum.

4. Quæ omnia si quis ad alium usum converterit, ter in pane & aqua jejunet, & legata Congregationi relicta, non nisi in usum à Benefactore statutum, convertantur.

5. Quoad verò ad acceptationem missarum perpetuam, observetur omninò decretum Sac. Congregationis Concilii de celebratione Missarum, suisq̄ue con-

gruis temporibus adimpleantur, & missæ quotidianæ non recipiantur, si congruo tempore adimpleri non possunt. Nec anticipate pro personis, aut eleæmofynis incertis applicentur: nec obligentur Sacerdotes continuo celebrare, sed bis in hebdomada secundum eorum intentionem, & quinque, quæ restant ad superioris intentionem, secundum quam tenentur celebrare: qui duo dies non habeant in hebdomadis, in quibus Eremiti obligationibus satisficit.

6. Si autem aliquis Novitius mendax inventus fuerit circa sua gravia propalanda impedimenta, ante professionem expellatur; at si post professionem detegatur, graviter puniatur; dummodo professio nulla non sit.

DE FILIIS NOBILIVM , VEL
PAUPERVM QUI OFFE-
RUNTUR.

CAPVT LIX.

I quis forte de Nobilibus offert
filium suum Deo in Monasterio,
si ipse puer minori etate sit, pa-
rentes eius faciant petitionem,
quam supra diximus, & cum oblatione ipsam
petitionem, & manum Pueri involuant in
palla Altaris, & sic eum offerant. De re-
bus autem suis, aut in presenti petitione pro-
mittant sub iurejurando, quia nunquam per
se, nunquam per suspectam personam, nec quo-
libet modo ei aliquando aliquid dent, aut tri-
buant occasionem habendi, vel certè si hoc fa-
cere noluerint, & aliquid offerre voluerint in
eleemosynam Monasterio pro mercede sua,
faciant ex rebus, quas dare volunt Monaste-
rio donationem, reservato sibi (si ita volue-
rint) usu fructu ; atq; ita omnia obstruan-
tur, ut nulla suspicio remaneat puero, per
quam deceptus perire possit (quod absit) quod
experimento didicimus : Similiter autem, &

pauperes faciant. Qui verò ex toto nihil habent, simpliciter petitiones faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram te-
stibus.

Constitutio.

CUm dictum sit suprà, solum maiores viginti annorum in nostra Congregatione recipi posse, non est, quod hic de impuberibus, minoribusvè tractemus.

DE SACERDOTIBUS, QUI VOLUERINT IN MONASTERIO HABITARE.

CAPUT LX.

SI quis de ordine Sacerdotum Mo-
nasterio se suscipi rogaverit; non
ei quidem citius assentiatur. Ta-
men si omnino perstiterit in hac
supplicatione, sciat se omnem Regule disci-
plinam servaturum, nec aliquid ei relaxabi-
tur, ut sit, sicut scriptum est. Amice ad-
quid venisti? concedatur ei tamen post Ab-
batem stare, & benedicere, aut missas ca-
nere, si tamen iusserit ei Abbas, sin alias, nulla-
tenus

tenus aliqua præsumat. Sciens se disciplinæ Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det, si fortè ordinationis, aut alicujus rei causa fuerit in Monasterio, illum locum attendat, quando ingressus est Monasterium, non illum, qui ei pro reverentia Sacerdoti concessus est. Clericorum autem si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur, & ipse tamen si promittat de observatione Regula, vel propria stabilitate.

Constitutio.

I.

SAcerdotes qui animo perseverandi in nostram Congregationem venient, simul atque habitum Eremiticum susceperint, super omnes Clericos, sub tamen omnes Sacerdotes, non solum Professos, sed etiam Novitios collocantur. At Clerici cum Præsbyteri effecti fuerint, supra dictos Sacerdotes locum recuperabunt.

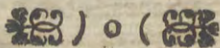
2. Novitii Sacerdotes non fungantur officio hebdomadarii in Choro, nec in

Altari Conventualem missam celebrare: & ad ministrum annorum spatio omnes functiones, quas faciunt Clerici Professi, exercent, nec in aliis, quam Clericorum obedientiis misceantur.

3. At Clerici cujuscunq̄ue gradus, licet Diaconi existant, post habitus susceptionem, nulli prius recepto Novitio præcedant, sed donec Sacerdotes fiant, inferiorem locum retineant.

4. Sacerdotes illi, qui ex devotionis, vel alterius rei causa Eremos nostras invisunt, dum ibi commorantur, si Episcopi aut Prælati sint, in omni loco præcedant Priores. Reliqui verò Præsbyteri, qui aliqua dignitate Ecclesiasticâ, scientiâ, vel nobilitate pollent, superioribus utiq̄ue cedere solent, reliquis omnibus præire.

4. Idipsum in Religiosis viris hospitibus observari solet. Demum hæc hospitum & insignium personarum promotio, absolutè ex Superioris arbitrio pendet.

DE MONACHIS PEREGRINIS QUALITER SUSCIPIANTUR.**CAPUT LXI.**

SI quis Monachus Peregrinus de longinquis Provinciis supervenerit; si pro hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam invenerit, & non fortè superfluitate sua perturbet Monasterium, sed simpliciter contentus est quod invenerit, suscipiatur, quanto tempore cupit. Si qua sanè rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut ostendit, tractet Abbas prudenter, ne fortè eum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si verò postea voluerit stabilitatem suam firmare, non renuatur talis voluntas, & maximè quia tempore hospitalitatis, potuit ejus vita dignosci. Quod si superfluus, aut vitiosus inventus fuerit tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari corpori Monasterii, verum etiam dicatur ei honeste, ut discedat, ne ejus miseria
R 5 etiam

etiam alii vitentur. Quod si non fuerit talis, qui mereatur projici, non solum si petierit suscipiatur, Congregationi sociandus, verum etiam suadeatur, ut stet, ut ejus exemplo alii erudiantur, & quia in omni loco, uni Domino servitur, uni Regi militatur. Quem si etiam talem prospexerit Abbas, liceat eum aliquantulum in superiori constituere loco, non solum autem Monachorum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum stabilire potest Abbas in majori, quam ingreditur loco, si ejus talem prospexerit esse vitam. Caveat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio, Monachum ad habitandum suscipiat sine consensu Abbatis ejus, aut Litteris comendatitiis, quia scriptum est, quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Constitutio.

Quomodo alterius Ordinis Religiosi apud nos recipiantur dictum est supra. Illi verò, qui ad nostras Eremos visuri accedunt, maximam charitate excipiantur, ac tractentur, tum quia Peregrini,

ni, tùm quia Religiosi sunt: sed ultrà tri-
duum commorari non permittantur, ne
ipsi in hospitiò otio delitescant, & Do-
mus expensis gravetur.

DE SACERDOTIBUS MO- NASTERII.

CAPUT LXII.

*I*quis Abbas sibi Presbyterum,
vel Diaconum ordinari petierit,
de suis eligat, qui dignus sit Sacer-
dotio fungi: ordinatus autem
caveat elationē, aut superbiam, nec quicquam
presumat, nisi quod ei ab Abbate præcipitur,
sciens se multo magis disciplina regulari sub-
ditum. Nec occasione Sacerdotii obliviscatur
Regulæ obedientiam, & disciplinam, sed ma-
gis, ac magis in Deum proficiat: locum verò
illum semper attendat, quo ingressus est Mona-
sterium, præter officium Altaris, & si forte ele-
ctio Congregationis, & voluntas Abbatis pro
vitæ merito eum promovere voluerit, qui
tamen Regulam à Decanis, vel Præpositis
constitutam, sibi servandam sciat. Quod

si aliter præsumpserit, non ut Sacerdos, sed ut rebellis judicetur, & sæpe admonitus, si non correxerit, etiam Episcopus adhibeatur in testimonium. Quod si nec se emendaverit, clarescentibus culpis, projiciatur de Monasterio, si tamen talis fuerit ejus contumacia, ut subdi, aut obedire regula nolit.

Constitutio.

I.

CLericorum ad ordines promotio, solius Capituli Generalis, vel Diætæ est facultas; præmissa diligenti, plenaque à Patribus visitoribus informatione, an promovendus habeat requisita, qui Patres in actu visitationis, una cum loci Priore, exactè considerent num sufficienti scientia, sit instructus, tum mores scrutentur, ac præcipuè an in eo regnet humilitas.

2. Nullus ad Præsbyteratum promoveatur, nisi post professionis quinquennium, licet in hoc, si idonea persona judicabitur, Capitulum Generale dispensare possit.

3. Qui

3. Qui se ipsum promovere fecerit, absque Capituli Generalis licentia, seu Dietæ suivè superioris, disciplina circulari mulctetur, ab ordinibus suspendatur, ac degradetur, maneat scilicet infra omnes alios professos ordinatos. Qui autem absque dictis facultatibus quempiam fecerit promoveri, circulari pariter disciplina, aliisque arbitrio superioris pænis puniatur.

4. Diligenter curabunt superiores, ut Clerici à Capitulo Generali, vel Dieta promoti, suis congruis temporibus ordinentur.

5. Antequam ad sacros ordines Clerici promoveantur, Priores diligenter in Sacramentorum doctrina versari faciant, eosque, qui Sacerdotio initiandi sunt, ut caremonias, casusvè, qui evenire possunt, Theologiamque moralem addiscant.

6. Quamvis Eremitæ nostri ex Pauli tertii facultate, prædicationis officio fungi possint; nemo tamen sine Capituli Generalis venia in praxim deducat.

7. Fratres Laici caveant ne causâ lectionis, negligentes ad obedientiam reddantur: Ideoq̄ue statuitur, ut ex dictis nullus plusquam duos codices, ultra officium Beatæ Virginis, doctrinam Christianam, præsentisq̄ue Constitutionis sub jejunio in pane, & aqua retinere possit.

DE ORDINE CONGREGATIONIS.

CAPUT LXIII.

 Ordines suos in Monasterio ita conservent, ut conversionis tempus, & vitæ meritum discernit, vel ut Abbas constituerit. Qui Abbas non conturbet gregem sibi commissum, nec quasi liberâ utens potestate, injustè disponat aliquid, sed cogitet semper, quod de omnibus Judiciis, & operibus suis redditurus est Deo orationem Ergo secundum ordines, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi fratres, sic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Psalmum imponendum, in Chorum Tandem, ut in omnibus omninò locis etæ non disce-

discernatur in ordine, nec præjudicet, quia Samuel, & Daniel pueri Præbyteros judicaverunt. Ergo exceptis his (quos, ut diximus) altiori consilio Abbas prætulit, vel degradaverit, certis ex causis, reliqui omnes, ut convertuntur, ita sint, ut V. g. qui secunda diei horâ venerit, in Monasterio Juniores se noverit esse illo, qui primâ horâ diei venit, cujuslibet ætatis, aut dignitatis sit. Pueris verò per omnia ab omnibus disciplina teneatur.

Constitutio.

I.

CUM ex dignitate, seu antiquitate locorum sæpè prælatio descendere soleat Prælatorum, Sciendum est Sacram Montis Coronæ Eremum, totius Congregationis caput esse; postea Priores infrascriptarum Nationum Novitiorum sequuntur. Ideò illi Prior S. MARIE de Rhua succedit, tertius S. MARIE Coronatæ, quartus Montis Argentini, sicque alii juxta locorum erectionem, ac antiquitatem.

2. Sic

2. Sic supremæ Congregationis Pater, Major dictus omnibus Religionis Prælati quocunq̄ue loco, ac tempore præest, qui in prædicta sacra Eremo Montis Coronæ (nisi necessaria negocia aliò evocent) commorari solet.

3. Ibi duo Visitatores ei continuè assistunt, penes quos cum Patre Majore universale totius Congregationis regimen, consistit, & hi Prioribus præibunt omnibus in locis, eorum residentiis exceptis, idest intrâ clausuram, in qua etiam præcedent, in actu visitationis.

4. Inter Visitatores qui primus est in electione præbit licet inferior professione fuerit.

5. Quilibet in sua Eremo Prior (licet alii ibi sint Prælati) omnes alios, ut supra dictum est, præcedet, qui tamen cum simul conveniunt, alter alteri juxtâ ordinem, ac prioritatem locorum suorum sibi invicem cedunt, post hos Magister Novitiorum collocatur.

6. Quicunq̄ue alii Sacerdotes, Clerici, & Conversi, aut oblati fuerint in casu præ-

præcedentiæ, tempus suæ professionis in hac Congregatione non alibi emissæ, observabunt.

7. Priores, ac visitatores hospites, omnibus locorum superioribus non graduatis, ac Vice-Prioribus antecellere consueverunt: hoc autem quoad Mensæ, locum ejusq; benedictionē, ac Ecclesiasticarum functionum procedit, Salva semper Domus administratione, ac familiæ superioritate superiori, ac Vice-Priori supradictis remanente.

8. Primam utriusque chori sedem, nemo, nisi proprii ipsius loci Prælatus occupabit.

Sequitur Regula.

 Uniores ergo, Priores suos honorent, Priores Juniores suos diligant. In ipsa autem appellatione nominum, nulli liceat alium pure appellare nomine, sed Priores juniores suos, fratres nominent. Juniores autem Priores, suos Dominos vocent, quod intelligitur paternæ reverentiæ. Abbas autem, quia vices

S

Chri-

Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur, non sua assumptione, sed honore, & amore Christi, Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Ubiq; autem sibi obveniant fratres, Junior à Priore benedictionem petat, transeunte majore, Junior surgat, & det ei locum sedendi, nec praesumat Junior consedere, nisi ei precipiat Senior suus, ut fiat, quod scriptum est; honore invicem praevenientes. Pueri verò, vel adolescentes in oratorio, vel ad mensam cum disciplina ordines suos consequantur: foris autem, vel ubi custodiam habeant, & disciplinam usq; dum ad intelligibilem aetatem perveniunt.

Constitutio.

I.

EX hoc regulæ textu, omnes Eremitæ addiscant, semper Patri Majori genuflectere quoties cum alloquuntur, vel obviam in Eremitico habent, sicque tempore Capituli Praesidenti, quod & ante Priorem loci in Cella tantummodo faciendum est.

est, eodem modo Novitii coram Magistro faciant.

2. At reliquis Sacerdotibus, ac Præ-
latis, caput detegere, & humiliter se in-
clinare ſufficit: Antiquioribus item ſem-
per inferior ſedens aſſurgat, & capite a-
perto aliquantulum humilitetur.

3. Et generaliter non ſolum Novitii,
Junioresvè, ſed omnes viciffim ſingulos
à Regula præſcriptos mores observa-
bunt, uti ſunt inclinationes, apertio ca-
pitis, ac alia ſigna civilia, ac reveren-
tiæ.

4. In nominandis, vocandiſque Pa-
tribus conſuevit noſtra Congregatio ſic
vocare, Pater Major, Pater Præſidens,
Pater Prior, ac Sacerdotes ſimplices, Fra-
ter Romualdus, &c. & omnes alii ſimpli-
citer vocentur, oblato quoque fratre,
quæ ſimplicitas ſemper eſt ob-
ſervanda.

DE ORDINANDO ABBATE.

CAPUT LXIV.

IN Abbatis ordinatione illa semper consideratur ratio, ut hic constituitur, quem sibi omnis concors Congregatio secundum timorem Dei, siue etiam pars, quamvis parua Congregationis saniori consilio elegerit: vita autem merito, & sapientie doctrina eligatur, qui ordinandus est, etiam si ultimus fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congregatio vitiis suis (quod quidem absit) consentientem personam pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Episcopi, ad cuius Diocesim pertinet locus ipse, vel Abbatibus, aut Christianis vicinis claruerint; prohibeant pravorum prevalere consensum, sed domui Dei dignum constituent dispensatorem, scientes pro hoc se recepturos mercedem bonam, si illud castè, & Dei Zelo faciant, sicut è contrario peccatum incursum, si negligent. Ordinatus autem Abbat

sem-

semper cogitet quale onus suscepit, & cui redditurus est rationem villicationis suae, sciatq; sibi oportere prodesse magis, quam praesse. Oportet ergo eum esse doctum lege divina, ut sciat, unde proferat nova, & vetera, castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet misericordiam iudicio, ut idem ipse consequatur, oderit vitia, diligat fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat, & ne quid nimis, nedum nimis cupit eradere eruginem, frangatur vas; suamq; fragilitatem semper suspectam habeat, memineritq; calamum quassatum non conterendum. In quibus non dicimus, ut permittat nutrirı vitia, sed prudenter, & cum charitate ea amputet; prout viderit utiq; expedire (sicut jam diximus) & studeat plus amari, quam timeri. Non sit turbulentus, & anxius, non sit nimis obstinatus, & non sit Zelotypus, & nimis suspiciosus, quia nunquam requiescet. In ipsis imperiis suis sit providus, & consideratus, sive secundum Deum, sive secundum seculum sint. Opera quae injungit discernat, & temperet, cogitans discretionem Sancti JACOB dicentis: si greges meos

S 3

plus

plus jam ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hæc ergo aliâq; testimonia discretionis matris virtutum sumens, sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant, & præcipue ut præsentem Regulam in omnibus servet: ut cum benè ministraverit, audiat à Domino, quod servus bonus, qui erogavit triticum conservis suis in tempore suo. Amen dico vobis, super omnia bona constituet eum.

Constitutio.

I.

ANte omnia Priorem, doctrinæ Sanctissimi Patris diligentem observatorem esse oportet, ut sibi ipsi consulere, gregique suo præesse sciat.

2 Cum primum ergo novus Prior in suam Eremum devenerit, singulorum Cellas visitet, ut sciat quid cuique concedere, quidvè negare debeat, ac deinde de domo sua ordinanda, ministrisque eligendis providè cogitabit; præmissa igitur admonitione, longâque facta oratione,

ne, ipse cum aliis, ad quos elatio pertinet, per diem saltem præmeditabuntur, qui digni sint familiæ officiales

3. Atque tunc convocato de more Capitulo, & absolutis præteritis ab obedientiis suis, diligentes & timoratos rerum agendarum Ministros, solita calculatione constituent.

4. Quorum primus erit Sacrista, secundus Bibliothecarius, tertius Scriba Capituli, quartus Archivista, quintus Cellerarius, sextus Dispensator, septimus Infirmary, octavus Pistor, nonus Cellæ vini custos, decimus fructuum distributor, undecimus Coquus, duodecimus Janitor, tertius decimus Hospitarius, quartus decimus Barbitonsor, quintus decimus Vestiarius, sextus decimus pannarius, decimus septimus ferramentarius, decimus octavus Hortulanus, decimus nonus Sylvarum custos. Facta autem prædicta electione ante Completorii lectionem, omnibus in Capitulo existentibus, eorum ordinatio distinctè legatur, qui omnes, & singuli obedientiam sibi injectam alacri
S 4 ani-

animo, & absque murmuratione amplectantur, & pro viribus adimplere conentur, scientes per obedientiam Deo suo gratos esse futuros. Quæ obedientiarum distributio, non solum cum Prior è Capitulo revertitur, fiat, sed etiam quando completa fuerit Dieta.

5. Si numerus verò fratrum minor fuerit, binas, vel plures obedientias Frater unus idoneus, & sufficiens habere poterit, & è converso ubi numerus abundat, una, in duos, si opus fuerit, dividatur.

6. At si infra annum fortè aliquis, ob suas negligentias, vel defectus suos privandus sit officio, novusque sit constituendus Minister; tunc Prior cum consilio saltem seniorum rem exequatur.

7 Hoc ergo modo, dispositâ Domo, & ordinata familia, curet Prælatas sollicite Pastoris boni more, frequenter suas oves recognoscere, eisdemque salutare pasculum præbere. Quod profecto fiet, si singulis Sabbatis (aut Sabbato impedito) alio die, Capitulum, ut vocant culparum post primam tenuerit, in quo aliqua

qua pia ad fratres exhortatio, ex quadam Sacræ scripturæ auctoritate, vel ex sequenti Dominicæ Evangelio, vel ex Regulæ Sanctæ, Constitutionevè, doctrina desumpta præmittatur. Prior omnino singulis Sabbatis Culparum Capitulum habere teneatur, nisi gravissima urgeat causa, nec quia supradictum spiritualem discursum non paraverit, omittat, dupliciter enim erraret, si totum ob tam levem causam omitteret, qui verò ex Prioribus in hoc negligens fuerit, à Patribus Visitatoribus puniatur.

8. Ac deindè specialiter, quæ in sequenti hebdomada servanda, faciendave sunt, annuncient, veluti festa ex præcepto, jejunia vigiliarum, ac quatuor temporum, si anniversaria dicenda, Communionem faciendam, Communem refectio-nem, observantiarum, officiiq̃ mutationem cum dubiorum occurrentiis & sic de aliis, quæ accidere solent declaratione.

9. Constituat insuper, & omnia quæ ad regimen, & conservationem Domus,

atque familiæ spectant, nec non generaliter omnes cum fervore hortetur ad observantiam Sanctæ Regulæ, ceremoniasque adimplendas cum efficaci reprehensione defectuum commissorum, & exhortatione ad emendationem, ac Sancti propositi augmentum, &c.

10. Nec obliviscatur unquam generaliter, Sanctam Ecclesiam, Animas defunctorum, Benefactores, tam vivos, quam mortuos, omnesque in necessitate constitutos, & aliqua, quæ sæpè accidunt, fratrum orationibus fideliter commendare.

11. Nec (si hoc dies ipsa requirat) silentium dispensare prætermittat, & mox per suum quisque gradum, culpas, negligentias, transgressiones, & omnia, in quibus se errasse cognoscet, humiliter, ac genuflexus alta & intelligibili voce dicat, idque coram ipso Priore, facie tamen ad Altare versa, & cum brevitate, secreta nihilominus peccata confessioni relinquens.

12. Professi, qui adhuc in Novitiatum cum Novitiis morantur primi erunt, qui
sta-

statim dictâ culpa , omnes pariter foras egredi debent, sequuntur postea Sacerdotes secundum ordinem dignitatis, & Professionis, qui finitâ accusatione se toto corpore solotenus versa facie ad Superiorem prosternant; ac tandiu, sic maneat, quousque ipse signum dederit, quo audito erigant se in genua, donec pœnitentiâ data, alio signo dimittantur.

13. Superior verò circumstantiis rerum, ac personarum maturè consideratis, unicuique vulnere proprium adhibeat medicamentum, frequentando potius pœnitentias illas, quæ animum humiliant, quàm quæ corpus affligunt, poteritque mutare, & alterare, moderari, atque in toto, vel in parte relaxare, taxatas in his Constitutionibus, & alias etiam imponere pœnitentias, sicut melius viderit ad animarum salutem conducere.

14. Sit hoc in loco diligens Prior unumquemque admonere, vel corrigere juxtâ demerita eorum, eisque debitam pœnitentiam assignet, quam omnes fideliter adimplere sine mora debent.

15. Non

15. Non omittat superior negligentes, vel recusantes ad Capitulum accedere per aliquem vocari, quos, nisi legitimam causam allegauerint, severè puniat.

16. Si reprehensus, vel correctus frater, de conscientia munda se purgare voluerit, semel audiatur; at si post excusationem culpabilis remanet, duplex exindè reportet supplicium, nec quicquam moretur Prælatus, quamvis eodem tempore reus, majorem, aut supremum Tribunal appellet, sed his non obstantibus, quod agendum esse præviderit, securus exequatur.

17. Quod tamen in regularibus pœnitentiis procedit, at si pœnitentia gravis fuerit, ut puta disciplinæ circularis, aut carceris (dummodo non sit pro custodia, aut contumacia, aut ultra dies quindecim) si subditus appellaverit, Prior ad executionem non procedet, donec per se ipsum & per Reum Superiori, cui appellatum denunciatum fuerit, ac per eundem causa cognoscatur.

18. Pri-

18. Priores sicut & alii omnes (id quod nomen Eremitæ significat) adimpleant residentes jugiter in Eremitio, rarissimè, nisi extrema cogat necessitas, exeant.

19. Rursus ad conservationem rerum domesticarum patrimonii ipsius loci cum debita diligentia, curent Priores, scripturas, contractus, Instrumenta, Bullas Apostolicas, & quæcunque ad rem faciunt habere, recuperare, & in quodam Archivio, seu arca benè clausa, & custodita servare, nec non & libellum conficiant, in quo contineantur summaria dictarum scripturarum, & Archivistæ custodiã servantur.

20. Notent præterea, & secum habeant ea acta Capitularia, quæ ad locum suum, & ad communes observantias pertinent. Describantur etiam omnia acta Capituli conventualis cum suis circumstantiis dierum, & annorum.

21. Sit quoque in singulis Eremitis nostris, & alius libellus, in quo nomen, & loci Patriæ, dies ingressus, ac professionis,

cujusque Eremitæ, præmissis nomine, ac cognomine, quo vocabatur ante habitus susceptionem: item fugitivorum, expulso-
 rum, ac licentiatorum fiat memoria, quo facilius ab omnibus cognoscantur. Sic tandem, & Defunctorum nomina, & obitus dies diligenter notentur, pro quibus statim solitas preces fieri, & ab ipsius loci Priore cum diligentia aliis Societatis Prælati notificari debent, ut & ipsi suis in locis similiter faciant.

22. Sit item, & alius libellus, ubi annuatim registrentur à Capitulo Generali, acta Capitularia cuicumque Priori data & in actu visitationis à Visitoribus.

23. Nullus Prior potest nova ædificia erigere, nisi loci reditus expensas superent, ita ut ex residuo perfici queant, alias aut eleemosynis, aut alio quovis subsidio construantur.

24. Nova non fundentur ædificia, donec quæ cæpta reperiuntur ad debitum finem perducantur, sine Superiorum licentia. Ad novum autem aliquod opus construendum, duo prius obtinenda sunt,
 li-

ficentia scilicet Superiorum, Conventualisque Capituli consensus.

25. Non omittant Priores singulis bimestribus, Patres Majorem, ac Visitatores, de eorum familia facere certiores.

DE PRÆPOSITO MONASTERII.

CAPUT LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi scandala gravia in Monasteriis oriantur, dum sunt aliqui maligno spiritu superbiæ inflati, qui existimantes se secundos Abbates, assumptes sibi tyrannidem scandala nutriunt, & dissensiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis locis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpositus ordinatur. Quod quam sit absurdum facile advertitur, quia ab ipso initio ordinationis materia ei datur superbiendi, dum ei suggeritur à cogitationibus suis exutum se à potestate Abbatis sui, qui ab ipsis est ordinatus, à quibus & Abbas.

Hinc

Hinc suscitantur invidia, rixæ, detractio-
 nes, emulationes, dissensiones, & inordina-
 tiones, & dum contraria sibi invicem Abbas,
 Præpositusque sentiunt, & ipsorum necesse est
 sub hac dissensione animas periclitari: & hi
 qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus,
 eunt in perditionem cujus periculi malum
 illos respicit in capite, qui talibus in ordina-
 tione se fecerunt autores. Ideoq; nos prævi-
 demus expedire propter pacis, charitatisq;
 custodiam in Abbatis pendere arbitrio ordi-
 nationem Monasterii sui, & si potest fieri, per
 Decanos ordinetur (ut antea disposuimus)
 omnis utilitas Monasterii, prout Abbas di-
 sposuerit, & dum pluribus committitur,
 unus non superbiat. Quod si aut locus ex-
 petit, aut Congregatio petierit, rationabiliter
 cum humilitate, & Abbas judicaverit expe-
 dire. Quemcunq; elegerit Abbas cum con-
 silio fratrum timentium Deum, ordinet sibi
 Præpositum. Qui tamen Præpositus illa
 agat cum reverentia, quæ ab Abbate suo ei
 injuncta fuerint, nihil contra Abbatis volun-
 tatem, aut ordinationem faciens, quia quan-
 tum

*tum Prælatus est cæteris, tantum eum oportet
sollicitè observare præcepta regula.*

Constitutio.

I.

Quem Pater Sanctus Præpositum hoc loco appellat, nos Superiorem simpliciter dicimus, qui solùm in absentia Prioris vices gerit, ac gubernat locum, ac familiam.

2. Hunc quoties Prior ab Eremo discedit, puta cum ad Generale Capitulum, vel ad aliud quodcunque agendum se confert, nominatim fratribus notificare debet: quo omnes subditi sciant, cui obedire seu ad quem in suis indigentis recurrere oporteat.

3. Hanc eandem Superioris denominationem potest, imò debet facere Prior ante obitum suum, si mori contigerit: attamen si vel ab ipso loco discedens, vel moriens Prior, id facere neglexerit, tunc antiquior professione Sacerdos, seu potius primus dignitate (si adsit) ipso Jure Superior intelligatur.

4. Libera tamen erit Priori nominandi facultas, nullâ antiquitatis, vel dignitatis habitâ ratione, sed solum habilitatis, atque sufficientiæ, sive meriti qualitate consideratâ.

5. Superior itaque eandem auctoritatem in Spiritualibus, ac temporalibus habebit, quam ipse Prior habebat, eique omnes de familia, tanquam verò Priori, obediant, sequè subditos subjectosve demonstrent.

6. Dicta Superioris auctoritas tamdiù durabit, quamdiù verus Prior domum revertatur, vel alius in ejus locum subrogetur. Hic enim Eremum ingrediente, omnis dicti Superioris potestas, ac auctoritas cessare intelligitur.

7. Qui quidem Superiores non solum extinctâ, seu amissa auctoritate, sed etiam ea durante, prorsus suo Priori subditi remaneant, potestque Prior, vel verbo, vel per litteras eundem revocare, amovere, atque mutare, prout sibi visum fuerit, atque libuerit, nec ultra illi aliqua Superioritas, aut præcedentia erit, & in casu
con-

contraventionis, vel inobedientiæ ab eodem corrigatur, & castigetur.

8. Neminem in sui locum potest Superior substituere, sed eo Domo exeunte, antiquior professione vicem gerat, nisi Prior aliter ordinaverit.

9. Non potest Superior durante Capitulo gravi, & urgente necessitate cessante, foras fratres mittere, & sublata est illi omnis facultas quidquam innovandi, ita ut nullo modo fabricare, nec vendere, seu emere, aut permutare, alterare aut destruere, aut similia facere possit, nisi eadem negotia Prior discedens, vel moriens fieri jusserit, quamobrem sicut ipse Superior semper, & ubique suo Priori obedire tenetur; ita & Prior, quoties eundem nominat, debet in scriptis, aut saltem verbo coram testibus omnia, quæ fieri desiderat, aut sunt necessaria, ordinata eidem relinquere.

10. Quia Superior Abbatix S. Salvatoris Montis accuti, per Capitulum Generale ad biennium, sicut & reliqui Prælati eligitur, non obstante hujusmodi electio-

ne tam ipse Superior, quam sua familia
 semper, & in omnibus sine exceptione
 Priori Montis Coronæ subsit, eique per-
 petuo obedire teneatur. Quin & Prior
 Montis Coronæ tanquam proprius Præla-
 tus prædictæ Abatiæ debet, non solum,
 quando opus est, sed etiam sæpè ex offi-
 cio suo debito eandem Domum, cum Su-
 periore, & familia illic comorante visitare,
 corrigere, atque instruere. Nec non quæ-
 cunq̄ue ibidem necessaria, agenda vè sunt,
 disponere & ordinare, cujus dispositioni,
 & ordinationi omnes quotquot ibi sunt,
 tanquam verè subditi obediant. Non ta-
 men poterit dictus Prior, dictum Superio-
 rem uti à Capitulo Generali electum mu-
 tare, sed urgente necessitate id faciendi ad
 Patres Majores, ac Visitatores recurratur,
 qui iusta stante causa mutare possunt. Sed
 correctio, ac pæna dicti Superioris pro-
 prio Priori relinquitur (uti Sancta regula
 jubet) & si in hoc Prior negligens fuerit,
 Pater Major, & Visitatores, tam in actu
 Visitationis, quam extra severe puniant,
 quod si accidat in discessu Prioris Montis

Coronæ, aut in morte, Superiorem in Eremito relinquat, hic præcedet, & Superiori Abbatiaë imperabit.

DE OSTIARIIS MONASTERII.

CAPUT LXVI.

AD portam Monasterii ponatur frater sapiens, qui sciat accipere responsum, & reddere, cujus maturitas eum non sinat vagari.

Qui portarius cellam debet habere juxta portam, ut venientes semper presentem inveniant, à quo responsum accipiant, & mox, ut aliquis pulsaverit, aut pauper clamaverit, Deo gratias respondeat, aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Diei, reddant responsum festinanter cum fervore charitatis. Qui Portarius si indiget solatio, juniorem fratrem accipiat.

Constitutio.

I.

His, quæ de ostiario hic admonet. Pater Sanctus, vix aliquid addi potest

test, sufficiet ergo si is, cui tale munus datur hanc piissimam doctrinam opere compleat.

2. Sit nihilominus ostiarius sollicitus, ne quis molestiam inferat Eremitis absque causa, expediendo eos, qui nihil negotii habent, quod tamen sine scandalo fiat, & denique qui cum Superiore, vel Cellarario negotium non habent, si ex vicino loco fuerint, re sacra audita discedant, ne per Eremum ambulantes, loci quietem perturbent. In his verò, qui è longinquo veniunt, regula observetur, & statim ipsis ingredientibus, & Priori, & Hospitario nunciatur.

3. Maneat semper ostium clausum, nec contrarium fiat sine necessitate; quoties autem adverterit ostiarius, non per ostium, sed transilitâ sepe, vel aliundè aliquem esse ingressum, modestè eum reprehendat, atque foras ejiciat, quo aliis sit exemplo.

4. Armatus in Eremito nemo introeat, sed admonitus in Domo Dei armatum incedere non licere, statim in ipso ingressu
arma

arma deponat, quæ diligenter Janitor custodiat.

5. Præmoneantur quoque alienigenæ, locis consuetudinem nescientes, ut cum silentio procedant, & ab omni clamore, sive strepitu abstineant.

6. Nunquam permittat ostiarius iumenta aliena per Eremum errare, imò nec introire præter domestica, eorumque hospitem, qui aliquantulum moræ in loco contrahere desiderant, quæ tamen iumenta non sunt permittenda vagari.

Sequitur Regula.

Monasterium autem (si possit fieri) ita debet construi, ut omnia necessaria, id est aqua, molendinum, hortus, pistrinum, vel artes diversæ intrâ Monasterium exerceantur, ut non sit necessitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam sæpius volumus in Congregatione legi, ne quis fratrum se de ignorantia excuset.

Constitutio.

I.

Attentâ utilitate, quæ ex molendino nostris locis solet provenire, laudabile valde est, prout Regula jubet, ut secundum hodiernum morem in unaquaq; nostra Eremita quamprimum poterit, construatur.

2. Licet Hortuli singulis privatis Cellis adhæreant, nihilominus & hortum communem sufficientis latitudinis in Eremita esse oportet, propter olerum frequentem usum, ac necessitatem, cujus cura committenda est, qui agriculturam noverit, qui suis sciat temporibus colere, quiq; diligens sit in colligendis seminibus, ac fructibus in communi penu conservandis; & quidquid ad tale exercitium necessarium, ac opportunum fuerit, diligenter adimpleat.

3. Fornus, sine quo nostra Eremita stare non potest, idoneum habeat pistorem, qui furnariam artem exercere valeat, quiq; sollicitus existat in pane conficiendo, conservando, per Cellulas Eremitarum

rum distribuendo, & quæ ad panificium ſpectant, ut ſunt varia Inſtrumenta, atque linteamina, bene inſtructa, mundaque teneat.

4. Adſit & in ſingulis Eremis noſtris Tonſtrina Tonſoris in loco remotiori, ſitque tale ædificium, quale ars illa requirit, nempe dealbatum, ac perpolitum, atque inſtrumentis ad illam artem exercendam neceſſariis benè munitum, cujus cura fratri talem artem callentem committatur, qui officium ſuum omni diligentia, charitate, & munditia adimplere curabit.

5. Tertia quoque hebdomada Sacerdotes, ac Clericos forficibus tondeat, aut novacula eradat (relicto more monaſtico) capillorum circulo in modum Coronæ. Reliquos autem fratres, tam converſos, quam oblatos, ſervato eodem termino, toto capite radat, ſive tondat; & qui hanc temporis taxationem præterit ſine licentia Superioris, privetur vino. Omnes Eremitæ barbam deferant, ſicut Apoſtolica conceſſione permiſſum eſt, omnes au-

tem, propter frequentem Sacrae Communionis usum, pilos circa oris labia superfluos, sæpius forcipe abscindere curent.

6. Dies verò tonsuræ exercitio deputati, in quadragesimis erunt omnes non festi, & in quibus non fit abstinentia in pane, & aqua, silentio tamen servato; reliquis anni temporibus tondeatur quando-cunque solvitur silentium, dummodo non impediatur divinum officium.

7. Extra hos dies: non licebit, nisi aliquo necessitatis casu, operari, & tunc de Superioris licentia, sine qua neminem radere, aut tondere poterit, qui ex nostra Congregatione non fuerit.

8. Idem Barbitonsor debet lixivium facere, ignemque lavatorio caldario supponere ad Eremitarum commoditatem, qui voluerint indumenta lavare, qui si nequiverit hæc omnia per se implere, detur socius: cura tamen ista agendi ad se præcipuè spectet, & lavatorium semper mundatum teneat.

DE FRATRIBUS IN VIA
DIRECTIS.

CAPUT LXVII.

Dirigendi fratres in via omnium fratrum, vel Abbatis orationi ſe commendent, ſemper ad orationem ultimam operis Dei, commemoratio omnium abſentium fiat. Reverentes autem de via fratres ipſo die, quo redeunt, per omnes horas Canonicas, dum expletur opus Dei, proſtrati ſolo oratorii ab omnibus petant orationem propter exceſſus, ne quid fortè ſubreperit in via viſus, & auditus male rei, aut otioſi ſermonis. Nec præſumat quiſquam aliis referre quacunq; extrà Monafterium viderit, aut audierit, quia plurima deſtructio eſt. Quod ſi præſumpſerit, vindicta Regulari ſubjaceat: ſimiliter, & qui præſumpſerit Clauſtra Monafterii egredi, vel quocunq; ire, vel quidpiam (quamvis parum) ſine Abbatis juffione facere.

Constitutio.

I.

Quanta cautela Religiosis è Monasterio egredientibus utendum sit, quantoque in periculo versentur, ex hoc Regulæ capitulo facile colligitur. Quapropter sollicitè est observandum ne nostri Eremitæ nunquam soli incedant nec longè, nec propè, quod tam de Superioribus quibuscunque, quàm de subditis intelligatur, qui autem secus fecerit, in medio Refectorii in pane, & aqua jejuret.

2. Socius itineris sit, & ipse Eremita, vel oblatus: verùm si non longè, & inter cognitos vicinos ire debet, nec possit Eremita haberi, tunc vel famulus, vel aliquis domesticus, de licentia tamen Superioris suppleat.

3. Ex quacunq; ergò causa foras egreditur Eremita, ante omnia benedictionem à suo Priore humiliter petat, quod regrediens antequam Cellam intret. Et si longius est profecturus, petat etiam litteras testimoniales.

4. Egre-

4. Egredientes, & toto tempore itineris, officium pro itinerantibus singulis diebus de mane recitabunt, in fine Breviarii positum, cujus loco, conversi, ac ignari dicant *Pater noster, & Ave Maria.*

5. Non se itineribus festivis diebus, ac Dominicis exponant Eremitæ, nisi urgenti obediendiâ, aut necessitate, & festinent insuper, quod habent in mandatis citius, quam possunt exequi, se se expedientes ad desideratam protinus quietem revertari, & si non longè proficiscuntur, si fieri potest de serò Eremum repetant.

6. Itinerantes, sæcularium domos, maximeque divitum, publica que hospitia, & Cauponas fugiant; sed potius ad Monasteria Regularium accedant.

7. Ipse autem Prior, cunctaque ejus familia domi manens pro absentibus itinerantibus (tanquam in continuo corporis, & animæ periculo constitutis) assiduè orare meminerint.

8. Itinerantes, quæ fiunt Domi extra non referant, nec Domum reversi aliis, quæ

quæ in itinere viderunt, aut intellexerunt, nisi conferant ad ædificationem.

9. Et quamvis ad Jejunia regularia, neque abstinentiam, neque ad privatam psalmodiam minimè obligentur iterantes, attamen in eo, quod possunt, non deficere curent, quia Regulares Solitarii, tanquam speculū populo positi sunt, ideo tam verbo, quàm opere cunctis videntibus virtutis exempla exhibeant.

10. Superiores cum omni charitate itinerantibus, maximè si debiles, ac senes sint, ultrà viaticum, jumenta, aliaque opportuna dare non recusent. E contra hospites charitativè recepti, non multa magna, ac delicata requirant, sed paucis contenti, quod sibi servitutis, vel alimenti offertur, tanquam à Deo missum, cum humilitate, & gratiarum actione suscipiant, seipso per omnia paupertati, simplicitatiq̄ue Eremiticæ conformantes.

SI FRATRI IMPOSSIBILIA
INJUNGUNTUR.

CAPUT LXVIII.

SI cui fratri aliqua fortè gravia, aut
impossibilia injunguntur, suscipiat
quidem jubentis Imperium, cum
omni mansuetudine, & obedientia. Quod si
omnino virium suarum mensuram viderit
pondus excedere, impossibilitatis suæ causas ei,
qui sibi præest patienter, & opportunè sug-
gerat, non superbiendo, aut resistendo, vel
contradicendo. Quod si post suggestionem
suam, in sua sententia Prioris imperium per-
duraverit, sciat Junior ità sibi expedire, &
ex charitate confidens de adjutorio Dei, obe-
diat.

Constitutio.

I.

NEminem latere putamus contrà Su-
periorum mandata nullam admitti
solere excusationem multoq; minus (per-
leverante in sententia Prælati) quidpiam
replicare licere. Omnes ergo Eremitas
ad-

adhortamur, ut simpliciter, patienterque opus sibi injunctum suscipiant & unusquisque illud pro viribus) Dei adjutorium invocando) adimplere conetur ; nunquam verò obediēti deerit Deus.

2. Sancta regula minimè prohibet subdito suam rationabilem excusationem proponere, humiliter tamen, ac modestè, quando supra vires se gravatum putat, sed firmo permanente Superiore, replicationem denegat.

3. Ut ergo totum cum fructu, meritoque obedientiæ eveniat, adhortantur nostri Eremitæ, ut simpliciter, ac patienter onus sibi impositum acceptare, juxtaque suas vires curabit implere Dei adjutorio, qui nunquam vero obediēti deest.

4. Caveant autem Prælati ne subditorum humeris gravia onera imponant, quæ nec digito suo movere volunt ; Ideoque qui indiscretè suos gravabunt subditos, quos fratres, imò filios reputare debent, sicque omni charitate, ac benignitate illos tractare, à visitoribus in actu visita-
tio-

tionis, aut à Capitulo Generali, aut Dieta
severè puniantur.

QUOD IN MONASTERIO
NON PRÆSUMAT ALTER AL-
TERRUM DEFEN-
DERE.

CAPUT LXIX.

Summoperè præcavendum est, ne qua-
vis occasione præsumat alius alium
defendere Monachum in Monaste-
rio, aut quasi tueri, etiamsi qualibet consan-
guinitatis pro pinguitate iungantur, nec quo-
libet modo id à Monachis præsumatur, quia
exindè gravissima occasio scandalorum oriri
potest. Quod si quis hæc transgressus fue-
rit, arctius coërceatur.

Constitutio.

I.

Defensio, quam hic Sanctus Pater justè
reprobat non est illa, quâ aliquis hu-
milibus, rationalibusvè rationibus, ac sup-
plicationibus pænã evitare curat, fratrem-
ve ab ea liberare: quia cū hæc rationabilis

existat, nullo modo potest scandalum gignere: sed illa est, qua quis impugnativè, & contentiosè sese, aliumvè à pænis, aliisvè sibi contrariis contra mentem Superioris, ac Jus eximere tentat, aut contra Prælatum murmurationibus, ac detractionibus, insurgendo, injustum, durum, crudelmè nominabit, Reum verò è contra Innocentem declarando.

2. Ex his enim multa possent in Religione scandala, ac perturbationes oriri, solent namque protervi, cum aliquos sibi fautores, defensoresque agnoscunt, nequiores fieri: Prælati namque animum despondent, fiuntque pusillanimes, & sic tandem à Justitia ministranda cum ignavia desistunt. Studeat itaque unusquisque fratrem suum, quem amat, cum in correctione constitutum videt, ad humilitatem, & subjectionem, obedientiam, emendationemque hortari, & si vexari, & DEO permittente tribulari cognoscet, debet ad patientiam inducere, & conformari divinæ voluntati.

3. Ad hoc, ut tale vitium in nobis non reperiatur, secundum culpæ qualitatem hujusmodi falsi defensores, aut potius murmuratores severè puniantur, qui tùm contra Prælatum, fratremque eodem tempore lingua detrectant.

4. Qui ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres Superiores, falsas infamias contra aliquem mittunt, si choristæ sunt, per biennium careant voce activa, & passiva, Conversi per bimestre carcere mancipientur, & si tempore Capituli, vel Dietæ veritas non possit dignosci, Patri Visitatori, vel cui Capitulum Generale judicabit, causa committatur, ut non præsumat quisquam passim cedere, aut excommunicare.

UT NON PRÆSUMAT
 QUISQUAM PASSIM CÆDE-
 RE VEL EXCOMMUNI-
 CARE.

CAPUT LXX.

V Etetur in Monasterio omnis præ-
 sumptionis occasio, ordinamus,
 atque constituimus, ut nulli liceat
 quemquam fratrum suorum ex-
 commuicare, aut cedere, nisi cui potestas ab
 Abbate data fuerit. Peccantes autem co-
 ram omnibus arguantur. Infantibus verd
 usq; ad decimum quintum etatis annum,
 disciplina diligentia sit, & custodia adhibea-
 tur ab omnibus, sed & hoc cum omni men-
 sura & ratione; nam in fortiori etate, qui
 præsumpserit aliquatenus sine præcepto Ab-
 batis, vel in ipsos Infantes sine discretionẽ
 exarserit, disciplina regulari subiaceat,
 quia scriptum est. Quod tibi non vis fieri,
 alteri ne feceris.

Constitutio.

I.

Excommunicare actus est Jurisdictionis, illique soli possunt, qui ordinariam, vel delegatam habent Jurisdictionem, uti sunt Piores in propriis locis, Visitatores in actu solum Visitationis, & Major ubique, & in omnes Eremitas.

2 Qui autem, suadente Diabolo, fratrem percusserit, ultra excommunicationem, quam incurrit, carcerali pœna, ac Jejniis, pane & aqua ad Superioris arbitrium puniantur, qui qualitatem, gravitatemque percussione considerabit. Qui verò maledicis, turpibusque, aut iniuriosis solummodo verbis in fratrem suum usus fuerit, dicat suam culpam in Capitulo, ac semel in pane, & aqua jejnet, quodsi minas addiderit, ita ut se velle percutere ostenderit, gravius puniatur. Tandem omnes pacis quocunque modo perturbatores, statim graviter à Superioribus corrigantur.

UT OBEDIENTES SINT SIBI
FRATRES INVICEM.
CAPUT LXXI.

*O*bedientiæ bonum non solum Ab-
bati exhibendum est, sed etiam
sibi invicem obediant fratres,
scientes per hanc obedientiæ viam
se ituros ad Deum. Premisso ergo Abbatis,
aut Prepositorum, qui ab eo constituuntur,
imperio, cui non permittimus privata impe-
ria preponi, de cetero omnes Juniores Prio-
ribus suis omni charitate, & sollicitudine
obediant. Quod si quis contentiosus reperi-
tur, corripatur. Si quis autem frater pro
quavis minima causa ab Abbate, vel à quo-
cunq; Priore suo corripitur quolibet modo, vel
si leviter senserit animum Prioris cujus-
cunq; contra se iratum, vel commotum,
(quamvis modicè) mox sine mora tamdiu
prostratus in terram ante pedes ejus jaceat,
satisfaciens usq; dum benedictione sanetur
illa commotio. Quod si quis contempserit
facere, aut corporali vindictæ subjaceat, aut
si contumax fuerit, de Monasterio expellatur.

Con-

Constitutio.

I.

Qui Prælatum, & Superiorem suum honorat, Deum honorat, & qui eum contemnit, Deum spernit, qui dixit Prælati qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Ideò Eremitis erga suos Prælatos, obedientes, ac humiles esse oportet.

2. Si quis verò (quod adsit) cum Prælato suo contenderit, vel parum reverenter secum se habuerit, semel in pane, & aqua jejuret, & culpam suam coram omnibus dicat. Qui contra Prælatum suum quomodocunque conspiraverit, ultra prædictam culpam, disciplina circulari plectatur.

DE ZELO BONO QUEM
DEBENT MONACHI HABERE.

CAPUT LXXII.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separat à Deo, & ducit ad Infernum, ita est Zelus bonus, qui separat à vitiis, & ducit ad Deum, & ad vitam

tam aeternam. Hunc ergo zelum ferventissimo amore exerceant Monachi, idest honore se invicem praeveniant, infirmitates suas sive corporum, sive animarum, patientissime tolerent, obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi utile judicat sequatur, sed quod magis alii charitate fraternitatis casto impendant amore, Deum timeant, Abbatem suum sincera & humili charitate diligant. Christo nihil praeponant, qui nos pariter perducatur ad vitam aeternam, Amen.

Constitutio.

1.

AD bonum, ad sanctum zelum, ad quem Sanctus Pater hortatur, non solum interiori homine, rectè cum Deo ambulare spectat, sed etiam in exteriori, nihil vitiosum, quod proximum offendere valeat, ostendere, imò semper piè vivendi exempla praeberè.

2. Sint ergo nostri Eremitæ in incessu graves oculis depressis, verecundi ac humiles, submissa loquantur voce, omnibus subjaceant, suis præcipuè Superioribus, in quorum præsentia, non nisi interrogatos, obmutescere consultius foret.

3. In

3. In omnibus suis actibus modesti, beneque compositi, paupertatis amatores, vestes potius rarsitas, quam immundas gestent, & sicut ipsi semper mundi, ac nitidi esse debent, ita cellam perpolitam, seclusa omni prorsus affectatione, curiositateve, omni tempore habere debent.

DE EO QUOD NON OMNIS
OBSERVATIO JUSTITIÆ IN HAC
REGULA SIT CON-
STITUTA.

CAPUT LXXIII.

 Regulam hanc descripsimus, ut eam observantes in Monasteriis aliquatenus, vel honestatem morum, aut initium conversationis, nos demonstremus habere; cæterum ad perfectionem conversationis; qui pervenire festinant, sunt doctrina Sanctorum Patrum, quarum observatio perducit hominem ad celsitudinem perfectionis. Quæ enim pagina, aut quis sermo divina auctoritatis veteris, ac novi Testamenti, non est rectissima norma vitæ humanæ, aut quis liber Sanctorum Catholico-

rum Patrum hoc non resonat, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem nostrum? Nec non & Collationes Patrum, & instituta veterum, sed & regula Sancti Patris nostri Basilii, quid aliud sunt, nisi bene viventium, & obedientium Monachorum exempla, & instrumenta virtutum? Nobis autem desidiosis, & male viventibus, atque negligentibus rubor confusionis est. Quisquis ergo ad Patriam Celestem festinas, hanc minimam inchoationis regulam descriptam, (admonente Christo) persice, & tunc demum ad majora, quæ supra commemoravimus, doctrinæ, virtutumque culmina (Deo protegente) pervenies. Facientibus hac, Regna patebunt superna.

Constitutio.

I.

Quemadmodum Sanctissimus Pater in Regula non omnimodam perfectionis doctrinam, sed initium tantum aliquod Religiosæ disciplinæ contineri fatetur; ita omnes sciant, quod licet non pauca constitutio Regulæ adjungat, tam in strictiori modo vivendi, quam in sæculi fuga, omni que peccandi occasione, non

tamen in ea exactè vitæ Eremiticæ rigor describitur.

2. Ideò omnes Eremitæ perfectionem anhelantes, non Regulæ Sanctissimæ documentis, ac istarum constitutionum, contenti ordinibus, ad altiora perfectionis fastigia ascendere contendant, quod facilius assequentur, si Sanctorum Patrum, ac præcipuè Sancti Patris nostri Romualdi, suorumque ferventium discipulorum mores, ac virtutes, vitæque austeritatem, pro virili imitari sollicitè studuerint: primum autem in istarum constitutionum omni moda observantia, à qua nemo excluditur, assuescant.

3. Caveant Superiores ne sint faciles, ac proni in suis subditis sub formali obedientiæ præcepto, (quod ad peccatū mortale obligat,) præcipiendo: quamvis ipso uti tam verbo, quam scripto possent, quando ipsi opportunum, necessariumve judicabunt. In transgressionibus autem Regulæ, Constitutionum, Actorum Capitularium, Ordinum licet scriptorum Visitatorum, nulla incurritur culpa, sed in
illis

illis solum, quæ contra tria vota, aut contra stabilitatem fiunt. Peccabunt autem huiusmodi Transgressores ex negligentia, vel inordinato affectu venialiter, ex contemptu verò, mortaliter.

4. Tenentur tamen culpam in capitulo dicere, ac pænitentias à Regula, ac constitutionibus taxatas, aut à Capitulis taxandas, quando illæ à Superioribus injunguntur exequi, quas omnes iidem Superiores pænitentias, prout alibi dictum est, mutare, minuere, vel in totum relaxare poterunt.

5. Caveant, ne nimia eorum benignitas, ac clementia, aut in delinquentes corrigendo morositas, vel incuria, regularem destruant observantiam. Et quia DEO districtam reddent rationem, ne quis ignorantiam allegare valeat, Regulam, ac Constitutionem, quæ hoc volumine continentur, singulis diebus per justas portiunculas ante Completorii Lectionem legenda statuitur.

PRIMÆ PARTIS FINIS.

SE.

SECUNDA PARS
 CONSTITUTIONUM
 CONGREGATIONIS ERE-
 MITARUM CAMALDULENSIVM
 MONTIS CORONÆ.
 DE LOCO, ET TEMPORE
 CELEBRANDI CAPITULUM
 GENERALE.

CAPUT I.

I.

ongregatio, suis mediantibus
 Capitulis, quæ Sedis Apostolicæ
 Privilegio Celebrat, Zizanias,
 (quæ fortè in agro Religionis
 pullularunt) evellere solet, ac addita Reli-
 giosæ pietatis munditia, bonum semen ad
 messem crescere: statutum ergo est, ut sin-
 gulis quoque bienniis Generale Capitu-
 lum legitimè celebretur eo ordine, & mo-
 do inferius dicendis.

Ce-

Celebratur autem in Sacra Eremita Montis Coronæ semper Dominica tertia post Pascha Resurrectionis : sed si aliqua necessitas urgeat. Diffinitores in ipso Capitulo, & infra annum PP. Major, ac Visitatores, protrahere, minuere vè tempus, prout ipsis melius expedire videbitur, poterunt.

2. Cum Capitulum singulis bienniis celebrari debeat, anno intermedio, eodem loco, ac tempore celebrabitur Dieta, in qua intervenient P. Major, duo Visitatores Generales, Procurator Generalis, aliique duo particulares Visitatores, pro visitanda sacra Eremita Montis Coronæ electi, qui hac lege, ac circumspectione eligendi sunt, ut in Dieta non plus, quàm duo pro unaquaque natione reperiantur. Dietæ autem eademmet erit auctoritas, ac potestas, quæ Capituli Generalis, iis exceptis, quæ in his Constitutionibus eidem Capitulo reservantur. Et licet in ipsa non fiat Generalis Prælatorum electio, tamen per mortem, vel per renunciationem vacantibus, aut quavis alia causa po-
te-

terit providere, à Visitatoribus, aut aliunde cerciorata : Prælatos mutare , ac suspendere, non autem, nisi prius formato processu, deponere poterit, ac subrogare valebit. Necessarias, sibi que visas Fratrum mutationes faciet, Clericos promovebit, omnibus Religionis negotiis providebit, generalibus ordinationibus, ac in re gravi harum Constitutionum declarationibus semper exceptis.

3. Initium, progressus, finisque Diætæ iidemmet erunt, qui Capitulo Generali præscribuntur, iis pariter, quæ ipsi Diætæ impropria sunt, Capituloque generali propria, exceptis omissis & officii, ac Missæ solemnitate.

QUI AD CAPITULUM VENIRE; ET QUID SECUM DFERRE DEBEANT.

CAPUT II.

I.

AD Capituli celebrationem omnes Congregationis Prælati venire, & assistere debeat, scilicet, P. Major, Visitato-

tores, Procurator Generalis, Prioresque cuncti conventuales, quorum nemo, si suo loco, & tempore, non accedat, excusabitur, nisi ab infirmitate, gravique necessitate se impeditum probet, alias per annum privationi vocis activæ, & passivæ subiaceat.

2. Ab hujusmodi obligatione Poloni Priores excipiuntur, qui licet semper intervenire Capitulo possint, non nisi quarto quoque anno tenentur, ut supra, qui accedentes, ad evitandas expensas sese associabunt, & in casu necessitatis, unum tantummodo ducant socium, cujus quidem nomen prius Patribus Superioribus significabunt, ac ab eisdem responsum expectabunt.

3. Præter dictos, nemo ad locum Capituli, vel Diætæ temerè accedat, nisi ab eodem Capitulo, Diætâ, vel Patre Majori, ac Visitatoribus vocatus fuerit, vel licentiam obtinuerit. Qui contra fecerit per mensem carceri mancipetur; gravissima tamen necessitate urgente, excepta, quæ

quæ an talis fuerit, nec ne ipsi Capituli, vel Dietæ Diffinitores judicabunt.

4. Prædicti omnes Patres, qui ad Capitulum accedere debent, justam, imò superabundantem viatici pecuniarum provisionem, tam accedendi, quam recedendi secum deferant, ne ea deficiente, alios gravare cogantur.

5. Priores nullo modo, dati, vel expensi benè calculatum exemplar cum indice debitorum, deferre omittant, quod exemplar cum libro originali, duo Patres à Priore deputati concordabunt, & subscribent, singulis partitis distinctè dispositis, ac in fine cujusunque paginæ illius summa notetur.

6. In iisdem transumptis, provisiones domesticæ describantur, quas cum dicti Deputati Patres viderint, fideliter manu propria subscribant. Quæ transumpta, si Priores legitimè impediti ad Capitulum deferre non valuerint, ea cum literis suæ Domus, statum, necessitatemq; continentibus per fidelem latorem transmittant.

7. Qui verò dicta exemplaria non tulerit, aut miserit, per annum Prælatu-
 privetur. Qui verò pecuniam Eremo suo
 à Capitulo Generali taxatam, vel cui ab
 eodem commissum fuerit, non satisfacere-
 rit, in electione Diffinitorum, nec activè,
 nec passivè admittatur, & maxime si Patri
 Procuratori Generali, tam pro sua assi-
 gnatione, quàm pro aliis rebus Romæ
 solvendis non satisfecerit, suspensionis
 pœnam ipso facto incurrat, nisi infra an-
 num non satisfecerit, & Priores Teutoni-
 ci, ac Poloni, si per annum cum dimidio in
 iisdem defecerint, eandem pœnâ incurrent.
 Quæ suspensio eo usque protrahatur,
 quousque plenariè satisfecerint; quod si
 usque ad Capitulum Generale contuma-
 ces fuerint, voce activa, ac passiva priven-
 tur, nec ipsi inter vocales numerentur;
 idem in illis observandum, qui quinden-
 nia ad Capitulum pro Eremo Montis Co-
 ronæ deferre tenentur.

8. Universi tandem, ac singuli, qui ad
 Capituli celebrationem venire coguntur,
 feriâ sextâ dictam Dominicam tertiam
 præ-

præcedente in loco futuræ celebrationis
adesse tenentur, sin autem omnes dicta die
non adfuerint, dummodo duæ ex tribus
partibus, congregandorum Patrum præ-
sentes sint, celebretur Capitulum, nec
propter eorum absentiam, invalida, sed
legitima, & canonica censeatur.

MODUS INCHOANDI CA- PITULUM.

CAPUT III.

I.

USitata à majoribus nostris introdu-
cendi Capitulum forma sic se habet,
ut scilicet sabbatho præcedente Domini-
cam, unus ex congregatis Prælati, cui in-
junxerit Major, celebret manè missam pro
congregatione, cum oratione de Spiritu
Sancto, pro bono initio, & successu futuri
Capituli orans.

2. Finitâ nonâ, & oratione ordinaria
peracta, parvula campanula Capituli in-
choandi signum spatio unius Miserere,
cum decem ictibus in fine pulsetur (qui
modus significandi Capitulum, quoties
X 2   signum

signum fieri oportuerit , observandus
 est) quo signo dato , omnes qui tunc in
 ipsa Eremo presentes inveniuntur fratres
 (inclusis exceptis) ad Capitulum Culpa-
 rum , vel alium locum per Majorem ad
 hoc deputatum , simul conveniant , ubi
 omnibus genibus flexis manentibus, Pater
 Major Psalmum 66. Deus misereatur no-
 stri, &c. Intonabit, cæteris usque in finem
 Psalmi prosequentibus alternatim. De-
 indè Kyrie eleison , Pater noster. Et ne
 nos. Vers. Salvos fac servos tuos. Et
 Mitte nobis Domine, &c. Et nihil profi-
 ciat inimicus in nobis ; & Emitte Spiri-
 tum tuum, & creabuntur. & Post partum
 virgo inviolata, &c. & Domine exaudi
 orationem meam, & Dominus vobiscum
 cum suis responsis. Oratio ejusdem Do-
 minicæ, Oratio : Deus qui corda fidelium,
 & Oratio : Omnipotens sempiterne Deus,
 qui facis mirabilia magna solus, &c. pro
 congregatione , quâ finita per Majorem
 dicitur Antiphona : Sancta Maria cum
 Beatissimis Patribus nostris Benedicto, &
 Romualdo, & omnibus Sanctis, inter-
 cc-

cedat ad Dominum DEUM nostrum,
Amen.

3. Quibus expletis omnibus sedentibus, & in silentio attentè audientibus P. Major suam orationem habebit orationem, quæ tota ad bonum successum, ac felicem exitum Generalis Capituli & Communionem, tendere debet, exhortando omnes ad confessionem ad eundem finem crastina die faciendam in missa Conventuali. Ordinabit insuper, quatenus Sacerdotes sequenti mane, omnes cum devotione, & fervorem sacram facere debeant, cum oratione Spiritus Sancti, quæ omnia cum devota, ac jugi cunctorum oratione ad prædictum finem, prosperitatis scilicet, atque felicitis successus Generalis Capituli fieri debent. Dominica verò die P. Major, solemniter majorem Missam dictâ Tertia, celebrabit, in qua omnes fratres, ac etiam vocales illos, qui fortè celebrare nequiverint, communicabit.

DE ELECTIONIBUS IN
COMMUNI IN CAPITULO GE-
NERALI FACIENDIS.

CAPUT IV.

I.

OMnes superiorum electiones juxta Concilii Tridentini formam faciendæ sunt, per secreta suffragia, ac Decreti Clementis VIII. Cuncti Electores, antequam ad electionem deveniant, se meliores electuros juxta suarum conscientiarum dictamen curabunt, legendæque etiam sunt Constitutiones de qualitatibus, ac requisitis eligendorum.

2. Usus Congregationis antiquus in electionibus cum calculis nigris, & albis servetur, nigra enim affirmant, negant alba, nec quisquam electus intelligatur, nisi majorem partem supra medietatem obtineat, quod si duo, vel plures in calculis concurrant, ultra medietatem pro eadem Prælatura, officio, uterque; concurrens iterum suffragiis exponatur calculorum, qui que majorem favorabilium votorum partem habuerit, ele-

electus intelligatur; at si iterum pariformes in favorabilibus supra medietatem fuerint, præferatur, ac electus, Prior in professione intelligatur.

3. Quando aliquis pro aliqua Prælatūra, aut officio proponitur, si in Diffinitorio fuerit, exeat, ac longè expectet, ita ut tractatus Patrum Diffinitorum audire minimè valeat, nec revertatur, donec vocetur. Idem pariter observandum, cum de aliquo negotio agendum erit, in quo ex Diffinitoribus aliquis, vel ipsemet Præsidens, jus ac interesse haberet, foras enim exire debent.

4. Qui per se, vel alios directè vel indirectè, vocem, aut suffragia ad aliquod officium consequendum procurabit, ultra alias pænas, censurasque contra illos, qui simili modo officia ambiunt, ex Decreto Clementis VIII., privationis officiorum ipso facto, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia, pænam incurrant, dispensatione soli summo Pontifici reservatâ, quæ pæne ad complices, & ad scientes, & non revelantes extenduntur.

5. Notandum tamen, non idcirco prohiberi Eremitis insimul agere, tractare de qualitate, & habilitate, meritis, vel demeritis, respectibus, ac convenientiis eligendorum, quæ justè alio, alium digniorem, melioremvè præmonstrare solent; adhortando, persuadendoque modestè, charitativè, ac Religiose, ad digniorem electionem, dummodo fiat sine precibus, donis, promissivè; hæc quippe sunt subornationes, ac practicæ, de quibus summorum Pontificum Decreta, Constitutionesque intelliguntur.

6. Si quis demum à Prælati, aut Principibus sæcularibus, aut alia quacunque persona extra Congregationem commendatitias, favorabilesque Epistolas ad aliquod officium obtinendum, ad Capitulum directas procuraverit, voce activa, ac passiva per biennium privetur.

7. Qui autem in aliqua electione, malignum habuerit tractatum, infra quindecim dies, ultra consuetam abstinentiam, ter in aqua, & pane jejundet, ac ter se intorto flagello privatim, in cella scilicet,
di-

diverberet, ac genibus flexis ter Psalmos
Pœnitentiales cum Litanis recitabit.

DE PRÆLATURARUM RE-
NUNCIATIONE, PATRUMQUE
VOCALIU ABSOLU-
TIONE.

CAPUT V.

I.

Ipsa die Dominica post Nonam, finita
ordinaria oratione, detur Capituli si-
gnum, & omnes Prælati ad sonum cam-
panulæ in Definitorium conveniant, ubi
congregati, primum fiat similis dici vo-
calis oratio, cum suis Versibus & Oratio-
nibus.

2. Deinde Pater Major Prælatos mo-
neat, ut solito more unusquisque præla-
turam deponat, qui omnes illicò (præter
Patres Visitatores) culpam suorum defe-
ctuum in administratione admissorum,
genuflexi humiliter dicant, & Prælaturæ
in manum Majoris renuciantes, in terram
se prosternant. Tunc verò ipse Major

acceptatis singulorum renunciationibus, nomine, ac Vice, Capituli, imposita pro negligentis cuique aliqua penitentia, pronunciet omnes tam presentes, quam absentes, qui fortè venire non potuerunt, absolutos à Prælaturis, officiisque suis, sicut alios ab aliis officiis, & obedientiis. Quamvis absentes in eorum guberniis, tanquam à Capitulo Generali deputati, usque ad adventum successorum, aut per literas remotionem, interim eorum locis fungentes.

3. Et ut electiones Capituli stabiliores, firmiores, ac validiores sint, imo etiam ad quietem, ac tranquillitatem Patrum vocalium, Pater Major eos absoluat, & dispenset, ut sequitur: Omnes Patres vocales genuflectant, & unus dicat Confiteor DEO alta, alii verò demissa voce, & Pater Major Misereatur, &c. & Indulgentiã, &c. postea absolvat, dicens Ego N. quantum se extendunt privilegia nostra, absolvo vos ab omni censura excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & quacunq; aliã sententiã, ac pœna, & dispenso vobiscum

biscum super omni irregularitate in quantum possum, & indigetis ad canonicas, legitimasque electiones faciendas; exceptis tamen illis censuris, sententiis, pœnis, ac irregularitatibus contractis ob defectus concernentes electiones in præsentî Capitulo faciendas, ac deductis ad forum fori, ac pronuncio, & declaro vos legitimos vocales.

4. Quo factò ipse Major genuflexus culpam dicat, & Majoratui renunciât, quam renunciationem PP. Visitatores nomine, ac Vice, Capituli accipientes, injuncta prius pœnitentia salutari, absolutum ipsum pronuncient. Ipsi autem Visitatores suo deinde loco, & tempore sui officii, ratione reddita, renunciabunt.

5. Deinde antequam ad electionem deveniatur, vocalium singuli sigillatim jurabunt, se, quos in conscientia meliores judicabunt, electuros, secundum formam infra scriptam.

Ego N. juro, me in hoc Capitulo meliores, ac magis idoneos electurum, secundum meæ conscientie dictamen, servatâ

vatâ tamen dispositione Constitutionum.
Et hoc solum juramentum pro omnibus
electionibus in hoc Capitulo futuris satis
erit.

DE PATRUM DIFFINITO-
RUM, AC PATRIS PRÆSIDEN-
TIS ELECTIONE.

CAPUT VI.

I.

EX omnibus Patribus vocalibus in Ca-
pitulo præsentibus, Patres Diffinito-
res eligantur, dummodo in proximè præ-
terito Capitulo, Diffinitores non extite-
rint, qui non sunt eligibiles.

2. Sex item eligantur Diffinitores,
duo scilicet pro unaquaque natione, id-
est Ecclesiastica, Veneta, & Neapolitana,
& quando Patres Poloni accedunt, si qua-
tuor fuerint eligibiles, duo autem eligan-
tur, sicut de aliis Nationibus dictum est,
ita ut in hujusmodi casu octo existant, at
si pauciores quatuor fuerint eligibiles,
unus solummodo eligatur, & sint sep-
tem, quod si unus tantum capax fuerit,
pos-

possit illum Capitulum inter Diffinitores cooptare, at non cogatur, ut electio sit libera. Nulla natio plusquam duos habere potest Diffinitores, nullaque Civitas, aut Territorium, non nisi unum Diffinitorem habebit, quilibet autem illius intelligatur Nationis, in qua professionem emisit.

3. Omnes singillatim calculis exponantur, incipiendo à Patribus Visitatoribus, sequanturque Patres vocales, secundum professionis ordinem, uniuscujusque suffragiis tùm nigris, tùm albis semper adnotatis.

4. Patrum vocalium omnium completis scrutiniis, inspiciatur, quot ex ipsis favorabilia habuerint, & si isti solum sex, vel octo respectivè fuerint, ut supra, omnes Diffinitores erunt canonicè electi: At si pauciores sex fuerint, aut septē, aut octo respectivè, iterum fiat scrutinium pro tot Diffinitoribus, quot prædicto numero deerunt. Et si plures dicto numero electi fuerint, qui suffragia pauciora habuerint,

rint, excludantur, ac pro non electis habeantur.

5. Similiter intelligatur, quando plures ejusdem Civitatis, aut Territorii electi fuerint, is enim electus intelligatur, qui majorem favorabilium calculorum quantitatem obtinuerit.

6. Insuper quia dictum est, in nulla natione plures duobus Diffinitoribus dari posse, si in primo scrutinio tres: pluresve in una Natione electi inveniantur, qui supra duos pauciora favorabilia suffragia, seu vota habuerint, pro non electis habeantur, ac novo scrutinio, vel calculo illarum Nationum vocales, quæ nullum, vel unum solum electum habuerit diffinitorem, exponantur.

7. Sex, septem, aut octo Diffinitoribus respectivo modo, ac formâ supradicta, electis, cæteris inde egressis, ipsi solummodo in Diffinitorio remanebunt, & prius Patres Visitatores, tam Generales, quàm particulares, Visitationes per ipsos conscriptas benè clausas, sigillisquæ unitas, diffinitorio consignabunt.

8. Vo-

8. Vocalibus omnibus è Diffinitorio egressis : Patres Diffinitores per vota secreta de ipsis unum in Patrem Præsidentem eligent, qui Caput Diffinitorii erit, quiq̃ue cum reliquis Diffinitoribus totius Congregationis supremam auctoritatem, potestatemq̃ue habebunt.

DE SCRIBÆ, VICARII CAPITULI, AC OFFICIALIUM
ELECTIONE.

CAPUT VII.

I.

Rebus prædicto modo dispositis, procedant Patres ad electionem Ministrorum, quo debito ordine omnia, durante Capitulo, disponantur ac peragantur. Imprimis igitur eligatur Scriba Capituli, qui statim electus, juxta tenorem Privilegiorum nostrorum, ad ea, quæ ad expeditionem ejusdem Capituli spectant, qui tamen unus erit ex Diffinitoribus, publici Notarii auctoritatem habebit. Cujus munus erit, totam Capituli seriem, & quæcunque in diffinitorio tractabuntur, dif-

diffinita que fuerint, si essentialiter notanda sunt, in libro Actorū Capitularium diligenter, ordinateq; describere, eaq; post conclusionem Capituli, præsentibus Fratribus, & audientibus, publicè legere, iis exceptis, quæ Patribus visa fuerint, reticenda. Epistolas quoque Capitulo directas leget, quibus ex sententia Patrum respondebit. Adnotabit insuper scriba, quæ ratione dictarum Epistolarum tractanda erunt, quam notulam Patri Præsidenti porrigat, quæ ipsi suo loco, ac tempore proponet, & post Diffinitionem, ipse in supra dicto libro registrabit.

2. Secundo, ex his, qui extra Capitulum domi sunt Patres, eligatur Vicarius Generalis in spiritualibus, & temporalibus, qui in ipso loco Vicem-Prioris gerat, disponens omnia, quæ ad ipsius domus familiæque directionem pertinebunt, (iis exceptis) quæ Patres Diffinitores sibi reservare voluerint.

3. Sequitur Depositarii electio, cui traduntur omnes pecuniæ, quas Priores secum detulerant, necnon quæ apud Vi-

sitatores inveniuntur, quas omnes sub clave custodire, & in fine Capituli de illis rationem reddere tenebitur.

4. Deinde duo fiant Computistæ, qui libros, ac rationes eorum omnium, qui locorum, seu alias bonorum Religionis administrationem gesserunt, diligenter per modum computi examinent, data & accepta ponderent, defectus notent, & tandem ex his in scriptis redactum rationcinium cum plena facti relatione, Patribus Diffinitoribus tradant. Alius item eligatur, qui Computistarum computa examinet.

5. Referant quoque ea, quæ ipsis visum fuerit correctione, præmonitione, vel alio remedio, egere, ut ipsi Patres opportune providere valeant.

6. Fiet postea ostiarius Capituli, qui Conversus, prudens, ac Idoneus esse omnium iudicio censeatur; oportet namque eum audire, fideliterque audita referre eorum, qui vel ingredi ad Patres desiderant, vel Patrum responsa foras expectant sibi per eundem reportari; eos, qui

vocandi sunt, statim vocare, Capituli signum, horis competentibus dare, & quæcunque alia Patrum commissa, omni solertia executioni mandare.

7. Ac similiter constituendi veniunt tam primæ, quàm secundæ Mensarum Lectores, ac ministri ipsarum, scilicet Refectorarius, ac duo, vel tres Fratres. Qui dictis inserviant Mensis.

8. Post hæc adnotabit idem scriba, omnium Electorum nomina, tam Diffinitorum, quàm officialium prædictorum, incipiendo à Dignioribus usque ad infimum, eorumquè descriptionem statim dabit P. Præsidenti, qui eam in Refectorio ante Cænæ benedictionem ejusdem Dominicæ coram omnibus fratribus clara voce leget, atque exhortatiunculam in fine adjiciet, ut fratres omnes durante Capitulo pro felici rerum eventu majori cura, ac diligentia, quàm antea Regulari, ac Eremiticæ observantiæ intendant, ac orationibus toto animo jugiter invigilent.

DE ORDINE SERVANDO
IN NEGOTIIS PER PATRES DIF-
FINITORES TRACTAN-
DIS.

CAPUT VIII.

I.

Patres ipsi Diffinitores singulis nocti-
bus cum aliis ad Matutinum in Eccle-
sia, diebus verò festivis, etiam ad Vesperas
conveniant, cæteras verò diurnas horas
separatim, vel alternatim persolvant, ac
legitimo cessante impedimento rem sa-
cræ quotidie faciant. Ac dum prima
in Choro feriâ secundâ cantatur, P. Præ-
sident missam cum Oratione Spiritus San-
cti celebret, & sic omnibus diebus, serva-
to professionis ordine, unus ex Diffinitori-
bus cum eadem oratione celebrabit, ea-
dem hora, & qui fortè ex ipsis Diffinitori-
bus celebrare non poterit, interveniat.

2. Qua missa peractâ, signoque ab
Ostuario dato, omnes in diffinitorium se-
conferant, ubi ipsis congregatis, dicto se-

creto Pater noster. P. Præfatus dicat:
 Et ne nos inducas, &c. *ψ*. Emitte Spiritum
 tuum, &c. *ψ*. Domine exaudi, &c. *ψ*. Do-
 minus vobiscum, Oratio, Actiones no-
 stras, & sic fiat quoties Diffinitorium
 intrant.

3. Antequam negotia propria Reli-
 gionis Patres aggrediantur, charitas urget,
 ut prius illi, si qui sunt foris, expediantur,
 qui alicujus negotii resolutionem, vel re-
 sponsum expectant.

4. Postea Epistolæ tam è nostris lo-
 cis, quam aliunde Capitulo directis, per-
 legantur, & scriba tam illas, quæ provi-
 sionem requirunt, quàm responsionem,
 adnotabit. Ad tollendam tamen omnem
 suspicionis causam, Eremitæ ad Capitu-
 lum generale scribentes, debent retrô Epi-
 stolas, nomen Eremitæ, in quo scribunt, ac-
 degunt, apponere v. g. Ruha, Mons An-
 conæ, &c. & antequam scriba eam aperiat,
 si Prior loci, undè venit Epistola, in Diffi-
 nitorio erit, foras exeat, donec legatur.

5. Lectis Epistolis, vocentur Visita-
 tores, qui cujuscunque loci debito ordine

visitationem legant, sedulò invigilantes, attenteq; audientes Patres observantesq; punctualiter si quid aliqua novâ provisione indigeat, & si quis est in Diffinitorio, qui in ipsa recitatione Visitationum comprehendatur, vel quocunque modo ad ipsum pertinere dignoscatur, foras egrediatur, idem faciat P. Præsicens, ejusque locum interim primus Diffinitor habeat, quibus expeditis comburantur Visitationū notulæ, & ea, quæ amplius apparere non debent; Patresque Visitatores genuflexi culpam dicant, officio renunciantes, quos P. Præsicens pænitentia injuncta, absolutos pronuntiabit.

6. Et item si qui sunt in loco, qui aliqua de causa visitati non fuerint, vocentur, & visitentur: sic etiam si qui puniendi de suis defectibus, vel corrigendi, si præsentes fuerint, puniantur, & corrigantur, & si absentes, debitâ pænitentia eis taxentur, ac suo tempore, ac loco executioni mandetur.

7. Anni præteriti Diffinitiones, ac statu-

tuta perlegantur, & qui ea non fuerint exequuti, puniantur.

8. Accerascantur insuper Priores præteriti, qui in Diffinitorio non sint, ac diligenter interrogentur de statu, necessitate, & prosperitate locorum, personarum, & aliarum rerum, quæ ad rem faciant, & qui corrigendi sunt, corrigantur, & nunquam correctio prætermittatur, & qui in gubernio suo defecerint, etiam puniantur, etiam si Diffinitores forent, nec cuiquam hac in re parcat, sed cunctis puniendis iudicium fiat cum æquitate.

9. P. Præsiciens rem de qua agitur, proponat, & consequenter per suos gradus incipiens à digniori, usque ad infimum, ab unoquoque Diffinitore requirat, quid sentiat, & ultimo loco quid ipse super re proposita sentit, verbis exprimat, quo tractatu sic expedito, fiat per suffragia solitum scrutinium, at si duo Patres Diffinitores concordent quidpiam ad bonum regimen Congregationis spectans, proponere possint, ac valeant, ac scrutinio exponatur, etiam si P. Præsiciens noluerit.

10. Si autem in Capitulo Generali aliquid proponatur, & approbetur, quod prius à Capitulo Conventuali exclusum fuerit, nullum sit, nisi exclusio Capituli conventualis, ipsi Capitulo Generali fuerit manifestata.

11. Quodocunq̄ue materiæ graves, difficilesq̄ue pertractandæ erunt, ad primam sessionem, vel etiam ad sequentem diem, resolutiones protrahantur, ut maturius examinentur, maximè verò in actis Capitularibus communem observantiam concernentibus, à quibus semper abstineant, nisi necessitas urgeat.

12. Declarantes tamen ordinationes, actusq̄ue Capitulares, qui ad communem observantiam non spectant, statim parere obligationem, donec revocentur. Alii verò actus Capitulares, qui ad communem observantiam spectant, statim pariter obligent (nisi constitutionibus aut actis Capitularibus confirmatis, adversentur) sed ut vim legis habeant, necesse est, ut à sequenti Capitulo confirmentur, quod si non fiat, pro nullis, ac revocatis sine

ulla prorsus declaratione , habeantur, idem pariter observandum in dictarum novarum ordinationum revocatione.

13. Quisquis autem in dicendo quid sentit, studeat brevitati, ea tantum quæ ad rem faciunt, exprimens, frivolis, aut impertinentibus omissis. Quidquid enim hic peragitur, substantiale erit, alias nullo modo hic pertractetur, nulla sint verba ingrata, ac aspera inter Diffinitores, nec voce, aut signo aliquo, sancta charitas vel leviter offendatur. Nemo suam sententiam pertinaciter defendat, sed plurimum opinioni facilè consentiat. Omnis quippe murmuratio longè absit, nec quisquam signo aliquo prodat se graviter ferre, quod contra suum votum quidpiam sit definitum, sed quilibet hilariter sustineat, & qui contra fecerit, puniatur.

14. Caveat item quilibet, nec eorum aliquando verbum proferat, neq; signum faciat, quo animus ejus circa futurum scrutinium aliis pateat, sed clausa manu suffragium tenens, cautè in vasculum immittat, ita ut videat nemo.

15. Sit

15. Sit insuper omnino prohibitum pro re aliqua ibi diffinienda, sive alicujus propria existat, peculiarem tractatum (practica vulgo appellant) secreto habere, sed sola veritas, & Justitia præ oculis est ab omnibus unanimiter habenda; prudenter unusquisque consideret damnum, quod sibi, animæque suæ, necnon proximo afferret, si votum, seu suffragium iniquo animo, contra Jus, & æquitatem, foras emitteret. Quamobrem semper in rebus terminandis, omni affectione, passionevè depositâ, DEUS timendus est, ejusque tantum gloria, animarumque salus, atque communis utilitas sincero oculo respicienda.

16. Cum autem quæ in Diffinitorio tractantur quasi sub sigillo secreta retinenda, præsertim ea, quæ revelata mutuum odium, magnaque scandala suscitare valent inter Eremitas, ideo in virtute S. Obedienciæ ac sub formali præcepto decretum est, ne quis alicui referre, seu revelare audeat, eique specialiter, de quo in absentia actum est, rem in Capitulo

Y S

tra-

tractatam, seu secreto diffinitam, vel factam, ex qua revelatione discordia, odium, vel scandalum quoquo modo oriri queat. Si quis contra fecerit, è Diffinitorio ejiciatur. Nec liceat cuiquam, Diffinitores de rebus, quæ in Capitulo fiunt, interrogare.

17. Post hæc accedant Computistæ, qui summarie exponant errores, & defectus in libris rationum repertos, expensarumque excessus, & omnia, quæ alicujus momenti esse videantur. Quibus auditis Diffinitores corrigant, emendent, ac puniant eos, qui malè administraverint, secundum quod illis justum esse videbitur, futurisque saltem admonendo provideant.

18. Si casus evenerit, ut decimæ, vel aliæ impositiones à sede Apostolica, vel ab ipso Capitulo pro aliquo Congregationis negotio, imponantur, tunc omnes Eremitas, secundum singulorum facultatem, in solutione istiusmodi oneris, pro rata taxæ fiant, & antequam istæ taxæ fiant, omnes Capituli vocales audiantur.

19. Ac-

19. Accuratè tandem considerent Patres omnia, quæ vel per Constitutiones, vel etiam per acta Capitularia, Capitulo reservata constant, ut ante Capituli finem debitè expediantur, cum infra annum resolvi, vel diffiniri minimè possint.

20. Ultimo loco duo scrutatores Clerici, timentes Deum eligantur, qui fideliter in Prælatorum electionibus se gerant.

DE ELECTIONE PATRIS
MAJORIS ALIORUMQUE PRÆ-
LATORUM.

CAPUT IX.

I.

His igitur feliciter expeditis ipsâ die, in qua electio Prælatorum fieri debet, mane dum Prima in choro cantatur, Missa de Spiritu Sancto cum commemoratione Sanctorum Patrum nostrorum Benedicti, & Romualdi celebrabitur, cui interveniant etiam Patres Diffinitores, qui fortè illa die celebrare non valuerunt, duo
Cle-

Clerici Scrutatores cum Ostiario Capituli, qui saltem communicent.

2. Absoluta missa Patres Diffinitores, Diffinitorium ingrediantur, ubi recitatis orationibus ut in sabbatho, ac Dominica præcedentibus, ad electionem Prælatorum deveniant, ac primo constitutio de eorum qualitatibus, & conditionibus, prout in Capitulo proximè sequenti, ac caput secundum Sanctæ Regulæ cum sua constitutione in fine perlegantur.

3. In Prælatorum electionibus in Capitulo faciendis, solummodo Patres diffinitores activam vocẽ habebunt, passivam verò, qui ab eisdẽ fuerint nominati: In quorum nominationibus, præcedentiæ, non dignitatum, ac locorum ratio est habenda: incipiendo ab ipso P. Majore, postea sequuntur Visitatores, Procurator Generalis, ac Priores successivè juxta eorum gradus, quæ denominationes sic fiant.

4. Vocatis Clericis Scrutatoribus, P. Præsides in virtute S. Obedientiæ illis præcipiat, ut suum officium fideliter agant, nec cuiquam unquam ex iis, quæ
in

in Scrutinio dicta, factavè sunt, revelent: Jamque præparatis in sufficienti numero papiraceis schedulis ejusdem formæ, ac magnitudinis, quilibet ex Diffinitoribus in una dictarum schedularum, secretè nomen illius Patris, quem proponere, denominareque voluerit, in electione facienda, describat in formam. Ego N. nomino in Majorem N. exprimendo nomen Prælaturæ, Patrem N., & unusquisque benè complicatus, ita ut nullo modo quidpiam appareat, dignoscivè possit, in Pixidem Scrutatorum propria manu dimittant.

5. Scrutatores verò illis acceptis, è Diffinitorio exeuntes, in cellulam ad hoc sibi assignatum, se conferant, ubi sub silentio nomina eorum, qui nominati sunt, & Prælaturæ currentis in modum brevissimi memorialis scribant atq; in Diffinitorium revertentes, sic Patribus deferant, sunt nominati ad Prælaturam N. Pater N., & N. nomina tamen, ac numerum eligentium, omninò reticentes, relinquentes schedulam, seu memoriale hujusmodi in mensa Diffinitorii.

6. Et

6. Et nequis in errorem incidat, decretum est nemini licere se ipsum in electione nominare sub gravissima pœna à reliquis Diffinitoribus taxanda. Ideò scrutatores cognoscentes in schedula hoc crimen, illicò reliquis Diffinitoribus, eandem schedulam ostendentes, manifestabunt, sub pœna unius disciplinæ circularis.

7. Scrutatoribus foras egressis, fiat de unoquoque electio specialis per scrutinium: ac primò Diffinitores nominatos scrutandos esse, tum eos, qui foris sunt, secundum professionis gradum, & qui ultra medietatem plura favorabilia suffragia obtinet in scrutinio, illam, de qua agitur Prælatura, obtinebit: at si nemo plura vota supra medietatem obtinuerit, tunc denovo denominatio fiat, ac nominati scrutinio subjiciantur, ut supra, quod toties fiat, donec ex nominatis majori calculorum parte, unus eligatur.

8. Si quis ad Prælaturam electus recipere renuat, justis deductis causis, audiat, at si Patres in provisis steterint, eorum dispositioni acquiescat,

9. Uno-

9. Unoquoq; electo Prælato, P. Præsidentis, suo aliorumq; Diffinitorū nomine, denuo eos eligant in hanc formam: Ego N. nomine meo, & omnium istorum Patrum Diffinitorum eligo, ac pronuncio Patrem N. in Majorem nostræ Congregationis, idem in aliis Prælatis, secundum eorum ordinem faciet. Et si Præsidentis electus fuerit, Primus Diffinitor ut supra eliget. Nec ullo modo talis electio omittatur, quia secundum Doctores in ipsa electionis essentia consistit, particularesque electiones factæ per suffragia à PP. Diffinitoribus sunt veluti præambula ad eorum voluntatem investigandam, & cognoscendum, quemnam ipsi intendant eorum vice, ac nomine ad Prælaturas nominari, ac eligi.

DE ALIQUIBUS REQUISITIS
PRÆLATIS NECES-
SARIIS.

CAPUT X.

I.

Nemo in Majorem eligi potest, qui per Quinquennium in hac Congregatione professus non fuerit, & nisi Prior, seu Visitator extiterit, magnæ necessitatis casu excepto: Nullus Major ultra quadriennium in Officio perdurabit.

2. Visitatores biennio durabunt, nec eligi valent, nisi post quartum annum professionis, casu pariter necessitatis excepto.

3. Tam Major, quam Visitatores, eorum officio durante, non possunt esse Priores locales.

4. Major, & Visitatores, diversæ erunt Nationis.

5. Procurator in urbe non erit ejusdem Nationis cum P. Majore.

6. Nemo in Priorem eligi potest, nisi post quartum professionis annum in hac

Con-

Congregatione, necessitatis casu excepto, tunc enim Capitulum dispensare poterit, casusque qualitatem judicare: sicuti quando in necessitate ante Quinquennium in P. Majore, & Quadriennium in Visitatore.

7. Nemo in eadem Eremo Prior ultra quadriennium maneat, quod etiam in Procuratore Generali in urbe intelligatur.

8. Nullus ultra sexennium Prælatura fungatur, pro qua quodcumq; officium habens vocem in Capitulo intelligatur; post quod sexennium per biennium continuum à quacunq; Prælatura vacabit, ita ut minor vacantia ad rem non faciat, neque numeretur. Annus autem hic ab uno ad aliud Capitulum intelligetur. Quando verò duo, vel tres, deessent menses, à Capitulo generali, aut Dieta, vel etiam infra annum à Tribunali dispensari poterit.

9. Omnis Natio tot ad minus Priores habebit, quot habet Eremos, excepta Viennensi Eremo: cujus Prior à quaque natione assumi potest.

10. Nostræ Congregationis Nationes, una est status Ecclesiastici, altera Lombardiæ, seu Domini Veneti; Tertia Regni Neapolis, Quarta Poloniæ, Viennæque simul.

11. Qui fugitivus, aut Apostata ultra mensem extiterit, non potest in Prælatum eligi, nisi post triennium Capitulum dispenset, ut suo loco dicendum est.

12. Qui librum Rationum suæ Eremitæ ad Capitulum non tulerit, eo anno non est in Priorem eligibilis, sicuti qui ex ordinaria indispositione communitate vivere non potest, non poterit in Priorem eligi.

13. Moneantur tandem Electores, tam in Diffinitorum, Priorum, aliorumque Prælatorum electione, suæ minimè satisfacere obligationi, si quem bonum judicant, eligant, sed tenentur eligere, quos in conscientia judicant meliores, alias mortaliter peccant, etiam si non jurassent, se meliores electuros.

DE LOCORUM REFOR-
MATIONE ET FAMILIIS CON-
STITUENDIS.

CAPUT XI.

I.

Post Prælatorum electiones, conse-
quens est, & familias locorum ordi-
nare, atque fratres suis locis, prout neces-
sitas, seu opportunitas exigit, deputare;
sed præcipuè cavendum est ne sine causa,
sineque maxima necessitate fratres à loco
ad locum transferantur, & præcipuè ij,
qui ibidem quieti manent. Quæ quidem
indiscreta, nimisque frequens Eremita-
rum mutatio nunquam laudanda est, quia
multa mala parit, neque audiendi sunt
quidam instabiles, qui quotidie velut
aves volatiles per omnes Eremos transuo-
lare cupiunt, sed potius ad stabilitatem
suadendi sunt, imo cogendi.

2. Si alicui ratione mutationis aliusq;
negotii itinerandum erit, dimissorias Epi-
stolas à Patre Priore secum deferat, alias
non nisi per noctem in nostris locis admit-

tatur, nisi talis, tantæque qualitatis esset Pater, ut nullam suspicionis umbram admitteret.

3. Considerent insuper Diffinitores in familiis constituendis, & cujusque loci vivendi facultates, & habitandi commoditates, ne siquidem locus plus æquo gravetur, fratresque necessitates patiantur. Sic autem hæc familiæ collocatio fiat, ut æqualitas servetur, nemini que gravamen inferatur, (scriptum est enim) quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. Accipiant tamen omnes Priores cum patientia eos, qui sibi consignati sunt fratres, nisi aliquid rationi obstet, nec est quod quisque ignoret, quæ à Superioribus (con-
 alio habito) fiunt, à Domino fieri, sicque saluti consuli animarum.

DE CONCLUSIONE ET
PUBLICATIONE CAPI-
TULI.

CAPUT XII.

I.

Pertractatis omnibus, quæ ad dispositionem Capituli pertinent, eligantur Patres Visitatores pro loco residentia P. Majoris & Visitorum, qui cum visitabunt ante Capitulum Generale, aut Dietam.

2. Tum omnia acta Capitularia per scribam legantur, cæteris attente audientibus, quæ emendentur, & corrigantur addendo, vel minuendo, secundum quod visum fuerit Diffinitoribus, & specialiter signentur ea, quæ Patres publicari nolunt.

3. Postea Diffinitores triduum sibi reservent, quo ipsi, seu major eorum pars, in eodem loco inventi, possint suam auctoritatem, ubi opus fuerit, exercere, nihil tamen ex his, quæ facta sunt, revocari possint: & si quis eorum terminos lo-

ci egressus fuerit, auctoritatem amittat. In quo triduo PP. Diffinitores, omnibus Prælati præcedent, atque etiam Patri Majori in Diffinitorio, extra quod ipse Pater Major Diffinitoribus præcedet.

4. Rebus à Capitulo decretis revisis, omnia describantur in libro Actorum Capitularium distinctè, & ordinatè legibiliq; caractere per eundem scribam, seu per alium, dummodo ipse se propria manu subscribat. Crastina verò die, Missa cum oratione, Deus, qui nos à seculi vanitate, &c. & post Nonam, oratione ordinaria completâ, ad sonum campanulæ omnes Eremitæ in Capitulo culparum congregentur.

5. Ubi cunctis sedentibus, Pater Præsidens brevi quodam sermone, omnes hortari ad veram promptamque obedientiam debet. Crucem item quemque suam amplectendam, libenterque portandam instruere, quo cessante, assurgat scriba, ac stans ante Altare, alta, & intelligibili voce, distinctèque omnia gesta, decretaque Patrum, præter ea, quæ tacita esse voluerunt, omni-

omnibus audientibus, publicè uti Notarius, perlegat.

6. Publicatione tali finita, suum locum Pater Major accipiet, ac statim intonabit. Te DEUM Laudamus, quo decantato, & si quid habet dicendum, dicat in confirmationem earum rerum in Capitulo factarum, ad omnimodam observantiam, omnes adhortando, tam Prælati, quàm subditi, denunciando, ut infra triduum se expediant, suumque iter arripiant ad locum obedientiæ. Item prohibeat, ne qui sine consensu, & licentia Prioris ejusdem loci quidpiam inde secum deportet.

7. Debet unusquisque Prior, acta, seu decreta, quæ ad suum locum, & ad communem observantiam pertinent, copia desumpta, secum deferre, ac in libro suæ Eremiticæ (denunciata prius suis Eremitis, ac familiæ) describere, & qui rescribere, accipere vè neglexerit, vel ipsemet Prior, vel in ejus absentia primus dignitate, aut professione illius loci, ac familiæ, qui præsens fuerit, semel in pane, & aqua jejundet, &

septem psalmos pœnitentiales cum Litanis, & orationibus genu flexus dicat.

8. Demum per Depositarium, Crumena cum pecuniis Prioribus restituantur, unjcuicque scilicet crumena illius loci, cuius est Prior, iciente Patre Præsidente, qui ad hoc, ut optima methodo, perfectaque pace pertranseat, assistentem denominabit: quia sicut Priores omnes, qui ad Capitulum accesserunt, tam pro accessu, quam pro recessu, viaticum detulerunt, ita omnes pecuniam habere debent sufficientem ad designatum locum, & ut hoc ordinate accidat illis, qui ob vacantiam, seu aliam causam, vel respectum, sine Prælatura restant, congregentur crumena illorum locorum, pro quibus novæ Prælaturæ constitutæ sunt, quæ scilicet non erant de corpore Capituli, talibus enim tradi debet viaticum à loco, ubi de familia degunt, quod etiam de Majori, ac Visitatoribus intelligendum est, & si aliqua crumena insufficientis esset, tunc Eremus, à qua Crumena ipsa sumpta est, suppleat, &

fi

si superabundet, eidem Eremo restitatur
superfluum.

DE AUCTORITATE PA-
TRUM MAJORIS ET VISITA-
TORUM.

CAPUT XIII.

I.

Infra annum Pater Major cū Visitatori-
bus, commune, ac supremum Tribunal
constituunt Religionis. Et in omnibus
Eremis, seu Congregationis locis, eandem
auctoritatem habent, quam suo tempore
Generale Capitulum habere solet, ex-
ceptis iis, quæ in istis Constitutionibus, vel
per alias diffinitiones, declarationesvè ei-
dem Capitulo expressè reservatæ fuerunt.

2. Solus Pater Major de rebus loco-
rum (neque ubi ipse deget) disponere non
potest in Priorum præjudicium, nec in ali-
quo circa loci regimen se intromittere,
neque in Sabbathis fratrum culpas audi-
re, potest nihilominus Generales, aut par-
ticulares, debitas correctiones Prioribus,
ac subditis simul, ac cuilibet eorum face-

re, quotiescunq̄ue necessarium judicaverit, sicuti minuere, ac remittere p̄nitentias infra annum à Prælatiſ, aut conſtitutionibus taxatis (ſi humiliter p̄nitentes petant) prout ad ſalutem animarum expedire judicaverit: & idem in actu Viſitationis, & non aliis temporibus, Viſitatores poterunt.

3. Idem P. Major curabit, ut Capituli Generalis ordinationes, boniq̄ue mores, ac antiquæ Religionis conſuetudines exacte obſerventur, quod etiam Priores in eorum reſidentiis, præſtabunt, alias eorum conſcientiæ graventur.

4. Pater Major cum Viſitatoribus omni loco, ac tempore quocunq̄ue, fratrem etiam Prælatum ad eorum libitum corrigere, punirevè poſſunt, ac loca, perſonasvè, ubi, ac quandocunq̄ue voluerint viſitare: Item fratres de loco ad locum mutare, ac quicquid utile perſonis, lociq̄ue futurum judicaverit efficere. Quæ tamen mutationes raro, vel nunquam fiant, niſi animarum periculum immineat, aut neceſſitas cogat.

5. Si aliquis Prælati, (quod absit) convictus fuerit divinorum, aut S. Ecclesiæ præceptorum, Regulæ aut Constitutionū, aut ordinum, ac Diffinitionum Capituli Generalis, aut S. obedientiæ contemptor, deponatur, si Religiosorum morum corruptor, aut ita negligens esse comprobetur, ut evidenter grave scandalum, damnum, aut ruinam Congregationi, locovè; cui ipse præest, evenire posse dignoscatur, bis, aut ter intra terminos à P. Majore assignatos, admoneatur, ut sistat, seque corrigat, & non correptus deponatur: Et si Pater Major deponendus foret, idem prorsus secum observent Visitatores.

6. Quocunq̄ue depositionis casu, aut novi Majoris electionis, per mortē, aliamvè causam, Visitatores alios quatuor Prælatos convocare debent, ut omnes simul ad depositionem, aut electionem canonicè eodem prorsus modo, ac formâ, quâ in Capitulo Generali Major eligitur, procedant, & eo tempore, quo Major deerit, Visitatores in administratione suppleant.

7. Sed

7. Sed in depositione, aut electione unius Visitatoris alteriusvè Prælati, satis sunt quinque; : ita ut in electione unius Prioris Pater Major, ac Visitatores, duos ex illa Natione Prælatos, ubi talis electio facienda est, convocabunt; Ita ut quinque sint Electores: sed pro electione, aut depositione unius Visitatoris, P. Major, Visitator, tresq; alii Prælati interveniunt, & sic quinque simul ad electionem, depositionemq; procedant.

8. Quæcunq; momenti dubia Pater Major cum visitatoribus, tum in actu Visitationis, tum extra, circa cultum Divinum, ac cæremonias, etiam si ex Constitutionibus, seu quibuscunq; Patrum declarationibus, descendant, ac orientur, declarare utiq; poterit. Dubia verò parvi momenti solus Pater Major, atq; etiam Visitatores, declarabit (sed isti solùm in actu Visitationis) pariter & Priores levia dubia, quæ evenire possunt, poterunt declarare, non tamè magni momenti, quamvis tam Pater Major, quam Visitatores, & Priores, an dubia magni sint momenti vel levia, interpretari possint, eorumq; de-
cla-

clarationi omnes acquiescere debent, qui si absurde declararunt, Capituli Generalis iudicio subiaceant.

9. Intra annum omnia negotia, & actus Congregationis occurrentes, ad P. Majorem deferantur, cui cum PP. Visitationibus eorum expeditio incumbit, quibus etiam in actu Visitationis Priores negotia gravia occurrentia, communicabunt.

10. Debent singulis annis, gravi cessante necessitate de consensu P. Majoris totam in Italia Congregationem visitare: Et quia Poloniæ, ac Germaniæ, annualis visitatio non est possibilis, sed quoties possibilitas urget, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Patre Majore, ac Visitationibus provideatur, ut singulis quoque annis etiam dicta loca visitentur? Et si quis à Visitationibus Generalibus se gravatum senserit, ad Patrem Majorem, aut Dietam, appellent, & si à delegatis, ad Tribunal.

11. Cum ipsi Visitatores de ordine, & consensu P. Majoris, Congregationis Eremos visitabunt, eandem, quam cum ipso majore simul habere consueverunt au-

toritatem, retinebunt, sed locum, ubi ipsi resident, visitare minime poterunt. Et si inter visitandum aliquid arduum, difficilevè occurrerit, Majorem pro ipsius casus decisione consulant, ac si possibile sit, & casus dilationem patiatur, ante resolutionem, ejus sententiam expectent.

12. Ad suum libitum poterit P. Major quotiescunque voluerit cum Visitatoribus visitare Congregationem, sed non omittat singulis trienniis, aut quadrienniis; poterit pariter pro tempore Major, si locum aliquem particularem voluerit visitare, ad suum beneplacitum duos Visitatores ducere.

13. Visitatores nullo modo in domesticis negotiis locorum, quos visitant, se ingerant, neque absque Majoris consensu poterunt, alicujus Prioratus renunciationem recipere, imo talis renunciatio ab ipsis puniatur.

14. Visitatorum auctoritas inter utrosque communis est, ita ut alter sine altero suam Jurisdictionem nullibi exercere queat, nisi per Majorem aliquem locum

cum

cum visitandi, aut aliquid aliud faciendi, commissum fuerit, quo casu, Visitator delegatus cum sacerdote assignato in socium à P. Majore, plenam (nisi limitata ei, fuerit) habeat auctoritatem, quam P. Major, aliisque Visitator simul habent.

15. In Visitationibus antiquum sty- lum modumve Congregationis retineant, incipiendo à Prælati, aut Superioribus, ac successive à primis in professione. Ac in visitandis officinis, Cellulisque tam Prioris, quam cujuscunque fratris, semper dictus P. Major interfit. Nullo modo libros rationum videre omittant, ut præcipue certiorare Dietam possint.

16. Antequam Visitatores ad visitandum proficiscantur, simul cum P. Majore, duos Visitatores eligant, qui eorum durante absentia, valeant cum Patre Majore esse, ac negotia plenâ auctoritate expedire. Et quia primi in dignitate hucusque eligi obtinuit consuetudo, aut professione antiquiores domi existentes, ideò imposterum idem observetur, nisi justis de causis, & maturâ consideratione aliter facien-

ciendum iudicatum foret : qui Vice-Visitatores ad regressum duorum Visitarorum Generalium, auctoritatem deperdant.

17. Iidem Visitatores (ultra Eremos, ac loca) visitabunt Beneficia tam curata, quam non curata, & in eis, quæ viderint necessaria providere; quorum ordinationes ac decreta in actu Visitationis facta in speciali libro adnotentur, quorum transcripta ad Capitulum Generale portabunt: quæ ordinationes semper observari debent, donec à Capitulo Generali, aut subsequenter Visitatoribus, revocata fuerint: ac iidemmet Visitatores, & alii pro tempore existentes, de eorum observantia inquirant.

18. Visitatores ad visitandum locum residentiae P. Majoris, ac Visitorum, electi, non illuc accedant, neque suam auctoritatem, nisi post Pascha, & sic ante Dietam proportionabiliter, nisi à P. Majore vocati antea fuerint.

DE RECEPTIONE NOVO-
RUM LOCORUM.

CAPUT XIV.

I.

SI Congregationi novus offeratur locus, recipiendus erit, nisi Eremitico instituto repugnet, nec loca tam oblata, quàm recepta repudiari possunt, nisi majori calculorum majoris partis vocalium, ad Generale Capitulum adventorum. Nova etiam loca procurare licebit, quando ob multitudinem fratrum loca non essent capacia.

2. Recipiendi autem facultas, penes Capitulum Generale erit: hoc tamen addito, ne locus recipi aliquo modo valeat, in quo duodecim Eremitæ ali sustentariq; nequeant, juxta Decretum Gregorii XV. Multæ accipiendis in locis circumstantiæ considerandæ sunt, inprimisque situs, Regio, & loci solitudo, ut scilicet Eremitico instituto convenient, adaptativè valeant: ac præcipuè eorum prospectus ad meridiem, & orientem vergat, nequa-

quam autem ad septentrionem. Sylvas habeat densas, ac latas, & aquam in abundantia, multum juvabit, si situs etiã devotionem redolet, & inter fideles, ac devotos consistit. Sed si hæ omnes conditiones non adsint, præcipuæ tamen, ac necessariae non desint.

CONCLUSIO ET CONFIRMATIO CONSTITUTIONUM.

CAPUT XV.

I.

PRæsentibus Constitutionibus, ordinatis, ad earum majus robur, ac firmitatem communi consensu PP. Diffinitores cum Patribus Vocalibus præcipiunt, ut omnes Constitutiones in hoc libro descriptæ perpetuæ sint, ac fideliter, inviolabiliterque, unâ cum Regula S. Patris Benedicti, ab omnibus Eremitis Nostræ Congregationis præsentibus, & futuris perpetuo serventur.

2. Quæ Constitutiones, nunquam in totum, vel in partem, revocari, mutari, aut alterari poterunt, nisi à duobus Capitu-

tulis Generalibus continuis revocatæ, mutata, aut alteratæ omnium suffragiis, aut à tribus continuis Capitulis majori parte votorum. Sed ordinationes Capitulares, idest actus Capitulares, qui à Capituli Generalis Diffinitoribus ad communem observantiã fiunt, postquam semel legitime facti fuerint, ac modo supradicto confirmati, non poterunt revocari, aut cassari, nisi per duo sequentia Capitula, ut jam dictum est Cap. V.

FORMA INDUENDI NOVITIUS.

CAPUT XVI.

I.

AD habitum post probationem quadragenariam approbatus Novitius, si fieri potest die festo per Superioris manus, habitus ei tradatur in missa Conventuali, qui Novitius post offertorium per Magistrum ante Altare præsentabitur, edoctus prius quid dicendum, faciendumvè ei incumbat, indutusque Tunicella subtus antea, gestans Coronam Clericalem,

lem, si Clericus fuerit, cui genuflexo, manibusque junctis, Sacerdos conversus dicat. Quid postulat Charitas vestra? Cui ipse alta voce respondere debet. Misericordiam DEI, & habitum vestrae Sanctae Religionis Eremiticae Regularis, humiliter peto.

Et Sacerdos subdat. Planè ne exploratum habetis fili, maturaque consideratione perspectam formam, ac seriem vitae nostrae, prout in Regula, & Constitutionibus continetur? quam sit ardua, & austera, ne fortè succumbentibus vobis, perseverantia interdicatur.

Novitius respondet. Reverende Pater optime perpensi, ac rite consideravi omnia, & quamvis cognoscam vires meas tanto negotio impares esse; nihilominus de gratia Omnipotentis Dei confido, speroque auxilio ipsius, vestrum omnium orationibus me pervenire posse ad culmen hujus nostrae Sanctae vitae, atque permanens usque ad mortem, quemadmodum fecerunt Praedecessores mei, qui perseveraverunt usque in finem. Quapropter
rogo

rogo vos amore Dei, quatenus habitum Sanctum vestrum mihi concedere non gravemini. Deprecantes Dominum Deum, ut ipse pro sua pietate, & misericordia gratiam mihi impartiri dignetur, quam meam bonam voluntatem prosequi, ac bonum desiderium meum perficere queam.

Tunc demum concludat Sacerdos, dicens. Fiat vobis, sicut credidistis, & petiistis, & gratia Dei maneat semper vobiscum in auxilium vestrum. Deinde incipiat Psalmum 50. Miserere, ac prosequatur, cum Magistro ex una parte, & Chorus ex altera, usque in finem cum Gloria Patri, &c. postea Kyrie eleison. Pater noster. Et ne nos. *ψ.* Salvum fac servum tuum Domine. *ψ.* Ostende ei Domine misericordiam tuam. *ψ.* Esto ei Domine Turris fortitudinis. *ψ.* Nihil proficiat inimicus in eo. *ψ.* Mitte ei Domine auxilium de Sancto. *ψ.* Domine exaudi orationem meam. *ψ.* Dominus vobiscum, cum suis Responsoriiis à Choro faciendis.

Quibus absolutis Sacerdos conversus ad Altare precatur, hoc modo DEUS indulgentiæ Pater, qui severitatem tuæ districtiōnis temperans indulxisti, ne filius portet iniquitatem Patris, & qui mira dispensatione etiam malis benè utens, tuæ dignationis gratiam per eos frequenter operaris, quæsumus clementiam tuam, ut huic famulo tuo non obsistat, quod habitum Sanctæ Religionis hujus Eremiticæ per nos tanta, ac tali re indignos accipit, sed Ministerium, quod per nos exterius exhibetur, tu interius per donum Sancti Spiritus exequaris. Per Dominū nostrum, &c.

DEUS, qui per coæternum Filium tuum cuncta creāsti, qui que mundum peccatis inveteratum, &c. Quibus finitis Sacerdos, ac Magister genuflexi usque ad finem dicant Hymnum: Veni Creator Spiritus, &c. Et Chorus respondeat alternatim. Postea Sacerdos expoliet Novitium, dicens: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, levando ei tunc omnia sæcularia indumenta, & nostro induendo habitu, dicat: Induat te Dominus novum ho-

hominem, &c. Et Chorus repetat semper eadem verba. Postea Sacerdos sequentes subdat Orationes : Domine JESU Christe, &c. Cum duabus aliis, ut in originali latino. Postea aspergatur Novitius aquâ benedicta, dicendo : Asperges me, &c.

Ac imponatur ei nomen alicujus Sancti, aut certè alicujus nostri Eremitæ memorabilis Defuncti, quo nomine quantum commodè fieri poterit, nullus alius in Congregatione appelletur. Tandem adhibeat Sacerdos aliquam brevem adhortationem, quâ Novitius toto conatu ad perseverantiam, iterque perfectionis viriliter capiendum efficaciter accendatur, & in fine benedicat eum dicendo : Benedictio DEI Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti descendat super Te, & maneat semper tecum, Amen.

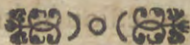
Post hæc deducat eum Magister in locum suum, ac spolia, & omnia, quæ illius sunt in communi pœnu deportentur, ubi usque ad professionem tutè afferentur.

FORMA PROFITENDI NO-
STRORUM EREMITARUM.

CAPUT XVII.

I.

Completo tempore probationis Novitii, eoque ad profitendum per Capitulum admissio, confessione quoque Generali peracta, die, quo professionem emissurus est, celebret missam Conventualem Superior, & ante offertorium, converso Celebrante ad fratres, Novitius jam presentatus coram Altari stans Capite nudo legat alta, & intelligibili voce professionem suam ab ipsomet prius scriptam in libro professionum, aut alio nomine, & rogatu ipsius, nesciente ipso scribere, cujus professionis forma communis erit tam Sacerdotibus, & Clericis, quam & Laicis, ac & illis, qui alterius Congregationis professi extitissent.

FORMA PROFESSIONIS.

EGO N. promitto stabilitatem meam
 in hac Congregatione Eremitarum
 Camaldulensium, morumque meorum
 conversionem, & obedientiam, paupertatem,
 & castitatem, secundum Regulam S.
 Patris Nostri BENEDICTI, & Constitutionis
 dictæ Congregationis, Altissimo DEO,
 omnibusque Sanctis, ac specialiter eis,
 quorum Reliquiæ in hac Ecclesia habentur,
 ac legitimis Superioribus ejusdem
 Congregationis Die Mense &
 Anno Quam ut supra lectam profi-
 tens, Altari imponat in cornu Epistolæ,
 signetque eam propria manu, & si scribere
 nesciat, signet in medio signo Crucis, quã
 duo Testes subscribant, Deferens dictum
 libellum super Altare, quem depositum
 Sacrista, Sacratio reponat, atque custo-
 diat.

Professus Altari deosculato, ante il-
 lud revertatur, ubi genu flexus, manibusque
 junctis, voce aliquanto alta dicat. Pa-
 tres mei orate pro me. Et tunc Sacer-
 dos

dos precetur in hunc modum. Oremus fratres charissimi, ut quod ore frater iste professus est, opere feliciter compleat, auxiliante Domino Nostro JESU Christo, &c. Surgens inde Professus, elevans manus in principio, ac jungens in fine. Genu flexus ter dicat: Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea. Choro idem repetente, & Professus subdet. Gloria Patri, &c. Et Chorus respondebit: Sicut erat, &c. Postea Sacerdos benedicat novum cingulum in pelui à Sacrista præparatum, hanc Orationem dicens, id est: Domine DEUS bonarum virtutum dator, &c. ut in originali.

Aqua benedicta novum cingulum, simulque Professum asperget, & incensabit: & levando cingulum vetus dicat: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, ac novo eum præcingens, subdat. Induat, & præcingat te Dominus novum hominem, qui secundum DEUM creatus est in justitia, & Sanctitate veritatis: Choro idem repetente,
tum

tum Sacerdos, Kyrie eleison, &c. Pater noster, &c. Et ne nos, &c. Salvum fac servum tuum, &c. Ostende ei Domine misericordiam tuam, &c. Esto ei Domine Turris fortitudinis, &c. Nihil proficiat inimicus in eo, &c. Mitte ei Domine auxilium de Sancto, &c. Domine exaudi orationem meam, &c. Dominus vobiscum, &c. cum responsis à Choro faciendis, & subdat sequentes orationes, scilicet, Omnipotens sempiternus DEUS, &c. ut in originali.

2. Orationibus Completis, Sacerdos intonabit Te DEUM Laudamus, &c. quem uterque Chorus alternatim aliquali pausa interposita decantabit. Interim noviter professus, se super pannum nigrum in dextrum Latus collocet, Capite cervicali superposito, & altero simili panno longè distentus operiatur, & ad cujus caput, & pedes duæ candelæ trium unciarum ponderis accendantur, se totum interim offerens DEO, & illum deprecans pro toto mundo. Et Completo per Chorum Te DEUM. Sacerdos stans Versus professum di-

dicat, surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus, levato opertorio nigro, surget professus, ac coram Alteri se collocabit, super primum gradum genuflexus, Sacerdos illum benedicat, dicens Benedictio DEI Patris omnipotentis, &c. ac breviter eum hortetur ad promissorum observantiam, & fervidam usque in finem perseverantiam. Tandem, ut cognoscat se per emissionem professionis esse effectum membrum Congregationis, ipsum Sacerdos osculetur osculo pacis, & idem omnes tam Sacerdotes, quam alii professi faciant secundum gradum, ac eorum professionem, deprecantes à Domino perseverantiam his verbis. Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum ex hoc nunc, & usque in sæculum, illo respondente. Orate pro me, His completis, Professus ad suum locum pergat, & Sacerdos completa missa revertatur in Sacrarium.

Forma professionis, & secunda Constit. Partis

F I N I S.

CLE.

CLEMENS PAPA IX.

Um autem sicut eadem ex-
positio subungebat, præ-
fati exponentes Constitu-
tiones hujusmodi, quæ fir-
mius subsistant, & serven-
tur exactius, Apostolicæ
Confirmationis robore communiti sum-
moperè desiderent: Nos specialem ipsis
exponentibus gratiam facere volentes, &
eorum singulares personas à quibusvis
excommunicationis, suspensionis, & in-
terdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis,
censuris, & poenis à jure vel ab homine
quavis occasione, vel causa latis, si quibus
quomodolibet innodatæ existunt ad effe-
ctum præsentium duntaxat consequen-
dum, harum serie absolventes, & absolu-
tas fore censentes, supplicationibus ea-
rum nomine Nobis super hoc humiliter
porrectis inclinati, de memoratorum Car-
dinalium consilio, omnes, & singulas
Constitutiones præinsertas auctoritate
Apostolica tenore præsentium confirma-
mus,

mus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentis litteras, omnesque, & singulas Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscunq; Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inanæ si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Montis Coronæ, ejusque Eremorum, & Domorum Regularium quarumvis etiam juramento, Confirmatione Apo-
sto-

stolica, vel quavis firmitate alia roboratis
statutis, & consuetudinibus, Privilegiis
quoque indultis, & literis Apostolicis in
contrarium præmissorum quomodolibet
concessis, confirmatis, & innovatis,
Quibus omnibus, & singulis, illorum
tenores præsentibus pro plenè, & suffi-
cienter expressis, & insertis habentes,
illis alias in suo robore permansuris ad
præmissorum effectum hac vice dunta-
xat, specialiter, & expresse derogamus,
cæterisque contrariis, quibuscunq̃ue;
Volumus autem, ut earundem præsen-
tium literarum transumptis, seu etiam im-
pressis manu alicujus Notarii publici sub-
scriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica
dignitate constitutæ munitis, eadem pror-
sus fides in judicio, & extra adhibeatur,
quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si fo-
rent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Ro-
mæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo
Piscatoris die vigesima septima Septem-
bris, 1669. Pontificatus Nostri año tertio.

L. G. Slusius.

PAU-

PAULUS EPISCO-
PUS SERVUS SERVO-
RUM DEI.

Ab perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit, & con-
venit honestati, ut ea, quæ
de Romani Pontificis gra-
tia processerunt, licet ejus
superveniente obitu literæ
Apostolicæ confectæ non fuerint super
illis, suum consequantur effectum.

Dudum felicitatis recordationis Clemen-
ti Papæ VII. prædecessori nostro, pro
parte dilectorum Filiorum Majoris, Visi-
tatorum, Priorum, & Fratrum Societatis
Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldu-
lensis ordinis, exposito: Quod olim post-
quam piæ memoriæ Leo Papa X. etiam
prædecessor noster quondam Paulo véné-
to, & quibusdam aliis in literis tunc ex-
pressis Eremitis sacri Eremi dicti ordinis
Aretinæ diocesis expresse professis, ardo-
re majoris observantiæ, & perfectionis
vitæ

vita^e Eremiticæ ferventibus inter alia, quod in quibusvis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina, Monasteria Eremitoria, & religiosa loca erigere: Et postquam erecta forent omnibus, & singulis indultis, & privilegiis quomodolibet à sede Apostolica Eremitis sacri Eremi hujusmodi, ac congregationi ejusdem Eremi, & S. Michaelis de Murano concessis, gaudere, & habitum ejusdem religionis aliis exhibere possent, per suas in forma brevis literas licentiam concesserat: & ipse Paulus cum uno Socio Eremita, vigore concessionis hujusmodi, ad id electo, ad locum Criptarum nuncupatum Castri Massani Exin. Diocesis, qui tunc membrum Eremitarum sacri Eremi prædicti erat, accesserat, & ad eosdem Paulum, & socium, diversæ multarum partium tam ecclesiasticæ, & religiosæ, quàm seculares personæ, indies ad eosdem venientes, cum eodẽ Paulo, & Socio se conjunxerant. Et præfatis Paulo, & Socio, & successivè receptis personis, nulla loca Eremitica, partim verè diruta, & partim ædificari cæpta, quæ post-

modum ipsi restauraverant, & quasi de novo ædificaverant, tam à sede Apostolica, quàm à diversis Christi fidelibus Ecclesiasticis, & secularibus personis donata, & concessa fuerant. Vidensq; ipse Paulus se tot personis, ac locis quotidie multiplicari, ad olim Congregationis sacri Eremi, S. Michaelis de Murano Vicarium Generalem, tunc verò Generalem nuncupatum, & Visitatores accesserat, eisdemque seriem facti explicaverat, velleque tam ipse, quàm cæteri Socii Eremitæ hujusmodi sub eorum obedientia & visitatione vivere, declaraverat. Olim Vicarius tunc Generalis prædictus habens, ut asserbat, à Congregatione hujusmodi omnimodam auctoritatem, sinceritatem animi dicti Pauli cognoscens, præfata Eremitoria, videlicet quinq; Criptarum, Massatii, S. Jeronimi de Pascilupo, Criptæ S. BENEDICTI in Monte Conaro, S. Leonardi de Volabrio, ac S. Mariæ de Spiritu S. Exin. Eugubinæ, Anconitanæ, Firmanæ, & Larinæ diceces. à Sede prædicta, aliisque Christi fidelibus præfatis eisdem, Paulo, & Sociis, ut præfer-

fertur, concessa, & Eremitas in illis tunc
comorantes in eorum Congregationē re-
ceperat, ipsosq; Paulum, & Socios receptos
Eremitas, eorumq; Eremitoria, & religiosa
loca hujusmodi in societate Eremitarum
S. Romualdi per majorem, & olim Corre-
ctores, tunc autem Visitatores, Capitulum,
& Eremitarum hujusmodi singulorū Prio-
res, perpetuis futuris temporibus regen-
dam, & gubernandam crexerat: & eisdem
Paulo, & Eremitis præfatæ Societatis
condendi, & celebrandi Generalia Capitu-
la ejusdem Societatis, & in eis Priores,
Rectores, & alios Ministros eligendi, &
pro ejusdem Societatis conservatione, &
augmento Missas, & alia divina officia in
eorum Capitulis celebrandi, Capitula Ge-
neralia ejusdem Societatis, & pro ejus ob-
servantia quæcunque statuta, ordinatio-
nes, & Constitutiones edendi, & pro
tempore edita corrigendi, reformandi, &
mutandi: quæ si contra substantialia Re-
gulæ S. BENEDICTI non essent, à præ-
dicto tunc Vicario, & Visitoribus, aut
præfatæ Congregationis Capitulis dero-

gari, aut innovari sine dictorum Eremitarum consensu non possent, ac alia loca quæcunque, & personas quascunque in eadem Societate receptandi. Necnon quod ejusdem Societatis Superior ex tunc major nuncupandus, per ejusdem Congregationis Capitulum de Anno in Annum eligendus, loca, & personas de Triennio in Triennium. & frequentius, si sibi videretur, visitare deberet, licentiam concesserat. Et omnia & singula privilegia, gratias, & immunitates Eremitis concessa, & quomodolibet concedenda, S. Eremitæ Camaldulensi quantocius præfatæ Congregationis, eidem Societati Eremitarum S. ROMUALDI loca, & personas communia esse, dummodo receptio, & admissio hujusmodi per Capitulum Generale Congregationis Sacri Eremitæ, & S. Michaelis de Murano prædictis approbaretur, voluerat, & præfati Eremitæ vigore concessionis hujusmodi in eorum Capitulo congregati nonnullas constitutiones, ordinationes, & statuta super tribus substantialibus, & forsan aliis emittendis

votis, & regularibus institutis Regulæ S. BENEDICTI, & divinis officiis celebrandis, ac aliis felicem dictæ Societatis, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus, gubernationem & directionem, ac honestè, & religiosè vivendi modum concernentia, ordinaverant. Ac postmodum Præsidentis & Definitoris Capituli Generalis Congregationis S. Eremi, & S. Michaelis prædicti, per eorum speciales literas, dicta quinque Eremitoria, & Societatem hujusmodi, ab eorum congregatione penitus separaverant, & dissolutam, & separatam esse declaraverant, nullumque sibi eligendi Superiorem, nec non Eremitoria, ac illorum personas hujusmodi visitandi facultatem reservaverant. Quodque præfati Eremitæ ad eorum Superioris hujusmodi electionem, prout eis visum foret, procedere possent, ac in iis, quæ Eremitoria, & illorum personas prædicta concernebant, ac quicquid eidem Societati visum foret, à Sede Apostolica petere possent, ac voluerant, præfatus Clemens prædecessor dicta omnia, & dissolutionem

huiusmodi approbaverat, & confirmaverat, eisque unum dictæ Societatis Majorum, & Correctores, nunc autem Visitatores nuncupatos locorum, Priores, & alios Officiales, prout eis expedire videretur, per seiplos Annis singulis eligendi: qui eo ipso, quo electi forent, confirmati esse censerentur, indulserat. Et successivè cum ipsi pro dictæ Societatis commodiori gubernatione aliquas ex prædictis Constitutionibus, Ordinationibus, & Capitulis eis diligentius, & maturius examinatis cassassent, & aliquas de novo ordinassent, & a motis quibusdam superfluis, in meliorem formam reformassent: Idem Clemens prædecessor illas etiam approbaverat, & confirmaverat, prout in diversis instrumentis, & scripturis Vicarii Generalis, ac Visitorum, Præsidentis, & Diffinitorum prædictorum, ac ipsorum Leonis, & Clementis, Prædecessorum, diversis litteris dicebatur, plenius contineri. Ac pro parte eorundem, Majoris, Visitorum, Priorum, Fratrum, & Eremitarum, eidem Clementi Prædecessori humiliter supplica-

cato, ut ex prædictis, & aliis eis concessis, & concedendis locis, unam tantum Societatem Eremitarum Sancti ROMUALDI erigere, & instituere præmissis, & aliis infra scriptis pro illorum subsistentia firmiori robur Apostolicæ firmitatis adjicere, ac alias in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaretur. Præfatus Clemens prædecessor, qui ad ea, per quæ status religiosarum personarum florere, ipsæque personæ acceptius divinis beneplacitis se coaptare possent, solertiæ suæ curas libenter dirigebat; volens Majorem, Visitatores, Priores, Officiales, ac Eremitas Societatis hujusmodi, amplioris Apostolici favoris præsidio complecti. Ac eos, & eorum singulos, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pænis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existebant, ad effectum infra scriptorum duntaxat consequendum absolvens, & absolutos fore censens, hujusmodi supplicationibus inclinatus; sub

Datis videlicet Tertio Nonas Septembris Pontificatus sui Anno Sexto, auctoritate Apostolica, ex prædictis, & quibuscunque aliis eis tunc, & pro tempore dictæ Societati ubique terrarum concessis, & concedendis, ac per eos recipiendis, & retinendis Eremitoriis, & religiosis locis unam tantum omnium, & singulorum fratrum in eisdem Eremitoriis, & religiosis locis pro tempore degentium Societatem Eremitarum Sancti ROMUALDI nuncupandam per Majorem Superiorem nuncupatum, Visitatores, Capitulum, Priores, ac alios Officiales, juxta ipsius Societatis statuta, & ordinationes, regendam, & gubernandam: Ita quòd omnes, & singuli dictæ Societatis Fratres præsentis, & futuri, quamvis in diversis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina pro tempore manerent, unum tamen corpus, & unica Societas Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldulensis ordinis perpetuis futuris temporibus existerent, & facerent, cum facultate celebrandi Generalia, Provincialia, & alia Capitula ejusdem Societatis,

&

& in eis Superiorem Majorem, Priores, Rectores; & alios Ministros eligendi, & pro ejusdem Societatis conservatione, & augmento, Missas, & alia divina Officia in eorum Capitulis celebrandi, aliaque omnia, & singula, quæ ad similes Societates pertinebant, & pro tempore pertinerent, faciendi, crexit, & instituit. Nec non separationem, dissolutionem, concessionem, & indulta, ac facultates eis quomodolibet concessa, ac constitutiones, & statuta per Capitulum dictæ erectæ Societatis edita, ut præfertur, reformata, ac omnia, & singula privilegia, indulta, & gratias per sedem eandem dictæ Societati, vel per alium facultatem habentem, etiam vivæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessa, & concessas, auctoritate prædictâ approbavit, confirmavit, stabilivit, ac robur Apostolicæ confirmationis habere decrevit, supplens omnes, & singulos tam juris, quam facti, defectus: si qui forsitan intervenerant in eisdem. Et pro potiori cautela Majoris, Visitorum, Priorum, Officialium, & aliorum Fratrum

præfata Societatis, illas, & illa Quinque
Eremitoria prædicta, eidem Majori, Vifi-
tatoribus, Prioribus, & Fratribus eorum
erectæ Societatis pro tempore existi-
entibus, de novo perpetuo concessit, & assig-
navit. Quòdque omnes, & singuli dictæ
Societatis erectæ, Eremitæ ordinem præ-
dictum in ipsa Societate professi, tunc præ-
sentes, & futuri, in Capitulo Generali pro
tempore celebrandi, in eo vocem haben-
tes, pro felici dictæ Societatis statu, & suc-
cessu, alia statuta, Constitutiones, ordi-
nationes, ac omnia, & singula, quæ in spi-
ritualibus, & temporalibus ipsius Socie-
tatis, ac ejus regularis disciplinæ statum,
observantiam, indemnitatem, & circa di-
vini officii, & Missarum directionem, &
ordinationem, ac ceremonias, absque
ipsius regulæ in substantia, vel in effectu
variatione, interpretatione, vel declara-
tione quoquomodo concernere possent,
instituendi, ordinandi, interpretandi, de-
clarandi, & alia de novo faciendi: & sic in-
stituta, ordinata, interpretata, declarata,
& de novo facta, in toto, vel in parte,
pro-

prout rerum, & temporum qualitas exigeret, tollendi, & alterandi, ac in melius commutandi: Nec non pro honestate, & qualitate vitæ Eremiticæ hujusmodi, barbam deferendi, plenam, & liberam eis concessit facultatem. Ac hujusmodi Societatem, omnesque, & singulos Superiores Eremitas, oblatos, novitios, familiares, servitores, & personas dictæ Societatis, tunc & pro tempore existentes, ac ipsius Monasteria, Heremitoria religiosa, & alia loca quæcunque, ac mobilia, & immobilia bona, tunc præsentia, & futura, ad præfatam Societatem quomodolibet pro tempore pertinentia, & in posterum eidem de novo erectæ Societati, quandocunque, seu quomodolibet uniri, vel incorporari, seu subjici in perpetuum, vel ad tempus contingeret, à quorumcunque legatorum etiam de latere, necnon Nunciorum dictæ sedis, ac quorumvis Officialium Romanæ Curie, & Patriarcharum, Archi-Episcoporum, Episcoporum, Electorum, & Inquisitorum hereticæ pravitatis, quacunque etiam Apo-
sto-

stolica auctoritate, ac aliorum quorumcunque Judicum ordinariorum, & non ordinariorum quavis auctoritate, & potestate fungentium ditio, auctoritate, superioritate, potestate, dominio, visitatione, reformatione, & correctione: Ita quod contra dictam de novo creatam societatem, vel ejus singulares personas, necnon Monasteria, Eremitoria, & loca, & personas, ac familiares cum eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus, aut rei, de qua ageretur ubicunque, iniretur contractus, committeretur delictum, aut res ipsa consisteret, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quasvis sententias, nisi de speciali sedis prædictæ commissione, quomodolibet directè vel indirectè proferre, seu promulgare non possent.

(a) Necnon ab omnibus, & singulis Decimis, Collectis, Exactionibus, Gabellis, Talleis, Dativis, Datis, Tractis, subsidiis charitativis, Impositionibus ordinariis, & extraordinariis Collegiis, Parochianis,

uni-

(a) Exemptio à decimis; Collectis, &c.

universitatibus, Monasteriis, fabricis, & aliis quibusvis personis, quacunque auctoritate, & ex quavis causâ, & consideratione, etiam pro expeditione contra Infideles, aut fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de urbe, aut aliis imminentibus necessitatibus sedis prædictæ, auctoritate ejusdem sedis, vel quavis alia impositis, & imponendis, sub quacunque verborum vi, & forma etiam sub excommunicationis latæ sententiæ pæna, exempti, & exempta censerentur, nisi de indulto, & societate hujusmodi specialis, & expressa mentio in litteris Apostolicis fieret: Et tunc non veram Decimam, sed mediam auri unciam Camerae Apostolicæ solvendo, pro omnibus eorum locis, ac Eremitoriis, bonis, & personis, liberationem consequerentur; prorsus exempti, & totaliter liberavit: eaq; omnia, & eorum quodlibet in jus, & proprietatem Beati Petri, & sedis prædictæ, ac sub eorum, & dictæ sedis protectione suscepit. Et si legati, & subdelegati ordinarii, aut aliæ personæ prædictæ, contra exemptionem, & liberationem hujusmodi

di

di quicquam attentare quoquomodo præsumerent, ac litterarum desuper conficiendarum vigore requisiti, per ipsius de novo erectæ Societatis Prælatos, Eremitas, vel Procuratores eorum infra Tres dies à die requisitionis hujusmodi computandos non desisterent, excommunicationis sententiæ ipso facto noscerent se subiectos: Et si fortè aliter factum foret, eo ipso esset irritum, & inane, nulliusque roboris; vel momenti: (b) Præterea ipsis, vel religiosos eorum ordinis ad primam tonsuram, & quatuor minores ordines promovendi, ad sacros verò, etiamsi tempus à Canonibus statutum non attingerent, per quemlibet Catholicum Episcopum in eorum locis, & alibi, ubicunque eis commodum foret, absque licentia Diocesani etiam extra tempora, diebus tamen dominicis, vel festivis, eos promoveri faciendi, ac illos eis liberè conferendi; eundemque Episcopum, pro consecrationibus

(b) Eremitæ Camaldulenses possunt ordinari à quocunque Episco, etiam si ætatem sufficientem non habeant; etiam extrà tempora, & sine Diocesani licentia.

bus Altarium , seu ecclesiarum , ac pro oleo sancto, & quolibet ecclesiastico sacramento, adeundi, & de licentia eorum Capituli Generalis, seu provincialis, (c) Jerusalē, & alia loca sancta visitandi, & inibi habitandi, ac loca, & eleemosynas etiam ab Infidelibus recipiendi, licentiam , & facultatē concessit. (d) Et insuper pro conservatione puritatis eorum solitudinis, ne mulieres ad eorum Eremitoria etiam sancti Hieronymi de Pascilupo Eugubini. Dioec. tunc præsentia, & futura, intra videlicet per eos præfixos, seu præfigendos terminos, præter illos tantum dies quos ipsi statuerent, dummodo non ultra tres dies in quolibet Anno accedere quomodolibet sub excommunicationis pæna auderent, vel præsumerent, Cellularum tamen ipsorum ingressu semper prohibito rema-

(c) Possunt Hierusalem, & alia sancta loca visitare, & ibi habitare, ac loca, & eleemosynas, etiam ab Infidelibus recipere.

(d) Non possunt mulieres sub pæna excommunicationis latæ sententiæ, eorum Ecclesias, intrare, nisi diebus statutis.

manente, inhihit, (e) Demum pro comoditate, & utilitate, Eremitiorum, & locorum hujusmodi tunc præsentium, & futurorum, de licentia eorum Capituli Generalis, seu provincialis, eis, & cuilibet eorum, ac pro tempore existentibus quæcunque immobilia ad eos, eorumque ecclesias, Eremitoria, Altaria, & loca hujusmodi pro tempore spectantia, & pertinentia in emphiteosim perpetuam, vel ad tempus sub aliquo annuo Canone, sive censu, quibusvis personis in evidentem ecclesiarum, Monasteriorum, & regularium locorum hujusmodi utilitatem concedere, illaque pro aliis immobilibus utilioribus permutare, seu vendere, & alienare, & precium inde proveniens, in aliis immobilibus bonis eorum ecclesiis, Eremitoriis, & regularibus locis utilioribus, ac aliàs juxta tenorem litterarum recolendæ memoriæ Pauli Papæ II. similiter prædecessoris nostri de rebus ecclesiasticis non alienandis editarum: Ita quod Priores, qui

(e) Possunt bona Immobilia in emphiteosim perpetuam, vel ad tempus, concedere, &c.

pro tempore essent locorum hujusmodi
Judices, ad hoc ut immobilia bona hujus-
modi in emphyteosim, vel censum, aut
aliàs danda, & permutanda, seu venden-
da, & alienanda coram eisdem Judicibus
specificarentur, eligere possent, converte-
re, & cæteris Eremitoriis eorum Societa-
tis, prout eis commodius visum foret, pro
eiusdem Societatis conservatione applica-
re valerent : & quæcunque bona, etiam
feudalia, ac emphyteutica, etiam eccle-
siastica eidem Societati, tam inter vivos,
quàm causa mortis, seu testamento, vel
codicillo, dari, concedi, & relinqui liberè
possent. Ita quod ipsa Societas ad eadem
onera ; ad quæ donator, seu testator, hu-
jusmodi occasione bonorum eorundem,
tenebatur : & quæcunque alia, quæ ipse
donator, seu testator etiam imponeret ;
omnino tenerentur : etiam si ad certum
numerum generationum, aut nominatio-
num eadem bona concessa essent, ipsa So-
cietas, non perpetuo, sed per Tringinta
annos, pro qualibet generatione, seu no-
minatione, hujusmodi bona eadem tene-

re possent: & finitis ipsis Annis bona prædicta ad eorum directos dominos devolventur, & absque eorum consensu tenere non valent, statuit, & ordinavit. Ulterius ipsis, de licentia Capituli Generalis, seu Provincialis dictæ Societatis, curam animarum Monasterii Sancti Salvatoris de Monte Acuto, & Parochialium Sancti Michaëlis Archangeli; ac Prioratus Sancti Salvatoris de Fanno Perusinae, Tuderinae, & Fanesis diocœsis ecclesiarum eidem Societati perpetuo Canonica unitarum abdicare, & de consensu illorum Parochianorum, in loco dictis Parochianis accommodo alias Ecclesias, quibus cura Parochianorum præfatorum applicaretur, construi facere, seu alteri parochiali, quæ parochianis hujusmodi accommoda foret, etiam de consensu illius Rectoris, cui pro hujusmodi cura exercenda, quod inter eos conventum esset, solverent, ac illas jurisdictioni ordinarii loci subicere, ac loca quæcunque etiam per ecclesiasticas, & religiosas personas eis concedenda

re-

recipere, & eorum usui applicare. (f) Nec non loca, sive Eremitoria pro tempore recepta perficere, & alia de novo cum ecclesiis, oratoriis, humili campanili, Cellulis, & officinis necessariis construere, seu construi, & jam constructa pro convenientiori eorum mansione demoliri facere, & ea ad aliorum locorum constructorum, sive de novo construendorum usum convertere facultas recipiendi quoscunq; religiosos, (g) Ac pro dicti ordinis propagatione, omnes, & singulos religiosos quorumcunque, etiam Mendicantium ordinum, & Congregationum, ac Monasteriorum ad Eremitoria præfata, tanquam ad arctiorem vitam, convolare, & sub Societate, & eorum habitu altissimo famulari eligentes, Superiorum suorum licentia petita, licet non obtentâ, absque aliqua contradictione, vel obstaculo recipere, ipsique sic recepti, & in eadem

Cc 2

dem

(f) Facultas construendi nova loca, & Eremitoria, &c.

(g) Religiosi cujuscunque ordinis possunt ad hanc Eremiticam Religionem convolare, petita, licet non obtentâ licentia suorum Superiorum.

dem Societate, sive ordine professi, ad omnia officia, & dignitates Societatis eorundem Eremitarum promoveri, & assumi liberè, & licitè, valerent; indulgit. Postremo Majori, ac omnibus, & singulis Visitatoribus, Provincialibus, Prioribus, & aliis Officialibus, ac fratribus sive Eremitis præfatis; ut ipsi, & omnes, & singuli, ac Commissi, Oblati, Novitii, servitores, (h) familiares, Benefactores, & aliæ personæ, ac etiam Oratoria, ecclesiæ, Monasteria, Eremitoria, & loca, & quæcunque bona, & cætera alia ejusdem Societatis pro tempore pertinentia, omnibus, & singulis indulgentiis, peccatorum remissionibus, gratiis, concessionibus, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præ eminentiis, prærogativis, libertatibus, favoribus, licentiis, & indultis Apostolicis, vel aliter qualiacunq; essent, quibus omnes, & singuli ordines, Congregationes, Societates, & Monasteria, sub ap-
pro-

(h) Etiam familiares, & Benefactores, &c. gaudent Indulgentiis omnibus; peccatorum remissionibus, gratiis, &c. quibus gaudent cæteri alii ordines cujuscunque Religionis.

probatis regulis degentes, seu militantes, ac degentia, seu militantia, eorumque Superiores, Generales, Provinciales, & Particulares Monachi, seu religiosi, Commisſi, Oblati, Novitii, Familiares, Servitores, Benefactores, & alia persona, eorumque Ecclesiae, Oratoria, & alia quaecumque bona; quae omnia, ac si nominatim exprimerentur, dictus Clemens praedecessor haberi voluit pro sufficienter expressis, conjunctim, vel divisim, eis, & cuilibet ipsorum in genere, vel in specie, etiam viva vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessis, seu concedendis, tam in spiritualibus, quam temporalibus, & tam in communi, quam particulari, seu aliàs quomodolibet utebantur, potiebantur, & gaudebant, seu uti, potiri, & gaudere possent, quomodolibet in futurum absque ulla differentia, tam in communi, quam particulari, vel aliàs quomodolibet uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possent, & valerent, in perpetuum, ac etiam de novo concessit pariter, & indulſit, & in eis locum habere voluit; ac si eisdem omnia,

nia, & singula præmissa directè, & expressè concessa fuissent : exceptis, quæ essent contra eorum Constitutiones approbatas, ac Ordinationes Capitulares factas, & pro tempore faciendas, ac ut dum privilegiorum, concessionum, exemptionum, immunitatum, facultatum, gratiarum & indultorum eorum, & cujuslibet dictorum ordinum Congregationum, Societatum, & Monasteriorum originales literæ, seu transumpta autentica ex illis prout in favorem dictæ Societatis, ejusq; Superiorum, Eremitarum, Commissorum Oblatorum, Novitiorum, familiarum, servitorum, Benefactorum, & personarum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Eremitiorum, locorum bonorum, & aliorum cæterorum ejusdem Societatis ostenderentur : vel exhiberentur, eadem fides indubia adhiberetur, tam in judicio quàm extra, & aliis locis, quibus opus foret : ac si pro, & in favorem eorum Societatis, Ecclesiarum, Eremitiorum, & Monasteriorum, fratrum, & personarum, ac bonorum prædictorum, & prædictarum à
 sede

sede prædicta emanassent, ac eis, & cui-
libet ipsorum fuissent immediatè con-
cessæ, mandavit. Næcnon quod litera-
rum desuper conficiendarum transumptis
manu Notarii publici subscriptis, & sigillo
alicujus Prælati Ecclesiastici munitis ubiq;
staretur, prout originalibus literis staretur,
& plena fides in judicio, & extra adhibe-
retur; quæ eisdem desuper conficiendis
literis daretur, si essent exhibitæ, vel osten-
sæ: Quodque literæ ipsæ desuper confi-
ciendæ, cum confectæ forent, ac in eis con-
tentâ quæcunq; sub quibusvis revoca-
tionibus, modificationibus, limitationi-
bus, suspensionibus quarumcunq; lite-
rarum, gratiarum, & dispositionum, per
ipsum Clementem prædecessorem, & Se-
dem prædictam etiam motu proprio, &
ex certâ scientia, seu ad Imperatoris, Re-
gum, & Ducum instantiam concessis &
concedendis, nullatenus comprehende-
rentur, sed semper ab illis excepta essent,
& esse censerentur. Et quoties revocata
modificata, limitata, suspensa, aut alte-
rata forent; toties in eo statu, in quo

ante revocationem , modificationem ,
limitationem , & suspensionem hujus-
modi repositæ , restitutæ , & reinte-
gratæ , ac si opus foret de novo concessæ
essent , & esse censerentur : Et quoties-
cunq̃ue per aliquem , aut plures actus ,
contra ea , aut ipsorum aliqua , à quoquam
cujuscunq̃ue dignitatis , status , gradus ,
& conditionis foret , ex negligentia , vel
ignorantia illorum , quibus ea concede-
bantur , aut aliquavis causa scienter , vel
ignoranter attemptari , vel attemptata
observari contingeret , nullum tamen
propterea exemptionibus , immunitati-
bus , libertatibus , gratiis , indultis , & pri-
vilegiis hujusmodi præjudicium generare-
tur ; sed ea omnia , & singula in suo robo-
re , & firmitate permanerent , easdem lit-
teras , absq̃ue aliorum instrumentorum ,
litterarum prædictarum productione , &
ostensione ad probandum plenè omnia ,
& singula superius enarrata , & specificata
in judicio , & extra ubiq̃ue sufficere , nec
ad id probationis alterius adminiculum
requiri. Et si forte contingeret aliquod
du-

dubium in dictis per ipsum Clementem prædecessorem confirmatis, aut litteris suis super præmissis conficiendis hujusmodi, aut aliquo eorum pro tempore emergi, data verborum ambiguitate, & jurisperitorum interpretatione, dictæ Societatis de novo creatæ, ac illius locorum particularium, & personarum favorem interpretari debere, sicque per quoscunq; Judices ordinarios, & extraordinarios, ac delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sententiari, judicari, & diffiniri debere, sublata eis, & eorum cuilibet, quacunq; alia judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, irritum quoque, inane, quicquid secus fieri, sive attemptari contingeret, decrevit. Ac voluit, & concessit universis, & singulis Patriarchis, Archi-Episcopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis in dignitate ecclesiastica constitutis personis, ac quarumcunq; Metropolitanarum, & Cathedralium ecclesiarum Canonicis, necnon præfatorum Patriarcharum, ac Archi-Episcoporum, &

Episcoporum in Spiritualibus Vicariis, & Officialibus Generalibus dari in mandatis, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios litteras de super conficiendas hujusmodi cum confectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; solenniter publicantes, ipsisque Eremitis, seu fratribus, ac personis prædictis præmissis efficacis defensionis præsidio assistere, ac facere eosdē Eremitas, ac alias personas omnibus præmissis pacificè frui, & gaudere non permit- tentes ipsos, seu ipsas super his per quos- cunque quomodolibet indebitè molesta- ri, perturbari, aut inquietari. Contra- dictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia oportuna juris reme- dia, appellatione postposita, compesci, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas ite- ratis vicibus aggravandi; Invocato etiam ad id, si opus foret, auxilio brachii secu- laris. Non obstantibus præmissis, ac Clementis, per quam inter alia voluerat, quòd potentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum an- num

num valorem secundum communem
extimationem, tam benefici uniendi,
quàm illius, cui unio fieri peteretur, alio-
quin unio non valeret: Et semper in unio-
nibus commissio fieret ad partes, vocatis,
quorum interesset. Necnon Pauli præ-
decessorum prædictorum, ac similis me-
moræ Innocentii IV. contra exemptos
edita, quæ incipit *Volentes*: Necnon qui-
bus cavetur, quòd nullus extra suam Civi-
tatem, vel Dioc. nisi incertis exceptis
casibus, & in illis ultra unam Dietam à
sine suæ Dioc. ad iudicium evocetur; seu
ne Iudices à sede prædicta deputati extra
Civitatem, vel Dioc. in quibus deputati
sorent, contra quoscunq̄ procedere,
aut alii, vel aliis vices suas committere
præsumerent, Bonifacii VIII. Roman.
Pontificum etiam prædecessorum nostro-
rum, & de duabus dietis in Concilio Ge-
nerali edita, dummodo non ultra Tres
dietas aliquis dictarum litterarum desu-
per conficiendarum auct. non trahere-
tur, & quibusvis aliis Apostolicis, nec-
non Provincialibus, & sinodalibus Con-
ciliis

ciliis editis, generalibus, & specialibus
 Constitutionibus, & ordinationibus, ac
 prædictarum Ecclesiarum, Monasterio-
 rum etiam Sancti Antonii de Sancto An-
 tonio, Ordinis Sancti Augustini Vien-
 Diac. & religiosorum locorum, ac ordi-
 num quorumcunque etiam Calmaldulen-
 hujusmodi, & aliorum etiam Mendican-
 tium, & non mendicantium statutis, &
 consuetudinibus etiam illis, in quibus ca-
 vebatur; ut mulieres ad dictum Eremi-
 torium Sancti Hieronymi de Pascilupo sub
 excommunicationis latæ sententiæ pena
 nunquam accederent, juramento, confir-
 matione Apostolica, vel quavis firmitate
 alia roborato, privilegiis quoque, & in-
 dultis, ac litteris Apostolicis Calmaldulen-
 aliisque Ordinibus Mendicantium, &
 non mendicantium, & Militiarum Eccle-
 siis, Monasteriis, & Sancti Antonii hujus-
 modi, necnon Universitatibus, Congrega-
 tionibus, Societatibus, Communitatibus,
 Collegiis, & cæteris aliis personis, & locis
 per eundem Clementem prædecessorem,
 & sedem prædictam, sub quibusvis verbo-
 rum

rum formis, & clausulis etiam derogatori-
arum derogatoriis, aliisque; efficacioribus,
& insolitis, illis præsertim, quibus inter alia
caveri dicebatur expressè, quod nulli fra-
tres, seu Monachi, de dictis etiã Mendican-
tium ordinibus, ad alium ordinem etiam
strictiorem transeuntes, per Superiores
Priores, & alios fratres ordinum, aut So-
cietatum, ad quos si transferint, etiam de
licentia eorundem Superiorum petita, &
obtentâ, recipi, & admitti possent; aliàs
recipientes, & recepti excommunicatio-
nis sententiam incurrerent, ipsique sic, vel
alio modo recepti, ad aliquod Officium,
seu Prælaturam ejusdem ordinis, in quo
recipiebantur, eligi non possint, absque
Apostolicæ sedis speciali, & expressâ li-
centia, per ipsius sedis patentes litteras
concedenda, facientes plenam, ac certam,
& determinatam de statuto, & ordinatio-
ne hujusmodi expressam, & individua
mentionem. Quibus omnibus etiam si
pro eorum sufficienti derogatione de il-
lis, eorumque tenoribus specialis, speci-
fica, expressâ, & individua mentio, seu
quæ-

quævis, alia expressio habenda, vel aliqua
 alia exquisita forma servanda foret, dictus
 Clemens prædecessor eorum omnium te-
 neres, & formas illorum concessionum, ac
 si de verbo ad verbum infererentur, pro
 expressis habens, illis aliàs in suo robore
 permansuris, ea vice duntaxat aucto-
 rit. prædicta specialiter, & expressè de-
 rogavit, cæterisque contrariis quibus-
 cunq̃. Ne autem de absolute, ere-
 ctione, institutione, approbatione, con-
 firmatione, suppletione, concessione,
 assignatione, exemptione, liberatione,
 susceptione, inhibitione, statuto, ordi-
 natione, indulto, voluntate, mandato,
 decreto, & derogatione prædictis, pro
 eo, quod super illis dicti Clementis præde-
 cessoris ejus superveniente obitu litteræ
 confectæ non fuerunt, valeat quomodo-
 libet hæsitari, ipsiq̃ Major, Visitatores,
 Priores, Officiales, & fratres illorum fru-
 strentur effectu, volumus, & similiter
 Apostolica auctor. decernimus, quod ab-
 solutio, erectio, institutio, approbatio,
 confirmatio, suppletio, concessio, assigna-
 tio

natio , exemptio , liberatio , susceptio ,
inhibitio , statutum , ordinatio , indul-
tum , voluntas , mandatum , decretum , &
derogatio Clementis prædecessoris hujus-
modi perinde à Die Tertio Nono Septem-
bris, suum sortiantur effectum, ac si super
illis ipsius Clementis prædecessoris litteræ
sub ejus diei Dat. confectæ fuissent, pro-
ut superius enarratur. Quodque præ-
sentes litteræ ad probandum plenè abso-
lutionem , erectionem , institutionem ,
approbationem, confirmationem, supple-
tionem , concessionem , assignationem,
exemptionem , liberationem , susceptio-
nem, inhibitionem, statutum , ordinatio-
nem indultum , voluntatem , manda-
tum, decretum, & derogationem Clemen-
tis, prædecessoris hujusmodi ubique suffi-
ciant, nec ad id probationis alterius ad-
miniculum requiratur. Quo circa uni-
versis, & singulis venerabilibus fratribus
nostris, Patriarchis, Archi-Episcopis, Epi-
scopis, & Dilectis filiis Abbatibus, ac aliis
personis in dignitate Ecclesiastica consti-
tutis, necnon Metropolitan. & aliarum
Eccle-

Ecclesiarum Canonicis , ac eorundem Patriarcharum , Archi - Episcoporum , Episcoporum , Vicariis in Spiritualibus , & Officialibus Generalibus per Apostolica scripta mandamus ; quatenus ipsi , vel duo , aut unus eorum per se , vel per alium , seu alios , præsentem litteras , & in eis contenta quæcunque , ubi , & quando opus fuerit , ac quoties , pro parte Majoris , Visitatorum , Priorum , Officialium , & Fratrum , Prædictorum , seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti , solenniter publicantes , eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes , faciant auctoritate nostra præsentem litteras , & in eis contenta hujusmodi firmiter observari , ac singulos , quos eadem præsentem litteræ concernunt , illis pacificè gaudere ; non permittentes eos desuper per quoscunque quomodolibet indebitè molestari , perturbari , aut inquietari : Contradiçtores quoslibet , & rebelles per censuram Ecclesiasticam , & alia opportuna juris remedia , appellatione postposita , compescendo , ac legitimis super

per his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando: Invocato etiã ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, juxta voluntatem, & concessionem Clementis prædecessoris hujusmodi. Non obstantibus omnibus supradictis; Aut si aliquibus, communiter, vel divisim, adicta sit sedē indultum, quod interdicti suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, decreti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum. Anno Incarnationis Dominicæ Millésimo quingentesimo trigésimo quarto, Tertio Nonæ Novembris. Pontificatûs nostri Anno Primo.

Confirmatio Indultorum , seu Privilegiorum , ac Indulgentiarum ; necnon Statuti , sive Decreti Capituli Generalis , ac extensio Constitutionis felic. Clementis Papæ VIII. quæ incipit Ambitiosam ad Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ.

CLEMENS PAPA NONUS

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

HX inuncto Nobis divinitus, meritis licet imparibus, Apostolicæ servitutis officio, ad ea libenter intendimus, per quæ felici Congregationum quarumlibet, præsertim Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ successui, & Religiosorum in ea Altissimo famulantium quieti, spiritualique consolationi providetur, ac ut Privilegia, Indulta, & Indulgentiæ per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros

stros eis concessa, eò firmiùs illibata persistant, quo sæpius fuerunt Apostolica auctoritate munita Nostræ confirmationis robur, prout in Domino conspiciamus, salubriter expedire : Cum sicut accepimus Camaldulensis Ordo in summa puritatis, & devotionis perfectione, cum bonæ famæ, & virtutum odore ad ædificationem militantis Ecclesiæ, cooperante Domino, per longam annorum seriem, ac exemplari Religiosorum suorum vita, & sanctimonia semper floruerit, & floreat, nihilominus, postquam fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster Eremum Camaldulensem Hetruriæ, sive Provinciæ Aretinæ, ac Congregationem Montis Coronæ Ordinis Camaldulensis Perusina, seu nullius Diocesis, earumq; respectivè Eremos Monasteria, membra, & alia regularia loca ab eis quomodolibet dependentia, invicem perpetuò univerat, incorporaverat, ac in unam solummodo Congregationem Eremitarum Camaldulensium nuncupandam crexerat, & instituerat, ita ut Camaldulensis Hetruriæ Eremus totius

Congregationis esset caput , ac ulterius
 unionem , & incorporationem , aliàs de
 Camaldulensi Eremo in Montibus propè
 Taurinensem Civitatem sita , unâ cum
 omnibus aliis Eremis, & locis, ab ea de-
 pendentibus, sive ad illam quomodolibet
 spectantibus , supradictæ Congregationi
 Montis Coronæ factas approbaverat , &
 confirmaverat, inter dilectos filios Eremi-
 tas Camaldulenses Nationis Hetruriæ Sa-
 cræ Eremi nuncupatos , ex una , ac illos
 Nationum Status Nostri Ecclesiastici, Do-
 minii Veneti, Regni Neapolis, Poloniæ,
 & Germaniæ , qui olim sub Congregatio-
 ne Sacræ Eremi Montis Coronæ compre-
 hendebantur, ex altera, ac illos Pedemon-
 tanæ Nationis , ex reliqua partibus variæ
 lites , & dissensiones exortæ fuerint , Nos
 ob peculiarem, quem erga hunc Eremita-
 rum Ordinem gerimus, affectum, conside-
 rantes, nullum aptius remedium adhiberi
 potuisse , ad consequendam animorum
 quietem , & firmiorem charitatem, quam
 dictas Nationes separare , & reducere ad
 formam regiminis, quo gubernabantur ,
 ante

ante illarum unionem, ut præfertur, factam: propterea, dictas unionem, & incorporationem dictæ Eremitæ Camaldulensis Hetruriæ, sive Provinciæ Aretinæ prædictæ, ac Congregationis Montis Coronæ, earumque respectivæ Eremorum, & aliorum Regularium locorum, adinvicem, sic ut præfertur à prædicto Urbano Prædecessore unitorum, necnon aliam unionem, sive incorporationem prædictæ Eremitæ Camaldulensis in Taurini Montibus, ut præfertur, sitæ una cum eis dependentibus, & annexis ad prædictam Congregationem Montis Coronæ, ab eodem Urbano Prædecessore, etiam ut præfertur, confirmatam, revocavimus, dissolvimus, & annullavimus, juribusque, & effectu penitus, & omninò evacuavimus, ac Nationes prædictas ab invicem separavimus, easque ad formam regiminis, quo, antea dictas uniones respectivè gubernabantur, reduximus, prout in Nostri litteris, in forma Brevis sub Datum 24. Octobris anno Domini 1667. Pontificatus Nostri anno primo, plenius continetur, subinde Nos Consti-

tutionem à præmemorato Urbano Prædecessore Nostro, super translatione Eremitarum, de una Provincia, sive Natione ad alteram Provinciam, seu Nationem, juxta formam, ab eodem Urbano Prædecessore præscriptam, revocavimus, cassavimus, ac similiter annullavimus, prout in aliis Nostri litteris in eadem forma Brevis, desuper sub Datum Romæ, 23. Martii anni ejusdem Domini 1668. Pontificatus Nostri, similiter anno primo, expeditis, uberiùs etiam continetur. Et cùm sicut etiam accipimus, in Capitulo Generali habito, de præsentis anni pro majori Regularis disciplinæ observantia, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, fuerit statutum, sive decretum, quod si aliquis ex Eremitis prædictis, sive sit ipsius Congregationis Montis Coronæ Major, sive sint Visitatores, aut Procurator Generalis, aut quilibet alius, quacunque alia dignitate suffultus, quascunque Prælaturas, Dignitates, & officia quæcunque, aut quascunque alias bonorum gratias, mediante quorumcunque Principum, tam
Eccle-

Ecclesiasticorum etiam S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu Prælatorum, etiam de gremio, dictæ Congregationis de Monte Corona existentium, quàm secularium favore, à Sede Apostolica directè, vel indirectè, absque consensu Capituli Generalis impetraverit, literæ pro consequenda dicta Prælatura, sive dignitate, munere, aut officio, aut quacunq̃ue alia honorum gratia, etiamsi literæ Apostolicæ fuerint, dummodo in eisdem literis Apostolicis, de prædicto statuto, sive decreto expressa, & specifica mentio facta non fuisset, nullius essent roboris, vel momenti, Nos qui certè scimus, & ex evidentia facti conspiciamus, quod non benè colitur pacis Auctor, nisi in pacis tempore, & ambitio est vitiorum mater, sanctitatis tinea, ac cordis excæatrix. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, dictæque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam ex voto Congregationis, sub die 19. Julii præsentis, anni habitæ, dilectorum Filiorum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis, &

consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, cui hoc negotium discutiendum commiseramus. prædictos Eremitas Montis Coronæ amplioris gratiæ favore prosequi volentes, prædictarumque, & aliarum litterarum, etiam in simili forma Brevis. si quæ sint, superinde confectarum tenores, etiam veriores præsentibus pro expressis habentes, statutum, sive decretum prædictum, necnon omnia, & singula Indulta, Privilegia, & Indulgentias, hætenus à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri, eidem Congregationi Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ concessa, ac revocationes, dissolutiones, & separationes Eremitarum Hetruriæ, & Congregationis Montis Coronæ, ac Eremitarum Camaldulensium, propè Taurinum, sic ab invicem per Nos factas, & revocationem statuti Urbani Prædecessoris Nostri hujusmodi super translatione Eremitarum prædictorum, aliaque per Nos gesta, & ordinata pro majori, & firmiori subsistentia, Apostolica auctoritate approbamus, & con-

fix.

firmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti, solennitatumque etiam substantialium defectus, si qui forsan quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus, necnon Constitutionem, aliàs à san. mem. Clemente Papa Octavo, similiter Prædecessore Nostro, quæ incipiat, *Ambitiosam*, contra Camaldulenses Monachos, officia, & dignitates ambientes editam, pro majori supradicti statuti, sive decreti corroboratione, ad eosdem Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ extendimus, illamque omnes comprehendere, ac eosdem ad ejusdem Constitutionis observantiam, strictè obligatos esse, cum earundem pœnarum in dicta Constitutione contra transgressores comminatarum incursum declaramus, ac eisdem Eremitis Camaldulensibus Congregationis Montis Coronæ itinerantibus, sive genuflexis, aut aliàs devotè Coronam Domini recitantibus, centum dierum Indulgentiam ultra aliàs Indulgentias, jam pro dictis Coronis recitantibus concessas,

de novo pariter, dicta auctoritate concedimus, & elargimur. Præsentes quoq; ex eo quod in præmissis, quicumque interesse habentes, seu habere prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, vel auditi fuerint, nullo unquam tempore, quovis quæsito colore; vel ingenio, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aliove quomodolibet, quantumvis magno, & substantiali, ac excogitabili, & incogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari ad viam, & terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque, quodcumque juris facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu simili concesso in iudicio, vel extra illud, uti, seu se juvari posse, neque sub quibuscumque similium gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Sedem prædictam, quibusvis de causis, etiam necessariis quomodolibet
fa.

faciendis comprehendi, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum, etiam sub Datum posteriori per Majorem dictorum Eremitarum pro tempore existentem, quodocunque eligenda concessas, semperque validas, & efficaces esse & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Eremitis in omnibus, & per omnia perpetuo suffragari, ac omnibus illis, ad quos spectat, inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & diffiniri debere, irritum quoque & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. *Quocirca Dilectis Filiis Nostris,*
nunc

nunc, & pro tempore existentibus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Vice-Cancellario, ac Causarum Curiaæ Camerae Apostolicæ Generali Auditori, per præsentés committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentés has nostras litteras, & in eis contenta, quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dilectorum filiorum Majoris, ac aliorum Superiorum dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, vel alicujus ex eis fuerint requisiti, solenniter publicantes, eisq̄ue in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, confirmationem prædictam, ab omnibus, quos illa concernit inviolabiliter observari ipsosq̄ue Majorem, & Superiores, ac Religiosos dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, ac præmissis omnibus, & singulis pacificè frui, & gaudere non permittentes, eos desuper per quoscunque quomodolibet molestari, contradictores, quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas,
alia-

aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus, servata forma Concilii Tridentini aggravando, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis; Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris Nostri, de una, & Concilii Generalis de duabus Dietis: Dummodò quis ultra tres Dietas, earundem vigore præsentium extra suam Civitatem, vel Diocesim, ad iudicium non trahatur, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac primo dictæ Congregationis etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis locis, & personis, etiam speciali mentione, & expressione dignis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritanti-

bus.

busque & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu pari quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbū, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenore hujusmodi, etiam veriores, ac Datum etiam præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice duntaxat, harum serie, latissimè & plenissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunq̄ue, Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die 15. Octobris 1669. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Loco Annuli Piscatoris

F. Murolo. Secret.

foris. G. ab Hinnesdael.

PAU-

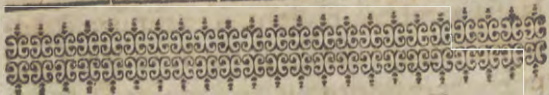
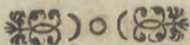
PAULUS PAPA II.

Ad Perpetuam Rei Memoriam.

Ambitiosæ cupiditati illorum præcipuè, qui divinis, & humanis affectati damnatione postposita, immobilia & pretiosa mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ, Monasteria, & pia loca reguntur, illustranturque, & eorum Ministri sibi alimoniam vendicant prophanis usibus applicare, aut cum maximo illorum, ac Divini cultus detrimento exquisitis mediis usurpare, præsumunt, occurrere cupientes, omnium rerum, & bonorum Eccl. alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominium transfertur, concessionem, hypothecam, locationem, & conductionem ultra triennium, necnon in feudationem, & contractum emphyteuticum, præterquam in casibus à jure permissis, ac de rebus, & bonis in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & nunc cum Ecclesiarum evidenti
uti-

utilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ ser-
 vando servari non possunt, pro instantis
 temporis exigentia hac perpetuò valitura
 Constitut. præsentis fieri prohibemus.
 Prædecessorum N. Constitutionibus, pro-
 hibitionibus, & decretis aliis super hoc
 editis, quæ tenore præsentium innovamus,
 in suo nihilominus robore permanfuris.
 Si quis autem contra hujus nostræ prohi-
 bitionis seriem, de bonis, & rebus eisdem
 quicquam alienare præsumperit, alie-
 natio, hypotheca, concessio, locatio,
 conductio, & infeudatio hujusmodi
 nullius omnino sint roboris, vel momenti.
 Et tam qui alienat, quàm is, qui alienatas
 res & bona prædicta receperit, sententiam
 excommunicationis incurrant, alienantive-
 rò bona Eccl. Monasteriorum locorumq;
 piorum quorumlibet inconsulto Rom.
 Pontif. aut contra præsentis Constit. teno-
 rem, si Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat
 dignitate, ingressus Eccl. sit penitus inter-
 dictus. Et si per sex menses immediate se-
 quentes sub interdicto hujusmodi animo
 (quod absit) perseveraverit indurato,
 lapsis

lapsis mensibus eisdem, à regimine, & administratione suæ Eccl. vel Monasterii, cui præsidet in spiritualibus, sit eo ipso suspensus. Inferiores vero Prælati, Commendarii, & aliarum Eccl. Rectores, beneficia, vel administrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, dignitatibus, personatibus, administrationibus, officiis, Canonicatibus, præbendis, aliisque Eccl. cum cura, & sine cura secularibus, & regularibus beneficiis, quorum res bona alienantur duntaxat, ipso facto privati existant, illaque absque declaratione aliqua vacare censeantur, possitque per locorum ordinarios, vel alios, ad quos eorum collatio pertinet, personis idoneis (illis exceptis, quæ propterea privatæ fuerint) liberè de jure conferri: nisi alias dispositioni Apostolicæ Sedis sint specialiter, aut generaliter reservata. Nihilominus alienatæ res, & bona hujusmodi ad Eccl. Monasteria, & loca pia, ad quæ ante alienationem hujusmodi pertinebant, libere revertantur, Nulli ergo, &c.
Datum Romæ Anno Incarnat. Domini
1468, Kalend. Martii.

INDEX PRIMÆ ET SECUN- DÆ PARTIS CONSTITU- TIONUM,

Primus numerus significat pagi-
nam, secun: num: marg:

A

A Bbas : istud nomen Abbatis non est
in usu in Congregatione nostra, sed
Prioris & Majoris. pag. 32. n. 1.

Pralati debent observare doctrinam S. Be-
nedicti in descriptione Abbatis, pag. 27.
Regule Cap. 2.

Acceptare : Locum novum, qualem, à quibus
& quomodo debet acceptare. pag. 369. n. 1.
vide loca nova.

Accusator : Nisi probet aut convincitur qua-
lem panam subire debet. pag. 135. n. 5.

Denunciationes in visitationibus subscribi
debent. ibid.

Aqua

INDEX.

- Aqua benedicta à quo debet benedici diebus
Dominicis. pag. 92. n. 11. à quibus
datur, & quomodo Eremitæ stare in Cho-
ro debeant dum asperguntur. pag. 90. n. 5.*
- Accendere lucernas in Choro & Candelas in
Eccl. quis debeat. pag. 76. n. 7.*
- Acceptator personarum, quomodo punia-
tur. pag. 158. n. 2.*
- Adoratio Crucis, & quo ordine. pag. 112.
n. 21.*
- Acrumina & fructus non possum colligi sine
licentia. pag. 188. n. 20.*
- Alienatio quid in illa observari debet.
pag. 36. n. 3.*
- Animalia clamosa & latrabilia exceptis ca-
nibus prohibentur. pag. 54. n. 5.*
- Antiphonæ quomodo, & à quibus dicuntur.
pag. 74. n. 4. 5.*
- Anniversaria quot, pro quibus & quando ab-
solvuntur, & si possunt transferri. p. 170.
n. 14. in illis quot Candelæ tempore missæ,
laudum & in medio Eccl. ad tumbam ac-
cenduntur. pag. 171. n. 15.*
- Anni Prælatura, vide Prælatura, Major, &
Visitator & Prior.*

INDEX.

- Anni Professionis, vide Professio, Major Vi-
sitator, & Prior.*
- Apostata & Fugitivus debet quæri à Supe-
riore. pag. 136. n. 1. quando revertitur
qualem pœnam incurrat. pag. 137. n. 1.
quid debet observari in recipiendo. ibid.
potest dispensari ad pralaturas & quo-
modo. pag. 137. n. 2. Qui sine licentia
vadit Romam aut ab Eremo ad Eremum,
qualem incurrit pœnam. pag. 138. n. 4.*
- Appellatio facta, & in quo casu suspendit pœ-
nam. pag. 284. n. 16. 17.*
- Arbores prohibentur scindi etiam à Priore
& quomodo. pag. 15. n. 2. vide Sylva.*
- Archivium pro conservatione scripturarum
& Bullarum in qualibet Eremo. p. 285. n. 19*
- Arma relinquuntur ad portam Eremiti. pag.
294. n. 4. vide porta.*
- Ars aliqua non debet exerceri ab Eremitis
sine licentia. pag. 242. n. 1.*
- Artifices quibus debent consignari illorum
opera. ibid.*
- Absolutio percussoris Clerici, ad quem spectat
si est publica. pag. 43. n. 9. Excommu-
nicatorum. pag. 203. n. 1. vide Cen-
sura,*

INDEX.

sura, Generalis quoties fit in anno & quomodo. pag. 204. n. 2. 3. Non absolvuntur qui accipiunt sacras reliquias sine prævia restitutione. pag. 149. n. 3.

Aspersio quando fit. pag. 90. n. 5. vide *aqua Benedicta*. *Abstinentia* quomodo fit. pag. 182. n. 5. Cum fructibus in æstate quando transfertur. *ibid.* qualibet septimana fieri debet. *ibid.* *Abstinentia* assignata pro pœna quomodo debet fieri. pag. 183. n. 6.

In Quadragesimis quando & quomodo fiat. pag. 184. n. 9. quando dispensatur. *ibid.* *Conversis* conceditur vinum & fructus. *ibid.* *Actus Capitulares* fiunt. pag. 343. n. 11. spectantantes ad communem observantiam statim obligant. *ibid.* Qui habeant vim legis, & quando pro revocatis habentur. *ibid.* *Definitores* annotent quos nolunt publicare. pag. 357. n. 2. spectantantes ad quamlibet *Eremum* quis teneatur portare descriptos. pag. 359. n. 7. spectantantes ad communem observantiam quomodo possunt annullari. pag. 370. n. 2.

Ave Maria datur signum illius post *Completorium* & quom. in nocte post laudes in die

INDEX.

- post nonam aut vespervas. pag. 98. n. 6.
 Intervalla & tractus illius & quando dicitur flexis genibus pag. 99. n. 8. Datur signum simile mortuo Eremita. pag. 169. n. 12. Advocatus eligitur à Conventuali Capitulo. pag. 36. n. 3.
 Autoritas Dieta. vide Dieta: Majoris cum visitatoribus. pag. 361. n. 1. Solius Majoris circa correctionem. ibid. Cum visitatoribus in dubiis. pag. 364. n. 8. In negotiis gravibus. ibid. In Conducendis visitatoribus pro visitatione particulari. pag. 366. n. 12. In limitanda visitatorum auctoritate aut in assignatione socii visitatori uno. pag. 366. n. 14. In eligendis visitatoribus. pag. 367. n. 16.

B

- Balneum quando à quibus à quot medicorum Consilio conceditur. pag. 167. n. 8. Cui conceditur adeundi balneum debet illi dari socius & pecunia. ibid.
 Ballotatio. Qui procurat ballotationem aut votum pro se vel pro aliis pro obtinendo aliquo officio qualem pœnam subeat vide. offi-

INDEX.

---

officium Calculus Candidus negat, niger affirmat. pag. 326. n. 2. Quando sunt vota paria quid faciendum, *ibid.* nulla ratione debet perveniri ad *Cognitionem calculus* pag. 344. n. 14. *Practicatio secreta de negotiis Capituli Generalis, prohibetur.* pag. 345. n. 15. *Ordo ballotandi pro Prelatis in Diffinitorio.* pag. 350. n. 7. Quando iterato fit *ballotatio & nominatio.* *ibid.* vide *Definitorium.*

Banditi Debitorum aut Contumaces non debent recipi in nostris locis à Prioribus.
pag. 229. n. 7.

Barbam debent alere nostri Eremita & quis usus crinium circa os. pag. 297. n. 5.

Barbitonsorium quale & quibus rebus instruitur. *ibid.*

Barbitonsor qualis eligi debet. *ibid.* *Omni tertia septimana vadat aut tondeat & quomodo.* *ibid.* *Qui transit hoc tempus sine licentia privatur vino.* *ibid.* *Quales dies deputati ad tonsuram extra hos non potest radi sine licentia.* pag. 298. n. 6.

Benedictio rerum necessariarum renovatur omni anno. pag. 155. n. 8.

INDEX.

- Benedictio mensæ.* pag. 178. n. 4.
Bibere quomodo & qualis mensura potus.
 pag. 192. n. 1. 2.
Bireti duo Conceduntur. pag. 239. n. 14.
non utitur solus biretus. pag. 238. n. 13.
*Bestiæ non vadant per Eremum & intrent
 illam ad quem spectat.* pag. 295. n. 6.
*Breviarium monasticum debet observari in
 toto.* pag. 68. n. 1.
*Bursæ quando Consignantur depositario tem-
 pore Capituli Generalis.* pag. 336. n. 3.
quando redduntur Prioribus. p. 360. n. 8.

C

- Calepodia de ligno dantur cooperta.* pag. 288.
 n. 13. *discooperta possunt portare Re-
 clusi.* pag. 26 n. 10.
*Campanæ Nostrarum Eremorum quot &
 quales.* pag. 10. n. 1. *vide Missa.*
*Candela quando debent accendi super Alta-
 re.* pag. 80. n. 1. 2. *quis accendit.* pag. 81.
 n. 2. *In festis primæ Class. & secundæ in qui-
 bus celebrat superior quot accenduntur &
 cujus ponderis, item in Missis Conventua-
 libus in festis duplicibus & semiduplici-
 bus*

INDEX.

- bus in Vigilia Pentec. & in Dominica Palmarum. pag. 94. n. 15. Cujus ponderis sunt quæ portantur ab Eremitis in processionibus. pag. 111. n. 18. in triangulo Altaris, in adoratione Crucis, in hastili Sabb. Sancto, in die Purificationis. ibid. Albæ esse debent excepto. pag. 112. n. 20. In anniversariis & exequiis ad Catalectum. pag. 170. n. 14.*
- Canes permittuntur pro Custodia. p. 54. n. 5.*
- Capecalia Eremitarum qualia debent esse. pag. 119. n. 4.*
- Capitulum triplex fit in Congregatione, Generale, Conventuale & Culparum. p. 34. n. 1.*
- Capitulum Conventuale: quale sit signum pro Capitulo. Conventuali. pag. 35. n. 2. quis habeat vocem in illo. ibidem. ad quem spectat proponere negotia tractanda. ibidem. ad quæ negotia adunatur. pag. 36. n. 3.*
- Revelare tractata in Capitulo prohibetur & quæ pena. pag. 37. n. 4. facit Officiales Domus quando & quomodo. pag. 279. n. 2. 3. Concedit licentiam fabricandi nova. pag. 286. n. 24.*

INDEX.

- Capitulum Culparum de quibus defectibus dicitur culpa.* pag. 209. n. 1. 282. n. 11.
fit in sabb. aut alio die. pag. 280. n. 7.
Quo ordine. pag. 282. n. 8. 9. 10. *quomodo dicuntur Culpa.* *idid.* *quo ordine.*
ibid. *vocantur negligentes.* pag. 284 n. 15.
illuc congregantur omnes Eremitæ ad initium Capituli Generalis. pag. 323. n. 2. &
ad audiendam lectionem Actuum cap.
pag. 358: n. 4. 5.
- Capitulum Generale Determinat dies quibus mulieres intrant Ecclesiam.* pag. 19. n. 10.
ubinam Celebretur & qui cibi dantur feria Quarta. 182. n. 4. *in fine datur absolutio generalis quo ordine & forma.* pag. 204. n. 2. 3. *In qua etate dispensat cum Novitiis.* p. 243. n. 1. *Cum quali advertentia recipit Religiosos alterius Ordinis.* pag. 245. n. 3. *Dispensat pro susceptione Ordinis Presbyteratus ante 5. annos Professionis.* pag. 268. n. 2. *Quid faciat in occasione litterarum infamantium.* pag. 307. n. 4. *Quo tempore Celebretur, quam ob causam, ubi & quando potest tempus celebrandi prolongari aut abbreviari.* pag. 317.

INDEX.

317. n. 1. *Qui tenentur venire ad Capitulum.* pag. 199. n. 1. *Qualis pena in absentes.* pag. 319. n. 1. *Priores de Polonia (saltem quarto anno veniunt & cum quo.* pag. 320. n. 2. *Non potest venire non Prælatus nisi vocetur, & qualis pena. ibidem. Cum quali quantitate pecunie vixit Prior.* pag. 321. n. 4. *ferat secum Computum sua Eremiti.* pag. *ibid.* n. 5. 6. *Absens tenetur mittere, alias incurrit penam.* pag. 322. n. 7. *Quo die debet inveniri in loco qui vadit.* pag. 191. n. 8. *Forma introductionis Capituli.* pag. 322. n. 1. *Quando datur primum signum & quomodo, qui convenient & quo, fit Ora.* pag. 323. n. 2. *Quis facit Exhortationem, quo fine & quis disponit.* pag. *ibid.* n. 3. *Quomodo fiant electiones & sua requisita.* pag. *ibid.* n. 1. 2. *vide electionem. Quid observatur cum litteris scriptis ad Capitulum.* pag. 340. n. 4. *Quae annihilantur prateriti Capituli.* pag. 343. n. 10. *Dispensat cum annis professionis pro electione Majoris, Visitoris & Prioris in quo casu.* pag. 353. n. 6. *Acceptat nova loca*
cum

INDEX.

- cum quali advertentia.* pag. 369. n. 1. 2.
vide Definitor, Definitorum.
- Caput quando profunde inclinatur.** pag. 107.
 n. 8. Quando in Choro & in Ecclesia tene-
 tur coopertum, discoopertum & medioco-
 opertum pag. 108. n. 11, 12. Non tenen-
 tur infirmi. pag. 109. n. 13. Quando de-
 tegitur & inclinatur coram aliis. p. 275.
 n. 2, 3. supra nunquam portatur solum
 biretum. pag. 238. n. 13.
- Carceres.** Cum in carceratis non licet loqui.
 pag. 129. n. 1. Quando incarcerantur
 Apostatae aut fugitivi. pag. 136. n. 1, pag.
 138. n. 3. qui vadit Romam sine licentia.
 ibid. n. 4. qui vadit de Eremo ad Eremum.
 ibid. qui vadit ad P, Majorem ob recur-
 sum. p. 139. n. 5. vide Apostata fugitivo,
 pena, proprietates, percussio.
- Carnes prohibentur manducari cujuscunq;**
 generis & quae coquuntur cum carne &
 jusculacarnis. p. 190. n. 1. cum Consilio Me-
 ci facile conceditur esus. ibid. secularibus
 non conceduntur intra Cruces Eremiti. pag.
 191. n. 2. manducans qua punitur pena,
 Prelatus à quo punitur. pag. 191. n. 3.
- Casus

INDEX.

*Casus reservatos bene norint Eremita expo-
 siti ad Confessiones excipiendas sacula-
 rium. pag. 43. n. 7. Casus reservare potest
 Prior. pag. 43. n. 9. Publica percussio
 Clerici reservata Priori. ibidem. Cella
 quantum distat à Cella, ab Ecclesia, ab Offi-
 cinis. p. 26. n. 4. non potest intrari ex-
 cepto. pag. 18. n. 7. In vestibulo loqui li-
 cet. pag. 18. n. 8. qui intrat aut permittit
 intrare quam pœnam subit. ibid. Seque-
 stratis in Cella non licet loqui. pag. 129.
 n. 1. Visitatur bis in anno. pag. 154. n. 5.
 Omnes Cella habent communem clavem
 excepto. pag. 155. n. 6. in die non claudi-
 tur. pag. 155. n. 7. de una ad aliam nihil
 transportatur. pag. 156. n. 10. tenetur
 munda. pag. ibid. Visitatur à visitatoribus
 sente Priore. pag. 367. n. 15.*

*Cellerarias qualis eligitur à Capitulo Gene-
 rali aut Conventuali. pag. 142. n. 2.
 quales libros tenetur habere. ibid. n. 3.
 Sacerdos debet esse 5. annorum professus.
 pag. 142. n. 2. Quale Officium illius. pag.
 143. n. 4. 5. totum facit cum consensu
 Prioris, reddit computum quolibet Mense.*

quis

INDEX.

- quis Coadjutor Cellerarii. p. 146. n. 9. 10.*
Conservat pecuniam. pag. 153. n. 1. si
commiserit fraudem. pag. 154. n. 3. visi-
tat Cellas cum Priore. ibid. n. 5. partialis
punitur. pag. 158. n. 2. facit provisionem
pannorum quando. pag. 235. n. 1. 2.
Cera, vide Candela.
Ceremonie in choro quomodo fiunt & debent
observari. pag. 68. n. 1. 2. 3.
Cerei accenduntur ante Altare majus, ad ele-
vationem extinguuntur, post communio-
nem, in aliis Capellis unus solus. p. 94. n. 16.
Cereus Paschalis cujus ponderis, quando debet
ardere & quo die extinguitur. pag. 111.
n. 19.
Clericus, illius publica percussio reservatur
Priori. pag. 43. n. 9. recitat psalterium
cum Requiem in fine psalmi toties quoties
fit Anniversarium. pag. 170. n. 14. Quot
psalteria absolvit pro quolibet defuncto
Eremita. pag. 172. n. 17. Ordinatus
Prasbyter quem locum recuperat p. 263.
n. 1. Diaconus receptus ad habitum non
præcedit Novitium antecederet suscep-
tum. pag. 264. n. 3. ad quem spectat pro-
motio

INDEX.

motio Clerici ad Ordines & à quo exami-
natur. pag. 268. n. 1. post quinque annos
Professionis promovetur ad sacerdotium
& quando cum his annis dispensatur. ibid.
n. 2. Qui ordinat sine licentia quam penam
incurrit. pag. 269. n. 3. quali scientia
debet instrui. pag. ibid. n. 5. unum psal-
terium absolvit qualibet septimana. pag.
102. n. 1. vide Eremita hebdomadarius.
Chorus constituitur in illo sine sustentamen-
to excepta infirmitate & senectute pag.
106. n. 6. in Choro respiciat alter alterum
quando genuflexi manent. ibidem. Confor-
mitas Observatur. pag. 109. n. 14. finito
officio nemo recedit de choro ante superio-
rem excepto &. pag. 110. n. 15. nullus
chorum intrat sine pallio. pag. ibid. n. 16.
Hospites seculares & Religiosi non intro-
ducuntur in chorum sine scitu Superioris
ibid. summum silentium in choro, & pena
in fractores. pag. 224. n. 1. in choro quis
corrigit. pag. 225. n. 2.
Tibi quomodo disponuntur per totum annum.
pag. 181. n. 1. pag. 182. n. 4. 5. 8. 9. pag.
185. 186. 187. 188. quales in vigilia
 Na-

INDEX.

- Nativit. Domini & sabbato sancto. pag. 185. n. 10. feria 6. quando occurrit festum Nativitatis Domini, & S. Romualdi. pag. 185. n. 12. quales cum butiro & quales cum oleo. pag. ibid. n. 15. quales parantur in Cella. pag. ibid. n. 16. relicta cibaria omni die exponuntur in armariolo. pag. ibid. n. 19. tempore Capituli Generalis ubi dantur cibi. pag. 182. n. 4. tempore rogationum. pag. ibid. n. 4.*
- Cilicium** potest portari cum licentia Confessarii à Professo, à Novitio cum licentia sui Magistri. p. 120. n. 2. Cingulus choristarum & Conversorum. pag. 238. n. 12. Colatio fit in Cella ad quam portantur fructus & vinum diebus refectorii, quando jejunatur. pag. 182. n. 3. fit cum fructibus aut pane. pag. 188. n. 21. tempore hyemis potest fieri post Completorium & Orationem. pag. 194. n. 2. Culpa quomodo debeat considerari à Superiore in Capitulo. pag. 121. n. 2. quales Culpa sunt leves, quales graves & earum penitentia. pag. 123. n. 2. graviores. pag. 126. n. 1. 2. quomodo se gerant Superiores cum talibus. pag. ibid.

INDEX.

- ibid. n. 3. Culpæ graviores quas penas habeant. pag. 127. n. 4. Culpæ secreta, secretè puniuntur. pag. 128. n. 6. Culpæ gravissima & earum pena. pag. 133. n. 1. 2. in Capitulo dicitur culpa de transgressionibus & defectibus manifestis. pag. 210. n. 1. pag. 282. n. 11. Cum quo Ordine & observantia dicuntur. pag. ibid. n. 12.
- Communio debet fieri omni die Dominico excepto. pag. 43. n. 10. in Adventu & in Quadragesima nunquam omittitur. ibid.
- In Cena Domini fit ab omnibus quò ordine pag. 44. n. 11. pro Communionem extraordinaria licentia petitur à Superiore. pag. ibid. n. 12. tempore Communionis, duo Cerei ardeant ante majus altare in Capellis unus. pag. 94. n. 16. Computistæ quatuor Capituli & eorum officium. pag. 337. n. 4. referunt Definitorio defectus repertos. pag. 346. n. 17.
- Completa qua hora absolvitur, & cum qualè advertentia datur signum illius. pag. 98. n. 6. signum illius & quando abbreviatur. ibid. post lectionem ante Completorium datur signum parva Campana. pag.

INDEX.

98. n. 7. vide signum, Concurrentia voto-
rum in electione quomodo terminatur. pag.
333. n. 4. 5. 6. 7. Confessio intra novem
dies quilibet confiteri tenetur. p. 41. n. 2.
qui transit tempus sine licentia, quam pœ-
nam sustinet, pag. 41. n. 2. Generalem
Confessionem coram quo possunt facere
Novitii. pag. 256. n. 1. ante susceptionem
habitus cui possunt confiteri generaliter
Novitii. pag. 249. n. 12. ante professio-
nem. 256. n. 1. Confessarii exponuntur
à Priore, sine illius licentia potest mutari
pag. 41. n. 3. Eremita hospites cui pos-
sunt confiteri. ibid. pag. 42. n. 6. Novus
Sacerdos non exponitur sine prævio exa-
mine & approbtione. pag. 42. n. 4. in ne-
cessitate potest Prior exponere novum Sa-
cerdotem usq; ad visitationem. ibid. Depu-
tati pro secularibus approbatur à Diœce-
siano. p. 43. n. 7. Confessarii possunt absol-
vere ab iis à quibus & Prior excepto, &c.
pag. ibid. n. 9. Sed non reliquiarum ac-
ceptores absq; prævia restitutione. pag.

149. n. 3.

Con-

INDEX.

- Conformitas in Ceremoniis.* pag. 109. n. 14. in
vestimentis & in omnibus. pag. 110. n. 15.
- Conjuratio contra Superiorem punitur di-*
sciplinâ Circulari. pag. 311. n. 2.
- Conservator eligitur à Capitulo Conventua-*
li. pag. 36. n. 3.
- Consuetudines antiquas Religionis curet ob-*
servari P. Major. pag. 362. n. 3.
- Contradictor Superiori punitur.* p. 311. n. 2.
- Contumaces aule.* pag. 229. n. 7.
- Conversatio cum hospitibus prohibetur.* pag.
 54. n. 6.
- Copertæ quales, & quot conceduntur.* pag.
 119. n. 3.
- Copiam rationum portat Prior ad Capitulum*
Generale. pag. 321. n. 6. Quando mit-
 tuntur. ibid.
- Conversus tenetur ire ad Matutinum, &*
septies laudare Deum per diem. pag. 87.
 n. 1. 3. recitat 82. *Pater & Ave Maria*
cum quali divisione. pag. 87. n. 2. *diebus*
ferialibus debet adesse Prima & Completa-
rio, festivis verò & vespers ac officio de-
functorum. pag. 87. n. 2. *Quis prima*
Missæ inservit & pulsat pro illa. pag. 89.

INDEX.

- n. 2. Quot Pater noster & Ave Maria dicit pro quolibet Anniversario. pag. 170.
- n. 14. quot pro subditis aut Prelatis defunctis debet dicere. pag. 172. n. 17. facit abstinentiam solitam cum fructibus & vino. pag. 184. n. 9. tarde accedens ad officium & recedens ante finem accipit veniam. pag. 200. n. 2. quot libros potest habere. pag. 270. n. 7.
- Caseus. quantum datur casei qualibet septimana. pag. 187. n. 18.
- Correctio diversa juvenum ac senum. p. 121.
- n. 2. in Choro ad quem spectat. pag. 207.
- n. 2. quomodo ibi fiat Correctio. pag. 208.
- n. 3. in definitorio nunquam omittitur Correctio Prelatorum. p. 342. n. 8. vide Major, Visitator, Prior, Superior, Error.
- Calcei Prohibiti Eremitis. pag. 237. n. 11.
- Constitutiones leguntur ante lectionem Capituli cum Regula. pag. 316. n. 5. observari debent. pag. 370. n. 1. Quomodo possunt revocari, mutari, & alterari. p. ibid. n. 2.
- Cruces ponuntur grandiores, distantes à porta Eremiti. pag. 19. n. 9. vide mulieres. Quomodo fiat adoratio Crucis à celebrante,

INDEX.

- te, & ab aliis Eremitis. pag. 112. n. 21.
 Coquus durat per annum in suo officio ejus cura & obligatio. pag. 161. n. 1. 2. 3 4. datur illi socius. pag. 162. n. 5 Colligit ex omnibus hortis pro usu culinae. pag. 188.
n. 20.
 Coquere in cella non licet prater fructus & acrumina. pag. 186. n. 16.
 Crepitas vel Calceos quales portant Eremitæ. pag. 238. n. 13.
 Curam animarum non exercent Eremitæ. pag. 17. n. 6.
 Custos sylvarum. pag. 151. n. 7. vide sylva.

D

- Debiles quomodo tractantur ratione lecti. pag. 119. n. 5. prater viaticum datur veticulum. pag. 302. n. 10. debitores non recipiuntur in locis nostris. pag. 229. n. 7.
 Decima, vide Taxa.
 Depositarius, in ejus manu deponitur pecunia Priorum & Visitatorum, eligitur à Definitorio. pag. 336. n. 3. quando reddit depositam pecuniam Pralatis. p. 360. n. 8.
 Depositio, Pralati infra annum ob quam fit causam & quo ordine. pag. 363. n. 5. 6.

INDEX.

7. 8. *definitores quid debeant legere.* pag. 341. n. 7. *Dieta quando fit ubi & quomodo, & qui conveniunt, quam habet auctoritatem.* pag. 318. n. 2. *qui eo vadit incurrit penam.* pag. 320. n. 3.
- Defensio, qualis prohibetur aliorum & propria.** pag. 305. n. 1. *de injusta & inordinata quid nascitur.* pag. 306. n. 2. *qui defendit iniquiter quomodo castigatur.* pag. 307. n. 3. *defensio rei.* pag. 134. n. 4.
- Definitor quando debet exire de Definitorio, vide definitor, quis elegitur pro definitore.** pag. 332. n. 1. *eliguntur octo qualiter & quomodo.* pag. *ibid.* n. 2. *ab omnibus vocalibus dantur vota.* pag. 333. n. 3. *quis putatur obtinere.* pag. *ibid.* n. 4. 5. *Definitores eligunt scribam Capituli.* pag. 335. n. 1. *Vicarium Domus & alios Officiales.* pag. 336. n. 2. *tenentur venire ad matutinum, diebus festivis ad vespervas & Celebrare omni die aut audire Missam.* p. 339. n. 1. *Primus Definitor quando tenet locum Presidentis.* pag. 341. n. 7. *interrogantur Priores & corriguntur.* pag. 342. n. 8. *in Consultationibus qua observantur.* pag.

INDEX.

pag. 344. num. 13. in virtute S. Obedientie prohibitum est revelare tractata. pag. 345. num. 16. corriguntur mali administratores. pag. 346. n. 17. Celebrant aut communicant in die Electionis Prælatorum. pag. 347. n. 1. leguntur ante electionem. pag. 348. n. 2. quid observatur in nominatione Prælaturarum. pag. ibid. n. 3. quomodo scribantur chartula. pag. 349. n. 1. reservatur authoritas tribus diebus & quis eam perdat. pag. 357. n. 3. qualem præcedentiam habent his tribus diebus. pag. ibid. vide Capitulum Generale Præsidentis. pag. 335. n. 8.

Diffinitor egreditur de Definitorio quando de illo vota dantur aut tractatur de illius interesse. pag. 327. n. 3. Quando conveniunt omnes vocales. pag. 329. n. 1. Quilibet Prælatus renunciat Prælatura. pag. ibid. n. 2. remanent solum octo definitores. pag. 334. n. 7.

Disciplina quoties, quando, & quamdiu peragitur. pag. 219. n. 1.

Dispensatio silentii quoties & quando fit. pag. 51. n. 3. vide silentium.

INDEX.

- Dispensator datur pro adiutorio Cellerarii
quis debet eligi, suum onus. p. 146 n. 9.
non sit partialis. pag. 158. n. 2.*
- Donatio. vide hereditas legata. p. 36. n. 3.*
- Dona non possunt dari & accipi ab Eremitis
exceptis fructibus. pag. 230 n. 1.*
- Dormire, ubi & quomodo dormiunt Eremita.
pag. 118. n. 1. qua hora noctis vadunt dor-
mitum ibid. Dormitio in die quanto tem-
pore quomodo & quando fiat. pag. 215 n. 1.
datur signum dormitionis. pag. ibid. n. 2.
eo tempore quilibet manet in Cella. p. ibid.
n. 3. finis dormitionis. pag. 216. n. 4.
quando ieiunatur qualis finis dormitionis.
ibid. post matutinum non licet dormire sine
licentia. p. ibid. n. 5. ubi sunt nostra hospitia
non licet dormire extra illa. pag. 222. n. 1.*
- Dubium quale declarat P. Major. p. 364. n. 8.*
- Discere litteras possunt Eremita. pag. 269.
n. 5. vide lectio.*

E

- Edificia nova quando & cum quali fiunt li-
centia. pag. 286. n. 23. 24.*
- Elemosyna qualis, quando, & à quo fit pro*
mor.

INDEX.

---

*mortuo Eremita. pag. 173 n. 18. Reli-
 cta à novitiis convertuntur in usum Eccl.
 alias &c. pag. 259. n. 3. 4.*
Electio, officialium Eremiti pag. 278. n. 2. 3. 4.
vide officiales. Superiorum quomodo fiat.
*pag. 326. n. 1. iuramentum sit pro Ele-
 ctione meliorum legitur Const. de qualita-
 te eligendorum. pag. ibid. n. 1. sit cum cal-
 culis albis, & nigris. pag. ibid. n. 2. quid
 fiat in paritate votorum. pag. ibid. n. 2.*
*quales practicationes prohibentur in Ele-
 ctione vide practici officiales electi à defini-
 toribus, vide definitor, ante electionem
 quid observatur tempore Capituli. pag.*
347. n. 1. quid legatur pag. 348. n. 2.
*Præcedentia in electionibus & nomina-
 tionibus. pag. ibid. n. 3 Nova Electio &
 Nominatio quando. pag. 350. n. 7. quis
 electus recusat officium pag. ibid. n. 8.*
Anni professionis pro electione Majoris.
pag. 352. n. 1. Visitatorum. pag. ibidem.
*Priorum. pag. ibid. n. 6. de qua natione
 eligendus est Pater Procurator Generalis.*
pag. ibid. n. 5. Qualitates eligendorum.
pag. ibid. illorum numerus. pag. ibidem.

INDEX.

Electores qui jurant supra electionem meliorum. p. 326. n. 1. quando & quali forma pag. 331. n. 5. possunt tractare de qualitate eligendorum. pag. 205. n. 5. vide definitio Electio.

Eremus quantum distat à civitate & locis. p. 14. n. 1. intra sylvas. pag. 15. n. 2. Clausura muro. p. 16. n. 3. clausura non mutatur sine licentia. ibid. non intrant mulieres, vide mulier, Eremus Montis Coronæ Vocatur Sacra & Caput totius Congregationis. pag. 271. n. 1. ex Eremito asportari res prohibentur à quo & quando. p. 359. n. 6. acceptare Eremum, vide locus novus. Eremita, modus illius vivendi. pag. 7. votum solemne facit. pag. 8. ubi habitat. pag. 15. n. 2. non egreditur sine licentia. pag. 16. n. 3. non se ingerit negotiis secularium & parentum. pag. ibid. n. 5. non frequentat Ecclesias secularium nec exercet curam animarum. pag. 17. n. 6. adeundo Cellas aliorum quid facit. pag. 18. n. 8. Cui confitetur in Eremito & in itinere. pag. 41. n. 3. 6. renunciat privilegiis. pag. 49. n. 3; quando, ubi, & de quo loquitur, vide silen-

INDEX.

silentium, non loquitur cum Novitiis sine licentia, nec conversatur cum illis. p. 54. n. 6. dicit aut audit quolibet die Missam. pag. 89. n. 2. 3. absolvit nocte & die Officium in Choro licet solus in Eremitio remaneat & quomodo. pag. 103. n. 1. tempore Officii non egreditur de choro, excepto. pag. 104. n. 2. Quomodo debet intrare, Eccl. chorum & Refectorium. pag. 110. n. 16. Quomodo, & ubi dormiat, habeat curam rerum uti sacrarum. p. 151. n. 8. non facit majorem austeritatem sine licentia. pag. 195. n. 5. Qualis est in loquendo, in ambulando & in omni actione sua, ac in cella. p. 312. n. 2, 3. Quando peccat venialiter aut mortaliter transgrediendo Regulam. p. 315. n. 3. obligatus est ad dicendam culpam & faciendam penitentiam. p. 316. n. 4. qualis sit error in choro, à quo, qualis, & quomodo corrigatur. pag. 206. n. 1. 2.

Exercitium Corporale fit omni die una hora excepto, &c. pag. 212. n. 1. in qua hora, quali loco, qua oratio dicitur ante & post exercitium. pag. 211. n. 2. Novitii separatim cum suo Magistro excepto, &c. pag.

213.

INDEX.

213. n. 3. *Culparum Capitulum & panis
confectio impedit exercitium.* pag. *ibid.*
n. 4. *quale exercitium fit in Cella.* pag. *ibid.*
n. 6. *negligentes ad exercitium.* pag. *ibid.*
n. 4. *Excusatio auditur una vice, quando
licita.* *ibid.*
- Exequiæ, illarum ordo.* pag. 170. n. 13.
Anniversaria. pag. 171. n. 15, 16. *vide
mortuus, datur signum Campana minori
cum 20. ictibus.* pag. 213. n. 5.
- Æstas, tempus illius quale intelligitur.* pag.
52. n. 5.
- Evangelium in nocte cum quali Ceremonia
cantatur à Superiore.* p. 78. n. 1. *in Missa
quando incensatur Evangelium.* p. 91. n. 8.
- Excommunicatio, quis potest excommunica-
re.* pag. 309. n. 1. *à reservata Priori non
absolvit Confessarius.* pag. 43. n. 9. *cum
quo ordine absolvitur à Priore & Forma.*
pag. 203. n. 1. *ultra Excommunicationem,
quali panapunitur percussor Fratris.* pag.
309. n. 2.

F

- Fabricari quando potest.* pag. 286. n. 23, 24.
vide Ædificia nova.

INDEX.

- Familia Abbatia Montis Corona cui subest.*
 pag. 291. n. 10. *Visitatur à Priore, ibid.*
pro Eremitis ordinatur à defnitoribus. pag.
 355, n. 1. *cum quali advertentia.* p. 356.
 n. 3. *pro familia fratres destinatos reci-*
piunt Priores. *ibidem.*
- Ferire ad mortem culpa gravissima, ejus pa-*
na. *pag. 133. n. 1. 2.*
- Ferramentarius, ejus officium,* pag. 150. n. 6.
- Festum Natalis Domini, aut S Romualdi non*
dispensat jejunium Regulare. pag. 185.
 n. 12. *de praecepto non admittit dispensa-*
tionem silentii nisi necessitate cogente. pag.
 52. n. 4. *in quali celebrat officium supe-*
rior. pag. 81. n. 2. *Observantur festa*
Diocesis & Religionis. pag. 185. n. 11.
- Forma induendi Novitios. vide Novitius*
Professio.
- Forma victus observetur nec mutatur sine*
licentia. *pag. 195. n. 4.*
- Fumus, sua necessitas, quis faciat panes.*
pag. 296. n. 3.
- Fugitivus.* p. 136. n. 1. *vide Apostata.*

INDEX.

Fructus, acrumina quando distribuuntur pag.
187. n. 17. Colligi sine licentia non possunt.
pag. 188. n. 20. dantur & recipiuntur
inter Eremitas. pag. 230. n. 1.

G

Genus flexio, in quibus hymnis & versibus fit
in choro. pag. 107. n. 9. fit coram Majore
& presidente. pag. 274. n. 1. coram Prio-
re solum in Cella. ibidem. Novitii coram
Magistro. ibidem. ad signum Ave Maria
excepto. pag. 99. n. 8. ad Elevationem SS.
Sacramenti in omni loco. pag. 93. n. 13.
ob quos errores in choro. pag. 206. n. 1.
Gloria in Excelsis. pag. 92. n. 9.
Gubernium universale totius Religionis spe-
ttat ad Majorem cum Visitatoribus. pag.
272. n. 13.
Galeros albos possunt habere Eremitæ. pag.
238. n. 13.

H

Habitationes Eremitica quales. pag. 23. n. 3.
vide Eremitus locus novus.
Habitare simul in Cella prohibitum p. 118. n. 1
Hebdo.

INDEX.

Hebdomadarius Sacerdos suum Officium in choro & in dicenda Missa. pag. 74. n. 4. quis facit Officium pro impedito. pag. 77. n. 8. quando incipit hebdomadam, qua finita in sabbatho facit prostrationem. pag. ibid. n. 9. stando dicit Orationem pag. 107. vide Missa.

Hebdomadarius Clericus suum officium, & qua legit ad horas. pag. 74. n. 5. cum quo dicit Invitatorium in medio Chori & quando. ibid. inservit Missæ in festis solennibus. pag. 75. n. 6. quando & quo ordine accipit & dat pacem. ibid. qua observat & dicit. pag. 92. n. 10. ubi est solum unus Clericus quis supplet & in quibus. pag. 75. n. 6. Quando impeditus quis succedit. pag. 77. n. 8. Quando incipit & finit & in sabbato facit prostrationem. pag. ibid. n. 9.

*Hebdomadarius Conversus, sua diligentia & munus. pag. 76. n. 7. portat Crucem in processionibus. ibid. impeditus mittit alium. alias & c. ibid. inservit Missæ Conventuali excepto & c. ibid. adjuvat Clericum in ministrando turibulo & Sacerdotem in Sacra-
rio,*

INDEX.

- crario, quando. *ibid.* ad Matutinum & primam vocat absentes. pag. 200. n. 1.
- Herbae non possunt accipi ex omnibus hortis. pag. 188. n. 20.
- Hereditas à quo acceptatur & eidem renunciatur. pag. 36. n. 3.
- Hora prandii & Cenae Eremitarum. p. 194. n. 1, 3.
- Hora Canonica, ingrediendo Ecclesiam ad legendas horas Canonicas quid faciendum. pag. 66. n. 5. quando inclinatio fit & statio. pag. 68. n. 1, 2. Quomodo dicitur Prima. pag. 88. n. 1. quâ hora & quomodo pulsatur *ibid.* Tertia. pag. 95. n. 1. Sexta. pag. 96. n. 2. Nona. pag. *ibid.* n. 4. Vespera. pag. 97. n. 5. Completorium. pag. 98. n. 6. vide Officium Divinum & signum.
- Horologium, eius curam & directionem habet sacrista. pag. 148. n. 2. adsit in omnibus Eremitis. pag. 211. n. 2.
- Hortus Communis & qualis hortulanus. pag. 296. n. 2.
- Hospitia & austerias ac Domos secularium fugiant Eremita. pag. 301. n. 6. vide iter.
- Hu-

INDEX.

- Humilitas, quam necessaria.* pag. 55. *illius*
gradus. pag. 56. *debeant observari.* p. 63.
n. 1. humilis sit Eremita cum suis Superior-
ribus. pag. 311 n. 1.
Hospitale, sua positio situs & qualitas. p. 227.
n. 1. lecti quales. pag. *ibid.*
Hospitum exceptor suum officium tam sacer-
dotis quam conversi pag. 228 n. 2. 3. 4.
Hospites, cum illis prohibita Conversatio.
pag. 16. n. 5. quomodo recipiuntur. pag.
 227. n. 1. *lavantur illorum pedes* p. 229.
n. 5. qui non recipiuntur. pag. *ibid.* n. 7.
Cum personis honoratis potest manducare.
Prelatus. pag. 240 n. 1. *qualis datur illis*
precedentia. pag. 264. n. 4. *non detinean-*
tur ultra tres dies. pag. 266. n. 1. *vicinè*
non detinentur si, &c. pag. 294. n. 2. *de-*
ponunt arma ad portam. pag. *ibid.* n. 4.
tempore Capituli expediuntur sine mora.
 pag. 340. n. 3.

I

Incarcerati, vide Carcer, sequestratus,
Pena,

INDEX.

- Incensare quis debeat & quo ordine.* pag. 91. n. 8.
- Inclinationes profunda in choro quando fiunt.* pag. 275. n. 2. 3.
- Incorrigibilitas, culpa gravissima & quæ observantur cum incorrigibili.* pag. 133. n. 1. 2.
- Indulgentia plenaria dicendo Angelus Domini cum oratione Gratiam tuam, quando datur signum pro Ave Maria.* p. 99. n. 8.
- Indulgentia pro Exaudiat concessa ab Urbano octavo.* pag. 115. n. 3.
- Infirmus potest se sustentare in Choro.* p. 106. n. 6. non tenetur ad observantiam aliquorum in Choro. pag. 109. n. 13. dispensatur cum austeritate lecti. pag. 119. n. 5. non parcitur expensis pro curando infirmo. pag. 165. n. 3. visitatur à Medico Ordinario. pag. ibid. n. 4. ubi non possit curari. pag. 166. n. 5. visitatur ab Eremitis in valetudinario secundum beneplacitum & quando in Cella. pag. ibid. n. 7. quando conceditur balneum, quomodo, cum quali provisione & socio. pag. 167. n. 8.
- Manucant carnes ubi & quando.* p. 168. n. 9.

INDEX.

- n. 9. 10. Superior procurat remedia Spiritualia. pag. 169. n. 11.
- Inquisitio delinquentis quomodo faciendâ. pag. 134. n. 4.
- Instrumenta bonorum operum qualia. pag. 38. adjungitur Confessio & Comuniô. pag. 40. n. 1. ad quid principaliter serviant. pag. 45. n. 14.
- Intimationes factæ Novitiis notantur à scriba. pag. 245. n. 4.
- Intonare Psalmos, Cantica, Hymnos ad quem spectat in Choro. pag. 83. n. 1. Salve Regina. pag. 84. n. 3.
- Inventarium debet fieri rerum ad Obedientiam spectantium & quare. p. 151. n. 8.
- Jejunium, qui jejunât in Æstate totum datur illi pro prandio. pag. 132. n. 3. quomodo fit jejunium feria quarta in æstate. pag. ibid. n. 4. in Rogationibus ibidem. feria sexta, vide Abstinencia à 13. Septembris usq; ad Pascha. pag. 183. n. 7. à 13 Septembris ad festum S. Martini & à Nativitate usq; ad Quadragesimam quæ observantur. pag. ibid. n. 8. in una & altera Quadragesima. pag. 184. n. 9. in vigiliâ

INDEX.

- Nativitatis & Sabbato Sancto.* pag. 185.
n. 10. Jejunia devotionis. pag. *ibid.* *n. 11.*
feriâ sexta nunquam dispensatur. p. *ibid.*
n. 12. in festis S. Romualdi & Natalis Do-
mini nunquam dispensatur jejunium. *ibid.*
Juvenes noviter exeuntes de Novitiatu quo-
modo & à quo debent gubernari & custo-
diri. pag. 139 *n. 1.*
Juvenes non sunt apti ad vitam Eremiti-
cam. *ibid.*
Juramentum eligendi meliores in Prala-
tos. pag. 331. *n. 5. vide Electio, Definitor.*
Itinerantes quæ tenentur Observare, vide
pecunia vestis.
Iter faciens cui potest Confiteri. pag. 42. *n. 6.*
in necessitate potest cum socio dormire.
pag. 118 n. 1 eundo ad aliam Eremum
quæ potest secum portare. pag. 156. *n. 10.*
expendit pecuniam solum pro itinere. pag.
157. n. 11. perveniens ad locum sibi de-
stinatum restituit residuum pecunie. pag.
ibid n 12. ad quales obligatur Oratio-
nes. pag. 68. *n. 1. ultra 50. miliaria non*
vadit sine licentia. pag. 223. *n. 2. non va-*
dit solus sub pena unius abstinentiæ. p. 301.
n. 1.

INDEX.

n. 1. qualis suus socius. ibid. in exitu & reversu quid facit. pag. ibid. n. 3. dicit Itinerarium. pag. 301. n. 4. non vadit Die Festo. pag. ibid. n. 5. non referat in Eremito quæ viderit. pag. ibid. n. 8. non tenetur ad Jejunium Regulare. pag. 302. n. 9. datur ei pecunia equi & alia necessaria. pag. ibid. n. 10. paucis debet esse contentus in hospitiiis. ibid. portat secum litteras dimissoriales à Priore alias, &c. pag. 355. n. 2.

K

Kyrie eleison semper incipit à parte Prioris in Choro excepto &c. pag. 84. n. 2.

L

Laicus sua Obligatio, vide Conversus, Hebdomadarius, Eremita.

Lavari debent pedes hospitium à quo. pag. 229. n. 5.

Lavatorium quis tenetur preparare. pag. 298. n. 8.

Laudes in Matutino quomodo Celebrantur. p. 80. n. 1. vide Matutinum.

Ligna quando dantur Eremitis. p. 145. n. 7.

INDEX.

- ligna aut arbores non excinduntur circa Eremum.* pag. 15. n. 2. vide *sylva*.
- Litteræ non mittuntur nec recipiuntur sine licentia.* pag. 230. n. 1. 2. *aperie litteras Majoris aut Visitatorum quæ pana.* pag. *ibid* n. 3. P. Major & Visitatores non aperiunt inter se. *ibidem.* nec Eremita alterius, nec Superior in absentia Prioris. pag. 232. num. 5. *litteræ omnes portantur ad P. Majorem.* p. 233. n. 6. *quale sigillum.* pag. *ibid* n. 7. *litteræ de statu Eremitæ scribuntur quolibet Mense à Prioribus ad P. Majorem.* p. 287. n. 25. *litteræ infamantes scriptæ Capitulum aut Dictam Castigantur.* pag. 307. n. 4. *litteras favoris pro Electione qui procurat quomodo punitur.* pag. 328. n. 6. *Quales litteræ leguntur in Capitulo.* pag. 340. n. 4. *in directione litterarum ad Capitulum quæ observantur.* *ibidem.* *litteræ testimoniales quando portantur.* pag. 300. n. 3. *Dimissoriales à Priore quando.* pag. 355. n. 2. *Lectiones ad Matutinum quis legit & quomodo.* pag. 70. n. 3. *In festis solennibus quis legit Homilias.* pag. 73. n. 2.
- Lector*

INDEX.

- Lector stat capite toto aut medio aperto secundum tempus.* pag. 108. n. 11.
- Lectio ad primam & secundam mensam ad quem spectat in Refectorio* pag. 177. n. 2.
- Prophetia Sabbato Sancto & in vigilia Pentec.* pag. 112. n. 21. *Completa lectio.* pag. 197. n. 1. *absentes à lectione.* pag. 198. n. 3.
- Lectio ad panem.* pag. 213. n. 4.
- Lectio Theologiae Moralis & Conferentia bis in hebdomada & quali hora.* pag. 217. n. 1. *defectum lectoris quis supplet.* *ibid.*
- Lectio Regulae & Constitutionum quolibet die fit ante Completorium.* pag. 316. n. 5.
- Lector prima & secunda Mensa tempore Capituli Generalis.* pag. 338. n. 7.
- Lectores Chori, vide lectio.*
- Lectus qualis est, qualis saccus & coopertus.* pag. 119. n. 2. 3. *cum infirmis dispensatur.* pag. *ibid.* n. 5. *lecti in hospitali qualis.* pag. 120. n. 6.
- Libraria Communis.* pag. 149. n. 4. *quales libri non conservantur in illa.* *ibid.* *vide libri.*

INDEX.

Libri prohibiti & suspensi non conservantur.
ibid non exportantur nisi tres libri &
quomodo pag. 146. n. 10. Quot & quales
potest habere Conversus. pag 170. n. 7.
libri quos tenet Prior & quæ in illis no-
tantur pag. 285. n. 19. 20. Quales de-
beant esse in qualibet Eremito pag. ibid. n.
21. 22. liber Professionis à quo conserva-
tur. pag. 378. n. 2. librum computi sua
Eremiti qui non defert ad Capituli Generale.
pag 354. n 12.

Licentia abeundi longius, vide Major, iter.
Lites debent Caveri procurando Composi-
tiones.
pag. 143. n. 4.

Lucernæ parantur in Choro pro nocte. pag.
148. n. 2.

Locus loci in quibus non admittitur dispensa-
tio silentii. pag. 51. n. 2. de uno ad aliun-
locum quæ portantur. pag. 156. n. 10.
vide iter, vestes, non graventur familiae de-
bitis. pag. 356. n. 3. pag. 359. n. 6. quis
non se ingerit in loci administrationem.
pag. 361. n 2. pag. 366 n. 13.

Locus novus Oblatus qualis sit, à quo, & quo-
modo acceptatur. p. 369. n. 1. Quando pos-
sunt

INDEX.

*sunt acquiri loca nova. p. ibid. n. 2. qualis
fiat respectus in acceptatione loci. ibidem.*

M

*Magistro Novitii consitentur excepto, &c.
pag. 42. n. 5. Recitat cum illis Officium
B. V. Mariae. pag. 105. n. 3. Corrigit in
Choro pag. 207, n. 2. Eligitur à Capitulo
Generali. pag. 253. n. 1. suum Officium,
diligentia, & instructiones. pag. 253. n. 2.
visitat Cellas & Culpas audit omni die post
completorium. pag. ibid. n. 3. 4. à quo po-
test suspendi. pag. 154. n. 5.*

*Major, Supremus Prelatus Congregationis,
pag. 319. n. 1. In quibus Festis dicit Offi-
cium & Celebrat Missam Conventualem.
p. 79. n. 2. Quibus diebus dat absolutionem
Generalem pag. 203. n. 2. 3, dat licentiam
eundi ultra 50. Miliaria. pag. 223. n. 2.
non aperit litteras ad Visitatores. pag. 231.
n. 3. non habet mensam particularem.
pag. 240. n. 1. residet in Eremito Montis
Coronae, & cum Visitoribus gubernat
universaliter Congregationem. pag. 272.
n. 2. facit exhortationem in principio Ca-*

INDEX.

pituli Generalis, Celebrat Missam Conventualem. pag. 325. n. 3. Ordinatur ut Prælati faciant prælaturæ renuntiationem, acceptat & imponit penitentiam, declarat omnes liberos esse. pag. 329. n. 2. dat absolutionem Omnibus Vocalibus. pag. 330. n. 3. renunciat Majoratui in manibus visitorum. pag. 331. n. 4. requisita eligendi Majoris. pag. 352. n. 1. durat 4 annos pag. ibid. Non potest simul agere Prioratum. pag. ibid. n. 3. nec ejusdem Nationis cum visitoribus. pag. ibid. n. 4. ante 5 annos Professionis potest eligi cum dispensa. pag. ibid. n. 6. sua præcedentia. pag. 357. n. 3. Autoritas Majoris cum visitoribus. pag. 361. n. 1. 2. Corrigit omnes, relaxat penitentias. pag. ibid. n. 2. Cum visitoribus visitat, punit, & mutat. pag. 362. n. 4. sua depositio & quæ requisita. pag. 363. n. 5. Qualia dubia declarat cum visitoribus & qualia solus. p. 364. n. 8. cum qualibus visitoribus expedit negotia. pag. 365. n. 9. judicat causam gravaminis à visitoribus. pag. ibid. n. 11. communicantur ei res difficiles visitationis.

INDEX.

*nis, ibid. quando visitat & ubi. pag. 366.
n. 12. pro visitatione particulari quem se-
cum potest ducere. ibid. quando & cum quo
eligit visitatores. pag. 367. n. 16. potest
vocare visitatores suæ residentia ante
Pascha. pag. 368 n. 18. vide Prior, Supe-
rior.*

*Manducatur solus Eremita & quare. pag. 240.
n. 1. Quando manducant simul in Refecto-
rio pag. 177. n. 2. quis legit ad mensam.
pag. ibid. n. 2. signa Refectorii. pag. ibid.
n. 3. Quando fit abstinencia pag. 178. n. 5.
tempore Jejunii, quomodo die Dominico
manducatur. pag. 133. n. 7. Hora prandii
& cæna in Æstate pag. 194. n. 1. hyeme
in Dominica qua hora potest canari, &
diebus aliis colationem facere. pag. ibid.
n. 2. intra prandium & canam non licet
manducare & bibere. pag. ibid. n. 2. hora
prandii, diebus jejunii. pag. 195. n. 3.
Superiores non manducant cum hospitibus
excepto, &c. pag. 240. n. 1.*

*Matutinum qua hora absoluitur, sua signa
& intervalla. pag. 65. n. 2. 3. 14. quo-*

INDEX.

- modo Celebratur. pag. 68. n. 1. 2. 3. 4. in
 signo Matutini qua observanda. pag. 66.
 n. 5. qui non vadit ad Matutinum quam
 penam incurrit. pag. 200. n. 3. Laudes
 quomodo dicuntur, vide Hora Canonica &
 officium Divinum.
- Medicus eligitur à Capitulo Conventuali.
 pag. 165. n. 4. non potest adiri sine licen-
 tia. ibidem.
- Medicinas sumere in domibus secularium
 prohibitum. pag. 166. n. 5. vide Infirmus.
- Mensa particularis prohibita Priori & Ma-
 jori, vide Major manducare, Superior.
pag. 240. n. 1.
- Missa Conventualis à quo dicitur. pag. 74.
 n. 4. in solennitatibus. pag. 79. n. 2. post
 Primam. pag. 89. n. 2. que nunquam in-
 termittitur & quare. pag. 89. n. 2. Cele-
 bratur frequenter. pag. ibid. n. 3. quo
 tempore. pag. 90. n. 4. hebdomadarius quo
 tempore debet inveniri ante Altare. pag.
 ibid. n. 5. aspergit aquâ benedictâ, Com-
 municat & renovat particulas. ibidem.
- Quando Cantatur Missa. pag. 91. n. 6.
 qualia Ornamenta sacerdotalia. pag. ibid.
n. 7.

INDEX.

- n. 7. unus ministrat. *ibid.* in quali Missa incensatur Altare. pag. *ibid.* n. 8. Gloria in Excelsis quando. pag. 92. n. 9. ad Missas privatas in festis ad Altare majus qualia dantur signa. pag. 93. n. 12. ad Missam Primam & Conventualem. pag. *ibidem.* n. 12. ad Sanctus & Elevationem hostie. pag. *ibid.* n. 13. in solennitatibus. *ibidem.* pro vocandis Sacerdotibus & ministris quæ signa. pag. 94. n. 14. quæ Candela accenduntur, vide cerei, in anniversariis obligantur Sacerdotes ad dicendam unam Missam. pag. 171. n. 15. pro quolibet defuncto de nostris. pag. 172. n. 17. Missa ante Electionem Prælatorum. pag. 347. n. 1.
- Minari non licet & qualis pœna. p. 309. n. 2.
- Minister Missæ, vide Missa.
- Minister hospitii, vide hospitium.
- Minister fratrum datur mansuetus. p. 158. n. 1. Non partialis. pag. *ibid.* n. 2 quomodo se gerat cum senibus. pag. 174. n. 1.
- Minister primæ & secundæ mensæ tempore Capituli eligitur à definitoribus. pag. 338. num. 7.

INDEX.

- Molendinum in locis nostris fieri debet.* pag. 296. n. 1.
- Monialium Monasteria adire, & in Ecclesiis earum celebrare quomodo prohibitum.* pag. 20. n. 11.
- Monachorum quatuor genera.* pag. 14.
- Murmuratores graviter puniuntur.* pag. 307. n. 3.
- Mortuo infirmo sonatur Ave Maria, datur trinum signum qualiter & quando.* pag. 169. n. 12. *quando portatur in Ecclesiam & illius funeralia.* pag. 170. n. 13. *pro Defuncto Eremita ad quæ Obligantur Sacerdos & Clericus.* pag. 172. n. 16. 17. *ad quæ Conversi.* pag. *ibid.* n. 17. *Elcemosyna datur à quo, quomodo & quotem-pore.* pag. 173. n. 18.
- Mutandæ Conceduntur.* pag. 237. n. 11.
- Mutatio fratrum fit ex necessitate p. 355 n. 1.*
- Mutati portant litteras dimissoriales à Priori.* pag. *ibid.* n. 2. *vide iter.*
- Mulieres non intrant nostras Eremos nec transeunt Cruces sub pena Excommun.* pag. 20. n. 11. *Exceptis tribus diebus.* pag. 19. n. 10. *pena in permittentem tran-*

INDEX.

*transire Cruces. pag. 20. n. 11. non potest
teneri Cura Mulierum nec earum Con-
fessiones excipi, si non & nec loqui cum
illis sine socio. ibidem.*

N

- Nationis cujus esse intelligitur Eremita.
pag. 332. n. 2. diversæ Nationis debent esse
P. Major & inter se quilibet Visitator. pag.
352. n. 4. Procurator Generalis alterius
Nationis à P. Majore. pag. ibid num. 5.
Quot Pralatos potest habere qualibet Na-
tio. pag. 353. n. 9. Quales Nationes nostræ
Congregationis. pag. 354. n. 10.*
- Negligentes in Choro corriguntur. pag. 200.
n. 1. 2. 3. pro manuali Exercitio vocan-
tur. pag. 213. n. 4. ad Capitulum Culpa-
rum. pag. 284. n. 15.*
- Negotia Religionis quo ordine tractantur in
Capitulo Generali. pag. 335. n. 1. 2. vide
Capitulum Generale, Definitor, definito-
rium, Negotia gravia intra annum ad
quem referuntur. pag. 365. n. 9.*
- Nomen, quomodo vocantur Eremitæ inter
seipos. pag. 275. n. 4. Superiores quo-
modo nominantur. pag. 32. n. 1.*
- No-*

INDEX.

- Nominatio Pralatorum in Electione.* pag. 348. n. 4.
- Nonne quando datur signum.* pag. 96. n. 4.
- Novitius Confitetur P. Magistro excepto, &c.*
 p. 42. n. 5. non loquitur nec conversatur
 cum Professis sine licentia. p. 54. n. 6. Offi-
 cium in Choro peragit cum aliis. p. 103.
 n. 1. extra chorum cum Magistro. p. 165.
 n. 3. post professionem manet uno anno in
 Novitiatu nec habet vocem in Capitulo.
 pag. 116. n. 1. post Noviciatum à quo in-
 struitur. pag. 116. n. 1. à quo in Choro &
 alibi corrigitur. pag. 207. n. 2. facit ex-
 ercitiu separatim cum Magistro. p. 213.
 n. 3. non facit disciplinam extraordina-
 riam, nec portat Cilicium sine licentia
 Magistri pag. 219 n. 1. 2. in receptione
 Novitii qua considerantur, sua etas, cum
 qua, qualiter dispensatur. pag. 243. n. 1.
 qua inquisitio debet fieri. pag. 244. n. 2.
 pag. 246. n. 5. de alia Religione à solo Ca-
 pitulo Generali potest recipi pag. 245. n. 3.
 qualis sit protestatio & quando. pag. 245.
 n. 4. pro Clericatu suscipitur cum suffi-
 cienti intelligentia. pag. 246. n. 5. à quo

INDEX.

*examinatur tam Clericus, quam Converter-
 sus. pag. ibid. n. 6. quis proponit in Capi-
 tulo. pag. 247. n. 7. à quo potest dimitti.
 pag. ibid. n. 8. manet in proprio habitu
 40. dies. pag. 248. n. 9. non datur illi ha-
 bitus sine licentia patris Majoris & Visita-
 torum. pag. ibid. ante habitum facit Ge-
 neralem Confessionem. pag. 249. n. 12. an-
 te professionem Confessio unius anni. pag.
 256. n. 1. post susceptionem habitus quid
 facit cum vestimentis suis & pecunia.
 pag. 258. n. 1. non licet petere aliquid ab
 eo sub pena circularis disciplina. pag. 259.
 n. 2. relicta à Novitio convertuntur in
 usum Ecclesie. pag. ibid. n. 3. inventus
 mendax ante professionem ejicitur de Re-
 ligione. pag. 260. n. 6. præcedentia No-
 vitii Sacerdotis. pag. 263. n. 2. 3. genu-
 flectitur coram P. Magistro. pag. 274.*

num. 1.

*Novitii dicunt primo culpam in Capitulo &
 quomodo. pag. 282. n. 12. forma vestien-
 di. pag. 371. n. 1. die professionis commu-
 nicat. pag. 376. n. 1. forma Professionis.
 pag. 377. n. 1. res Novitiorum reponun-*

INDEX.

tur apud Cellerarium & servantur in dispensa usq; ad Professionem. pag. 256. n. 1.

Obedientia primus gradus, obedire sine mora. pag. 45. Cap. V. quomodo sit obediendum. ibid Reg. ab illa pendet Conservatio disciplina Regularis. pag. 47. n. 1. Major obedientia observantia & quare. pag. 48. n. 2. qua fieri possunt sine obedientia & consensu Superioris. ibid. per votum obedientia cui privilegio renunciatur. pag. 49. n. 3. Superiori utrum obediendum. pag. 311. num. 1. Preceptum obedientia quando obligat sub peccato mortali pag. 315. n. 3.

Obedientia Domus quo numero & ordine fiunt pag. 278. n. 2. 3. 4. cum promptitudine suscipiuntur quando leguntur in Capitulo. pag. 279. n. 4. dua possunt dari uni & una dividi. pag. 280. n. 5.

Oblatus non tenetur ad jejunia Regularia sed solum ad Ecclesiastica. pag. 195. n. 6. atas in receptione. pag. 243. n. 1. quomodo & ubi recipitur & à quo instruitur. pag.

INDEX.

249. n. 13. post annum à quo potest dimitti & ob quam causam. pag. 250. n. 15. potest exire quando vult, post septennium potest recipi pro Converso. pag. *ibid.* n. 16. que promittit in ingressu. pag. 251. n. 17. Qui dimittuntur aut per se egrediuntur non recipiuntur. *ibidem.*
- Obligaciones perpetua Missarum quomodo recipiuntur. pag. 259. n. 5.
- Obligatio Divini Officii, vide Officium Divinum.
- Officiales Domus quando & quomodo eliguntur. pag. 278. n. 2. 3. 4. illorum numerus & Ordo. pag. 279. n. 4. publicatur illorum Electio in Capitulo Culparum quando. *ibid.* vide Obedientia. Unus potest habere duas Obedientias. pag. 280. n. 5. Eliguntur post Capitulum Generale & Dietam. pag. 279. n. 4.
- Officiales eliguntur à Definitoribus, vide Definitor.
- Officinas intrate nemo potest excepto. pag. 18. n. 8. pena. *ibid.* visitantur à visitatoribus. pag. 367. n. 16.
- Officium Divinum quis incipit, vide hebdo-

INDEX.

- madarius Sacerdos, quis intonat Psalmos
 Cantica & hymnos. pag. 83. n. 1. quis in-
 tonat Salve Regina. pag. 84. n. 3. non
 licet exire ab Officio nisi in necessitate. pag.
 104. n. 2. non sustentantur nisi, &c. pag.
 106. n. 6. Observantur Cerimonia. ibid.
 qui venit tarde quid facere tenetur. pag.
 200. n. 2.*
- Obligatio Officii Divini, vide hora. pag. 221.
 n. 1. Canonica. Matutinum, Prima*
- Officium B. V. Mariae dicitur in Choro quan-
 do. pag. 165. n. 3. quibus diebus. ibidem.*
- Officium defunctorum dicitur semel in hebdo-
 mada in Choro excepto, &c. pag. 105. n. 5.
 hoc officio & Anniversariis satis fit Obli-
 gationi in Quadragesima. ibidem.*
- Oleum S. datur infirmo suo tempore. pag.
 169. n. 11.*
- Oratio mentalis quando, & quanto fit tem-
 pore p. 113. n. 1. Quale signum illius & finis.
 pag. 114. n. 2. 3. ad qualem Orationem
 Obligati Eremita. pag. 221. n. 1.*
- Oratio in principio Capitulii Conventualis.
 pag. 35. n. 2. Generalis. pag. 323. n. 2.
 in*

INDEX.

- in principio Definitorii.* pag. 326. n. 2.
- Ordines, qui promovetur ad Ordines debet
examinari, quo tempore.* pag. 268. n. 1.
- anni professionis pro susceptione sacerdotii.*
*ibid. qui Ordinari facit se & alios sine
licentia punitur.* pag. 269. n. 3.
- Ordinationes & decreta visitatorum ubi in-
scribantur & earum vigor* pag. 368. n.
17. *vide Actus Capitulares. Ordinationes
Capituli antecedentis legunt Definitores.*
pag. 341. n. 7.
- Ostarius Capituli, sua qualitas & officium.*
pag. 337. n. 6. pag. 339. n. 2. *audit Mis-
sam qua celebratur ante Electionem Prae-
latorum.* pag. 347. n. 1.
- Octava S. ROMUALDI quando celebratur,
& ubi in utraq; festivitate.* p. 185. n. 11.

P

- Pacis Osculum quando & quomodo datur.*
pag. 75. n. 6. pag. 92. n. 10.
- Panis qualitas & modus distribuendi.* p. 189.
n. 1. *signum pro pane faciendo.* pag. 213.
n. 5. *pistoris cura & Officium.* pag. 296.
num. 3.

INDEX.

- Panni à quo providentur & quando.* pag. 235. n. 1, 2. *quis pannos scindit.* pag. 239 num. 17.
- Paulus Justinianus dilatat nostram Religionem.* pag. 10.
- Pocula de vitro prohibentur.* pag. 144. num. 6.
- Pallium quomodo portatur.* pag. 237. n. 9. *sine illo non licet intrare Chorum & Refectorium.* pag. 110. n. 16. *portatur per Eremum.* pag. 237. n. 8. *forma illius & materia.* pag. 237. n. 7.
- Pecunia non potest conservari ab Eremita, excepto Priore & Cellerario.* pag. 153. n. 1. *quomodo accipitur pro itinere & cui restituitur reliquum viatici.* pag. 157. n. 11. n. 12. *Prior non potest dare licentiam petendi pecuniam à parentibus & amicis.* pag. 231. n. 2.
- Pecunia Novitiorum quomodo conservatur.* pag. 258. n. 1. *vide Novitius, quantitas pecunie euntis ad Capitulum.* p. 321. n. 4. *qui non desert ad Capitulum aut non solvit taxatam pecuniam pro sua Eremita.* p. 322. n. 7.

INDEX.

- n. 7. tempore Capituli Generalis deponitur
in manu depositarii electi. pag. 336. n. 3.
- Pena qualis est gravis.** pag. 123. n. 2. pag.
124. n. 3. quo modo intelligitur, graviter
puniatur. *ibid.* Culpa gravior. p. 127. n. 4.
- Pena Carceris quando non infert infamiam.**
ibid. pena peccati contra Castitatem. pag.
128. n. 5.
- Penitentia secreta pro culpa secreta.** p. *ibid.*
n. 6. Culpa gravissima quando reservan-
tur Definitoribus. pag. 133. n. 2. Mur-
muratores puniuntur, vide *Murmurator.*
- Qui coquit in Cella pulmenta.** pag. 186. n.
16. qui manducat carnes. pag. 191. n. 3.
qui loquitur in Choro. pag. 225. n. 2. qui
non lavat pedes hospitibus, p. 229. n. 5. qui
aliquid petit à Novitiis. p. 259. n. 2, 3, 4.
qui facit se ordinare aut alios sine licentia.
pag. 269. n. 3. quales penitentia frequen-
tantur in Capitulo. pag. 283. n. 15.
- Penitentia suspenditur per appellationem.**
pag. 284. n. 16, 17. qui transit tempus
tonsurae. pag. 297. n. 5. qui vadit sine so-
cio. pag. 380. n. 1. qui scribit falsas infamias.
pag. 307. n. 4. puniatur qui percu-
tit,

INDEX.

- tit, minatur & injuria afficit, pag. 309.
 n. 2. qui conjurat contra Prælatum &
 contradicit illi. pag. 311. n. 2. qui non
 vadit ad Capitulum Generale. pag. 319.
 n. 1. qui vadit ad Capitulum aut Dietam
 sine licentia pag. 320. n. 3. qui non portat
 aut non mittit Computum sue Domus. pag.
 322. n. 7. qui non portat secum pecuniam
 taxatam ad Capitulum. ibid. qui facit fa-
 ctiones. pag. 327. n. 4. qui procurat litte-
 ras pag. 328. n. 6. Definidores qui reve-
 lant tractata. pag. 345. n. 16. qui non
 defert acta Capituli ad suam Eremum.
 pag. 359. n. 7.
- P**anitentia taxate in Regula & Constitutio-
 nibus possunt moderari. pag. 316. n. 4.
 pag. 361. n. 2. cum quali advertentia.
 pag. 316. n. 5.
- P**ercutere Prælatum pena gravissima. pag.
 133. n. 1. 3. quomodo punitur percussor.
 pag. 133. n. 2. pag. 309. n. 2.
- P**itancia quando datur. pag. 181. n. 1. pag.
 182. n. 5. 7. 8. 9. sua quantitas & pon-
 dus. pag. 186. n. 14. cum oleo dari potest
 pro butiro sed non in contrarium. p. ibid.
 n. 15.

INDEX.

- n. 15. Casei sex uncia dantur & quando.*
pag. 187. n. 18. Cibi cocti reponuntur in
armariolo eodem die. pag. ibid. n. 19.
- Portinarius** *sua diligentia & cura. pag. 294.*
n. 2. portam tenet clausam pag. ibid. n. 3.
deponi facit arma & custodit illa. pag. ibid.
n. 4. in quibus pramonet extraneos pag.
195 n. 5. quomodo Curam gerit calevactu-
ra hospitem. pag. ibid n. 6.
- Portinarius Capituli Generalis**, *vide ostiarius.*
- Practicatio prohibita**, *& sua pena, à quo*
dispensatur delinquens. pag. 327. n. 4.
qualis non est prohibita. pag. 228. n. 5.
Circa negotia Capituli. pag 345. n. 15.
vide, Officium.
- Præcedentia locorum nostrorum.** *pag. 271.*
n. 1. Majoris pag. 272 n. 2. visitorum
ex occasione visitationis. pag. ibid n. 3. in-
tra visitatores. pag. ibid. n. 4. inter Prio-
rem sua Eremitæ & Magistri pag. ibid. n. 5.
inter Sacerdotes, Clericos, Conversos &
Oblatos. pag. ibid. n. 6. inter Priores &
Visitatores hospites. pag. 273. n. 7. Præ-
sidentis, in nominatione & electione
Prælatorum. pag. ibid. n. 8. inter Defini-
Hb 5
tores

INDEX.

tores & P. Majorem. pag. 348. n. 3. inter
Novitios & Sacerdotes, vide Novitius, vi-
de hospites.

**Præceptum S. Obedientiæ quomodo obligat
sub peccato mortali.** pag. 315. n. 3. tale
præceptum pro Definitoribus non revelan-
di. pag. 345. n. 16. Scrutatorum. pag.
348. n. 4.

**Prædicare potest Eremita cum licentia Capi-
tuli Generalis.** pag. 269. n. 6.

Prelati, Prelaturas in definitorio. pag. 326.
n. 2. quo ordine nominantur in Electioni-
bus. pag. 348. n. 3. 4. post sex annos va-
cant annis duobus & non sufficit unus. pag.
353. n. 8. vide Prior, Superior, Pra-
latura.

**Prelatura non confertur illi qui non valet
ducere vitam communem.** pag. 354. n. 12.
quare aliquis deponitur. pag. 363. n. 5.
pro depositione aut electione P. Majoris
quot debent congregari & qui. pag. 364.
n. 7. duo Visitatores. pag. 364. n. 8. duo
Prelati. ibid. qui renunciat tempore Visi-
tationis punitur. pag. 366. n. 14.

Præsidenti tempore Capituli fit reverentia
cum

INDEX.

- cum genuflexione.* pag. 271. n. 1. *eligitur à definatoribus.* pag. 335. n. 8. *publicat in Refectorio Ministros electos in definitorio.* pag. 338. n. 7. *Quando celebrat Missam de Spiritu S.* pag. 339. n. 1. *quando egreditur de Definitorio.* pag. 340. n. 5. *proponit negotia.* pag. 342. n. 9. *Confirmat electionem Prelatorum, si vero ipse eligatur in Pralatum, confirmat primus Definitor.* pag. 351. n. 9. *facit exhortationem antequam prelegantur electi ad Mensam.* pag. 358. n. 5.
- Primæ quando datur signum.* pag. 88. n. 1. *qualis versus dicitur ad sonum Primæ.* pag. 54. n. 7.
- Prior non potest scindere ligna intra Clausuram sine licentia.* pag. 16. n. 2. *non mittat fratres extra Eremum neque ipse, exeat sine necessitate.* pag. 17. n. 6. *qualis debeat esse.* pag. 32. n. 2. *exponit Confessarios.* pag. 41. n. 4. *potest reservare Casus quomodo.* pag. 43. n. 9. *habet curam fratrum finito Noviciatu aut alteri demandat.* pag. 116. n. 1. *quando potest tenere pecuniam.* pag. 153. n. 1. *qua concedit*
sub-

INDEX.

subditis & quæ non. pag. 154. n. 4. *visi-*
tat Cellas bis in annos cum quo. pag. *ibid.*
n. 5. Cura & visitatio infirmorum. pag.
 166. n. 6. pag. 168. n. 9. 10. *Moribun-*
dorum. pag. 169. n. 11. *senum.* pag. 174.
n. 1. in quo Casu potest dare licentiam eun-
di ultra quinquaginta miliaria. pag. 223.
n. 2. non recipit banditos, debitores &
Contumaces. pag. 229. n. 7. *non potest da-*
re licentiam subditis petendi pecuniam
à quibus. pag. 231. n. 2. *debet legere lit-*
teras subditorum. pag. *ibid.* n. 3. 4. *provi-*
det vestimenta. pag. 235. n. 1. 2. *non ha-*
bet mensam particularem nec manducat
cum hospitibus excepto &c. pag. 240. n. 1.
mittit ad ordines subditos suo tempore
eosq; instruit. pag. 269. n. 4. 5.
Præcedentia sua in Eremito & alibi. pag. 272.
n. 3. 4. 5. 7. suscipiens gubernationem
quid faciat. pag. 278. n. 2. 3 *potest re-*
moveere negligentes. pag. 280. n. 6. *quan-*
do tenet Capitulum culparum quæ disponit,
commendat & dispensat. pag. 281. n. 7.
 8. 9. 11. 14. 16. *quas penitentias frequen-*
tat, potest illas mutare & alterare. pag.
283.

INDEX.

283. n. 13. scribit de morte subditi ad alia loca. pag. 285. n. 21. quando facit novas fabricas. pag. 286. n. 23. 24. singulis duobus mensibus scribit superioribus de statu sue Eremitice. pag. 287. n. 25. quando nominat superiorem Domus & qualem. pag. 290. n. 4. relinquit in scriptis faciendam. pag. 291. n. 9. Mittit Computum expensarum Domus & pecuniam ad Capitulum Generale. pag. 321. n. 4. 5. 6. 7. à quo corrigitur & punitur. pag. 361. n. 2. 4. ob quas causas potest deponi. pag. 363. n. 5. que dubia potest declarare. pag. 364. n. 8. in visitatione confert cum visitoribus de gravibus negotiis. pag. 363. n. 6. vide Superior de Monte Corona, Prælatus, Prælatura.
- Prior Sacre Eremitice subjectam habet familiam Abbatie illam visitat & corrigit. pag. 291. n. 10.
- Privilegia Obtenta in favorem Eremitice post Professionem nulla sunt p. 49 n. 3.
- Processiones quales fiunt & que observantur in illis. pag. 110. n. 17. 18. portantur candela in manibus. pag. 111. n. 18.
- Pro-

INDEX.

- Processus quales & quando mittuntur Superioribus.* pag. 134. n. 4.
- Procurator secularis à quo eligitur.* pag. 36. num. 3.
- Procurator Generalis quando eligitur.* pag. 348. n. 3. non sit ejusdem Nationis cum P. Majore. pag. 352. n. 5. durat 4. annos. pag. 353. n. 7.
- Professus novus manet uno anno in noviciatu.* pag. 116. n. 1. vide Novitius.
- Professi cui debent confiteri, vide Confessio, Confessarius.*
- Professio quando & quo ordine admittitur ad illam Novitius.* pag. 256. n. 1. subscribit in presentia testium. pag. ibid. ante disponit de suis rebus pag. 258. n. 1. quando punitur novus Professus repertus mendax pag. 260. n. 6. Anni professionis requiruntur pro electione Prælatorum, vide Major, Prior, Visitator ante professionem facit Generalem Confessionem & communicat ipso die. pag. 376. n. 1. forma Professionis & quæ observantur in illa. ibidem.
- Prophetia cum quo ordine leguntur.* pag. 112, num. 21.
- Pre-

INDEX.

- Promotio ad Ordines spectat ad Capitulum aut Dietam.* pag. 268. n. 1. vide Ordo.
- Proprietas omnino prohibetur nec ullo modo pecunia potest conservari.* pag. 153. n. 1. non potest aliquid teneri absconditum. pag. 154. num. 5.
- Pæna proprietarii.* pag. 153. n. 1. 2. 3.
- Prostratio in Choro ob errores factos quando fit.* pag. 206. n. 1.
- Psalterium recitatur omni septimana privatim.* pag. 112. n. 1.
- Publicatio & Conclusio Capituli Generalis.* pag. 358. n. 4. 5.

Q

- Quadragesima quomodo debet observari à monachis.* pag. 219. n. 1. multo magis ab Eremitis. pag. 220. n. 1. 2.

R

- Reclusio post quinque annos Professionis conceditur, qualibus & à quo.* pag. 22. n. 1. 2.
- Recluserum observantia.* pag. 25. n. 7. 8. 9. eorum Cellæ. pag. 23. n. 3. à quo tempore carent voce activa, Reclusi perpetui non habent activam nec passivam. p. 26. n. 10. infir-

INDEX.

- infirmi non visitantur sine licentia.* pag. 166. n. 7. 10.
- Recreatio Eremitarum quando fit.* pag. 51. n. 7. pag. 179. n. 6. quæ observatur. pag. 179. n. 7. 8. non pulsantur instrumenta mutuata à secularibus nec eorum Domus visitantur. pag. *ibid.* n. 6, 8. vindemia uno die. pag. 180. n. 9.
- Refectorium commune quibus diebus fit.* pag. 177. n. 2. signa pro faciendo refectorio. pag. *ibid.* n. 3. si his diebus jejunatur vespere portantur fructus & vinum ad Cellas. *ibidem.*
- Regula & Constitutiones observentur.* pag. 370. n. 1. leguntur quolibet die vespere ante Completorium. pag. 316. n. 5. vide Constitutiones.
- Religiosi alterius Religionis recipiuntur solum à Capitulo Generali.* pag. 245. n. 3. hospites quomodo tractantur. p. 264. n. 5.
- Reliquiæ Sanctorum quando ab Eremita monstratur quæ debent observari.* pag. 92. n. 11. ablatio earum non absolvitur nisi restituat acceptas. pag. 149. n. 3.
- Reus & ejus defensio.* pag. 134. n. 4.
- Re-

INDEX.

- Residentia P. Majoris & Visitatorum.* pag.
272. n. 2 3.
- Responsoria quomodo dicuntur in Choro.* pag.
104. n. 1.
- Renunciatio Prælatuæ qualiter & quo fit*
Ordine pag 329. n. 2. non acceptatur in
visitatione sine consensu P. Majoris pag.
366. n. 13. vide *Prælatuæ*.
- Revelare tractata in Capitulo Conventuali*
quando non licet & pæna pag. 37. n. 4.
quando à Definitoribus. pag. 345. n. 16.
- Reverentia inferiorum versus Superiores &*
alios. pag. 274. n. 1. 2. 3. 4.
- Res novitiorum deponuntur in manu Cellerarij*
& conservantur in dispensa ad Professionem.
pag. 258. n. 1.
- Rogationum jejunium quale.* pag. 182. n. 4.
- S. Romualdus Institutor Ord. Camaldulensis*
quanto tempore in Eremito vixit & quæ reliquit
discipulis suis. pag. 8. ubi fundavit
& stabilivit. pag. 9. *Vigilia festi S. Romualdi.*
pag. 185. n. 11.

S

- Sacerdotes extranei quomodo tractandi.* pag. 264. n. 4.
- Sacerdos habet duos dies liberos celebrandi pro sua intentione in hebdomada excepto, &c.* pag. 259. n. 5. *Hebdomadarius & suum officium.* pag. 74. n. 4. *vide hebdomadarius, Sacerdos, Novitius & sua precedentia in Choro.* pag. 263 n. 1, 2. *tribus annis peragit obedientias Clerici.* pag. *ibid.* n. 2. *dicit Missam cum oratione de Spiritu S. in loco Capituli.* pag. 325. n. 3.
- Sacramentum SS. Eucharistia conservatur decenter.* pag. 44. n. 13. *quando renovatur.* *ibidem.*
- Sacrista debet considerare tempus Completorii.* p. 90. n. 5. *illius cura & officium.* pag. 147. n. 1, 2, 3. *adjuvatur à Novitiis & datur illi socius.* pag. 148. n. 2. pag. 211. n. 2. *vocat absentes à choro de die.* p. 200. n. 1. *Conservat librum Professionis.* pag. 376. n. 1.
- Scapulare cujus materia & forma.* pag. 236. n. 4. *quot conceduntur.* pag. 138. n. 14.
- Scriba*

INDEX.

- Scriba Capituli Conventualis* notat determinationes in libro actorum. pag. 35. n. 2. & intimaciones Novitiorum. pag. 245. n. 4. à quo eligitur. pag. 278. n. 2. 4.
- Scriba Capituli Generalis* à quo eligitur, ejus Officium & autoritas. pag. 232. n. 1. pag. 335. n. 1.
- Scribit* determinationes Capituli. pag. 358. n. 4. legit tabulam ubi & quomodo. pag. ibid. n. 5.
- Scrutatores* duo eliguntur & quales. p. 347. n. 20. audiunt Missam, quando Celebratur ante electionem Prælatorum. pag. 339. n. 1. accipiunt præceptum. p. 348. n. 4. eorum officium. pag. 347. n. 5. obligatio illorum sub pena discipline circularis. p. 350. n. 6.
- Seculares* non admittuntur ad commune Consortium excepto, &c. pag. 16. n. 5. non frequentantur illorum Ecclesie. pag. 17. n. 6. non introducuntur in Cellas. pag. 18. n. 7.
- Sedere* quando debent in Choro. p. 108. n. 10.
- Sedent* Eremitæ bibentes. pag. 103. n. 2.
- Sedes Prioris* à nullo occupatur absente illo à choro. pag. 273. n. 8.

INDEX.

- Signa Missæ privatae ad Majus Altare festis diebus, tum Missæ Primæ & Conventualis.* pag. 93. n. 12.
- Signum ad Sanctus & elevationem.* pag. ibid. n. 13. quando celebrat Superior in solennitatibus. ibid. quando vocantur Sacerdotes ad celebrandum & ministri ad inseruiendum. pag. 94. n. 14.
- Signa Mensæ Communis.* pag. 177. n. 3. pro faciendo pane & Exercitio manuali pag. 213. n. 5. Dormitionis. pag. 216. n. 4.
- Signa mortui.* pag. 169. n. 12. Capituli Culparum & Coventualis. pag. 35. n. 2. Capitali Generalis. pag. 323. n. 2.
- Signum post lectionem ante Completorium.* pag. 98. num 7.
- Signa Matutini.* pag. 65. n. 2. 3. 4. Prima. pag. 88. n. 1. Tertia. pag. 95. n. 1. Sexta. pag. 96. n. 3. Nona. pag. ibid. n. 4. Vesperarum. pag. 97. n. 5. Completorii pag. 98. n. 6. pro Ave Maria. pag. 99. n. 8.
- Senes quomodo tractantur ratione austeritatis lecti* pag. 119. n. 5. à coquo cum licentia Superioris pag. 161. n. 3. quomodo infirmi & annorum 60. eximuntur à facien-

INDEX.

- cienda abſtinentia pag. 174. n. 1. quomodo tractantur à Priore. *ibidem.*
- Sylvæ quomodo custodiuntur. pag. 15. n. 2. in circuitu Eremiti non excinduntur arbores. *ibid.* pena Prioris excidentis sine Capitulo Conventuali. *ibid.* quales sylvas debent habere loca nostra. pag. 369. n. 2. advertentia ne extirpentur. pag. 145. n. 7.
- Custos silvarum sua cura & diligentia. pag. 151. n. 7.
- Sepultura, quæ observantur in ea. pag. 171. n. 15. *vide mortuus.*
- Sequestratis in Cella prohibetur loqui. pag. 129. n. 1.
- Sexta quo tempore datur signum. p. 96. n. 3. *vide signum.*
- Sigillum Congregationis aut particulare Eremiti. pag. 233. n. 7.
- Silentii documenta in Regula. pag. 49. Cap. VI. in quibus locis & viis non licet loqui. pag. 51. n. 2. 3. quando & quomodo dispensatur. pag. 51. n. 3. 4. prohibitus omnis importunus strepitus, quo loco & tempore. pag. 53. n. 5. quo transgreditur silentium per unum Misericordie quare privatur. *ibid.*

INDEX.

- non alloquitur cui impositum silentium.*
 pag. 129. n. 1. nec post Completorium.
 pag. 198. n. 2.
- Silentium sumum in Ecclesia & Choro* pag.
 224. n. 1. 2.
- Singularitas vivendi non laudatur.* pag.
 195. n. 5.
- Solitudo vera que requirat.* pag. 16. n. 5.
- Solennitas prima Classis & secunda in qua
 Superior Missam celebrat.* pag. 81. n. 2.
- Spoliari non licet nec ob calorem nec ob iti-
 nera.* pag. 118. n. 1.
- Stola quomodo & quando uti solet Eremita.*
 pag. 92. n. 11.
- Strepitus importunus prohibitus.* p. 53. n. 5.
- Suffragia mortuorum quomodo celebrantur.*
 p. 170. n. 13. 14. 17. 18. p. 291. n. 9.
- Superior quid facit in Capitulo Domus.* pag.
 35. n. 2 suum officium in Choro tempore
 Matutini. pag. 78. n. 1. in quibus solenni-
 tatibus dicit officium & celebrat Missam.
 pag. 79. n. 2. Intonat Magnificat & Be-
 nedictus in officio Regulari & Salve Re-
 gina. pag. 83. n. 1. incensat Altare quan-
 do. pag. 91. n. 8. quomodo stat dicendo Pa-
 ter

INDEX.

- ter noster, & dando Benedictiones. p. 107.
 n. 7. potest dispensare cum coopertione me-
 dii Capitis & quando. pag. 109. n. 13.
 dispensat cum austeritate lecti. pag. 119.
 n. 5. quomodo procedit in causis contra
 delinquentes pag. 134. n. 3. 4. 5. quarit
 Apostatas & fugitivos. pag. 136. n. 1.
 non sit partialis. pag. 198. n. 2. fit facilis
 in concedendo esu carniū infirmis. pag.
 168. n. 9. dispensat secum & cum aliis
 in modo vivendi. pag. 195. n. 5. pag. 194.
 n. 2. quid facit quando aliquis tarde venit
 aut deest in Choro pag. 207. n. 2. Corrigit
 errores in Choro & quomodo. pag. ibid.
 n. 2. 3. procurat ut suo tempore pulsetur
 pro officio Divino pag. 210. n. 1. non dor-
 mit extra hospitia ubi inveniuntur. pag.
 222. n. 1. que subministrat itineranti-
 bus pag. 221. n. 1. non gravet subditos
 indiscrete. pag. 316. n. 4. qui conjurant
 contra Superiorem. 311. n. 2. Electiones
 Superiorum quomodo fiunt vide Electio.
 Superiorem Domus quando nominat Prior.
 pag. 289. n. 23. quando non nominat quis
 intelligitur esse Superior. pag. ibid. n. 3.
 cum

INDEX.

- cum quali advertentia debet eligi.* pag. 298. n. 4. *sua autoritas in temporalibus & spiritualibus.* p. *ibid.* n. 5. 6. *subjectus Prior.* pag. *ibid.* n. 7. *non potest alium substituere* pag. 291. n. 9. *sine necessitate non mittit fratres extra Eremum.* *ibid.* *Tempore Capituli Generalis nec fabricat nec vendit.* *ibidem.*
- Superior Abbatie Montis Coronæ Subjectus Priori dictæ Eremitæ.* pag. 291 n. 10. *non potest mutari à dicto Priore sed reprehendi & castigari.* pag. *ibid.* n. 9.

T

- Taxatans pecuniam qui non solvit pro sua Eremita* pag. 322. n. 7. *facta à sede Apostolica, aut à Capitulo Generali, quomodo providetur.* pag. 346. n. 18.
- Tempus Capituli Generalis.* pag. 317. n. 1. *Dieta.* pag. 318. n. 2. *Prelatorum & aliorum qui debent exire de loco Capituli Generalis.* pag. 359. n. 6.
- Tunicæ de qua materia & quando dantur.* pag. 236. n. 6. *quot permittuntur & quales.* pag. 238. n. 14.
- Tuni-*

INDEX.

- Tunicella de qua materia & quando dantur.*
 pag. 236. n. 4. quot permittuntur pag.
 238. n. 14.
- Transgressiones Regulae, Constitutionum, Actorum Capituli, Ordinationum, Visitorum, quando sunt peccatum & cujus generis.*
 pag. 315. n. 3.
- Tricesima celebratur pro quolibet defuncto in quo moritur.* pag. 172. n. 16.

V

- Vascula Cerevisia & vini.* pag. 192. n. 1. 2.
- Venia accipitur in medio Choro, à quo & quando.* pag. 77. n. 9. quando à *Conversis*, pag. 200. n. 2. quando in propria sede choralium errat quis in choro. pag. 206. n. 1.
- Vesperarum quando datur signum.* pag. 97. n. 5. quale in festo duplici, quale in *Nativitate Domini* & in festo *S. Romualdi*. *ibid.*
- Versus, Pone Domine dicitur ad signum Primæ.* pag. 54 n. 7.
- Valetudinarium quale ubi & quas commoditates habere debet.* pag. 164. n. 2. *lectorum pro infirmis series.* *ibid.* quando in illo permittuntur edi carnes. p. 168. n. 9. 10.

INDE.

- Vasa exponuntur lavata.* pag. 161. n. 3. pag.
187. n. 19. *portantur à coquo.* pag. *ibid.*
- Verba injuriosa puniuntur.* pag. 309. n. 2.
vide silentium.
- Via Eremiti in quibus non licet loqui.* p. 51. n. 2.
- Vestimenta non scinduntur sine licentia.* pag.
48. n. 2. *dormiunt Eremita vestiti & soli.*
pag. 118. n. 1 *non possunt exuere vestimen-*
ta. *ibidem.* *qualia portantur ab illis qui*
alibi debent manere. pag. 156. n. 10 *qui*
facit contrarium non recipiendo subscri-
ptionem rerum acceptarum à Priore. *ibid.*
de qua materia dantur, qualia duplican-
tur, earum cognomina & mensura. pag.
235. 236. 237. 238. *receptis novis vesti-*
tuuntur vetera. pag. 238. n. 14 *à quo*
providentur & quotempore. p. 235. n. 1.
- Vestimenta Oblatorum qualia.* p. 239. n. 15.
non possunt dari aliis ad portandum. *ibid.*
scindens vestimenta qua debet observa-
re. *ibid.* n. 17.
- Vestire Novitios quomodo debeat Superior.*
pag. 371. n. 1.
- Vestimentis Sacerdotalibus qualibus Eremita*
utuntur. pag. 91. n. 7.

Vitra ad bibendum prohibita Eremitis. pag.
144. num 6.

Viatores Eremitæ quibus possunt confiteri.
pag. 42. n. 6. in necessitate potest cum so-
cio in una Camera quiescere. pag 118. n 1.
eundo ad aliam Eremum pro familia que
debet secum portare. pag 150. n. 10. ex-
pendit pecuniam solum pro viatico pag.
157. n. 11. rediens statim restituit resi-
duum pecuniæ. pag. ibid. n. 12. ad quales
orationes obligatur pag. 221. n. 1. ultra
50. miliaria non vadit sine licentia. pag.
223 n. 2. non vadit solus sub pena absti-
nentie pag. 300. n. 1. qualis suus socius.
pag. ibid. n. 2. exeundo & rediendo quæ
facit. pag. ibid. n. 3. dicit itinerarium.
pag. 301 n. 4. non peragat iter die festo
& curet cito reverti. pag. ibid. n 5. non
referat in Domo visa & audita in itinere.
pag. 302. n. 9. non tenetur ad jejunia
regularia, verum ad quæ. ibid dantur ne-
cessaria pro itinere. pag. ibid. n. 10 con-
tentus sit paucis in hospitiiis. ibid. deferat
secum litteras dimissoriales à Priore.
pag. 198. num. 2.

- Vicarius Domus tempore Capituli, sua electio
Cura & autoritas.* pag. 336. n. 2.
- Vice-Prior, vide Superior Eremiti.*
- Vice-Visitatores eorum autoritas & tempus.*
pag. 367. n. 16.
- Vigilia que à nostris observantur ex devotio-
ne.* pag. 185. n. 11.
- Vigilia S. Romualdi qualis.* *ibidem.*
- Vinum semper bibendum aqua dilutum.* pag.
193. num. 2. *tenendo vasculum ambabus
manibus.* *ibidem.*
- Visitatio, precedentia Visitorum in visitatio-
ne.* pag. 272 n. 3. *quando referuntur Vi-
sitationes interessatus exit foras de Defini-
torio.* pag. 340 num. 5. *qui non est visi-
tatus, visitatur tempore Capituli.* pag.
341. n. 6. *quomodo dividuntur visitatio-
nes.* pag. 365. n. 11.
- Visitare semper potest P. Major & pro visita-
tione particulari quem secum ducit.* pag.
*ibid. n. 10. observatur antiquus modus,
vide Visitor.*
- Visitatores non aperiunt litteras P. Majoris.*
pag. 231. n. 3. *Examinant Clericos.* pag.
268. n. 2. *resident in Sacra Eremito cum*
P. Ma-

P. Majore & gubernant universaliter. pag. 272. n. 3. præcedentia inter Priores & Visitatores, & quando sunt hospites in Eremito pag. ibid. n. 3. 4. 7. quando renunciant suo Officio. pag. 329. n. 4. pag. 340. n. 5. quando consignant visitationes sigillatas. pag. 334. n. 7. pag. 340. n. 5. durante in suo officio duos solum annos nec ante quartum annum Professionis eliguntur. pag. 352. n. 2. sunt diversa inter se Nationis. pag. ibid. n. 4. Cujus Nationis debet esse quilibet Visitator. ibid. Eodem tempore non possunt esse Priores. pag. ibid. n. 3. Electio Visitorum residentia P. Majoris & visitorum & quando visitantur. pag. 355. n. 1. non vadant ad residentiam ante Pascha nisi vocati. pag. 368. n. 18. quas penitentias in visitatione possunt minuere & relaxare. pag. 361. n. 2. 7. declarant dubia cum P. Majore, & soli in visitatione. p. 364. n. 8. expediunt negotia gravia cum illo. pag. 365. n. 9. quomodo dividuntur pro visitatione. pag. ibid. n. 10. cum quo P. Major expedit negotia. ibid.

INDEX.

- Visitatorum autoritas in visitatione.* pag. *ibid.*
n. 11. non se ingerunt in administrationes
nec acceptant Praslatura renunciationem
in visitatione. pag. 366. *n. 13. autoritas*
illorum communis, & quando unus solus
mittitur cum sacerdote. pag. *ibid.* *n. 14.*
Quando eliguntur visitatores p 367. *n. 16*
Visitant etiam beneficia Curata & non Cura-
ta. pag. 368. *n. 17. portant ad Capitu-*
lum decreta facta in visitatione & se-
quentes visitatores informant de obser-
vantia illorum. *ibidem.*
Visitare Infirmos quilibet potest quolibet die
secundum placitum suum pag. 166. *n. 7.*
Vocales Capituli Conventualis qui sint. p. 35.
n. 2. Generalis. pag. 319. *n. 1. de qualibet*
Natione. pag. 353. *n. 9.*
Vota, id est Calculi, vide Electio & Calcul-
latio.

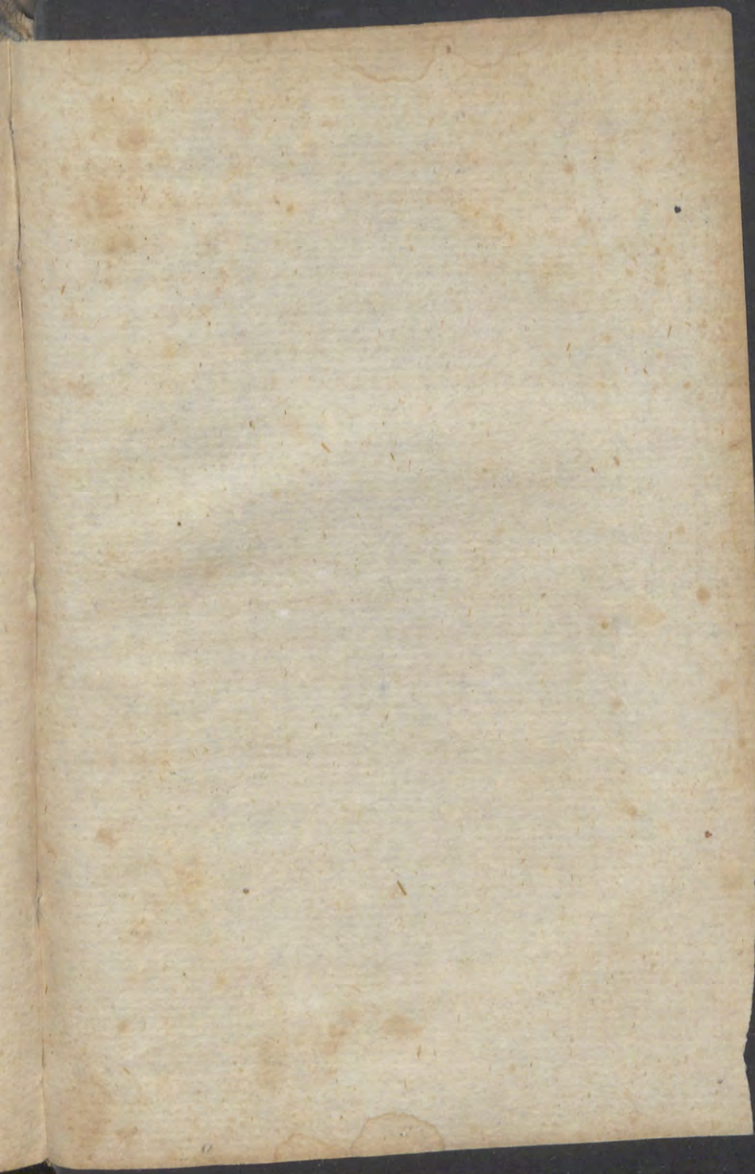
Z

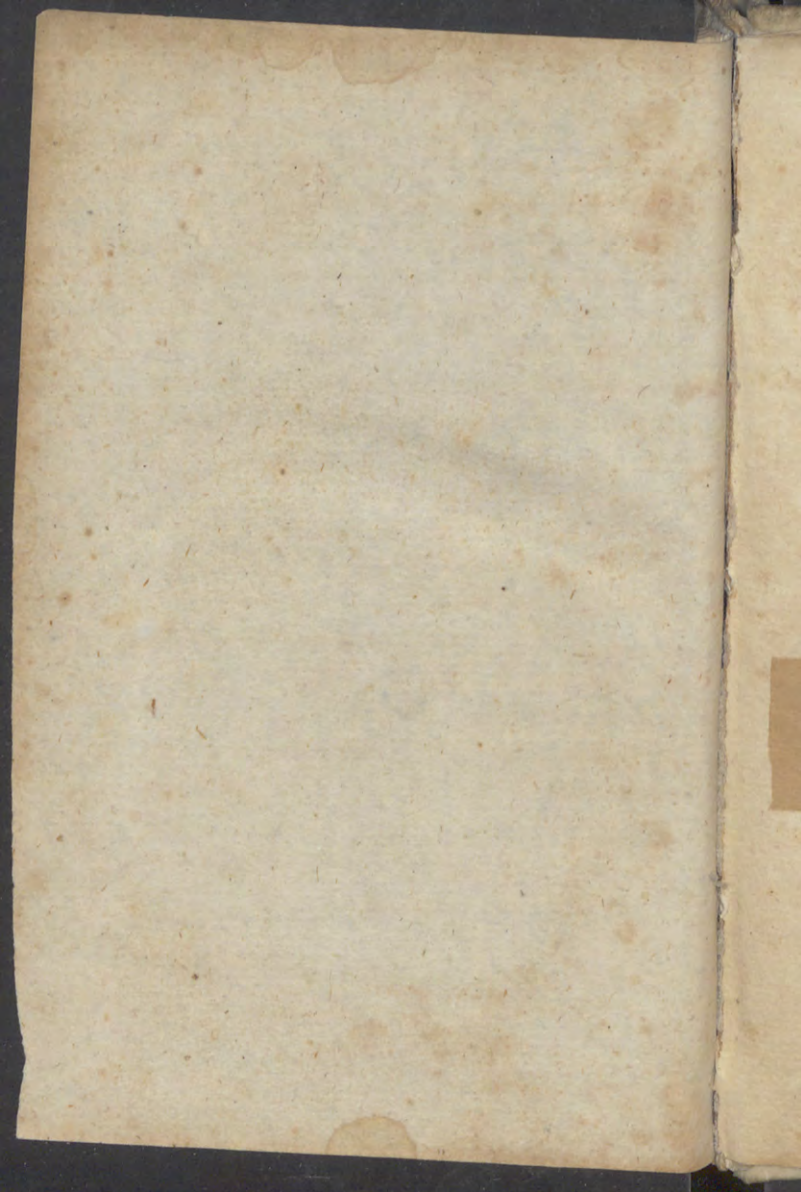
- Zelum debent habere Eremita.* pag. 322. *n. 1.*
Zoccoli.

F I N I S.

BIBLIOTECA LOYDESI

5641 - 1962

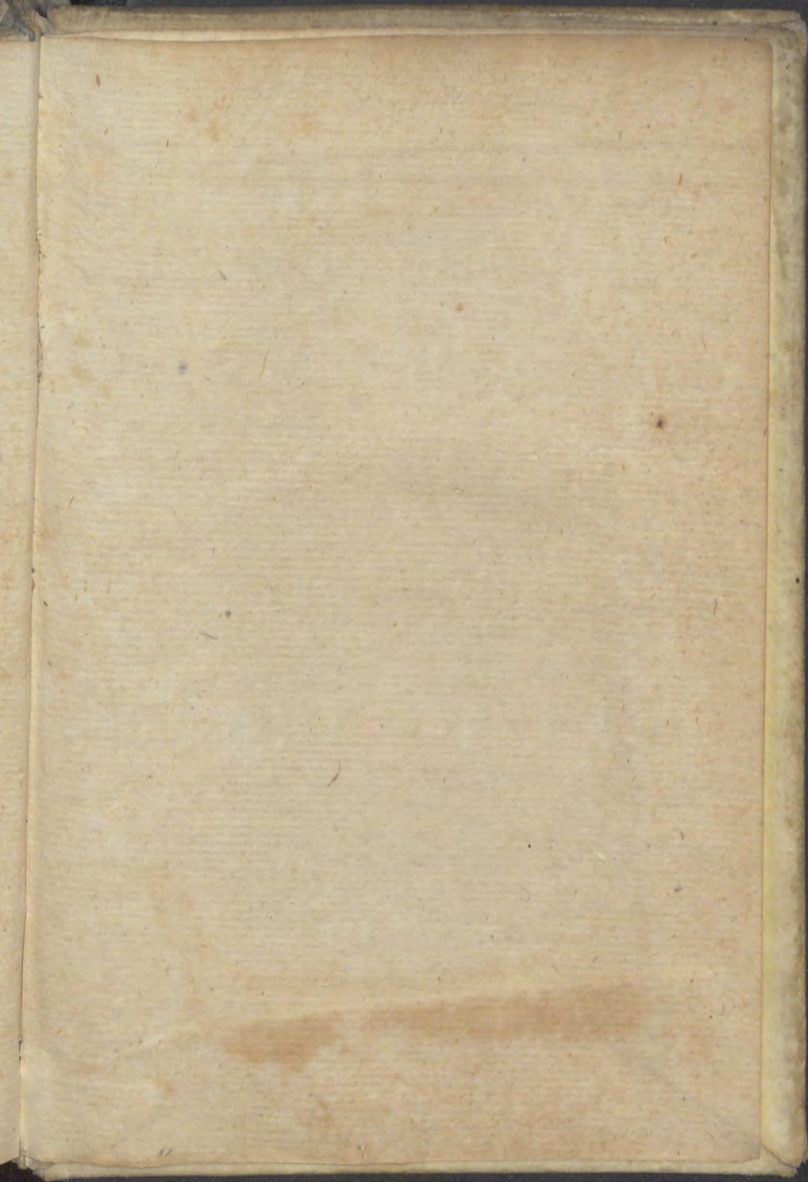

752695

752695

752695